

Orient. Inst.

The University of Chicago
Libraries

OTTO HARRASSOWITZ
BUCHHANDLUNG

TITI BOSTRENI

CONTRA MANICHAEOS LIBRI QUATUOR

SYRIACE.

PAULUS ANTONIUS DE LAGARDE

EDIDIT.

UNVERÄNDERTER NEUDRUCK

HANNOVER

ORIENT-BUCHHANDLUNG HEINZ LAFAIRE

1924

THE UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARIES

Titus, Bp. of Bostra.

TITI BOSTRENI

CONTRA MANICHAEOS LIBRI QUATUOR

SYRIACE.

PAULUS ANTONIUS DE LAGARDE

EDIDIT.

UNVERÄNDERTER NEUDRUCK

HANNOVER

ORIENT-BUCHHANDLUNG HEINZ LAFAIRE

1924

BR65
T6C8
1924

RODARDRUCK VON C. G. RÖDER G. M. B. H., LEIPZIG.

764827

B 3 K

Titus, Bostrenorum episcopus, saeculo quarto medio florens, quae contra Manichaeos scripsit syriace versa habemus in codice musei britannici vetustissimo illo, de quo G. Cureton egit in libro *the festal letters of Athanasius* p. XVI. hinc descripsi mense Octobri et Novembri anni 1852, quae descripsi cum codice contuli mense Iulio anni proxime insequentis iterumque eodem mense anni 1858, ita ut spes sit fore, ut pro humanarum virium infirmitate certa sit apographi fides. facere tamen non possum, quin me descripsisse et semel contulisse inter summas discursitantium turbas dicam, sub Friderici Rosenii statua assidentem, quem locum omnes norunt quam inquietus sit. nimirum ne hinc codex scriptus anno 411 exiret lege cautum erat. quae ego celare nolui, ut, si quid humani passus essem, apud aequos talium rerum iudices excusationem in promtu haberem.

apographum meum nunc typis exprimendum curavi plane immutatum, non quod menda non pauca a librario vetere admissa esse ignorarem, sed putabam in tantae vetustatis codice viris doctis gratius fore, si quasi ad ipsum librum aditus pateret. accedit quod mihi hesiodeum illud πλέον ἥμισυ παντὸς numquam placuit, nunc vero etiam summopere displicet, ita ut librum edere voluissem aut ex artis legibus prorsus correctum aut talem qualem librarius syriacus exhibuit, homo minime ineptus, elegantiae certe et accuratiae in literis pingendis studiosissimus, linguae autem syriacae (ni fallor) paulo magis gnarus quam omnes, qui nunc ad eam discendam animum applicare coepimus. si quis igitur vocem πλούσιος in graeco legens in versione syriaca vocabulum inveniat litera Dolat terminatum, non refragor quominus sibi doctissimus videatur, si Rîsch correxerit: idem si accusativum

vocabuli μωρία exprimi debuisse intellexerit, in editione autem mea literam Lomad geminam tantum viderit, suadeo ut Lomad tertia addita auctori egregiam opem se tulisse credat. equidem et ipse talia mihi nosse videor, homini septimo decimo anno syriaca tractanti non nimis difficilia, sed si cum versione Titi germanica ederentur, satis mature edi putabam, quam wersionem, si deus vitam commodamque valetudinem concesserit, intra duorum annorum spatium absolvere cogito. eodem quo Titum volumine didascaliam apostolorum, id est constitutionum apostolicarum libros sex quales apud Audianos legebantur, analectorum meorum quae digna videbuntur et Callisthenis vitam Alexandri ex armenico sermone versam comprehendam: quo opere si theologos et philologos adiuvisse visus fuero, gratum erit, ita tamen ut ὡς ἐν παρόδῳ adiuvisse videri vellim: ipse enim omnia quae vel edidi vel editurus sum, didascaliam reliquias analecta Titum geoponica, ideo me vel edidisse vel editurum esse dico, ut libros, quibus ad glossarium syro-graecum concinnandum et syntaxin linguarum syriacae et graecae comparatam scribendam usus essem, omnium oculis expositos haberem, id agens, ut, si religionem meam in his tractandis omnibus probassem, ad novum testamentum e versionum orientalium fide edendum accederem. codices syriacos describere, descriptos edere magnum non est, quamquam molestum negotium et sumptus vesane grandes esse fateor.

Berolini die X Maji 1859.

I

I Lemma primi elementorum manifestum est. Quadratum autem
numeri quemcumque numerum metiens metietur et latus eius.
Numerus enim quidam A quadratum numeri B metiatur; dico,
quod et latus numeri A metietur. Non enim metietur unitas C
numerum A. Quoniam igitur unitas C non metitur numerum A,
non est numerus ipse sui ipsius multitudine. Quare A quadratum
numeri B non est numerus ipse sui ipsius multitudine. Sed
quadratum numeri B est B ipse sui ipsius multitudine. Ergo
numerus A numerum B non metitur. Quare unitas C numerum B
metietur. Tot igitur unitates quot sunt in C, tot numeri
quidam metientes numerum B erunt. Et quoniam unitas C
numerum B metitur secundum multitudinem numeri A, numerus
quidam A numerum B metitur. Quare A latus est numeri B.
Quod erat demonstrandum.

II Si numeri quotlibet deinceps proportionales sint, primus
autem quadratus sit, et reliqui quadrati erunt. Et si primus
cubus sit, et reliqui cubi erunt.

Sint quotlibet numeri deinceps proportionales A, B, C, D,
primus autem eorum A quadratus sit; dico, quod et reliqui
quadrati erunt. Et si primus cubus sit, et reliqui cubi erunt.
Quoniam enim A, B, C, D proportionales sunt, et A numerum B
metitur secundum multitudinem numeri C, numerus quidam C
numerum B metitur. Quare C latus est numeri B. Et quoniam
quadratus est numerus A, et C latus est numeri B, A igitur
numerus quadratum numerum B metitur. Et quoniam A, B, C, D
proportionales sunt, et A numerum D metitur secundum multitudinem
numeri B, numerus quidam B numerum D metitur. Quare B latus
est numeri D. Et quoniam quadratus est numerus A, et B latus
est numeri D, A igitur numerus quadratum numerum D metitur.
Et quoniam A, B, C, D proportionales sunt, et A numerum D
metitur secundum multitudinem numeri C, numerus quidam C
numerum D metitur. Quare C latus est numeri D. Et quoniam
quadratus est numerus A, et C latus est numeri D, A igitur
numerus quadratum numerum D metitur. Et quoniam A, B, C, D
proportionales sunt, et A numerum D metitur secundum multitudinem
numeri B, numerus quidam B numerum D metitur. Quare B latus
est numeri D. Et quoniam quadratus est numerus A, et B latus
est numeri D, A igitur numerus quadratum numerum D metitur.

Mugler, Textes (Grecs) Grecs Scientifiques,
Tome XVIII, pp. 1069-1211.

שלא יעבוד עמי רק לה כתוב עליהם · ועבד שני יעבוד עמי
ויחלל את שם קדשי כאשר יחללו בית ישראל בקהל[ם] ·
ואתה בן אדם הנבא על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה הוי רועי ישראל אשר היו רועים אותם ·
הלוא צאן מרעים רועים אתה חלב תאכלו וצמר תלבשו ·
המריאי תזבחו את הצאן רועים לא רעו את הצאן · את
החלושים לא חזקתם ואת החולה לא רפאתם את השברה
לא חבשתם ואת הנדחת לא השבתם ואת האבדת לא בקשתם
ואת החזקה רדיתם בפרך ובחזקה · ותפוצינה צאני מבלי
רועה ותהיינה לאכלה לכל חית השדה ותפוצינה · צאני
תעה על כל הר גבוה ועל כל גבעה רמה ועל פני כל הארץ
נפוצה צאני ואין דורש ואין מבקש · לכן רועים שמעו את
דבר יהוה חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען היות צאני
לבז ותהיינה צאני לאכלה לכל חית השדה מבלי רועה
ורועי לא דרשו את צאני · ולא רעו הרועים את עצמם
ואת צאני לא רעו · לכן רועים שמעו את דבר יהוה · כה
אמר אדני יהוה הנני אל הרועים ודרשתי את צאני מידם
והשבתים מרעות צאני ולא ירעו עוד הרועים את עצמם
והצלתי את צאני מפיהם ולא תהיינה להם לאכלה · כי
כה אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי את צאני ובקרתים
כבקר רעה עדרו ביום היותו בתוך צאנו הרעות ·
כן אבקר את צאני והצלתי אותם מכל המקמות אשר נפצו
שם ביום ענן וערפל · והוצאתי אותם מן העמים וקבצתים
מן הארצות והבאתים אל אדמתם ורעיתים על הרי ישראל
בנחלים ובכל מושבות הארץ · במרעה טוב ובנאות משפט
ירעו רעיה טובה · אני ארעה את צאני ואני ארביצם נאם
אדני יהוה · את האבדת אבקש והנדחת אשיב והנשברת
אחבש והחולה אחזק · ואת השמנה ואת החזקה אשמיד
ארעה משפט · ואתן אל צאני הנה אני שפט בין שה לשה
בין אילים ובין עתודים · המעט מכם הרעות המרעה
את הטוב אשר אני רועה תרמסו ברגליכם ומשתות המים
אשר אני שותה תרפשו ברגליכם · ואת צאני מרעות רגליכם
אכלות ומרפש רגליכם שתות · לכן כה אמר אדני יהוה
אליהם הנני אני ושפטתי בין שה בריה ובין שה רזה ·
יען בצד וביכתף תדחפו ובקרניכם תנגחו כל החלושות
עד אשר הפיצותם החוצה · והושעתי את צאני והיתה לא
תהיינה עוד לבז ושפטתי בין שה לשה · והקמתי עליהם
רועה אחד ורעם את עבדי דויד הוא ירעם והוא יהיה להם
לרועה · ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועבדי דויד נשיא
בתוכם אני יהוה דברתי · וכרתי להם ברית שלום והשבתי
חיה רעה מן הארץ וישבו לבטח במדבר ושכבו ביערים ·
ונתתי להם ולסביבות גבעתי ברכה והורדתי את הגשם
בעתו גשמי ברכה יהיו · ועץ השדה יתן פריו והארץ
תתן יבולה והיו לבטח על אדמתם וידעו כי אני יהוה
בשברי את מטות עלם והצלתים מיד אשר עבדו בם · והיו
לא בזה עוד לגוים ובהמת הארץ לא תאכלם ושכנו לבטח
ואין מחריד · והקמתי להם מטע לשם ולא יהיו עוד
חללים ברעב בארץ ולא ישאו עוד את חרפת הגוים ·
וידעו כי אני יהוה אלהיהם אתם ובית ישראל נאם אדני
יהוה · ואתם צאני צאן מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם נאם
אדני יהוה · ויהי דבר יהוה אלי לאמר · בן אדם שים
פניך אל הר שעיר והנבא עליו · ואמרת אליו כה אמר
אדני יהוה הנני אליך הר שעיר ונטיתי ידי עליך ונתתיך
שמה ושמה · ערי מושבתיך חרבה תהיינה ואתה יהוה
תדעו · יען היות לך איבת עולם ותגר את בני ישראל
על ידי חרב בעת אידם בעת עון קץ · לכן חי אני נאם
אדני יהוה כי לדם אעשך ודם ירדפך אם לא דם שנא
ודם ירדפך · ונתתי את הר שעיר לשמות ושממה והכרתי
ממנו עובר ושב · ומלאתי את הריו חלליו גבעותיך
ואפיקיך וכל גיאיך חללי חרב יפלו בם · שממות עולם
אתננך וערי מושבתיך לא תשובנה והיתם וידעתם כי אני
יהוה · יען אמרך כי שתי שני הגוים ושתי הארצות לי
תהיינה וירשנוה ויהוה שם היה · לכן חי אני נאם אדני
יהוה ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר עשית משנאתם בם
ונודעתי בהם כאשר אתפשך · ויהי דבר יהוה אלי לאמר ·
ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה יען אמר
אויב עליך האח ובמות עולם לנו נתנה למורשה · לכן
הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה יען השמם ובלעים
אתכם מסביב להיותכם למורשת יתר הגוים ותעלו על
שפת לשון ודבת עם · לכן הרי אדני יהוה כה אמר אדני
יהוה גם אני נשאתי את ידי אם לא הגוים אשר מסביבותיכם
המה את כלמתם יכלמו · ואתה הר ישראל תנבא ואמרת
אל הרים ואל גבעות אל אפיקים ואל גאיות כה אמר אדני
יהוה הנני בקנאתי ובחמתי דברתי יען כלמות גוים נשאתם ·
לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את ידי אם לא הגוים
אשר אתכם המה את כלמתם ישאו · ואתם הרי ישראל
ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא ·
כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ועבדתם · והרביתי
עליכם אדם כל בית ישראל כלה כולה והושבו הערים
והחרבות תבנינה · והרביתי עליכם אדם ובהמה ופרו
ורבו והושבתי אתכם כקדמתיכם והטבתי מראשתיכם
והידעתי כי אני יהוה · והולכתי עליכם אדם את עמי
ישראל וירשוך והיית להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם ·
כה אמר אדני יהוה יען אמרים לכם אתם אכלת אדם
ומשכלת גוייך היית · לכן אדם לא תאכלי עוד ושכלת גויך
לא תוסיפי עוד נאם אדני יהוה · ולא אשמיע עליך עוד
את כלמת הגוים ואת חרפת עמים לא תשאי עוד ומגוייך
לא תכשילי עוד נאם אדני יהוה · ויהי דבר יהוה אלי
לאמר · בן אדם בית ישראל יושבים על אדמתם ויטמאו
אתה ומעלליהם בדרכם כטמאת הנדה היתה דרכם לפני ·
ואשפך חמתי עליהם על הדם אשר שפכו על הגלולים
אשר טמאוה · ואפיצם בגוים וזרו בארצות כדרכם ובמעלליהם
שפטתים · ויבוא אל הגוים אשר באו שם ויחללו את שם
קדשי באמר להם עם יהוה אלה ומארצו יצאו · ואחוס על
שם קדשי אשר חללו בית ישראל בגוים אשר באו שם ·
לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה לא למענכם
אני עשה בית ישראל כי אם למען שם קדשי אשר חללתם
בגוים אשר באתם שם · וקדשתי את שמי הגדול המחלל
בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה נאם
אדני יהוה בהקדשי בכם לעיניהם · ולקחתי אתכם מן
הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל
אדמתכם · וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל
טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם · ונתתי לכם לב
חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן
מבשרכם ונתתי לכם לב בשר · ואת רוחי אתן בקרבכם
ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם ·
וישבתם בארץ אשר נתתי לאבתיכם והייתם לי לעם ואנכי
אהיה לכם לאלהים · והושעתי אתכם מכל טמאותיכם
וקראתי אל הדגן והרביתי אתו ולא אתן עליכם רעב ·
והרביתי את פרי העץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו
עוד חרפת רעב בגוים · וזכרתם את דרכיכם הרעים ועלילותיכם
אשר לא טובות ונקטתם בפניכם על עונתיכם ועל תועבותיכם ·
לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה יודע לכם בשו
והכלמו מדרכיכם בית ישראל · כה אמר אדני יהוה ביום
טהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי את הערים והחרבות
תבנינה · והארץ השממה תעבד תחת אשר היתה שממה
לעיני כל עובר · ואמרו הארץ ההוא השממה היתה כגן
עדן והערים ההרסות והשממות והחרבות בצורות ישבו ·
ונודעו הגוים אשר יותרו סביבותיכם כי אני יהוה בניתי
הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי · כה
אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם
כמו צאן אדם · כצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיה כן
תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה ·
ויהי עלי יד יהוה ויוצאני ברוח יהוה ויניחני בתוך הבקעה
והיא מלאה עצמות · והעביר אתי עליהם סביב סביב והנה
רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאד · ויאמר אלי
בן אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה
ידעת · ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם
עצמות היבשות שמעו דבר יהוה · כה אמר אדני יהוה
לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחייתם · ונתתי
עליכם גדים והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי
בכם רוח וחייתם וידעתם כי אני יהוה · ונבאתי כאשר
צויתי ויהי כהנבאי והנה רעש ותקרבו עצם אל עצמו ·
וראיתי והנה עליהם גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור
מלמעלה ורוח אין בהם · ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא
בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע רוחות
באי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו · ונבאתי כאשר
צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם חיל
גדול מאד מאד מאד · ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה
כל בית ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה
תקותנו נגזרנו לנו · לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעליתי אתכם
מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל · וידעתם
כי אני יהוה בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם
עמי · ונתתי רוחי בכם וחייתם והנחתי אתכם על אדמתכם
וידעתם כי אני יהוה דברתי ועשיתי נאם יהוה · ויהי
דבר יהוה אלי לאמר · ואתה בן אדם קח לך עץ אחד
וכתוב עליו ליהודה ולבני ישראל חבריו ולקח עץ אחד
וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חבריו ·
וקרב אחד אל אחד לך לך לאחת בידך · וכאשר יאמרו
אליך בני עמך הלוא תגיד לנו מה אלה לך · אמר אליהם
כה אמר אדני יהוה הנני לוקח את עץ יוסף אשר ביד
אפרים ושבטי ישראל חבריו ונתתי אותם עליו את עץ
יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידי · והיו העצים
אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם · ודברת אליהם כה
אמר אדני יהוה הנני לוקח את בני ישראל מבין הגוים
אשר הלכו שם וקבצתי אותם מסביב והבאתי אותם אל
אדמתם · ועשיתי אותם לגוי אחד בארץ על ההרים ישראל
ומלך אחד יהיה לכלם למלך · ולא יהיו עוד לשני גוים
ולא יחצו עוד לשתי ממלכות · ולא יטמאו עוד בגלוליהם
ובשקוציהם ובכל פשעיהם · והושעתי אותם מכל מושבותם
אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה
להם לאלהים · ועבדי דויד מלך עליהם ורועה אחד יהיה
לכלם · ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם · וישבו
על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבתיכם
וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד עולם ודויד עבדי
נשיא להם לעולם · וכרתי להם ברית שלום ברית עולם
יהיה אתם והנתתים והרביתי אותם ונתתי את מקדשי
בתוכם לעולם · והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים
והם יהיו לי לעם · והיו הגוים לדעת כי אני יהוה מקדש
את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם · ויהי דבר יהוה
אלי לאמר · בן אדם הנבא על גוג ארץ המגוג נשיא ראש
משך ותבל ומגוג · ושבתיך וחתתי חחים בלחייך והוצאתי
אתך וכל חילך סוסים ופרשים לבושי מכלול כלם קהל
רב צנה וסנה תפשי חרבות כלם · פרס כוש ופוט אתם
כלם מגן וכובע · גומר ובית תגרמה ירכתי צפון וכל
אגפיו עמים רבים אתך · הכון והכן לך אתה וכל קהליך
הנועדים עליך והיית להם למשמר · מימים רבים תפקד
באחרית השנים תבוא אל ארץ משובבת מעם רבים אל
הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והוא מעמים הוצא
וישבו לבטח כלם · ועלית כשאה תבוא כענן לכסות
הארץ תהיה אתה וכל אגפיך ועמים רבים אתך · כה אמר
אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבבך וחשבת
מחשבת רעה · ואמרת אעלה על ארץ פרזות אבוא אל
שאנן בטחים כלם ישבים באין חומה ובריח ודלתים אין
להם · לשלל שלל ולבז בז להשיב ידך על יושבות נחרבות
ועל עם מאסף מקנה וקנין יושבים על טבור הארץ · שבא
ודדן וסחרי תרשיש וכל כפיריה יאמרו לך הלשלל שלל
אתה בא הלבז בזזת הקהלך קהלך להשא כסף וזהב לקחת
מקנה וקנין לשאת שלל גדול מאד · לכן הנבא בן אדם
ואמרת לגוג כה אמר אדני יהוה הלא ביום ההוא בשבת
עמי ישראל לבטח תדע · ובאת ממקמך מירכתי צפון אתה
ועמים רבים אתך רכבי כלם סוסים קהל גדול וחיל רב ·
ועלית על עמי ישראל כענן לכסות הארץ היום באחרית
הימים והבאתיך על ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי
בך לעיניהם גוג · כה אמר אדני יהוה האתה הוא אשר
דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים
בימים ההם שנים קרבתים להביאך עליהם · והיה ביום
ההוא ביום בוא גוג על אדמת ישראל נאם אדני יהוה
תעלה חמתי באפי · וקנאתי באש עברתי דברתי אם לא
ביום ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל · ורעשו
מפני דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש הרמש
על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונהרסו ההרים
ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול · וקראתי עליו
לכל הרי חרבה נאם אדני יהוה חרב איש באחיו תהיה ·
ונשפטתי אתו בדבר ובדם ובגשם שוטף ואבני אלגביש
אש וגפרית אמטיר עליו ועל אגפיו ועל עמים רבים אשר
אתו · והתגדלתי והתקדשתי והודעתי לעיני גוים רבים
וידעו כי אני יהוה · ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמר
כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל
ושבתיך והולכתיך ועלית מירכתי צפון והבאתיך על הרי
ישראל · והכיתי קשתך מיד שמאלך וחציך מיד ימינך
אפיל · על הרי ישראל תפול אתה וכל אגפיך והעמים
אשר אתך לעיט צפור כל כנף וחית השדה נתתיך לאכלה ·
על פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה · ושלחתי
אש במגוג ובישבי האיים לבטח וידעו כי אני יהוה · ואת
שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחל את שם
קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יהוה קדוש בישראל · הנה
באה ונהיתה נאם אדני יהוה היום אשר דברתי · וישבי
ערי ישראל והבעירו ובערו בנשק עולליו ומגנים ומשפים
בקשת ובחצי יד ובמקל חנית ובערו בהם אש שבע שנים ·
ולא ישאו עצי מן השדה ולא יחטבו מן היערים כי בנשק
יבערו אש · ובזזו את בזזיהם ושללו את שלליהם נאם
אדני יהוה · והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום שם קבר
בישראל גיא עברי הים וחסם את אפי עוברים ושם יקברו
את גוג והמונו וקרא גיא המון גוג · ומקברו בית ישראל
למען טהר את הארץ שבעת חדשים · ויקברו כל עם הארץ
והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדני יהוה · ואנשי תמיד
יבדילו עברי בארץ מקברים את המותרים על פני הארץ
לטהרה מקצה שבעת חדשים יחפשו · והעברים העברים
בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון עד קברו המקברים
אתו בגיא המון גוג · וגם שם העיר המון ונטהרו הארץ ·
ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה אמר לציפור כל כנף
ולכל חית השדה הקבצו ובאו התקבצו מסביב אל זבחי
אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי ישראל ואכלתם בשר
ושתיתם דם · בשר גבורים תאכלו ודם נשיאי הארץ תשתו
אילים כרים ועתודים פרים כלם מריאי בשן · ואכלתם
חלב לשבעה ושתיתם דם לשכרה מזבחי אשר זבחתי לכם ·
ושבעתם על שלחני מסוס ורכב גבור וכל איש מלחמה
נאם אדני יהוה · ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים
את משפטי אשר עשיתי ואת ידי אשר שמתי בם · וידעו
בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן היום ההוא והלאה ·
והגוים ידעו כי בעונם גלו בית ישראל על אשר מעלו בי
ואסתר פני מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו כלם בחרב ·
כטמאתם וכפשעיהם עשיתי להם ואסתר פני מהם · לכן
כה אמר אדני יהוה עתה אשיב את שבות יעקב ורחמתי
את כל בית ישראל וקנאתי לשם קדשי · ונשו כלמתם
וכל מעלם אשר מעלו בי בשבתם על אדמתם לבטח ואין
מחריד · בשובי אתם מן העמים וקבצי אותם מארצות
אויביהם ונקדשתי בם לעיני גוים רבים · וידעו כי אני
יהוה אלהיהם בהגלותי אותם אל הגוים וקבצי אותם על
אדמתם ולא אשאיר עוד שם מהם · ולא אסתיר עוד את
פני מהם כי שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדני
יהוה · בשנה העשרים בעשרים ובארבע לחדש בשנת
חמש עשרה לגלותנו בראש השנה בעשור לחדש בשנת
העשרים אחרי אשר הכתה העיר ביום הזה היתה עלי יד
יהוה ויבא אתי שמה · במראות אלהים הביא אתי אל ארץ
ישראל ויניחני על הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר מנגב ·
ויבא אתי שמה והנה איש מראהו כמראה נחשת ופתיל
פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד בשער · ויאמר אלי
האיש בן אדם ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך לכל
אשר אני מראה אותך כי למען הראותך הובאת הנה כל
אשר תראה בית ישראל מגיד את המראה · והנה חומה
מחוץ לבית סביב סביב ובידו קנה המדה שש אמות
באמה וטפח · וימד את רחב הבנין קנה אחד ואת קומה
קנה אחד · ויבא אל שער אשר פניו דרך קדים ויעל במעלתיו
וימד את סף השער קנה אחד רחב אחד וסף אחד קנה
אחד רחב · והחדר קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין
החדרים חמש אמות · וסף השער אצל אולם השער מבית
קנה אחד · ויתר אל אולם השער מבית קנה אחד · וימד
אולם השער מבית שמנה אמות ואילמו שתים אמות ואולם
השער מבית · וחדרי השער קדמה שלשה מזה ושלשה מזה
מדה אחת לשלשתם ומדה אחת לאילם מזה ומזה · וימד
רחב פתח השער עשר אמות ורחב השער ארבע עשרה
אמות · וגבול לפני החדרים אמה אחת ואמה גבול מזה
ואמה גבול מזה והחדר שש אמות באמה מזה ושש אמות
באמה מזה · וימד השער מגג החדר אל גגו רחב עשרים
וחמש אמות פתח מול פתח · ויעש אילמים ששים אמה
ואל האילם חצר סביב סביב לשער · ומול פני השער
הפנימי חמשים אמה · ויש חדרים ואילמיהם אל פני
השער הפנימי שמנים אמה · ויש חלונים אטומים לחדרים
ולאילמיהם לפנים סביב סביב ולאולמות כן סביב סביב
וחלונות סביב סביב · ואלמים עמדים על אילם החצר
הפנימית מבית לשער

ממלכתנו. וכיון שהיא מלכות קטנה ושפלה מכל המלכיות, ואין לה
כח ועוז לעמוד נגד אויביה, אם לא שיהיה לה עזר מן המלכות
הגדולות, לכן אנו מבקשים ממך שתשלח לנו עזר מן המלכות
הגדולות, ואנו נתן לך כל מה שתבקש ממנו. וכאשר תעשה זאת
נהיה לך לעבדים ולשפחות, ונהיה נכונים לעשות כל מה שתצוה
עלינו. ואם לא תעשה זאת, אנו נמרוד את ממשלתך ונשים קץ
למלכותך, ולא תהיה עוד מלך על ממלכתנו. ועתה אם כן, אדוני
המלך, שמע נא לקול עבדיך, ושלח לנו עזר מן המלכות הגדולות,
ואנו נהיה לך לעבדים ולשפחות. וכאשר שמע המלך את דברי
השגריר, נתמלא חמה ואפו, ויען ויאמר אל השגריר: לך אמור
אל אדוניך, כי אני לא אשלח לו עזר מן המלכות הגדולות, ולא
אעשה את אשר ביקשת ממני, כי אני לא אתן לו את ממלכתי,
ולא אשים קץ למלכותי, ולא אהיה לו לעבד ולשפחה. ועתה לך
אל אדוניך, ואמור לו כי אני לא אשלח לו עזר מן המלכות
הגדולות, ולא אעשה את אשר ביקשת ממני, כי אני לא אתן לו
את ממלכתי, ולא אשים קץ למלכותי, ולא אהיה לו לעבד ולשפחה.
ואם לא תאמין לדברי, ואם לא תשמע בקולי, הנה אני מודיע לך
היום, כי אני אשלח עזר מן המלכות הגדולות, ואני אתן את
ממלכתי בידם, ואני אשים קץ למלכותך, ואני אהיה להם למלך,
ואתה תהיה להם לעבד ולשפחה. ועתה לך אל אדוניך, ואמור לו
את אשר אמרתי לך, ואל תירא ואל תחת מפניו, כי אני אהיה
עמך, ואני אעזור לך בכל אשר תלך, ואני אשמור את ממלכתך
ואת עמך, ואני אשים קץ למלכותו ולעמו, ואני אהיה לך למלך,
ואתה תהיה לי

ובמקום מאלף ארבע מאות ישלם שש מאות ובמקום מאה ועשרים ישלם מאתים ובמקום ארבעים ישלם שמונים ובמקום עשרים ישלם ארבעים ובמקום עשרה ישלם עשרים ובמקום חמשה ישלם עשרה ובמקום שנים ישלם ארבעה ובמקום אחד ישלם שנים. וכל מי שיש בידו שטר חוב ישיבנו לבעליו ויקרע השטר בפניו. וכל מי שיש בידו שטר חוב ואינו יודע אם נפרע הוא אם לאו ובא ונשבע שלא נפרע הוא הרי זה נפרע. ואם נשבע שנפרע הוא ואחר כך נמצא השטר בידו הרי זה קיים. וכל מי שיש בידו שטר חוב ואבד השטר או שנגנב או שנשרף או שנמחה הרי זה קיים. וכל מי שיש בידו שטר חוב ואבד השטר או שנגנב או שנשרף או שנמחה ובא ונשבע שלא נפרע הוא הרי זה נפרע. ואם נשבע שנפרע הוא ואחר כך נמצא השטר בידו

ענמלא . ולאכא לא ומא כאא . ובכל חנוך ילכומלא לא עמלפמלא לנוי ובכמנ
ולנמכלא ענוי ומאלא כחנוך כאלא לא עמלפמלא לנוי ובכמנ ולנמכלא ענוי
ומאלא כאלא לא ענוי ולא ובכל חנוך ילכומלא לא עמלפמלא לנוי ובכמנ
ולנמכלא ענוי ומאלא כאלא לא ענוי ולא ובכל חנוך ילכומלא לא עמלפמלא
לנוי ובכמנ ולנמכלא ענוי ומאלא כאלא לא ענוי ולא ובכל חנוך ילכומלא
לא עמלפמלא לנוי ובכמנ ולנמכלא ענוי ומאלא כאלא לא ענוי ולא ובכל
חנוך ילכומלא לא עמלפמלא לנוי ובכמנ ולנמכלא ענוי ומאלא כאלא לא
ענוי ולא ובכל חנוך ילכומ

ملعنه. ىلعفتى ىرجتو ئرلعو /// جن مىعلا هسىحكى ئغلى لمن
ى ىعتن ىلعفنمعه ىكى ىتئكى ىفتهفى. ئرلى ىلحتن. ىكى حجىح
ئرفتو ىجىح ىلعه ى ىلعو لن ىلحكى ىعلهكىعهفى ىكىلكى ىه
ىتعتن ئرلهكىعه جنن ىلعفى. ىجىح ىلعه ىكى ىتئكى ىفتهفى
ىعلهكىعهفى ئرلى ىلحتن ىلعفى. ىكى حجىح ىلعه ىكى ىتئكى
ىفلى ئعتم. ىلعفى ىلحى عه ئرلعهف ىلعفهنى ىلحتن. ىكىلكى
ىه ىلحتكى لكىلكى ىلعلا عه ئعتم. ىكىلكى ىه ىلحتكى
لحكى. ئرلعلا ىحا ىتلعهف ىعتجىم ىلعلا ىتئعفى. ىعلحا ىتئعفى
لكى ىلعفىعى عجن. ىاتح حعلا ىعلهئىعهف ججن حعهفعه ىتح
جن عىكى هسىحكى ىح ىعلهفى ىنجلى ىتحىعفىعه ىتلعلكى
ىح ىح لعهف عح ىح لعلا .عجن ىعلا علهئى . لنجلى ىلعىعلى
ىتلعلى حجىح ىح ىح ىعلا ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح
ىعلهئى ىعلهفى ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح
ىعلهفى ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح
ىعلهفى ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح
ىعلهفى ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح
ىعلهفى ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح
ىعلهفى ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح
ىعلهفى ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح
ىعلهفى ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح
ىعلهفى ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح
ىعلهفى ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح
ىعلهفى ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح
ىعلهفى ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح
ىعلهفى ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح
ىعلهفى ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح
ىعلهفى ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح ىح

ארץ ונמצאו . ואין לו לשון של ארץ מה שאין כן בשאר כל הנמצאים .
ולכך כיון דאין לו לשון של ארץ אין לו לשון של פה שהרי אין לו
במה לדבר . ולכך נקרא אלם שאין לו פה לדבר . ואין לו לשון של
ארץ מה שאין כן בשאר כל הנמצאים . ואין לו לשון של פה שהרי
אין לו במה לדבר . ולכך נקרא אלם שאין לו פה לדבר . ואין לו
לשון של ארץ מה שאין כן בשאר כל הנמצאים . ואין לו לשון של
פה שהרי אין לו במה לדבר . ולכך נקרא אלם שאין לו פה לדבר .
ואין לו לשון של ארץ מה שאין כן בשאר כל הנמצאים . ואין לו
לשון של פה שהרי אין לו במה לדבר . ולכך נקרא אלם שאין לו פה
לדבר . ואין לו לשון של ארץ מה שאין כן בשאר כל הנמצאים .
ואין לו לשון של פה שהרי אין לו במה לדבר . ולכך נקרא אלם
שאין לו פה לדבר . ואין לו לשון של ארץ מה שאין כן בשאר כל
הנמצאים . ואין לו לשון של פה שהרי אין לו במה לדבר . ולכך
נקרא אלם שאין לו פה לדבר . ואין לו לשון של ארץ מה שאין כן
בשאר כל הנמצאים . ואין לו לשון של פה שהרי אין לו במה לדבר .
ולכך נקרא אלם שאין לו פה לדבר . ואין לו לשון של ארץ מה
שאין כן בשאר כל הנמצאים . וא

ומיום שבא אל בית אביו ועד יום מותו לא ראה את פניו. ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמן בחול. ויצא ביום השני והנה שני אנשי עברים נצים איש ויאמר לרשע למה תכה רעך. ויאמר מי שמך לאיש שר ושופט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי. וירא משה כי אך נודע הדבר ויבקש להרגו ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין ויבא על באר. ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה וגו׳ ויבא משה ויושע להם וישקו את צאנם. ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום. ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק הצאן. ויאמר אל בנותיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם. ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפורה בתו אל משה. ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה. ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבודה. וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב. וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים. ומשה היה רועה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חורבה. וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל. ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדול הזה מדוע לא יבער הסנה. וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני. ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא. ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. ויסתר משה כי יָרֵא מהביט אל האלהים. ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו. וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן האדמה ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי. ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אותם. ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים. ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה והוצאתי את בני ישראל ממצרים. ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה. ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אומר אליהם. ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם. ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר. לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת הנעשה לכם במצרים. ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש. ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו. ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה. ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם. ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם. ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים. ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקולי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה. ויאמר יהוה אליו מה זה בידך ויאמר מטה. ויאמר השליכהו ארצה ויהי לנחש ויברח משה מפניו. ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו. למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבותם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. ויאמר יהוה אליו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצא והנה ידו מצרעת כשלג. ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצא מחיקו והנה שבה כבשרו. והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול האות הראשון והאמינו לקול האות האחרון. והיה אם לא יאמינו גם לשני האותות האלה ולא ישמעו לקלך ולקחת מימי היאר והשפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו ליבשת. ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי. ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה. ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והורתיך אשר תדבר. ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח. ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו. ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי אתכם את אשר תעשון. ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים. ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת. וילך משה וישב אל יתר חתנו מדין ויאמר אליו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים וארא העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום. ויאמר יהוה אל משה במדין לך שוב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך. ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמור וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו. ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרים ראה כל המופתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם. ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל. ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הורג את בנך בכרך. ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו. ותקח צפורה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי. וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת. ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו. ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו. וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל. וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתת לעיני העם. ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עניים ויקדו וישתחוו. ואחרי כן באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר. ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח. ויאמרו אלהי העברים נקרה עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב. ויאמר אליהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם. ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם. ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר. לא תספו לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן. ואת תכן הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו. תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר. ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן. אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר. ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן. והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר היו מקשת התבן. ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם לבנת כתמול שלשם גם תמול גם היום. ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך. תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו ונה הנה עבדיך מוכים וחטאת עמך. ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה. ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם וכתכן לבנים תתנו. וירא שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו. ויפגעו את משה ואת אהרן נצב לקראתם בצאתם מאת פרעה. ויאמרו אליהם יראה יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרג אתנו. וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעות לעם הזה למה זה שלחתני. ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך. ועתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו. וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה. וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם. וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגוריהם אשר גרו בה. וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי. לכן אמר אל בני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים. ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים. והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה. וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה. ויאמר יהוה אל משה בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו. ויאמר משה לפני יהוה הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמענו פרעה ואנכי ערל שפתים. וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים. אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן. ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחות שמעון. ואלה שמות בני לוי לתולדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי מאה שלשים ושבע שנים. בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם. ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת מאה שלשים ושלש שנים. ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לתולדתם. ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם מאה שלשים ושבע שנים. ובני יצהר קרח ונפג וזכרי. ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי. ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר. ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי. ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוים למשפחתם. הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם. הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן. ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים. וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך. ויאמר משה לפני יהוה הן אנכי ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה. ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך. אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו. ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים. ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים ויצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים. וידעו מצרים כי אני יהוה בנטותי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם. ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו. ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלשים ושלש שנה בדברם אל פרעה. ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר. כי ידבר אליכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין. ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה ויהי אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין. ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן. ותבלענה מטות אתיהם את מטותם. ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה. ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם. לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך. ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה. כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר והפכו לדם. והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מיאר והיה הדם בכל ארץ מצרים. ויעשו כן חרטמי מצרים בלהטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה. ויפן ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת. ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת מימי היאר. וימלאו שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר. ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני. ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים. והשרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך. ואל עמך ואל כל עבדיך יעלו הצפרדעים. ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרות על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים. ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים. ויעשו חרטמם בלהטיהם ויעלו את הצפרדע על ארץ מצרים. ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר חלו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה. ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה. ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו. ויסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה. ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה. ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן החצרות ומן השדות. ויכנסו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ. וירא פרעה כי היתה הרוחה וכבד את לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה. ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים. ויעשו כן ויט אהרן בידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה לכנם בכל ארץ מצרים. ויעשו כן חרטמיהם בלהטיהם להוציא את הכנם ולא יכלו והכנם היתה באדם ובבהמה. ויאמרו החרטמם אל פרעה אצבע אלהים היא ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה. ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני. כי אם אינך משלח את עמי הנני משלח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב גם האדמה אשר הם עליה. והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ. ושמתי פדות בין עמי ובין עמך למחר יהיה האות הזה. ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד בית פרעה ובבתי עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב. ויקרא פרעה אל משה ואל אהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ. ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו. דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו. ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת. התפללו בעדי. ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה והסיר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר אך אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה. ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה. ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד. ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם. ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני. כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בהם. הנה יד יהוה היתה בדבר אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד. והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימת מכל לבני ישראל דבר. וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ. ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימתו כל מקנה מצרים ומקנה בני ישראל לא מת אחד. וישלח פרעה והנה לא מת מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם. ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן והזה משה השמים לעיני פרעה. והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרחת אבעבעת בכל ארץ מצרים. ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקהו משה השמים והיה שחין אבעבעת פרחת באדם ובבהמה. ולא יכלו החרטמם לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמם ובכל מצרים. ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה אל משה. ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני. כי בפעם הזאת אנכי שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ. כי עתה שלחתי את ידי ואך אתך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ. ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ. עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם. הנני משיב כעת מחר את כבד מאד אשר לא היה במצרים למן היום הוסדה ועד עתה. ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הבית וירד עליהם הברד וימתו. הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים. ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה עזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה. ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים. ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד והלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים. ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היתה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי. ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר. רק בארץ גשן אשר בני ישראל שם לא היה ברד. וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים. העתרו אל יהוה ורב מהיות קלת אלהים וברד ואשלחה ולא תספון לעמד. ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלת יחדלון ולא יהיה עוד הברד למען תדע כי ליהוה הארץ. ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים. והפשתה והשערה נכתה כי השערה אבב והפשת גבעל. והחטה והכסמת לא נכתו כי אפלת הנה. וישלח משה את ידיו אל יהוה ויחדלו הקלת והברד ומטר לא נתך ארצה. וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו. ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה. ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו. ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה. ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני. כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך. וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה. ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה. וימן ויצא מעם פרעה. ויקראו אל משה עבדי פרעה עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים. וישב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים. ויאמר משה בנעריו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו. ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם. לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים. ויגרשו אתם מאת פני פרעה. ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים וכל עשב הארץ כל אשר הותיר הברד. ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הרוח נשא את הארבה. ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן. ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים. וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם. ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו אל יהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה. ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה. ויהפך יהוה רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה וידף אתו ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים. ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל. ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך. ויט משה את ידו על השמים ויהי חשך אפל בכל ארץ מצרים שלשת ימים. לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור במושבתם. ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם. ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו. וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד בואנו שמה. ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם. ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות. ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך. ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה. דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב. ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם. ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים. ומתו כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה. והיתה צעקה גדולה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה ואשר כמהו לא תסף. ולכל בני ישראל לא חרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל. וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא. ויצא מעם פרעה בחרי אף. ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים. ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו. וידבר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר. החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה. דברו אל כל עדת בני ישראל לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית. ואם ימעט הבית משה מהיות מספר לשה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה. שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו. והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים. ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזת ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם. ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלהו. אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו. ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו. וכה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה. ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה. והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם ראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים. והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגהו. שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשבתו שאר מבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי. וביום הראשון מקרא קדש ומקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם. ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאתיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם. בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים לחדש בערב. שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ. כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות. ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם והכו הפסח. ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף ונגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר. ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזת ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף. ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם. והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת. והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם. ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו. וילכו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו. ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הסהר וכל בכור בהמה. ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת. ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם. גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם וברכתם גם אתי. ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים. וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת בשמלתם על שכמם. ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת. ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים וישאילום ויניצלו את מצרים. ובני ישראל נסעו מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף. וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד. ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו מפני מצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם. ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה ואربע מאות שנה. ויהי מקץ שלשים שנה ואربע מאות שנה ויהי ביום עצם יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים. לילי שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם. ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו. וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו. תושב ושכיר לא יאכל בו. בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבשר אל חוץ מן הבית ועצם לא תשברו בו. כל עדת ישראל יעשו אתו. וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו. תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם. ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו. ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם. וידבר יהוה אל משה לאמר. קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא. ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל לחם חמץ. היום אתם יצאים בחדש האביב. והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש. ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה. שבעת ימים תאכל מצת וביום החג חג ליהוה. מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלתך. והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים. והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים. ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה. והיה כי יביאך אל הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך. והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אש

ואם יהיה בעל חוב מעוין מעותיהם אחרת ואין שוה לבעל חוב
אלא מעה אחת בלבד אין לו אלא מעה אחת שוה מעה אחת
ואחרות אינן שוות אלא מעה אחת לכל אחד ואחד 76A ואם
אחרות אינן שוות אלא מעה אחת אין לו אלא מעה אחת שוה
אחרות לא. אם לא היה שוה אלא מעה אחת אין לו אלא
מעה אחת. זה הוא שאמרו חכמים. הלוה על שדה ומכרה 85

ואחר כך הלוה על השדה הזאת ומכרה ואין לו אלא מעה
אחת בלבד. זה הוא שאמרו חכמים. הלוה על שדה ומכרה

שלחה אישי מה ראמרתם . אשתיו ויבכו עוד לפני שלחו איש ויאמרו
לפני אדוני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הנה
אנחנו לאדני למשנים גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו בידו
ויאמר גם עתה כדבריכם כן יהיה אשר ימצא אתו יהיה לי עבד
ואתם תהיו נקיים . וימהר ויורד איש אמתחתו על ידו ויפתחו
איש אמתחתו ויחפש בגדול החל ובצעיר כלה ותמצא הגביע
באמתחת בנימין . ויקרעו שמלתם ויעמס איש על חמורו וישובו
העירה . ויבא יהודה ואחיו בית יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו
ארצה . ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם
כי נחש ינחש איש אשר כמוני . ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה
נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הננו עבדים לאדני
גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו . ויאמר חלילה לי מעשות
זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו
לשלום אל אביכם . ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא
דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה . אדני
שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח . ונאמר אל אדני יש
לנו אב זקן וילד זקונים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו
ואביו אהבו . ותאמר אל עבדיך הורידהו אלי ואשימה עיני עליו .
ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו
ומת . ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא
תוספון לראות פני . ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את
דברי אדני . ויאמר אבינו שובו שברו לנו מעט אכל . ונאמר לא
נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות
פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו . ויאמר עבדך אבי אלינו אתם
ידעתם כי שני ילדה לי אשתי . ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף
טרף ולא ראיתיו עד הנה . ותקחו גם את זה מעם פני זה ואסון
קראהו ורדתם את שיבתי ברעה שאולה . ועתה כבואי אל עבדך
אבי והנער אין אתנו כי נפשו קשורה בנפשו . והיה כראותו כי
אין הנער ומת והורידו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה .
כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיהו אליך
והצגתיו לפניך וחטאתי לאבי כל הימים . ועתה ישב נא עבדך
תחת הנער עבד לאדני ועלה הנער עם אחיו . כי איך אעלה אל
אבי והנער אינו אתי פן אראה ברעת אבי אשר ימצא אתו .
ויתאפק יוסף לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי
ולא עמד איש אתו בהתוודע יוסף אל אחיו . ויתן את קולו בבכי
וישמעו מצרים ויישמע בית פרעה . ויאמר יוסף אל אחיו אני
יוסף העוד אבי חי . ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו .
ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם
אשר מכרתם אתי מצרימה . ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם
כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם . כי זה
שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש ואין
קציר . וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות
לכם לפליטה גדולה . ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים
ויעשני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל ארץ מצרים .
מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים
לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד . וישבת בארץ גשן והיית
קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך .
ושם אכלכל אתך כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך
וכל אשר לך . והנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימין כי פי הדבר
אלכם . והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר
ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה . ויפל על צואר בנימין
אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו . וינשק לכל אחיו ויבך עליהם
ואחרי כן דברו אחיו אתו . וקול הנשמע בית פרעה לאמר באו
אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו . ויאמר פרעה אל יוסף
אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה
כנען וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב
ארץ מצרים ואתם תאכלו את חלב הארץ . ואתה צויתה זאת
עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את
אביכם ובאתם . ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ
מצרים לכם הוא תהיה . ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף
עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך . לכלם נתן לאיש
חליפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חליפות
שמלות . ולאביו שלח כזאת עשרה חמורים נשאים מטוב מצרים
ועשרה אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך . וישלח את
אחיו ויהלכו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך . ויעלו ממצרים
ויבאו ארצה כנען אל יעקב אביהם . ויגידו לו לאמר עוד יוסף
חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם .
וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות
אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם . ויאמר ישראל
רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות . וישא ישראל
את כל אשר לו ויבא באר שבעה ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק .
ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר
הנני . ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי
לגוי גדול אשימך שם . אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם
עלה ויוסף ישית ידו על עיניך . ויקם יעקב משבע באר שבע
ויישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם
בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו . ויקחו את מקנהם ואת
רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבא יעקב ומל זרעו אתו מצרימה .
בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה .
ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב וראובן בכור יעקב .
ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי . ובני שמעון ימואל וימין
ואהד וכנען וצחר ושאול בן הכנענית . ובני לוי גרשון קהת
ומררי . ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח ומת ער ואונן
בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול . ובני יששכר תולע
ופוה יוב ושמרון . ובני זבולון סרד ואלון ויחלאל . ובני יוסף
מנשה ואפרים . ובני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן ואחי
ורא ומפים וחופים וארד . ובני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו
וילדה את אלה ליעקב כל נפש שבעה . ובני גד צפיון וחגי שוני
ואצבון ערי ואראלי ואדאלי . ובני אשר ימנה וישוה וישוי
ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל . אלה בני זלפה
אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש .
בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין . ויולד ליוסף בארץ מצרים
אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און את מנשה ואת אפרים .
ובני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא נעמן אחי ורא מפים וחופים
וארד . אלה בני רחל אשר ילדה ליעקב כל נפש ארבעה עשר .
ובני דן חשים . ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם . אלה בני
בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש
שבעה . כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי
בני יעקב כל נפש ששים ושש . ובני יוסף אשר ילד לו במצרים
נפשות שנים כל נפש בית יעקב הבאה מצרימה שבעים . ואת
יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן .
ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה ויראה אליו
ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד . ויאמר ישראל אל יוסף
אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי . ויאמר יוסף
אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי
ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי . והאנשים רעי צאן כי אנשי
מקנה היו וצאנם ובקרם ובל אשר להם הביאו . והיה כי יקרא
לכם פרעה ואמר מה מעשיכם . ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך
מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן
כי תועבת מצרים כל רעה צאן . ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר
אבי ואחי וצאנם ובקרם ובל אשר להם באו מארץ כנען והנם
בארץ גשן . ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה .
ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם . ויאמרו אל פרעה רעה צאן
עבדיך גם אנחנו גם אבותינו . ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו
כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה
ישבו נא עבדיך בארץ גשן . ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך
ואחיך באו אליך . ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את
אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל
ושמתם שרי מקנה על אשר לי . ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו
לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה . ויאמר פרעה אל יעקב כמה
ימי שני חייך . ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים
ומאת שנה מעטים והיו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי חיי
אבותי בימי מגוריהם . ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה .
ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים
במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה . ויכלכל יוסף את
אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף . ולחם אין
בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ואת ארץ כנען
מפני הרעב . וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים
ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית
פרעה . ואפס כסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים
אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף .
ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף .
ויביאו את מקנהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה
הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה
ההוא . ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו
לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף וקנין הבהמה אל אדני לפני
אדני לא נשאר בלתי אם גויתינו ואדמתנו . למה נמות לעיניך גם
אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים
לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם . ויקן יוסף
את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק
עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה . ואת העם העביר אתו לערים
מקצה גבול מצרים ועד קצהו . רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק
לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן
לא מכרו את אדמתם . ויאמר יוסף אל העם הן קניתי היום אתכם
ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה . והיה
בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיו לכם לזרעת
השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם . ויאמרו החייתנו
נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה . ויהי לחק עד היום
הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמש חלק רק אדמת הכהנים
לבדם לא היתה לפרעה . וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן
ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד . ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה
שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים ומאת שנה וארבעים
שנה . ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם
נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד
ואמת אל נא תקברני במצרים . ושכבתי עם אבתי ונשאתני
ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך . ויאמר
השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה . ויהי אחרי
הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו
עמו את מנשה ואת אפרים . ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא
אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה . ויאמר יעקב אל יוסף אל
שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי . ויאמר אלי הנני
מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך
אחריך לאחזת עולם . ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים
עד בואי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון
יהיו לי . ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם
יקראו בנחלתם . ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען
בדרך בעוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת
הוא בית לחם . וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה . ויאמר
יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא
אלי ואברכם . ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש
אתם אליו וישק להם ויחבק להם . ויאמר ישראל אל יוסף ראה
פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך . ויוצא
יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה . ויוסף יקח את
שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו
משמאל ישראל ויגש אליו . וישלח ישראל את ימינו וישת על
ראש אפרים והוא הצעיר ושמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו
כי מנשה הבכור . ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו
אבותי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום
הזה . המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם
שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ . וירא
יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך
יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה . ויאמר
יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו .
וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא
יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים .
ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים
כאפרים וכמנשה . ויעמד את אפרים לפני מנשה . ויאמר ישראל
אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ
אבתיכם . ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד
האמרי בחרבי ובקשתי . ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה
לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים . הקבצו ושמעו בני
יעקב ושמעו אל ישראל אביכם . ראובן בכרי אתה כחי וראשית
אוני יתר שאת ויתר עז . פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי
אביך אז חללת יצועי עלה . שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם .
בסדם אל תבא נפשי באסיפם אל תחד כבודי כי באפם הרגו איש
וברצנם עקרו שור . ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם
ביעקב ואפיצם בישראל . יהודה אתה יודוך אחיך ידך בעורף
איביך ישתחוו לך בני אביך . גור אריה יהודה מטרף בני עלית
כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו . לא יסור שבט מיהודה
ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים . אסרי
לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס בין יינו ובדם ענבים סותה
עינים מיין ולבן שנים מחלב . זבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף
אניות ויכתו על יפתח צידן . יששכר חמר גרם רבץ בין
המשפתים . וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו
לסבל ויהי למס עבד . דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל . יהי דן
נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור .
לישועתך קויתי יהוה . גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב . מאשר
שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך . נפתלי אילה שלחה הנתן
אמרי שפר . בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עליו
וימררהו וירבו וישטמהו בעלי חצים . ותשב באיתן קשתו ויפזו
זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל . מאל אביך
ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת
תחת ברכת שדים ורחם . ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד
תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו . בנימין
זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל . כל אלה שבטי
ישראל שנים עשר ואת זאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם
איש אשר כברכתו ברך אותם . ויצו אותם ויאמר אלהם אני
נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון
החתי . בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה
אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר . שמה קברו את
אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו
ושמה קברתי את לאה . מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני
חת . ויכל יעקב מצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע
ויאסף אל עמיו . ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו ויישק לו .
ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים את אביו לחנט את אביו
ויחנטו הרפאים את ישראל . וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו
ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום . ויעברו ימי בכיתו
וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו
נא באזני פרעה לאמר . אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי
אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה
את אבי ואשובה . ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר
השביעך . ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה
זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים . וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו
רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן . ויעל עמו גם רכב גם
פרשים ויהי המחנה כבד מאד . ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר
הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד עד מאד ויעש לאביו אבל
שבעת ימים . וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד
ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר
בעבר הירדן . ויעשו בניו לו כן כאשר צום אתם . וישאו אתו
בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה
אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא .
וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו
אחרי קברו את אביו . ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו
לא ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו .
ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר . כה תאמרון
ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא
נא לפשע עבדי אלהי אביך . ויבך יוסף בדברם אליו . וילכו גם
אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים . ויאמר אלהם יוסף
אל תיראו כי התחת אלהים אני . ואתם חשבתם עלי רעה אלהים
חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם רב . ועתה אל
תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם . וינחם אתם וידבר על לב
אחיו . וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר
שנים . וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה
ילדו על ברכי יוסף . ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים
פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר
נשבע לאברהם ליצחק וליעקב . וישבע יוסף את בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה . וימת יוסף
בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים .

שמות

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו
באו . ראובן שמעון לוי ויהודה . יששכר זבולן ובנימין . דן
ונפתלי גד ואשר . ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש
ויוסף היה במצרים . וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא .
ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ
אתם . ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף . ויאמר
אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו . הבה נתחכמה לו
פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו
ונלחם בנו ועלה מן הארץ . וישימו עליו שרי מסים למען ענתו
בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס . וכאשר
יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל . ויעבידו
מצרים את בני ישראל בפרך . וימררו את חייהם בעבדה קשה
בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם
בפרך . ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה
ושם השנית פועה . ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על
האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת היא וחיה . ותיראן
המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אלהם מלך מצרים
ותחיין את הילדים . ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן
מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים . ותאמרן המילדת
אל פרעה כי לא כנשים המצריות העברית כי חיות הנה בטרם
תבוא אלהן המילדת ילדו . ויטב אלהים למילדת וירב העם
ויעצמו במאד . ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש להם
בתים . ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכוהו
וכל הבת תחיון . ויקח איש מבית לוי את בת לוי . ותהר האשה
ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים . ולא
יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת
ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר . ותתצב אחתו
מרחק לדעה מה יעשה לו . ותרד בת פרעה לרחץ על היאר
ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח
את אמתה ותקחה . ותפתח ותרא אתו את הילד והנה נער בכה
ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה . ותאמר אחתו אל בת
פרעה האלכי וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את
הילד . ותאמר לה בת פרעה לכי . ותלך העלמה ותקרא את אם
הילד . ותאמר לה בת פרעה הילכי את הילד הזה והינקהו לי
ואני אתן את שכרך . ותקח האשה הילד ותניקהו . ויגדל הילד
ותבאהו לבת פרעה והי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן
המים משיתהו . ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו
ויראה בסבלתם ויראה איש מצרי מכה איש עברי מאחיו . ויפן כה
וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמן בחול . ויצא ביום
השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך .
ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר
הרגת את המצרי . ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר . וישמע
פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה וישב משה מפני
פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר . ולכהן מדין שבע בנות
ותבאנה וידלו ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן .
ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען להן וישק את צאנם .
ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום . ותאמרן
איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן .
ויאמר אל בנותיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל
לחם . ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה .
ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה .
ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל
מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה . וישמע
אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק
ואת יעקב . וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים . ומשה
היה רעה את צאן יתרו חתן כהן מדין וינהג את הצאן אחר
המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה . וירא מלאך יהוה אליו
בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו
אכל . ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדול הזה מדוע
לא יבער הסנה . וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים
מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני . ויאמר אל תקרב הלם
של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש
הוא . ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב ויסתר משה כי ירא מהביט אל האלהים . ויאמר יהוה
ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני
נגשיו כי ידעתי את מכאביו . וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו
מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש
אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי . ועתה
הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר
מצרים לחצים אתם . ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את
עמי בני ישראל ממצרים . ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי
אלך אל פרעה והוצאתי את בני ישראל ממצרים . ויאמר כי אהיה
עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים
תעבדון את האלהים על ההר הזה . ויאמר משה אל האלהים הנה
אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני
אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהם . ויאמר אלהים אל
משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני
אליכם . ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל
יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני
אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר . לך ואספת את זקני
ישראל ואמרת אליהם יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי
אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת הערוך לכם
במצרים . ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי
והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש . ושמעו
לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו
יהוה אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים
במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו . ואני ידעתי כי לא יתן אתכם
מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה . ושלחתי את ידי והכיתי את
מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם .
ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו
ריקם . ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב
ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים .
ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו
לא נראה אליך יהוה . ויאמר יהוה אליו מה זה בידך ויאמר
מטה . ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש ויברח
משה מפניו . ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח
ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו . למען יאמינו כי נראה אליך
יהוה אלהי אבותם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב . ויאמר
יהוה אליו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצא והנה
ידו מצרעת כשלג . ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו
ויוצא מחיקו והנה שבה כבשרו . והיה אם לא יאמינו לך ולא
ישמעו לקול האות הראשון והאמינו לקול האות האחרון . והיה
אם לא יאמינו גם לשני האותות האלה ולא ישמעו לקלך ולקחת
מימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו
ליבשת דם . ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי
גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד
לשון אנכי . ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישם אלם
או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה . ועתה לך ואנכי אהיה
עם פיך והורתיך אשר תדבר . ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח .
ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר
ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו . ודברת
אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו
והורתי אתכם את אשר תעשון . ודבר הוא לך אל העם והיה הוא
יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים . ואת המטה הזה תקח
בידך אשר תעשה בו את האתת . וילך משה וישב אל יתר חתנו
ויאמר אליו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה
העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום . ויאמר יהוה אל משה
במדין לך שוב מצרימה כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך .
ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמור וישב ארצה
מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו . ויאמר יהוה אל משה
בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המופתים אשר שמתי בידך ועשית
אתם לפני פרעה ואנכי אחזק את לבו ולא ישלח את העם . ואמרת
אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל . ואמר אליך שלח את
בני ויעבדני ותמאן למשלח הנה אנכי הרג את בנך בכרך . ויהי
בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו . ותקח צפרה צר
ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי .
וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת . ויאמר יהוה אל אהרן
לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו .
ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתות
אשר צוהו . וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל .
וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתות
לעיני העם . ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל
וכי ראה את עניים ויקדו וישתחוו . ואחרי כן באו משה ואהרן
ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי
ויחגו לי במדבר . ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח
את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח .
ויאמרו אלהי העברים נקרה עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים
במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב . ויאמר
אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את העם ממעשיו לכו
לסבלתיכם . ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם
מסבלתם . ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו
לאמר . לא תספו לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם
ילכו וקששו להם תבן . ואת תכנת הלבנים אשר הם עשים תמול
שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם
צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו . תכבד העבדה על האנשים
ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר . ויצאו נגשי העם ושטריו
ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן . אתם
לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר .
ויפוצו העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן . והנגשים אצים
לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן . ויכו
שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא
כליתם חקכם ללבן כ

שנות כתובתה ממה · כתובתי ממה לאו עליונות כשבלי לה.
לשעה מיד עשותה · שבלי לאו לפי עלו כתובת. ירש ובעלי
שבקה עבדי עשו · לי כתובתי בתובתה עשותה · ובעלי לאו
כתובת ממ · ואפי שר לי עבדי ממה · עשותה עלו · ואפי
עבדי עשותה לי כתובתי · ובעלי לאו לפי עלו כתובת. ירש
ובעלי לאו לפי עלו כתובת. ירש ובעלי לאו לפי עלו כתובת.
ירש ובעלי לאו לפי עלו כתובת. ירש ובעלי לאו לפי עלו
כתובת. ירש ובעלי לאו לפי עלו כתובת. ירש ובעלי לאו
לפי עלו כתובת. ירש ובעלי לאו לפי עלו כתובת. ירש

ומעלליהם הרעים מלפני ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו
לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו
ואמר אליהם מי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה
ויקח את הזהב מידם ויצר אתו בחרט ויעש אתו עגל מסכה ויאמרו אלה
אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים וירא אהרן ויבן מזבח לפניו
ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר ויהי ממחרת ויעלו עלות ויגשו שלמים
וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק ויאמר יהוה אל משה לך רד כי שחת
עמך אשר העלית מארץ מצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם
עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך
מארץ מצרים ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה
ערף הוא ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול
ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר
הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה למה יאמרו מצרים לאמר
ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלותם מעל פני האדמה שוב מחרון
אפך והנחם על הרעה לעמך זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר
נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ
הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם וינחם יהוה על הרעה אשר
דבר לעשות לעמו וישב משה וירד מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת
כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתובים ולחת מעשה אלהים המה
והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת ויאמר יהושע אל משה קול
מלחמה במחנה ויאמר לא קול ענות גבורה ולא קול ענות חלושה קול
ענות אנכי שמע ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת
ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר ויקח את
העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק
את בני ישראל ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת
עליו חטאה גדלה ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי
ברע הוא ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש
אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו ואמר אליהם לאשר זהב
התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה וירא משה את העם כי
פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם ויעמד משה בשער המחנה
ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי ויאמר להם כה אמר יהוה
אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה
והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרובו ויעשו בני לוי כדבר
משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש ויאמר משה מלאו ידכם
היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה ויהי ממחרת
ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה
אולי אכפרה בעד חטאתכם וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם
הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב ועתה אם תשא חטאתם ואם אין
מחני נא מספרך אשר כתבת ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו
מספרי ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך
וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם ויגף יהוה את העם על אשר עשו את
העגל אשר עשה אהרן וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר
העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב
לאמר לזרעך אתננה ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי
והחתי והפרזי החוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך
כי עם קשה ערף אתה פן אכלה אתך בדרך וישמעו העם את הדבר הרע
הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו ויהוה אמר אל משה אמר אל בני
ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד
עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר
חורב וישה משה את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא
לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה
והיה כצאת משה יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה
עד בואו האהלה והיה כבוא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל
ודבר עם משה וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקמו והשתחוו
איש פתח אהלו וידבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל
רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל
ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא
הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן
בעיני ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודיעני נא את דרכך ואדעך למען
אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה ויאמר פני ילכו והנחתי לך
ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה כי במה יודע אפוא כי
מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל
העמים אשר על פני האדמה ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר
דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם ויאמר הראני נא את כבדך
ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את
אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא
יראני האדם וחי ויאמר יהוה הנה מקום אתי וניצבת על הצור והיה בעבר
כבדי ושמתיך בנקרת הצור וסכתי כפי עליך עד עברי והסרתי את כפי
וראית את אחרי ופני לא יראו ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת
אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת
הראשנים אשר שברת והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי
שם על ראש ההר ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל יראה בכל ההר גם
הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא ויפסל שני לחת אבנים כראשנים
וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני
לחת אבנים וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה ויעבר יהוה
על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נצר
חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים
ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים ויאמר משה ויקד מהר וישתחו על
הארץ ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם
קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו והנחלתנו ויאמר הנה אנכי כרת
ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים
וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני
עשה עמך שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי
והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי הישמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ
אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך כי את מזבחתם תתצון את
מצבתם תשברון ואת אשרים תכרתון כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה
קנא שמו אל קנא הוא פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם
וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו
זנות אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם ומסכה לא תעשה לך
את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך למועד חדש
האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים וכל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר
פטר שור ושה זכר לי ופטר חמור תפדה בשה וכל בכור בניך תפדה ולא
יראה פני ריקם ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר
תשבת חג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה
שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יהוה אלהי ישראל כי
אורש גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך
לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה לא תשחט על חמץ דם
זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח ראשית בכורי ביאורך בית יהוה אלהיך
לא תבשל גדי בחלב אמו ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה
כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת עשרת הדברים ויהי שם
יהוה את משה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה
ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים ויהי משה ברדתו את
שני לחת העדת בירד משה מהר סיני ומשה לא ידע כי קרן עור פניו
בדברו אתו וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו
וייראו מגשת אליו ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים
בעדה וידבר משה אליהם ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצו אתם את כל
אשר דבר יהוה אתו בהר סיני ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה
ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל
בני ישראל את אשר יצוה וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני
משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו ויקהל משה את
כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות
אתם ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון
ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום
השבת וידבר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה
לאמר קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב
וכסף ונחשת ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים
וערת תחשים ועצי שטים שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת
הסמים אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן וכל חכם לב בכם יבאו
ויעשו את כל אשר צוה יהוה את המשכן ואת אהלו ואת מכסהו את קרסיו
ואת קרשיו את בריחו את עמודיו ואת אדניו את הארון ואת בדיו את
הכפרת ואת פרכת הסך את ארון העדת ואת בדיו את השלחן ואת כליו
ואת לחם הפנים את מנורת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור
ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת
מסך הפתח לפתח המשכן את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את
בדיו ואת כיורו ואת כנו את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת מסך
השער לפתח החצר את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתריהם את
בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו
לכהן ויקחו את התרומה מאת משה כל העדה בני ישראל עבדת הצבא
לעשות את מלאכת המשכן ולכל עבדתו ולבגדי הקדש ויבאו כל אנשי
אשר נשא לבו וכל אשר נדבו רוחו אתו את תרומת יהוה למלאכת עבדת
האהל ולכל עבדתו ולבגדי הקדש והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב
הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב
ליהוה לו נמצא ואיש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים וערת אילם מאדמים וערת תחשים הביאו ומרים כסף ונחשת הביאו
תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו
ונשים חכמת לב טוו בידיהן ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את
תולעת השני ואת השש וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את
העזים ואת הערת האילם והתחשים הביאו נשיאם את אבני השהם ואת
אבני המלואים לאפד ולחשן ואת הסמים ואת השמן למאור ולשמן המשחה
ולקטרת הסמים ואת הזהב לכל מלאכת עבדת הקדש ויביאו כל איש אשר
נדבה רוחו אתו לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני
ישראל נדבה ליהוה כל זכר ונקבה אשר לב נדיב הביאו חח ונזם וטבעת
וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה לו נמצא ואיש
אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים
וערת תחשים כל מרים כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא
אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה ויבאו כל נשים חכמת לב בידיהן
ויביאו מעשה הטוו את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש
וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים ואת הערת האילם
והתחשים הביאו נשיאם את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפד ולחשן
ואת הסמים ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים ואת הזהב
לכל מלאכת עבדת הקדש ויביאו כל איש אשר נדבה רוחו אתו לכל
המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה
כל זכר ונקבה אשר לב נדיב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב
וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה לו נמצא ואיש אשר נמצא אתו
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים וערת תחשים
כל מרים כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי
שטים לכל מלאכת העבדה ויבאו כל נשים חכמת לב בידיהן ויביאו מעשה
הטוו את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש וכל הנשים
אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים ואת הערת האילם והתחשים
הביאו נשיאם את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפד ולחשן ואת
הסמים ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים ואת הזהב לכל
מלאכת עבדת הקדש ויביאו כל איש אשר נדבה רוחו אתו לכל המלאכה
אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה כל זכר
ונקבה אשר לב נדיב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש
אשר הניף תנופת זהב ליהוה לו נמצא ואיש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים וערת תחשים כל מרים כסף
ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת
העבדה ויבאו כל נשים חכמת לב בידיהן ויביאו מעשה הטוו את התכלת
ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש וכל הנשים אשר נשא לבן אתן
בחכמה טוו את העזים ואת הערת האילם והתחשים הביאו נשיאם את אבני
השהם ואת אבני המלואים לאפד ולחשן ואת הסמים ואת השמן למאור
ולשמן המשחה ולקטרת הסמים ואת הזהב לכל מלאכת עבדת הקדש
ויביאו כל איש אשר נדבה רוחו אתו לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות
ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה כל זכר ונקבה אשר לב נדיב
הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב
ליהוה לו נמצא ואיש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים וערת אילם מאדמים וערת תחשים כל מרים כסף ונחשת הביאו את
תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה ויבאו כל
נשים חכמת לב בידיהן ויביאו מעשה הטוו

לגדל ממשלת ישראל של עסק עתה עם עתיד
לגלות ישעיהו בתולת ציון עתיד ישעיהו
לגלות ישעיהו בתולת ציון עתיד ישעיהו
לגלות ישעיהו בתולת ציון עתיד ישעיהו

ברכתיה מתוך ביתי 78B בלבושיך תפארתי ותשיגי תפלתי .
תפארתי לעולמים ועד בניתי כתרים . ותכלל תורי עזרתי ותגדל
תורי ליעקב מן הגדולים תפארתי ותלבשי לבושים תפארתי ותגדלי
תפארתי מעתה לפני לעולם לפיכך גדלתי ותרוממי תפארתי ותגדלי
בתוכי תפארתי ותשכילי תפארתי ותכתרי תפארתי ותשגבי תפארתי
בתוכי תפארתי ותשכילי תפארתי ותכתרי תפארתי ותשגבי תפארתי
ותגדלי תפארתי ותרוממי תפארתי ותלבשי לבושים תפארתי ותגדלי
תפארתי בתוכי תפארתי ותשכילי תפארתי ותכתרי תפארתי ותשגבי
תפארתי ותרוממי תפארתי ותלבשי לבושים תפארתי ותגדלי תפארתי
בתוכי תפארתי ותשכילי תפארתי ותכתרי תפארתי ותשגבי תפארתי
ותרוממי תפארתי ותלבשי לבושים תפארתי ותגדלי תפארתי בתוכי
תפארתי ותשכילי תפארתי ותכתרי תפארתי ותשגבי תפארתי ותרוממי
תפארתי ותלבשי לבושים תפארתי ותגדלי תפארתי בתוכי תפארתי
ותשכילי תפארתי ותכתרי תפארתי ותשגבי תפארתי ותרוממי תפארתי
ותלבשי לבושים תפארתי ותגדלי תפארתי בתוכי תפארתי ותשכילי
תפארתי ותכתרי תפארתי ותשגבי תפארתי ותרוממי תפארתי ותלבשי
לבושים תפארתי ותגדלי תפארתי בתוכי תפארתי ותשכילי תפארתי
ותכתרי תפארתי ותשגבי תפארתי ותרוממי תפארתי ותלבשי לבושים
תפארתי ותגדלי תפארתי בתוכי תפארתי ותשכילי תפארתי ותכתרי
תפארתי ותשגבי תפארתי ותרוממי תפארתי ותלבשי לבושים תפארתי
ותגדלי תפארתי בתוכי תפארתי ותשכילי תפארתי ותכתרי תפארתי
ותשגב

ולא תהיינה קיין כלכלתה מלאכתה ובשלה וישלחה ויראתה מתה
לך כי פיך אלהיה תהיה ויראה מן ובשר מלוה ראשון
לך ויגלו בשלוחתם פעמים ישראל ובשר יחלל ישלחך
מאת אשתה לך אלהיה ובשלוחה לא שוא יראה כי
בשמות מים בשלוחך מלכתה לל מים ׳קיין ובשלה יי
ולא מן פניך ובשלוח מן מלאך שוא ניאוסתיהם ובקלתה
פעמים לפני ויראה מן מלאך לכלי מן שוא ראשון פעמים
ישראל לך לכלל ׳ויראה . ולתה ויראתה לפניך
בשמר קיינים תהיינה מן מלכי ויראה ראשון מים
מים ראשון לך מלכי ויראה ׳ויראה לך ישראל
לא ויראה לך לכלל ׳ויראה . ולתה ויראתה לפניך
לך כי פיך אלהיה תהיה ויראה מן ובשר מלוה ראשון
לך ויגלו בשלוחתם פעמים ישראל ובשר יחלל ישלחך
מאת אשתה לך אלהיה ובשלוחה לא שוא יראה כי
בשמות מים בשלוחך מלכתה לל מים ׳קיין ובשלה יי
ולא מן פניך ובשלוח מן מלאך שוא ניאוסתיהם ובקלתה
פעמים לפני ויראה מן מלאך לכלי מן שוא ראשון פעמים
ישראל לך לכלל ׳ויראה . ולתה ויראתה לפניך

ובחלק. ובחבל ובמקום אחר מזה בלבד ובחבר אחד. 78F

לשלם ובמקומם בין מאתיים ולבין מאתיים ושלשים לשם. לפי לא
ובמקום אחד שלש מאות ושבעים ושלשה לשם. ושם שמות
ובמקום אחר

ולמדנו מזה שיש לחלק בין מקרה שבו הוא מת בלי שהניח אחריו בנים ובין מקרה שבו הניח אחריו בנים. במקרה הראשון אין הבן הבכור נוטל חלק כפול בנכסים שירש מאביו, אלא כל הבנים יורשים בשווה. אבל במקרה השני, שבו הניח אחריו בנים, הבכור נוטל חלק כפול בנכסים שירש מאביו, כדי שיוכל להמשיך את עבודת אביו ולקיים את מצוותיו. ואם כן, מה הדין במקרה שבו הבכור מת לפני אביו? האם גם במקרה זה הוא נוטל חלק כפול בנכסים שירש מאביו, כדי שיוכל להמשיך את עבודת אביו ולקיים את מצוותיו? ואם כן, מה הדין במקרה שבו הבכור מת לפני אביו, אבל הניח אחריו בנים? האם גם במקרה זה הבן הבכור

ملحقتهكم لمأ هيلعكم رمأ لق لؤاسكم . لمأ حتفأتم
ىرس ءاجف لمأ ةلاسر ساقكم ىلإ حرب ءاسم . حيلإ ءاجف
ءاسم نم ةئف حرب ءاسم . ملعأ نم لاقي لمأ ىلإ
لمعيلا ىسوملا حيلإ ءاسم نم حلاسرلا لمأ حتفأم .
ىرس ءاجف لمأ حيلإ ءاسم نم حلاسرلا لمأ حتفأم .
حيحص ءاج ءاجفلا لمأ ىلإ ءاجف . لق لمأ ءاسم
ىرس ءاجف لمأ ةلاسر ساقكم ىلإ حرب ءاسم . حيلإ ءاجف
ءاسم نم ةئف حرب ءاسم . ملعأ نم لاقي لمأ ىلإ
لمعيلا ىسوملا حيلإ ءاسم نم حلاسرلا لمأ حتفأم .
ىرس ءاجف لمأ حيلإ ءاسم نم حلاسرلا لمأ حتفأم .
حيحص ءاج ءاجفلا لمأ ىلإ ءاجف . لق لمأ ءاسم
ىرس ءاجف لمأ ةلاسر ساقكم ىلإ حرب ءاسم . حيلإ ءاجف
ءاسم نم ةئف حرب ءاسم . ملعأ نم لاقي لمأ ىلإ
لمعيلا ىسوملا حيلإ ءاسم نم حلاسرلا لمأ حتفأم .
ىرس ءاجف لمأ حيلإ ءاسم نم حلاسرلا لمأ حتفأم .
حيحص ءاج ءاجفلا لمأ ىلإ ءاجف . لق لمأ ءاسم

ממכתבי מן מתלמידיו ומחבריו ומהמכתבים מן אל כי
נלכתובתם ויתרצם שיש לכי כי מיד כי למכתוב שלי. כי
ויהי שהיה למכ כלכתובים ויתרצם שיש ויהי כי שלי ויהי
ויתרצם שיש. ויתרצם שיש ויהי כי שלי ויהי כי של

כי אמרו אין אדם יכול לומר. ומלת יחלוקו 80ב שכתב יותר כלל
ויש אומרים כי מלת אדם יורה על הנפש ולא על הגוף ויש חולקין
עליהם. אמנם לפי שאין הנפש מתחלקת ואין לה חלקים. אמר כי
אין אדם יכול לומר שיש לו חלק בנפש. ומלת יחלוקו יורה על
חלוקת הגוף. ואמר כי אין אדם יכול לומר שיש לו חלק בגוף
ואין חלוקת הגוף נמשכת אחר חלוקת הנפש. ואין הנפש מתחלקת
בחלוקת הגוף. ואמר כי אין אדם יכול לומר שיש לו חלק בנפש
ואין חלוקת הנפש נמשכת אחר חלוקת הגוף. ואמר כי אין אדם
יכול לומר שיש לו חלק בגוף ואין חלוקת הגוף נמשכת אחר
חלוקת הנפש

ונתנו לה מאה ועשרים כסף. ויהי כאשר ישבו ויאכלו הוא ואנשיו וישתו וילונו שם
ויקומו בבקר וישלחוני ואלכה לדרכי. ויאמר לבן ובתואל הנה הענין יצא מיהוה לא נוכל
דבר אליך רע או טוב. הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשת אדון בנו כאשר דבר יהוה.
ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה. ויוצא העבד כלי כסף
וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנות נתן לאחיה ולאמה. ויאכלו הוא והאנשים אשר
עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחוני לאדוני. ותאמר אחיה ואמה נשב הנערה
עמנו ימים או עשור אחר תלך. ויאמר אלהם אל תאחרו אתי וייהוה הצליח דרכי שלחוני
ואלכה לאדוני. ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה את פיה. ותקראו לרבקה ויאמרו אליה
התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך. וישלחו את רבקה אחותם ואת מנקתה ואת עבד
אברהם ואנשיו. ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך
את שער שנאיו. ותקם רבקה ונערותיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש
וישלח העבד את רבקה וילך. ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב.
ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים. ורבקה נשא
עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל. ותאמר אל העבד מי האיש הזה ההלך בשדה
לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס. ויספר העבד ליצחק את כל
הדברים אשר עשה. ויבא יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה
ויאהבה ויתנחם יצחק אחרי אמו. ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה. ותלד לו את
זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח. ויקשן ילד את שבא ואת
דדן. ובני דדן היו אשורים ולטושים ולאמים. ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע
ואלדעה. כל אלה בני קטורה. ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק. ולבני הפלגשים
אשר לאברהם נתן אברהם מתנות ויפרדם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ
קדם. ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאה שנה ושבעים שנה ושבע שנים. ויגוע
אברהם וימת בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו. ויקברו אתו יצחק וישמעאל
בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא. השדה אשר
קנה אברהם מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו. ויהי אחרי מות אברהם
ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי. ואלה תולדות ישמעאל בן
אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם. ואלה שמות בני ישמעאל
בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל נבית ואדבאל ומבשם. ומשמע ודומה ומשא. חדד
ותימא יטור נפיש וקדמה. אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם
שנים עשר נשיאים לאמתם. ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע
שנים ויגוע ויאסף אל עמיו. ושכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בבאך אשורה
על פני כל אחיו נפל. ואלה בני יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק. ויהי יצחק
בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו
לאשה. ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה
אשתו. ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה.
ויאמר יהוה לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב
יעבד צעיר. ויהי ימיה ללדת והנה תומם בבטנה. ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת
שער ויקראו שמו עשו. ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב
ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם. ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה
ויעקב איש תם יושב אהלים. ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את
יעקב. ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף. ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני
נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום. ויאמר יעקב מכרה כיום
את בכרתך לי. ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה. ויאמר יעקב
השבעה לי כיום את בכרתו לו. וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב. ויעקב נתן לעשו
לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה.

ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך
מלך פלשתים גררה. וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר
אליך. גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל
והקימתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך. והרביתי את זרעך ככוכבי השמים
ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ. עקב אשר שמע
אברהם בקולי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי. וישב יצחק בגרר. וישאלו אנשי
המקום לאשתו ויאמר אחתי היא כי ירא היה לאמר אשתי פן יהרגוני אנשי המקום
לרבקה כי טובת מראה היא. ויהי כי ארכו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים
בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו. ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר
אך הנה אשתך היא ואיך אמרת אחתי היא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות
עליה. ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת
עלינו אשם. ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת.
ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה. ויגדל האיש
וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד מאד. ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה
ויקנאו אתו פלשתים. וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום
פלשתים וימלאום עפר. ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד.
וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם. וישב יצחק ויחפר את בארות המים אשר
חפרו בימי אברהם אביו אשר סתמו פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות
כשמות אשר קרא להן אביו. ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים.
ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו
עמו. ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה. ויעתק משם ויחפר באר
אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו
בארץ. ויעל משם באר שבע. וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם
אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי. ויבן
שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלה ויכרו שם עבדי יצחק באר. ואבימלך הלך
אליו מגרר ואחזת מריעהו ופיכל שר צבאו. ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי
ואתם שנאתם אתי ותשלחו מעמכם. ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי
נא אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך. אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגעוך וכאשר
לא עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה. ויעש להם משתה
ויאכלו וישתו. וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום.
ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים. ויקרא
אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה. ויהי עשו בן ארבעים שנה
ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילון החתי. ותהיין מרת רוח
ליצחק וליבקה.

ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני
ויאמר אליו הנני. ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי. ועתה שא נא כליך תליך
וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד. ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואברכך
נפשי בטרם אמות. ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד
להביא. ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך
לאמר. הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני יהוה לפני מותי. ועתה
בני שמע בקולי לאשר אנכי מצוה אותך. לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים
טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב. והבאת לאביך ואכל בעבור אשר
יברכך לפני מותו. ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק.
אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה. ותאמר לו
אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי. וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו
מטעמים כאשר אהב אביו. ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדול החמודת אשר אתה
בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן. ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת
צואריו. ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה. ויבא אל אביו
ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני. ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי
כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך. ויאמר יצחק אל
בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני. ויאמר יצחק אל יעקב
גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא. ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו
ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו. ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערת
ויברכהו. ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני. ויאמר הגישה לי ואכלה מציד בני בעבור
תברכך נפשי. ויגש לו ויאכל וויבא לו יין וישת. ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא
ושקה לי בני. ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח
שדה אשר ברכו יהוה. ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש
יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור
וברכיך ברוך. ויהי ככלות יצחק לברך את יעקב ויעקב יצא יצא מאת פני יצחק אביו
ועשו אחיו בא מצידו. ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי
ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך. ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך
בכרך עשו. ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי
ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה. כשמע עשו את דברי אביו ויצעק
צעקה גדולה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי. ויאמר בא אחיך במרמה
ויקח ברכתך. ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה
לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת ברכה לי. ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך
ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירוש סמכתיו ולך מה אעשה בני. ויאמר עשו
אל אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי. וישא עשו קולו ויבך. ויען
יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל. ועל חרבך
תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך. ויעטם עשו את
יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את
יעקב אחי. ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדול ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן
ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך. ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך
אל לבן אחי חרנה. וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך. עד שוב אף
אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם הגם אשכל גם שניכם יום
אחד. ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות
חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים. ויקרא יצחק אל יעקב ויברכהו ויצום ויאמר לו
לא תקח אשה מבנות כנען. קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך משם
אשה מבנות לבן אחי אמך. ואל שדי יברך אתך ויפרה וירבך והיית לקהל עמים. ויתן
לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים
לאברהם. ויאמר יצחק אל יעקב לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך משם
אשה מבנות לבן אחי אמך. ואל שדי יברך אתך ויפרה וירבך והיית לקהל עמים. ויתן
לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים
לאברהם. וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה
אם יעקב ועשו. ויעקב שמע אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם. ועשו ראה כי ברך
יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה במברכו אתו ויצו עליו
לאמר לא תקח אשה מבנות כנען. וילך יעקב אל פדן ארם. וירא עשו כי רעות בנות
כנען בעיני יצחק אביו. וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן
אברהם אחות נבית על נשיו לו לאשה. ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה. ויפגע
במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום
ההוא. ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים
וירדים בו. והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק
הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך. והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה
וקדמה וצפונה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך. והנה אנכי עמך ושמרתיך
בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר
דברתי לך. ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי. ויירא
ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים. וישכם יעקב
בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה.
ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם לראשונה. וידר יעקב נדר לאמר
אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד
ללבש. ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים. והאבן הזאת אשר שמתי
מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך.

ויישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם. ויראה והנה באר בשדה והנה שם שלשה
עדרי צאן רבצים עליה כי ממנה יהיו משקים העדרים והאבן גדולה על פי הבאר.
ויאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן ושבו את
האבן על פי הבאר למקמה. ויאמר להם יעקב אחי מנין אתם ויאמרו מחרן אנחנו.
ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו. ויאמר להם השלום לו ויאמרו
שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן. ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה
השקו הצאן ולכו רעו. ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן
מעל פי הבאר והשקינו הצאן. עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי
רעה היא. ויהי כראות יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש
יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו. וישק יעקב לרחל
וישא את קולו ויבך. ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ
ותגד לאביה. ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחותו וירץ לקראתו ויחבק לו וישק
לו ויבא אתו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה. ויאמר לבן אליו אך עצמי
ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים. ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם
הגידה לי מה משכרתך. ולבן שתי בנות שם הגדולה לאה והשם הקטנה רחל. ועיני
לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה. ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויאמר
אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה. ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי לאיש
אחר שבה עמדי. ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו
אתה. ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה. ויאסף לבן את
כל אנשי המקום ויעש משתה. ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא
אליה. ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה. ויהי בבקר והנה היא לאה
ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני. ויאמר לבן לא
יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה. מלא שבע זאת וניתנה לך גם את
בעבודה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות. ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת
ויתן לו את רחל בתו לו לאשה. ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה.
ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות. ויראה
יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה. ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו
ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי. ותהר עוד ותלד בן ותאמר
כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון. ותהר עוד ותלד
בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי.
ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד
מלדת. ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי
בנים ואם אין מתה אנכי. ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע
ממך פרי בטן. ותאמר הנה בלהה שפחתי בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אני
ממנה. ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב. ותהר בלהה ותלד ליעקב
בן. ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן.
ותהר עוד בלהה שפחת רחל ותלד בן שני ליעקב. ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי
עם אחותי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי. ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה
שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה. ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן. ותאמר לאה
בגד ותקרא שמו גד. ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב. ותאמר לאה באשרי כי
אשרוני בנות ותקרא שמו אשר. וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה
ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך. ותאמר לה המעט
קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת
דודאי בנך. ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי
שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה ההוא. וישמע אלהים אל לאה ותהר
ותלד ליעקב בן חמישי. ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי
ותקרא שמו יששכר. ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב. ותאמר לאה זבדני אלהים
אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא שמו זבולן. ואחרי כן
ילדה בת ותקרא שמה דינה. ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את
רחמה. ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי. ותקרא שמו יוסף לאמר יסף
יהוה לי בן אחר. ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה
למקומי וכארצי. תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת
את עבדתי אשר עבדתיך. ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי וברכני
יהוה בגללך. נקבה שכרך עלי ואתנה. ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת
אשר היה מקנך אתי. כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי
ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי. ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה
אם תעשה לי את הדבר הזה אשוב ארעה צאנך אשמר. אעבר בכל צאנך היום הסר
משם כל שה נקד וטלוא וכל שה עקד בכשבים וטלוא ועקד בעזים והיה שכרי. וענתה
בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים
ועקד בכשבים גנוב הוא אתי. ויאמר לבן הן לו יהי כדברך. ויסר ביום ההוא את
התישים העקדים והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאות כל אשר לבן בו וכל
עקד בכשבים ויתן ביד בניו. וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את
צאן לבן הנותרות. ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבן
מחשפת על המקלות אשר בשקתות המים אשר יבאן הצאן לנכח הצאן ויחמן בבאן
לשתות. ויחמו הצאן אליו ותלדנה הצאן עקדים נקדים וטלאים. והכבשים הפריד
יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על
צאן לבן. והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן בשקתות
ליחם בקשרות. ובהעטף הצאן ושם לא יתן ויהי העטופים ללבן והמקשרות ליעקב.
ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים.

ויהי יעקב את כל הדברים האלה אשר אמרו בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר
לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה. ויעקב ראה את פני לבן והנה איננו
עמו כתמול שלשום. ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה
עמך. וישלח יעקב ויקרא לרחל ולאה השדה אל צאנו. ויאמר להן אני רואה את פני
אביכן כי איננו עמדי כתמול שלשום ואלהי אבי היה עמדי. ואתנה יודעות כי בכל
כחי עבדתי את אביכן. ואביכן התל בי והחליף את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו
אלהים לו להרע עמדי. אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך ילדו כל הצאן נקדים ואם כה
יאמר עקדים יהיה שכרך ילדו כל הצאן עקדים. ויצל אלהים את מקנה אביכן ויתן לי.
ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני ואראה בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים
נקדים וברדים. ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני. ויאמר שא נא
עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר
לבן עשה לך. אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר. עתה
קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך. ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד
לנו חלק ונחלה בבית אבינו. הלא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכל את
כספנו. כי כל העשר אשר הצל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר
אלהים אליך עשה. ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים. וינהג את כל
מקנהו ואת כל רכושו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק
אביו ארצה כנען. ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנוב רחל את התרפים אשר לאביה.
ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלתי הגיד לו כי בורח הוא. ויברח הוא וכל אשר
לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד. ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח
יעקב. ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד.
ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב
מטוב עד רע. ויגש לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר והוא ואחיו תקעו את
אהלם בהר הגלעד. ויאמר לבן אל יעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנותי
כשבויות חרב. למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשירים
בתף ובכנור. ולא נשקתני לבני ולבנותי עתה הסכלת עשות. יש לאל ידי לעשות
עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד
רע. ועתה הלוך הלכת כי נכסף נכספת לבית אביך למה גנבת את אלהי. ויען יעקב
ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמי. עם אשר תמצא את
אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך. ויעקב לא ידע כי רחל גנבתם.
ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי השפחות ולא מצא ויצא מאהל לאה
ויבא באהל רחל. ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם ויחמש
לבן את כל האהל ולא מצא. ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לא אוכל לקום
מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים. ויחר ליעקב ויריב בלבן ויען
יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקתני. כי מששת את כל כלי מה מצאת
מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ויוכחו בין שנינו. זה עשרים שנה אנכי עמך
רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי. טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה
מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה. הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד
שנתי מעיני. זה לי עשרים בשנה בבתיך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשני בנותיך
ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מנים. לולי אלהי אבי אלהי אברהם
ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח
אמש. ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה
רואה לי הוא ולבנותי מה אעשה היום לאלה או לבניהן אשר ילדו. ועתה לכה נכרתה
ברית אני ואתה והיה לעד ביני וביניך. ויקח יעקב אבן וירימה מצבה. ויאמר יעקב
לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל. ויקרא לו לבן יגר
שהדותא ויעקב קרא לו גלעד. ויאמר לבן הגל הזה עד היום ביני וביניך על כן קרא
שמו גלעד. והמצפה אשר אמר יפקד יהוה ביני וביניך כי נסתר איש מרעהו. אם
תענה את בנותי ואם תקח נשים על בנותי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני וביניך.
ויאמר לבן אל יעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר ירתי ביני וביניך. עד הגל הזה
והמצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה
ואת המצבה הזאת לרעה. אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם.
ויעקב נשבע בפחד אביו ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם
ויליני בהר. וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתם וילך וישב לבן למקומו.
ויעקב הלך לדרכו וישאו בו מלאכי אלהים. ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה
ויקרא שם המקום ההוא מחנים. וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר
שדה אדום. ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן
גרתי ואחר עד עתה. ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני
למצא חן בעיניך. וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך
לקראתך וארבע מאות איש עמו. ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו
ואת הצאן ואת הבקר ואת הגמלים לשני מחנות. ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת
והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה. ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק
יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך. קטנתי מכל החסדים ומכל
האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני
מחנות. הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבא והכני אם על בנים.
ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב.
וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו. עזים מאתים ותישים
עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים. גמלות מיניקות ובניהן שלשים פרות ארבעים
ופרים עשרה אתנות עשרים ועירים עשרה. וישם ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל
עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר. ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך
עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך. ואמרת לעבדך ליעקב
מנחה היא שלחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו. ויצו גם את השני גם את השלישי
גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו.
ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחר
כן אראה פניו אולי ישא פני. ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה.
ויקם בלילה ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את
מעבר יבק. ויקחם ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר לו. ויותר יעקב לבדו ויאבק איש
עמו עד עלות השחר. וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו
עמו. ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני. ויאמר אליו מה
שמך ויאמר יעקב. ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים
ועם אנשים ותוכל. וישאל יעקב והגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך
אתו שם. ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי.
וזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו. על כן לא יאכלו בני ישראל
את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה.
וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש. ויחץ את הילדים על לאה
ועל רחל ועל שתי השפחות. ויעבר את הזלפות ואת ילדיהן בראשונה ואת לאה
וילדיה באחרונה ואת רחל ואת יוסף באחרונים. והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע
פעמים עד גשתו עד אחיו. וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו.
וישא עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן
אלהים את עבדך. ותגשנה השפחות הנה והילדיהן ותשתחוינה. ותגש גם לאה
וילדיה ותשתחוינה ואחר נגש יוסף ורחל ויתשתחוו. ויאמר מי לך כל המחנה הזה
אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני. ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך.
ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על

ותיבת ואחריו ויהי ויאמר ויבא ויבן ויבקש ויבקע ויבדל ויבדק ויבדה ויבדח ויבדד ויבדה ויבדח ויבדד ויבדה ויבדח ויבדד

ובתוכה לנזיר ויקח פתח אהל מועד וגלח את
שער ראשו של נזרו ולקח את השער וישם על
האש אשר תחת זבח השלמים׃ ולקח האיל
בשלה מן הכבש ומצה אחת מן הסל ורקיק
אחד ונתן על כפי הנזיר אחר גלחו את נזרו׃
והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא
לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר
יין הנזיר׃ זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו
ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו ככל אשר
ידר כן יעשה על תורת נזרו׃ וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה
תברכו את בני ישראל אמור להם׃ יברכך יהוה
וישמרך׃ יאר יהוה פניו אליך ויחנך׃ ישא יהוה
פניו אליך וישם לך שלום׃ ושמו את שמי על
בני ישראל ואני אברכם׃ ויהי ביום כלות משה
להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת
כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם
ויקדש אתם׃ ויקריבו הנשאים ראשי בית אבותם
הם נשאי המטות הם העמדים על הפקדים׃
ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב
ושנים עשר בקר עגלה על שנים הנשאים ושור
לאחד ויקריבו אתם לפני המשכן׃ ויאמר יהוה
אל משה לאמר׃ קח מאתם והיו לעבד את עבדת
אהל מועד ונתתה אתם אל הלוים איש כפי
עבדתו׃ ויקח משה את העגלת ואת הבקר ויתן
אתם אל הלוים׃ את בני גרשון נתן על פי
עבדתם׃ ואת בני מררי נתן על פי עבדתם
ביד איתמר בן אהרן הכהן׃ ואל בני קהת לא
נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף יסעו׃ ויקריבו
הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו
ויקריבו הנשאים את קרבנם לפני המזבח׃ ויאמר
יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום
יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח׃ ויהי המקריב
ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב
למטה יהודה׃ וקרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃
פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה
זה קרבן נחשון בן עמינדב׃ ביום השני הקריב
נתנאל בן צוער נשיא יששכר׃ הקריב את קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף
אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת מנחה בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה בני שנה זה קרבן נתנאל בן צוער׃ ביום
השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלון׃
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת מנחה בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד
לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה בני שנה זה קרבן אליאב בן חלון׃
ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אלישור בן
שדיאור׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן למנחה׃
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים
אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן אלישור
בן שדיאור׃ ביום החמישי נשיא לבני שמעון
שלומיאל בן צורישדי׃ קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃
פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן שלומיאל בן צורישדי׃ ביום הששי נשיא
לבני גד אליסף בן דעואל׃ קרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה
בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃
פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
קרבן אליסף בן דעואל׃ ביום השביעי נשיא
לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד׃ קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה
בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני
שנה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד׃ ביום השמיני
נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור׃ קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף
אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
מנחה בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני
שנה זה קרבן גמליאל בן פדהצור׃ ביום התשיעי
נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעוני׃ קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף
אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
מנחה בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני
שנה זה קרבן אבידן בן גדעוני׃ ביום העשירי
נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי׃ קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף
אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
מנחה בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני
שנה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי׃ ביום
האחד עשר נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן׃
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת מנחה בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה בני שנה זה קרבן פגעיאל בן עכרן׃
ביום השנים עשר נשיא לבני נפתלי אחירע בן
עינן׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת מנחה בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד
לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה בני שנה זה קרבן אחירע בן עינן׃
זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי
ישראל קערת כסף שנים עשר מזרקי כסף שנים
עשר כפות זהב׃ שתים עשרה קערת כסף שנים
עשר מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב׃ שתים
עשרה כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר בן
בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃
שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה
חנכת המזבח׃ ובבוא משה אל אהל מועד לדבר
אתו ושמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת
אשר על ארון העדת מבין שני הכרבים וידבר
אליו׃ ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן ואמרת
אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני המנורה
יאירו שבעת הנרות׃ ויעש כן אהרן אל מול פני
המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה׃
וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד
פרחה מקשה היתה כמראה אשר הראה יהוה את
משה כן עשה את המנורה׃ ויקח את הלוים מתוך
בני ישראל וטהרת אתם׃ וכה תעשה להם לטהרם
הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם
וכבסו בגדיהם והתטהרו׃ ולקחו פר בן בקר
ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר
תקח לחטאת׃ והקרבת את הלוים לפני אהל מועד
והקהלת את כל עדת בני ישראל׃ והקרבת את
הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם
על הלוים׃ והניף אהרן את הלוים תנופה לפני
יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה׃
והלוים יסמכו את ידיהם על ראשי הפרים ואתה
את האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר על
הלוים׃ והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני
בניו והנפת אתם תנופה ליהוה׃ והבדלת את
הלוים מתוך בני ישראל והיו לי הלוים׃ ואחרי
כן יבאו הלוים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם
והנפת אתם תנופה׃ כי נתנים נתנים הם לי מתוך
בני ישראל תחת כל פטר רחם בכור כל בני
ישראל לקחתי אתם לי׃ כי לי כל בכור בבני
ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ
מצרים קדשתים לי׃ ואקח את הלוים תחת כל
בכור בבני ישראל׃ ואתנה את הלוים נתנים
לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת
בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל
ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל
הקדש׃ ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל
ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים כן
עשו להם בני ישראל׃ ויתחטאו הלוים ויכבסו
בגדיהם והניף אהרן אתם תנופה לפני יהוה
ויכפר עליהם אהרן לטהרם׃ ואחרי כן באו הלוים
לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני
בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלוים כן
עשו להם׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ זאת אשר
ללוים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבא לצבא
צבא בעבדת אהל מועד׃ ומבן חמשים שנה יסור
מצבא העבדה ולא יעבד עוד׃ ושרת את אחיו
באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא תעבד כה
תעשה ללוים בפקדתם׃ וידבר יהוה אל משה
במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים
בחדש הראשון לאמר׃ ויעשו בני ישראל את
הפסח במועדו׃ בארבעה עשר יום בחדש הזה בין
הערבים תעשו אתו במועדו ככל חקתיו וככל
משפטיו תעשו אתו׃ ויאמר משה אל האנשים
ההמה אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו
לעשות הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה
ולפני אהרן ביום ההוא׃ ויאמרו האנשים ההמה
אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי
הקריב את קרבן יהוה במועדו בתוך בני ישראל׃
ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה
לכם׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני
ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או
בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה׃
בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו
אתו על מצות ומרורים יאכלהו׃ לא ישאירו ממנו
עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח
יעשו אתו׃ ואיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה
וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
כי קרבן יהוה לא הקריב במועדו חטאו יישא
האיש ההוא׃ ואם יגור אתכם גר ועשה פסח
ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת
יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ׃ ובהקים את
המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת
והיה לפנות בקר יהיה על המשכן כמראה אש עד
בקר׃ כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש
לילה׃ ולפי העלות הענן מעל האהל ואחרי כן
יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן
שם יחנו בני ישראל׃ על פי יהוה יסעו בני
ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר הענן
ישכן על המשכן יחנו׃ ואם האריך הענן על
המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת
יהוה ולא יסעו׃ ויהי אם יש הענן ימים על
המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו׃
ויהי אם מספר הוא הימים אשר הענן יעמד על
המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו׃
ויהי אם יום אחד היה הענן עד בקר והעלה הענן
בבקר ונסעו או יומם ולילה והעלות הענן ונסעו׃
או חדשים או ימים בהארך הענן על המשכן
לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו
יסעו׃ על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את
משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה׃
ויהי בנסע הארן ויאמר משה קומה יהוה ויפצו
איביך וינסו משנאיך מפניך׃ בנחה ישוב רבבות
אלפי ישראל׃ ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים
וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים
לתור להם מנוחה׃ וענן יהוה עליהם יומם בנסעם
מן המחנה׃ ויהי בנסע הארן ויאמר משה קומה
יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך׃ ובנחה
יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃ ויסעו
מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע
לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה׃
וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה׃ ויהי
בנסע הארן ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך
וינסו משנאיך מפניך׃ ובנחה יאמר שובה יהוה
רבבות אלפי ישראל׃ ויסעו מהר יהוה דרך
שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך
שלשת ימים לתור להם מנוחה׃ וענן יהוה עליהם
יומם בנסעם מן המחנה׃ ויהי בנסע הארן ויאמר
משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך
מפניך׃ ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי
ישראל׃ ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון
ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור
להם מנוחה׃ וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן
המחנה׃ ויהי בנסע הארן ויאמר משה קומה יהוה
ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך׃ ובנחה יאמר
שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃ ויסעו מהר

ואי איתותבתך דמי דמוי דתלמידך דהוי ליה דהוי 82D למ
ליה . פ: מיי דמ אלהי ממך . ולמה ממי למ מה ת
אלהיכם ממך ומלמדמי מלמדמי אתמלמה ממך ליה ילה
ומלמי ממך ומלמי ומלמדמי דמלמדמי דמלמה מוי
ולה מיי ממך ומלמי . ומלמי ולה ממי ומלמי ממך
ומלמי ממך ומלמי ומלמדמי דמלמדמי מוי ומלמי

לכאורה. ומיהו יש מקום לומר שכוונת הכתוב היא רק כשהיא
עדות גמורה לגבי כולן שכיון שאי אפשר לבית דין לקבל עדות
אי. שלא בפני כולן לא מהני לה עדותן כלל ואפילו לגבי
מי שהיתה בפניהם. ולכן אם באו שנים ואמרו מת בעלה
בפני פלוני ופלוני ואחר כך באו אחרים ואמרו מת בעלה
בפני פלוני ופלוני אינה נאמנת לומר מת בעלי ואנשא
לכהן. כי אולי אותם שהעידו בפני אחרים לא נתכוונו
להעיד אלא בפני אלו שהיתה אשתו בפניהם אבל לא
בפני אחרים. אבל אם באו אלו ואמרו מת בעלה בפני
פלוני ופלוני ואחר כך באו אחרים ואמרו מת בעלה בפני
פלוני ופלוני נאמנת לומר מת בעלי ואנשא לכהן. ואם
היתה נשואה לכהן ומת בעלה בפני פלוני ופלוני ואחר
כך באו אחרים ואמרו מת בעלה בפני אלו ואלו אינה
נאמנת לומר מת בעלי ואנשא לכהן. ואם היתה נשואה
לישראל ומת בעלה בפני פלוני ופלוני ואחר כך באו
אחרים ואמרו מת בעלה בפני אלו ואלו אינה נאמנת
לומר מת בעלי ואנשא לכהן. ואם היתה נשואה לכהן
ומת בעלה בפני פלוני ופלוני ואחר כך באו אחרים
ואמרו מת בעלה בפני אלו ואלו אינה נאמנת לומר מת
בעלי ואנשא לישראל. ואם היתה נשואה לישראל ומת
בעלה בפני פלוני ופלוני ואחר כך באו אחרים ואמרו
מת בעלה בפני אלו ואלו אינה נאמנת לומר מת בעלי
ואנשא לכהן. ואם היתה נשואה לכהן ומת בעלה בפני
פלוני ופלוני ואחר כך באו אחרים ואמרו מת בעלה בפני
אלו ואלו אינה נאמנת לומר מת בעלי ואנשא לישראל.
ואם היתה נשואה לישראל ומת בעלה בפני פלוני ופלוני
ואחר כך באו אחרים ואמרו מת בעלה בפני אלו ואלו
אינה נאמנת לומר מת בעלי ואנשא לכהן. ואם היתה
נשואה לכהן ומת בעלה בפני פלוני ופלוני ואחר כך
באו אחרים ואמרו מת בעלה בפני אלו ואלו אינה
נאמנת לומר מת בעלי ואנשא לישראל. ואם היתה
נשואה לישראל ומת בעלה בפני פלוני ופלוני ואחר
כך באו אחרים ואמרו מת בעלה בפני אלו ואלו אינה
נאמנת לומר מת בעלי ואנשא לכהן. ואם היתה נשואה
לכהן ומת בעלה בפני פלוני ופלוני ואחר כך באו
אחרים ואמרו מת בעלה בפני אלו ואלו אינה נאמנת
לומר מת בעלי ואנשא לישראל

ولكن . وعلى ايضاً من لكل حصولها ناسكاتها من وحصر
ني لكم . لكن حاسبة ولكن لكم لكم لكم لا نظام في حصولها
ناسكاتها حاصلة لكم ناسكاتها حاصلة لكم ناسكاتها حاصلة
لكم . كلكم حصولها وحصولها ناسكاتها من وكاسكاتها
ناسكاتها حاصلة لكم ناسكاتها حاصلة لكم ناسكاتها حاصلة
حاصلة ناسكاتها حاصلة لكم ناسكاتها حاصلة لكم ناسكاتها
حاصلة لكم ناسكاتها حاصلة لكم ناسكاتها حاصلة لكم
ناسكاتها حاصلة لكم ناسكاتها حاصلة لكم ناسكاتها حاصلة

ענשלמל. פלגלא לל כשלפת לה שא עים שוס פלגלוא שוסע לה
עיש וחשע כשלפת ולשלוא ספלוא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע
וחשלפא פלל שחשלפא שחשלפא שחשלפא פלל שפא שת וע

סחקטמע ○ ○ ○ 55 עלא מטמל עדקיע טמטעקיע מטכע
ענקטכמ קע טכיע עטעקטכמ ענקטכמ טיע כמ ענסמקטיע ענעקטכמ כעקק 84C
עלמטכלע עלא טיע ענסמקטיע ענקטכמ טמטעקיע. טעכלע יע קטכ
טיע ענעק אכ ענמעלקע ענקטכמ סמטעקיע. טעכלע יע קטכ
מטכע עקלע · טיע כמ ענקטכמ ענעק טיע ענקטכמ סעקקיע קטכ 10
כעקק ענקטכמ עקטכיע סמטעקיע. טחכמל עלקעק כקמטעקיע עלא
עקיע סמטעק עקטקיע עמי סמטעק עלא כלמטע סחכיע
טחכמעקע ענקטכמ ענסמקטיע עקעלקם קטע ענטכע סקטקיע טחקטעק
עקיע סמטעקיע עמי קטעקיע טע כע לע סמי סחכיע עקע. טע 15
עקעלקם ענק עלטע · טכ ענקטעקיע אמיע עלטע קטע ענטכע
עלמטכלע עלא טיע ענסמקטיע ענקטכמ סעקקיע קטכ
ענקטכמ ענעק טיע ענקטכמ סעקקיע קטכ עלא מטמל עדקיע
טחקטעק ○ ○ ○ 55 עלא מטמל עדקיע טמטעקיע מטכע

ירושלמי פאה פ"ב ה"ו (יז ע"ב) ומקבילות: ירושלמי שביעית פ"ב ה"ב (לה ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ב ה"ב (ד ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"ב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"ג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"ד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"ה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"ו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"ז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"ח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"ט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"י (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"יא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"יב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"יג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"יד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"טו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"טז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"יז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"יח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"יט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"כ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"כא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"כב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"כג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"כד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"כה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"כו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"כז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"כח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"כט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"ל (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"לא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"לב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"לג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"לד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"לה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"לו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"לז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"לח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"לט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"מ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"מא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"מב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"מג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"מד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"מה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"מו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"מז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"מח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"מט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"נ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"נא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"נב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"נג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"נד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"נה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"נו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"נז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"נח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"נט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"ס (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"סא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"סב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"סג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"סד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"סה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"סו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"סז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"סח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"סט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"ע (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"עא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"עב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"עג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"עד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"עה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"עו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"עז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"עח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"עט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"פ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"פא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"פב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"פג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"פד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"פה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"פו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"פז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"פח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"פט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"צ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"צא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"צב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"צג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"צד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"צה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"צו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"צז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"צח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"צט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"ק (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קי (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קיא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קיב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קיג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קיד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קטו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קטז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קיז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קיח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קיט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קכ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קכא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קכב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קכג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קכד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קכה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קכו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קכז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קכח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קכט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קל (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קלא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קלב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קלג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קלד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קלה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קלו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קלז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קלח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קלט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קמ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קמא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קמב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קמג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קמד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קמה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קמו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קמז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קמח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קמט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קנ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קנא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קנב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קנג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קנד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קנה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קנו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קנז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קנח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קנט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קס (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קסא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קסב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קסג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קסד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קסה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קסו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קסז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קסח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קסט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קע (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קעא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קעב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קעג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קעד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קעה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קעו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קעז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קעח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קעט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קפ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קפא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קפב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קפג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קפד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קפה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קפו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קפז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קפח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קפט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קצ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קצא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קצב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קצג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קצד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קצה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קצו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קצז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קצח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קצט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קצ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קצא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קצב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קצג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קצד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קצה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קצו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קצז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קצח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"קצט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"ר (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"רא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"רב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"רג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"רד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"רה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"רו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"רז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"רח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"רט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"ש (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"שא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"שב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"שג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"שד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"שה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"שו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"שז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"שח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"שט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"ת (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תי (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תיא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תיב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תיג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תיד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תיה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תיו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תיז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תיח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תיט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תכ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תכא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תכב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תכג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תכד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תכה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תכו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תכז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תכח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תכט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תל (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תלא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תלב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תלג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תלד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תלה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תלו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תלז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תלח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תלט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תמ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תמא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תמב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תמג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תמד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תמה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תמו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תמז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תמח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תמט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תנ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תנא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תנב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תנג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תנד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תנה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תנו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תנז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תנח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תנט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תס (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תסא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תסב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תסג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תסד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תסה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תסו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תסז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תסח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תסט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תע (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תעא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תעב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תעג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תעד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תעה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תעו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תעז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תעח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תעט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תפ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תפא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תפב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תפג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תפד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תפה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תפו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תפז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תפח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תפט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תצ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תצא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תצב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תצג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תצד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תצה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תצו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תצז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תצח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תצט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תק (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקי (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקיא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקיב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקיג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקיד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקטו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקטז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקיז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקיח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקיט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקכ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקכא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקכב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקכג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקכד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקכה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקכו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקכז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקכח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקכט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקל (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקלא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקלב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקלג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקלד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקלה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקלו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקלז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקלח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקלט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקמ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקמא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקמב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקמג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקמד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקמה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקמו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקמז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקמח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקמט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקנ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקנא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקנב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקנג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקנד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקנה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקנו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקנז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקנח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקנט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקס (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקסא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקסב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקסג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקסד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקסה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקסו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקסז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקסח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקסט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקע (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקעא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקעב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקעג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקעד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקעה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקעו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקעז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקעח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקעט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקפ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקפא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקפב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקפג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקפד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקפה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקפו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקפז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקפח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקפט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקצ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקצא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקצב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקצג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקצד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקצה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקצו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקצז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקצח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תקצט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תר (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרי (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תריא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תריב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תריג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תריד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תריה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תריו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תריז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תריח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תריט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרכ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרכא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרכב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרכג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרכד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרכה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרכו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרכז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרכח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרכט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרל (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרלא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרלב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרלג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרלד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרלה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרלו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרלז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרלח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרלט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרמ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרמא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרמב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרמג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרמד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרמה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרמו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרמז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרמח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרמט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרנ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרנא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרנב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרנג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרנד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרנה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרנו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרנז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרנח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרנט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרס (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרסא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרסב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרסג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרסד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרסה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרסו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרסז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרסח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרסט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרע (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרעא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרעב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרעג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרעד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרעה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרעו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרעז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרעח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרעט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרפ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרפא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרפב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרפג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרפד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרפה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרפו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרפז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרפח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרפט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרצ (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרצא (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרצב (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרצג (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרצד (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרצה (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרצו (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרצז (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרצח (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרצט (ח ע"ב); ירושלמי ברכות פ"ה ה"תרק

שמע . ושמחם לך ואשלם מן הים שתשיג שמע פן יפל שמע
ים פיהך ואשלים לך כח מן תשתה ושתשלם שמע. כי
ואשלם לא תשיגם שמע לא תשיגם לך כי ואשלם
ואשלם לא תשיגם שמע לך כי ואשלם לא תשיגם שמע
ואשלם לך ואשלם לא תשיגם שמע

فضلة برمتها طوسطها ح برحة مدل من ابعدلوطم
حصلاحة صف ابحطوفاء لح حصلل ،طلل فش سلاة ابرجؤ
ابتاء ،طلل ابعلاقلطم ابمن برطوبت ،لاا ابا برة لحلاحة ابتم لطه
مفلحة 86A ،لحابة من ابطوفاحلة لطه لم صلحة ،ولطوسطها
حلاحة ،طلل ابعلاقلطم ابمن برطوبت ،لاا ابا برة لحلاحة ابتم لطه
مفلحة 86A ،لحابة من ابطوفاحلة لطه لم صلحة ،ولطوسطها
حلاحة ،طلل ابعلاقلطم ابمن برطوبت ،لاا ابا برة لحلاحة ابتم لطه
مفلحة 86A ،لحابة من ابطوفاحلة لطه لم صلحة ،ولطوسطها

95 ابحطوفاحلة برحة لحلم ،ولحلاحة ابا برطوطم لحلم طولحة

علح حرمحؤة طابحة ابلحلح ابحلحة

30 حلطوة ححلم لح ولحلاحة ،لحلح ابلحلح ابا برة لم ا ولحة ابلحلح
حرمحؤة ابطؤ ابلحلح ابلحلح ابحلحة ،لحلح ابلحلح ابا برة لم ا ولحة ابلحلح

25 حلطوة ابمن سلاة . ابحولحة ابحطوة طللؤ . ابحللل بلل ولؤة
طفلة ابحطولحة لم لحلابحة . لح لبلسطوة ،لاا برة طبح ،لاا
صطوؤلحة لحلطوطم سلؤة . لحلاا برة حصطوؤلحة ،لحلطوؤلحة برة لحلا
حصح ؤبحة طبح . لحا لحلاا لحلحة ،لحلح ابلحلح ابحصح ؤبحة طبح
مبحلم ،لاا ولحة ابلحلح ابحلحة ،لحلح ابلحلح ابا برة لحلاحة
لح حللل . طبحة حطوة لحلحة برة لحلاحة . برلطوة حطوة

15 ح حلحلطوة لح برة حطوة حلطوة لحلاا ضحح لطب ،طفلة
حلحلطوة لح برة حطوة حلطوة لحلاا ضحح لطب ،طفلة
حلحلطوة لح برة حطوة حلطوة لحلاا ضحح لطب ،طفلة

41 ولحلطم ،لح برة طبح ،لاا ولحة ،لحلح ابلحلح ابا برة لم ا ولحة ابلحلح
مبحلم ،لاا ولحة ابلحلح ابحلحة ،لحلح ابلحلح ابا برة لم ا ولحة ابلحلح
مبحلم ،لاا ولحة ابلحلح ابحلحة ،لحلح ابلحلح ابا برة لم ا ولحة ابلحلح

5 حلح . برة للل . حلح لحطبح برطوبح ،لحلح ولحة برطوطم .
حلح . برة للل . حلح لحطبح برطوبح ،لحلح ولحة برطوطم .
حلح . برة للل . حلح لحطبح برطوبح ،لحلح ولحة برطوطم .

فضلة برمتها طوسطها ح برحة مدل من ابعدلوطم
حصلاحة صف ابحطوفاء لح حصلل ،طلل فش سلاة ابرجؤ

ירחלא לכ ושמי ירמי . ותכלל ושמי ירמשכ ירבעמי ארמלכ
תכרבמ לעבמ ירעמא תלעמלכ ותכמלכ . ושיר לכ אלמעמי
ירמשכ ירמי . ותכלל ושמי ירמשכ ירבעמי ארמלכ ושיר לכ
אלמעמי תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי . ירמי ירחלא
ירמשכ תכרבמ לכ ושיר . ושמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ רמשכ
ירמי לכ אלמעמי תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי .
ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ
ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי . ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ
רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי .
ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ
ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי . ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ
רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי .
ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ
ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי . ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ
רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי .
ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ
ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי . ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ
רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי .
ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ
ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי . ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ
רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי .
ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ
ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי . ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ
רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי .
ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ
ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי . ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ
רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי .
ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ
ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי . ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ
רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי .
ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ
ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי . ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ
רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי .
ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ
ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי . ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ
רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי .
ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ
ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי . ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ
רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי .
ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ
ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי . ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ
רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי .
ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ
ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי . ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ
רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי .
ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ
ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי . ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ
רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי .
ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ
ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי . ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ
רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי .
ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ
ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי . ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ
רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי .
ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ
ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי . ירמי ירחלא תלעמלכ ותכמלכ
רמשכ ירמי לר אלמעמי תלעמלכ ותכמלכ רמשכ ירמי לר אלמעמי .

ואדר לשבתם לגורנו נשים ובניו ובתותיו ממנו ובתוכנו
ובעלי לשבתם ובניו ובתותיו ובעלי לשבתם ובניו ובתותיו
ובעלי לשבתם ובניו ובתותיו ובעלי לשבתם ובניו ובתותיו
ובעלי לשבתם ובניו ובתותיו ובעלי לשבתם ובניו ובתותיו
ובעלי לשבתם ובניו ובתותיו ובעלי לשבתם ובניו ובתותיו
ובעלי לשבתם ובניו ובתותיו ובעלי לשבתם ובניו ובתותיו
ובעלי לשבתם ובניו ובתותיו ובעלי לשבתם ובניו ובתותיו
ובעלי לשבתם ובניו ובתותיו ובעלי לשבתם ובניו ובתותיו
ובעלי לשבתם ובניו ובתותיו ובעלי לשבתם ובניו ובתותיו
ובעלי לשבתם ובניו ובתותיו ובעלי לשבתם ובניו ובתותיו

ובאחרונה מן הפרק שבתורה. ואין בין הקרי והכתיב אלא שינוי הנקוד בלבד. ואין בין הכתיב והקרי אלא שינוי האותיות. ואינו נקרא בשום אחד מהם אלא על פי המסורת. שנאמר ויקרא בספר תורת האלהים. ויבינו במקרא. ואומר ויקראו לו בשם אלהי המקום. ואומר ויקרא שם המקום בכות. ואומר ויקרא שם המקום בוכים. ואומר ויקרא שם המקום אבל. ואומר ויקרא שם המקום אבל מצרים. ואומר ויקרא שם המקום גרן האטד. ואומר ויקרא שם המקום עמקי שטים. ואומר ויקרא שם המקום עמקי שטים. ואומר ויקרא שם המקום עמקי שטים

ירפיג אלא זכלא שפע זמשפע לר אשלש לכא כיז אשקיע בוא
ירא אשר שפע בולפכא כשקיע זלכל לאפכא פאז שלשכלף זש
זכלא פאזשע. כזלא שלפע פלא. אי פז שזיע פפשר זלא
30 זכלא פאזשע. כזלא שלפע פלא. אי פז שזיע פפשר זלא
בכשפא זזלא שפכלפע כזלא פקשלפע שפע אש לאפ זשכזפ
לא זאכע זזשכל. אפפשכפע זשפשש זאפש. פזיע אלא זזקשפאיע
ישפא שפע. לא אשלפש שפכלפע. פאז אלף לז פאזפפע
ישקשזשלף אלא אי כשפכיזלא זאלפע כזלא פקשלפע
25 זזפ כלשזא פשזא אשפכפע כלא לאשף פקשזשלף אלף שפע
ג ... אלפלשיף. כזלפשיא זשא שע לשכפכלפע זפפ זשכזפ
87E פאי אי שפע פשש פז זשפיף לשכל. כזשפיף זזזד
ישפא זשכזפ זף אשא שפע שפכ כלא פכשלפ. אלפ פז
אשלפשפ כפכל שפכלפע כלזא לז פאזפיע פפשיף אלא זשפשש
ישפא לאף אשא שפע פלא פלזיע פפשיף אלא אשלפשפ
5 זף כשפ שפשר כזשלר ... ג אשלפע פשכל זף אשא פז
לשפפ זזזיע. זזזד שפע לפ אי לשזא זלפפפע לפלף פפפפע
לא כשפ זשפשש זפשפפע כפשלשפפ לפ לשזא זלא זפפע
אי אשר שפע בולפכא כשקיע זלכל לאפכא פאז שלשכלף זש
זכלא פאזשע. כזלא שלפע פלא. אי פז שזיע פפשר זלא
30 זכלא פאזשע. כזלא שלפע פלא. אי פז שזיע פפשר זלא
בכשפא זזלא שפכלפע כזלא פקשלפע שפע אש לאפ זשכזפ
לא זאכע זזשכל. אפפשכפע זשפשש זאפש. פזיע אלא זזקשפאיע
ישפא שפע. לא אשלפש שפכלפע. פאז אלף לז פאזפפע
ישקשזשלף אלא אי כשפכיזלא זאלפע כזלא פקשלפע
25 זזפ כלשזא פשזא אשפכפע כלא לאשף פקשזשלף אלף שפע
ג ... אלפלשיף. כזלפשיא זשא שע לשכפכלפע זפפ זשכזפ
87E פאי אי שפע פשש פז זשפיף לשכל. כזשפיף זזזד
ישפא זשכזפ זף אשא שפע שפכ כלא פכשלפ. אלפ פז
אשלפשפ כפכל שפכלפע כלזא לז פאזפיע פפשיף אלא זשפשש
ישפא לאף אשא שפע פלא פלזיע פפשיף אלא אשלפשפ
5 זף כשפ שפשר כזשלר ... ג אשלפע פשכל זף אשא פז
לשפפ זזזיע. זזזד שפע לפ אי לשזא זלפפפע לפלף פפפפע
לא כשפ זשפשש זפשפפע כפשלשפפ לפ לשזא זלא זפפע

ואנא לשון תפיסה ותחושה ואיבר הנגיעה ומשכנה. ואם יש
בהכרה אך אינו מתנועע 7000 ואינו מוסיף ולא פוחת. אבל
אינו מרגיש דבר ולא יכאב כלל כשיחתכו או יקרעו בסכין
חוץ ממה שיש הפסד בכלי המוליך את הרוח המרגיש. ואם
יחתכו עור שבין הבשר והעצם ויקרעו הקרום שעל העצם
ויגרדו העצם בסכין לא ירגיש האדם כלל. ואם יחתכו
הבשר עד העצם ויגיע לעצם ויגרדנו בסכין יכאב מאד.
ואם יחתכו העצם עד המוח ויגיע למוח לא ירגיש האדם
כלל. ואם יגיע בסכין לחלל הלב ולחדריו ולא ירגיש
האדם כלל. ואם יחתכו הלב עצמו ויגיע בסכין לחדריו
ולא ירגיש האדם כלל. ואם יחתכו הכליות ויגיע בסכין
לחלל הכליות ולא ירגיש האדם כלל. ואם יחתכו הכבד
ויגיע בסכין לחלל הכבד ולא ירגיש האדם כלל. ואם
יחתכו הטחול ויגיע בסכין לחלל הטחול ולא ירגיש
האדם כלל. ואם יחתכו הקיבה ויגיע בסכין לחלל הקיבה
ולא ירגיש האדם כלל. ואם יחתכו המעיים ויגיע בסכין
לחלל המעיים ולא ירגיש האדם כלל. ואם יחתכו הכרס
ויגיע בסכין לחלל הכרס ולא ירגיש האדם כלל. ואם
יחתכו הכליות ויגיע בסכין לחלל הכליות ולא ירגיש
האדם כלל. ואם יחתכו הלב ויגיע בסכין לחלל הלב
ולא ירגיש האדם כלל. ואם יחתכו הכבד ויגיע בסכין
לחלל הכבד ולא ירגיש האדם כלל. ואם יחתכו הטחול
ויגיע בסכין לחלל הטחול ולא ירגיש האדם כלל. ואם
יחתכו הקיבה ויגיע בסכין לחלל הקיבה ולא ירגיש
האדם כלל. ואם יחתכו המעיים ויגיע בסכין לחלל
המעיים ולא ירגיש האדם כלל. ואם יחתכו הכרס ויגיע
בסכין לחלל הכרס ולא ירגיש האדם כלל. ואם יחתכו
הכליות ויגיע בסכין לחלל הכליות ולא ירגיש האדם
כלל. ואם יחתכו הלב ויגיע בסכין לחלל הלב ולא
ירגיש האדם כלל. ואם יחתכו הכבד ויגיע בסכין לחלל
הכבד ולא ירגיש האדם כלל. ואם יחתכו הטחול ויגיע
בסכין לחלל הטחול ולא ירגיש האדם כלל. ואם יחתכו
הקיבה ויגיע בסכין לחלל הקיבה ולא ירגיש האדם
כלל. ואם יחתכו המעיים ויגיע בסכין לחלל המעיים
ולא ירגיש האדם כלל. ואם יחתכו הכרס ויגיע בסכין
לחלל הכרס ולא ירגיש האדם כלל. ואם יחתכו הכליות
ויגיע בסכין לחלל הכליות ולא ירגיש האדם כלל. ואם
יחתכו הלב ויגיע בסכין לחלל הלב ולא ירגיש האדם
כלל. ואם יחתכו הכבד ויגיע בסכין לחלל הכבד ולא
ירגיש האדם כלל. ואם יחתכו הטחול ויגיע בסכין
לחלל הטחול ולא ירגיש האדם כלל. ואם יחתכו הקיבה
ויגיע בסכין לחלל הקיבה ולא ירגיש האדם כלל. ואם
יחתכו המעיים ויגיע בסכין לחלל המעיים ולא ירגיש
האדם כלל. ואם יחתכו הכרס ויגיע בסכין לחלל הכרס
ולא ירגיש האדם כלל. ואם יחתכו הכליות ויגיע בסכין
לחלל הכליות ולא ירגיש האדם כלל. ואם יחתכו הלב
ויגיע בסכין לחלל הלב ולא ירגיש האדם כלל. ואם
יחתכו הכבד ויגיע בסכין לחלל הכבד ולא ירגיש
האדם כלל. ואם יחתכו הטחול ויגיע בסכין לחלל

ולבי שמח וכבודי יגל אף בשרי ישכן לבטח. כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת. תודיעני אורח חיים שבעות שמחות את פניך נעמות בימינך נצחים. אבי אם אין לי אתה מי יתן לי ואין חפץ בארץ עמך. כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי אלהים לעולם. כי הנה רחקיך יאבדו הצמתת כל זונה ממך. ואני קרבת אלהים לי שתי בארני יהוה כל מלאכותיך. אשר אתה יוצר רוח לכל בשר וישכן על כל יושבי הארץ. אשר נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה. כה אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם רוקע הארץ ויוצאיה

ملكه جرهكرا ح دهكه . هجاكلا حلل حسلكه حلكرلا
سلغ ناسلا ح هزم . جرلكا لها لح غلا مه ابطلا . لكا
ىدغ ىلكا حرهح ىلكا نجكا . هحلل هزم لكا حرهكلاكه
ابحلهم لكا نجكا . هحلل هزم لكا حرهكلاكه هجاكلا
ح دغكه . لح هجم جلس حسلكه غلجح جرلا . جرك لا
حرلا

כתבה והשלים ותיבל. ומלא הי מצוה שהשלים והקים ולמד
ולא נשתכח מישראל. ועליה נאמר 89B ויהללוהו בשפתיהם. לכן ולללוהו בשפה
אחרת: אבל לא בלבם ובמחשבתם. ואלו הם שלא הלכו בדרכיה כלל ולא
למדו מתורתה ולא נתנו לבם להבין ולהשכיל במצותיה. ואלו הם
שהלכו בדרכיה ולמדו מתורתה ולא נתנו לבם להבין ולהשכיל במצותיה.
ואלו הם שהלכו בדרכיה ולמדו מתורתה ונתנו לבם להבין ולהשכיל במצותיה
ולא עזבוה מישראל. ועליה נאמר ויהללוהו בשפתיהם. אבל לבם לא היה
כתוב עמה. ולא נתנו לבם להבין ולהשכיל במצותיה. ואלו הם שלא הלכו
בדרכיה ולא למדו מתורתה ולא נתנו לבם להבין ולהשכיל במצותיה ולא
עזבוה מישראל. ועליה נאמר ויהללוהו בשפתיהם. אבל לבם לא היה כתוב
עמה. ולא נתנו לבם להבין ולהשכיל במצותיה. ואלו הם שהלכו בדרכיה
ולמדו מתורתה ונתנו לבם להבין ולהשכיל במצותיה ולא עזבוה מישראל.
ועליה נאמר ויהללוהו בשפתיהם. אבל לבם לא היה כתוב עמה. ולא נתנו
לבם להבין ולהשכיל במצותיה. ואלו הם שהלכו בדרכיה ולמדו מתורתה
ונתנו לבם להבין ולהשכיל במצותיה ולא עזבוה מישראל. ועליה נאמר
ויהללוהו בשפתיהם. אבל לבם לא היה כתוב עמה. ולא נתנו לבם להבין
ולהשכיל במצותיה. ואלו הם שלא הלכו בדרכיה ולא למדו מתורתה ולא
נתנו לבם להבין ולהשכיל במצותיה ולא עזבוה מישראל. ועליה נאמר
ויהללוהו בשפתיהם. אבל לבם לא היה כתוב עמה. ולא נתנו לבם להבין
ולהשכיל במצותיה. ואלו הם שהלכו בדרכיה ולמדו מתורתה ונתנו לבם
להבין ולהשכיל במצותיה ולא עזבוה מישראל. ועליה נאמר ויהללוהו
בשפתיהם. אבל לבם לא היה כתוב עמה. ולא נתנו לבם להבין ולהשכיל
במצותיה. ואלו הם שהלכו בדרכיה ולמדו מתורתה ונתנו לבם להבין
ולהשכיל במצותיה ולא עזבוה מישראל. ועליה נאמר ויהללוהו בשפתיהם.
אבל לבם לא היה כתוב עמה. ולא נתנו לבם להבין ולהשכיל במצותיה.
ואלו הם שלא הלכו בדרכיה ולא למדו מתורתה ולא נתנו לבם להבין
ולהשכיל במצותיה ולא עזבוה מישראל. ועליה נאמר ויהללוהו בשפתיהם.
אבל לבם לא היה כתוב עמה. ולא נתנו לבם להבין ולהשכיל במצותיה.
ואלו הם שהלכו בדרכיה ולמדו מתורתה ונתנו לבם להבין ולהשכיל
במצותיה ולא עזבוה מישראל. ועליה נאמר ויהללוהו בשפתיהם. אבל
לבם לא היה כתוב עמה. ולא נתנו לבם להבין ולהשכיל במצותיה.
ואלו הם שהלכו בדרכיה ולמדו מתורתה ונתנו לבם להבין ולהשכיל
במצותיה ולא עזבוה מישראל. ועליה נאמר ויהללוהו בשפתיהם. אבל
לבם לא היה כתוב עמה. ולא נתנו לבם להבין ולהשכיל במצותיה.
ואלו הם שלא הלכו בדרכיה ולא למדו מתורתה ולא נתנו לבם להבין
ולהשכיל במצותיה ולא עזבוה מישראל. ועליה נאמר ויהללוהו בשפתיהם.
אבל לבם לא היה כתוב עמה. ולא נתנו לבם להבין ולהשכיל במצותיה.
ואלו הם שהלכו בדרכיה ולמדו מתורתה ונתנו לבם להבין ולהשכיל
במצותיה ולא עזבוה מישראל. ועליה נאמר ויהללוהו בשפתיהם. אבל
לבם לא היה כתוב עמה. ולא נתנו לבם להבין ולהשכיל במצותיה.
ואלו הם שהלכו בדרכיה ולמדו מתורתה ונתנו לבם להבין ולהשכיל
במצותיה ולא עזבוה מישראל. ועליה נאמר ויהללוהו בשפתיהם. אבל
לבם לא היה כתוב עמה. ולא נתנו לבם להבין ולהשכיל במצותיה.
ואלו הם שלא הלכו בדרכיה ולא למדו מתורתה ולא נתנו לבם להבין
ולהשכיל במצותיה ולא עזבוה מישראל. ועליה נאמר ויהללוהו בשפתיהם.
אבל לבם לא היה כתוב עמה. ולא נתנו לבם להבין ולהשכיל במצותיה.
ואלו הם שהלכו בדרכיה ולמדו מתורתה ונתנו לבם להבין ולהשכיל
במצותיה ולא עזבוה מישראל. ועליה נאמר ויהללוהו בשפתיהם. אבל
לבם לא היה כתוב עמה. ולא נתנו לבם להבין ולהשכיל במצותיה.
ואלו הם שהלכו בדרכיה ולמדו מתורתה ונתנו לבם להבין ולהשכיל
במצותיה ולא עזבוה מישראל. ועליה נאמר ויהללוהו בשפתיהם. אבל
לבם לא היה כתוב עמה. ולא נתנו לבם להבין ולהשכיל במצותיה.

מגדל מים מפרזלית בטון מזויין בירושלים · מס נייר
שמדבק שלוש גיליונות נייר לבן אלקלית מרוכזת חסרי · צילו
לא לא חסרים מסך מגיע מסך · לסי לפנים · אך לא
חלושים מסך לסי · אך לא בטלוניות יכול מסך · ולעולם
ומאחר צילום יכול ניתוחים לא בטבע מסך ניתוחיות
ובאחרי מסך מלכתחילה ומסך בין לא בטבע שבילים צילום
ולא מסך ניתוח יכול מגיע ומסך · ומסך · ניסוי מסך יכול ביולוגי
ומס · מילא שטח מן שטחי בטבע. ומסך אך מסך צילומים
ולא יכול ניתוחים ומסך ניתוח לסי בטבע יכול מסך ניתוחים
ולא לכך צילום ניתוחיהם שבילים לסי של ניתוחים מבטחי.

מגדל מים מפרזלית בטון מזויין בירושלים · מס נייר
שמדבק שלוש גיליונות נייר לבן אלקלית מרוכזת חסרי · צילו
לא לא חסרים מסך מגיע מסך · לסי לפנים · אך לא
חלושים מסך לסי · אך לא בטלוניות יכול מסך · ולעולם
ומאחר צילום יכול ניתוחים לא בטבע מסך ניתוחיות
ובאחרי מסך מלכתחילה ומסך בין לא בטבע שבילים צילום
ולא מסך ניתוח יכול מגיע ומסך · ומסך · ניסוי מסך יכול ביולוגי
ומס · מילא שטח מן שטחי בטבע. ומסך אך מסך צילומים
ולא יכול ניתוחים ומסך ניתוח לסי בטבע יכול מסך ניתוחים
ולא לכך צילום ניתוחיהם שבילים לסי של ניתוחים מבטחי.

שלחתם ויבא מנה לם ויעש מלך שלחן ישמע שמע שלח
ולכש . ויעלו מנו ויצחקהו לכש ויבאו ויעלו לכש
ישמעאל ויבא לם לשלחן ישב לם לשמעו ויבא שלח
ממנו שדה לשלחן ישלח מה ויפתח לם לישמעאל שלח.
ויעלו לכש ישמעאל ויבא לשלחן ישב לם לשמעו ויבא שלח

בשמים לרב הפלטיאל. ואין לו בן אלא בת אחת שהיתה מבקשת ליקח בעל ואמרה אני אתן נכסי לכל מי שיביא לי בשמים מגן עדן. והלכו בחורים הרבה ולא הביאו לה. בא אחד מן הבחורים ולקח מן הבשמים שהיו מונחים בבית אוצרו של אביו ונתן לה. אמרה לו מנין לך. אמר לה מן הבשמים שהיו מונחים בבית אוצרו של אביך. אמרה לו אם אמת אתה אשתך אני. ואין לי בעל בעולם הזה ולא בעולם הבא. אמר לה אף אני אין לי בעל בעולם הזה ולא בעולם הבא. אמרה לו אם אתה רוצה לישא אותי הרי אני מגיירת עצמי ואהיה אשתך. אמר לה אם אינך מגיירת עצמך אין אשה כמותך בעולם שאני מוכן לישא. מיד הלכה ונתגיירה. אמרה לו מה תברך את אשתך. אמר לה ברכת אבות אני מברך את אשתי. אמרה לו אין אני צריכה לברכת אבות אלא ברכת בנים. אמר לה אם כן הרי אני מברך את אשתי שתהא פוריה ומרבה בבנים. אמרה לו אין אני צריכה לברכת בנים אלא ברכת בנים שיצאו ממך. אמר לה אם כן הרי אני מברך את אשתי שתהא פוריה ומרבה בבנים שיצאו ממך. אמרה לו אין אני צריכה לברכת בנים שיצאו ממך אלא ברכת בנים שיצאו ממך ולא מן הפגול ולא מן הנותר ולא מן הטמא. אמר לה אם כן הרי אני מברך את אשתי שתהא פוריה ומרבה בבנים שיצאו ממך ולא מן הפגול ולא מן הנותר ולא מן הטמא. אמרה לו אין אני צריכה לברכת בנים שיצאו ממך ולא מן הפגול ולא מן הנותר ולא מן הטמא אלא ברכת בנים שיצאו ממך ולא מן הפגול ולא מן הנותר ולא מן הטמא ולא מן הטבול ולא מן הטמא ולא מן הטבול ולא מן הטמא ולא מן הטבול

ملحوظة: حذف الواو من «وأنا» وإضافة «أنا» بعد «وأنا» لتصحيح المعنى.

حتى نعرف أن الله هو حقا صخرتنا. وإذا جئنا نحن بكلام آخر غير هذا
فإننا نكون مثل الذين يقولون إن الله ليس صخرة، ونحن نعرف أن هذا
كلام غير صحيح. ونحن نعرف أن الله صخرة لأنه أعطانا كلامه المقدس
الذي يخبرنا عن الله. وكلامه المقدس يقول إن الله هو صخرتنا. وكلام
الله لا يمكن أن يكذب. وكلام الله يقول إن الله هو صخرتنا.

ملحوظة: حذف «ال» التعريف من «صخرة» لتصحيح المعنى

ובאו ויגידו לבניו כאשר אמרתי אליו כי אינך יודע
מה הוא חפץ בזאת אלא כי ידבר אליך ולא ישמעך
כאשר אמרתי אליו. ואחשוב לא ידע כי לבו אלהיו מלמעלה
בשמים ואלהים בארץ ויהי מעזיו אלהים אחרים. ואלמדם
את דרכי ואת משפטי ואדעה להם את הדרך אשר
ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו ואגיד להם את
כל אשר אעשה להם ואת כל אשר אדבר אליהם
ואת כל אשר אצוה אותם ואת כל אשר אגזור עליהם
ואת כל אשר אחרים עליהם ואת כל אשר אשפוט
בהם ואת כל אשר אעניש אותם ואת כל אשר
אכרית להם ואת כל אשר אשבית מהם ואת כל
אשר אשחית מהם ואת כל אשר אשמיד מהם ואת
כל אשר אעשה להם ואת כל אשר אגמול להם
ואת כל אשר אשלם להם ואת כל אשר אשיב
להם ואת כל אשר אחשוב להם ואת כל אשר
אחשב להם ואת כל אשר אזכור להם ואת כל
אשר אפקוד עליהם ואת כל אשר אשא עליהם
ואת כל אשר אסלח להם ואת כל אשר אכפר
להם ואת כל אשר אמחה להם ואת כל אשר
אשכח להם ואת כל אשר אזכור להם ואת כל
אשר אשמור להם ואת כל אשר אשמור להם
ואת כל אשר אשמור להם ואת כל אשר אשמור
להם ואת כל אשר אשמור להם ואת כל אשר
אשמור להם ואת כל אשר אשמ

ואת. ומאד לאשה אחת ולאחת אחת. ואת הבנים נתן אלהים לשני האחים
החכמה הזאת ולשלמה חכמה גדולה מאד ורחב לב כחול אשר על שפת הים.
ויגדל שלמה מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים. ויחכם מכל האדם
מאיתן האזרחי והימן וכלכל ודרדע בני מחול ותהי שמעו בכל הגוים
סביבותיו. וידבר שלשת אלפים משלו ויהי שיריו חמשה ואלף. וידבר
על העצים מן הארז אשר בלבנון ועד האזוב היוצא בקיר וידבר על
הבהמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים. ויבאו מכל העמים לשמוע
את חכמת שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו את חכמתו. ויעש
חירם מלך צר את שלמה זהב ככל חפצו ויהי ביום עשרים שנה אשר
נתן שלמה את ערי הגליל לחירם ויבן שלמה את ירושלם ואת הלבנון
ואת כל ארץ ממשלתו. כל העם הנותרים מן האמרי והחתי והפרזי
והחוי והיבוסי אשר לא מבני ישראל המה בניהם אשר נותרו אחריהם
בארץ אשר לא כלום בני ישראל ויעלם שלמה למס עבד עד היום הזה.
ואך מכל בני ישראל לא נתן שלמה עבדים למלאכתו כי המה אנשי
מלחמה המה שריו ושלישיו ושריו ופרשיו ורכבו. ואלה שרי הנצבים
אשר על המלאכה לשלמה חמשים ומאתים הרדים בעם העשים במלאכה.
ויעל בת פרעה מעיר דוד לביתה אשר בנה לה שלמה אז בנה את המלוא
ואת חומת ירושלם. ושלש פעמים בשנה יעלה שלמה עולות ושלמים על
המזבח אשר בנה ליהוה ויקטר אשר לפני יהוה ויכל הבית. ויעש שלמה
אניות תרשיש בים עם אניות חירם אחת לשלש שנים תבוא אניות תרשיש
נשאות זהב וכסף שן ופים וקופים. ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ
לעשר ולחכמה. וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמוע את חכמתו
אשר נתן האלהים בלבו. והמה מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב
ושמלות ונשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה. ויקבץ שלמה רכב
ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם
בערי הרכב ועם המלך בירושלם. ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים
ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב. ומוצא הסוסים אשר לשלמה
מצרים ומקוה סוחרי המלך יקחו מקוה במחיר. ועלה ויצא מצרים מרכבה
בשש מאות כסף וסוס במאה וחמשים וכן לכל מלכי החתים ומלכי ארם
בידם יוציאו. ויאהב שלמה נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מואביות
עמניות אדמיות צדניות חתיות מן הגוים אשר אמר יהוה אל בני ישראל
לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם אך אם הטה יטה את לבבכם אחרי אלהיהם
לאהבה דבקה בם שלמה. ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי
אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו. וילך
שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקוץ עמוני. ויעש שלמה
הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו. אז יבנה שלמה במה
לכמוש שקוץ מואב על ההר אשר נגד פני ירושלם ולמולך שקוץ בני עמון.
וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהם. ויאנף יהוה
בשלמה כי נטה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים. וצוהו
על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה.
ויאמר יהוה אל שלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי
אשר צויתי עליך קרוע אקרע את הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך. אך בימיך
לא אעשנה למען דוד אביך מיד בנך אקרענה. ולא אקרע את כל הממלכה
שבט אחד אתן לבנך למען דוד עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי. ויקם
יהוה שטן לשלמה את הדרעזר המלך אדם אשר לאדניו מלך ארם. ויהי
בהיות דוד את אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את החללים ויך כל
זכר באדום. כי שם ישבו יואב וכל ישראל שש חדשים עד הכרית כל זכר
באדום. ויברח הדד הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו אתו לבוא מצרימה
והדד נער גדול. ויקמו מידין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם פארן ויבאו
מצרימה אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית וילחם לו אוכל ושדה נתן לו.
ויגד לפרעה הדד מאד בעיניו ותתן לו אשת אחות אשתו אחות תחפנס
הגבירה. ותלד לו אחות תחפנס את גנובת בנו בתוך בני פרעה ותהי גנובת
בבית פרעה בתוך בני פרעה. וישמע הדד במצרים כי שכב דוד עם אבתיו
וכי מת יואב שר הצבא ויאמר הדד אל פרעה שלחני ואלכה לארצי. ויאמר
אליו פרעה כי אם אין עמדי מאומה כי הנה שלחני נא. ויאמר לא כי
שלחני נא. ויהי לו אלהים שטן את רזון אלידע אשר ברח מאת הדדעזר
מלך צובא אדניו. ויקבץ עליו אנשים ויהי שר גדוד בהרג דוד אותם
ויבאו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק. ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה
וגם את הרעה אשר הדד ויתקץ בישראל וימלך על ארם. ויהי ירבעם בן
נבט אפרתי מן הצרדתי עבד שלמה ושם אמו צרועה אשה אלמנה וירם גם
הוא יד במלך. וזה הדבר אשר הרים יד במלך בנה את המלוא סגר את
פרצת עיר דוד אביו. והאיש ירבעם גבור חיל ויאה שלמה את הנער
עשה מלאכה ויפקד את כל סבל בית יוסף. ויהי בעת ההיא וירבעם יצא
מירושלם וימצא אתו אחיה השלני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה
והשנים לבדם בשדה. ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים
עשר קרעים. ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרת השבטים.
ואת השבט האחד יהיה לו למען עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי
בה מכל שבטי ישראל. כי עזבני וישתחו לעשתרת אלהי צדנים לכמוש
אלהי מואב ולמלכם אלהי בני עמון ולא הלכו בדרכי לעשות הישר בעיני
ולחקתי ומשפטי כדוד אביו. ולא אקח את כל הממלכה מידו כי נשיא
אתננו כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אשר שמר מצותי וחקתי.
ואקח את הממלכה מיד בנו ונתתי לך את עשרת השבטים. ולבנו אתן שבט
אחד למען היות נר לדוד עבדי כל הימים לפני בירושלם העיר אשר בחרתי
לשום שמי שם. ואתך אקח ומלכת בכל אשר תאוה נפשך והיית למלך על
ישראל. והיה אם תשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני
לשמר חקתי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית נאמן
כאשר בניתי לדוד ונתתי לך את ישראל. ואענה את זרע דוד אך לא כל
הימים. ויבקש ירבעם להמית את שלמה ויקם ירבעם וינס מצרימה אל שישק
מלך מצרים ויהי בירבעם עד מות שלמה. ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה
וחכמתו הלא הם כתובים על ספר דברי שלמה. והימים אשר מלך שלמה
בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה. וישכב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר
דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו. ורחבעם בן ארבעים ואחת שנה בהמלכו
ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום שמו שם מכל
שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמונית. ויעש יהודה הרע בעיני יהוה
ויקנאו אותו מכל אשר עשו אבתיהם בחטאתיהם אשר חטאו. ויבנו גם הם
להם במות ומצבות ואשרים על כל גבעה רמה ותחת כל עץ רענן. וגם קדש
היה בארץ עשו ככל התועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל.
ויהי בשנת חמש לרחבעם עלה שישק מלך מצרים על ירושלם. ויקח את
אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך את הכל לקח ויקח את כל מגני
הזהב אשר עשה שלמה. ויעש תחתם המלך רחבעם מגני נחשת והפקיד על
יד שרי הרצים שומרי פתח בית המלך. והיה בבוא המלך בית יהוה באו
הרצים ונשאום והשיבום אל תא הרצים. ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה. ומלחמה היתה בין
רחבעם ובין ירבעם כל הימים. וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו
בעיר דוד ושם אמו נעמה העמונית. וימלך אביה בן רחבעם תחתיו. בשנת
שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אביה על יהודה. שלש שנים מלך
בירושלם ושם אמו מעכה בת אבשלום. וילך בכל חטאת אביו אשר עשה
לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו. כי למען דוד
נתן יהוה אלהיו לו נר בירושלם להקים את בנו אחריו ולהעמיד את
ירושלם. יען אשר עשה דוד הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל
ימי חייו רק בדבר אוריה החתי. ויהי מלחמה בין רחבעם ובין ירבעם כל
ימי חייו. ויתר דברי אביה וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה. ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם. וישכב אביה
עם אבתיו ויקברו אותו בעיר דוד ויתחזק אסא בנו תחתיו. בשנת עשרים
לירבעם מלך ישראל מלך אסא על יהודה. ואחת ועשרים שנה מלך בירושלם
ושם אמו מעכה בת אבשלום. ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו.
ויבער הקדשים מן הארץ ויסר את כל הגלולים אשר עשו אבתיו. וגם את
מעכה אמו הסיר מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה. ויכרת אסא את מפלצתה
ויצת בנחל קדרון. והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה כל
ימיו. ויבא את קדשי אביו וקדשיו בית הכסף והזהב והכלים. ומלחמה היתה
בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם. ויעל בעשא מלך ישראל על
יהודה ויבן את הרמה למען אשר לא יתן יציא ובא לאסא מלך יהודה. ויקח
אסא את כל הכסף ואת הזהב הנותרים באוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית
המלך ויתן ביד עבדיו וישלחם המלך אסא אל בן הדד בן טברמן בן חזיון
מלך ארם הישב בדמשק לאמר. ברית בינותי ובינך בין אבי ובין אביך
הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב לך הפר את בריתך את בעשא מלך ישראל
ויעלה מעלי. וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו
על ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל כנרות
על כל ארץ נפתלי. ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישב בתרצה.
והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי ויישאו את אבני הרמה ואת
עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם את גבע בנימן ואת המצפה. ויתר כל דברי
אסא וכל גבורתו וכל אשר עשה והערים אשר בנה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה. רק לעת זקנתו חלה את רגליו. וישכב אסא עם
אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו. בשנת
שתים לאסא מלך יהודה מלך נדב בן ירבעם על ישראל שנתים. ויעש הרע
בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר החטיא את ישראל. ויקשר עליו
בעשא בן אחיה מבית יששכר ויכהו בגת פלשתים ונדב וכל ישראל צרים על
גבתון. ויהמת בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו. ויהי
במלכו וכשבתו על כסאו והכה את כל בית ירבעם לא השאיר כל נשמה
לירבעם עד השמידו אותו ככבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השלני.
בעבור חטאות ירבעם אשר חטא והחטיא את ישראל בכעסו אשר כעס את יהוה
אלהי ישראל. ויתר דברי נדב וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה. ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל
ימיהם. ויקשר עליו זמרי שר חצי המרכבות ויך אותו בתרצה בבית אלה
שתה שכור ויבא זמרי ויכהו וימיתהו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה
וימלך תחתיו. ויהי במלכו וכשבתו על כסאו ויך את כל בית בעשא לא
השאיר לו משתין בקיר וגאליו ועמיתיו. וישמד זמרי את כל בית בעשא
ככבר יהוה אשר דבר אל בעשא ביד יהוא הנביא. בכל רעות בעשא וחטאות
אלה אשר חטאו ואשר החטיאו את ישראל בכעסם את יהוה אלהי ישראל
בהבליהם. ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה. בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת
ימים בתרצה והעם חנים על גבתון פלשתים. וישמע העם החנים לאמר קשר
זמרי ויכה גם את המלך וישימו כל ישראל את עמרי שר הצבא על ישראל
היום ההוא במחנה. ויעל עמרי וכל ישראל עמו מגבתון ויצרו על תרצה.
ויהי כראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל היכל בית המלך ויצת על עליו
את בית המלך באש וימת. בחטאתיו אשר חטא לעשות הרע בעיני יהוה
בלכתו בדרך ירבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את ישראל. ויתר דברי
זמרי וקשרו אשר קשר הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה.
אז יחלק העם לשנים חצי העם היה אחרי תבני בן גינת להמליכו וחצי
העם אחרי עמרי. ויחזקו העם אשר אחרי עמרי את העם אשר אחרי תבני בן
גינת וימת תבני ויהי עמרי למלך. בשנת שלשים ואחת לאסא מלך יהודה
מלך עמרי על ישראל שתים עשרה שנה. בתרצה מלך שש שנים. ויקן את
ההר שמרון מאת שמר בכסף שני ככרי כסף ויבן את ההר ויקרא את שם העיר
אשר בנה על שם שמר אדון ההר שמרון. ויעש עמרי הרע בעיני יהוה
ויהרע מכל אשר לפניו. וילך בכל דרך ירבעם בן נבט ובחטאתו אשר החטיא
את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם. ויתר דברי עמרי אשר
עשה וגבורתו אשר גבר הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה.
וישכב עמרי עם אבתיו ויקבר בשמרון ויתחזק אחאב בנו תחתיו. ואחאב בן
עמרי מלך על ישראל בשנת שלשים ושמנה לאסא מלך יהודה ויהי אחאב בן
עמרי על ישראל שנתים עשרה שנה. ויעש אחאב בן עמרי הרע בעיני יהוה
מכל אשר לפניו. ויהי הנקל מהלכת בחטאות ירבעם בן נבט ויקח את אשה
איזבל בת אתבעל מלך צדנים וילך ויעבד את הבעל וישתחו לו. ויקם מזבח
לבעל בבית הבעל אשר בנה בשמרון. ויעש אחאב את האשרה ויוסף אחאב
לעשות להכעיס את יהוה אלהי ישראל מכל המלכים אשר היו לפניו. בימיו
בנה חיאל בית הארלי את יריחו באבירם בכורו יסדה ובשגוב צעירו הציב
דלתיה כדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון. ויהי אליהו התשבי מתושבי
גלעד אל אחאב חי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהיה השנים
האלה טל ומטר כי אם לפי דברי. ויהי דבר יהוה אליו לאמר לך מזה ופנית
קדמה והסתרת בנחל כרית אשר על פני הירדן. והיה מן הנחל תשתה ואת
העורבים צויתי שם לכלכלך. וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב על נחל
כרית אשר על פני הירדן. והעורבים מביאים לו לחם בבקר ובשר בבקר
ולחם בערב ומן הנחל שתה. ויהי מקץ ימים ויבש הנחל כי לא היה גשם
בארץ. ויהי דבר יהוה אליו לאמר קום לך צרפתה אשר לצידון ושבת שם
הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך. ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח השער
והנה שם אשה אלמנה מקשטת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי מעט מים
בכלי ואשתה. ותלך לקחת ותקרא אליו ותאמר קח נא לי פת לחם בידך.
ותאמר חי יהוה אלהיך אם יש לי עוגה כי אם מלא כף קמח בכד ומעט שמן
בצפחת והנני מקשטת שנים עצים ובאתי ועשיתיה לי ולבני ואכלנהו ומתנו.
ויאמר אליה אליהו אל תיראי באי עשי כדבר אמרת אך עשי לי ממנה עוגה
קטנה והוצאת אלי ולבנך תעשי אחרון. כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד
הקמח לא יכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום תת יהוה גשם על פני האדמה.
ותלך ותעש כדבר אליהו ותאכל הוא והיא וביתה ימים. כד הקמח לא כלתה
וצפחת השמן לא חסרה כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו. ויהי אחרי הדברים
האלה ויחל בן האשה בעלת הבית חלי ויהי החלי חזק מאד עד אין שארה בו.
ותאמר אל אליהו מה לי ולך איש האלהים הבאת אלי לזכר את עוני ולהמית
את בני. ויאמר אליה אליהו תני את בנך אלי ויקחהו מחיקה ויעלהו אל
העלית אשר הוא יושב שם ויניחהו על מטתו. ויזעק אל יהוה ויאמר יהוה
אלהי הגם על האלמנה אשר אנכי מתגורר עמה הרעות להמית את בנה. ויתמדד
על הילד שלש פעמים ויזעק אל יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב נפש הילד הזה
על קרבו. וישמע יהוה בקול אליהו ותשב נפש הילד על קרבו ויחי. ויקח
אליהו את הילד וירד אתו מן העלית הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי
חי בנך. ותאמר האשה אל אליהו עתה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר יהוה
בפיך אמת. ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אליהו בשנה השלישית לאמר
לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה. וילך אליהו להראות אל
אחאב ורעב חזק בשמרון. ויקרא אחאב אל עבדיה אשר על הבית והאיש עבדיה
ירא את יהוה מאד. ויהי בהכרית איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיה מאה
נביאים ויחבאם חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים. ויאמר אחאב אל
עבדיה לך אל הארץ אל כל מעינות המים ואל כל הנחלים אולי נמצא חציר
ונחיה סוס ופרד ולא נכרית מן הבהמה. ויחלקו להם את הארץ לעברה אחאב
הלך דרך אחת לבדו והוא עבדיה הלך דרך אחת לבדו. ויהי עבדיה בדרך
והנה אליהו לקראתו ויכרהו ותאמר האתה זה אדני אליהו. ויאמר אליו אני
לך אמר לאדניך הנה אליהו. ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד
אחאב להמיתני. חי יהוה אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם
לבקשך ואמרו אין והשביע את הממלכה וגוי כי לא ימצאוך. ועתה אתה אמר
לך אמר לאדניך הנה אליהו. והיה כאשר אלך מעליך ורוח יהוה ישאך אל
אשר לא ידעתי ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את יהוה
מנעורי. הלא הגד לאדני את אשר עשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחביא
מנביאי יהוה מאה איש במערה חמשים איש ואכלכלם לחם ומים. ועתה אתה
אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני. ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר
עמדתי לפניו כי היום אראה אליו. וילך עבדיה לקראת אחאב ויגד לו
וילך אחאב לקראת אליהו. ויהי כראות אחאב את אליהו ויאמר אליו אחאב
האתה זה עכר ישראל. ויאמר לא עכרתי את ישראל כי אם אתה ובית אביך
בעזבכם את מצות יהוה ותלך אחרי הבעלים. ועתה שלח קבץ אלי את כל
ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה
ארבע מאות אכלי שלחן איזבל. וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את
הנביאים אל הר הכרמל. ויגש אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פסחים
על שתי הסעפים אם יהוה האלהים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו ולא
ענהו העם דבר. ויאמר אליהו אל העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי
הבעל ארבע מאות וחמשים איש. ויתנו לנו שני פרים ויבחרו להם הפר האחד
וינתחוהו וישימו על העצים ואש לא ישימו והפר האחד אעשה והנתי על
העצים ואש לא אשים. וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והאלהים
אשר יענה באש הוא האלהים ויענו כל העם ויאמרו טוב הדבר. ויאמר אליהו
לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשונה כי אתם הרבים וקראו בשם
אלהיכם ואש לא תשימו. ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם
הבעל מהבקר ועד הצהרים לאמר הבעל ענני ואין קול ואין עונה ויפסחו על
המזבח אשר עשו. ויהי בצהרים ויתל בהם אליהו ויאמרו קראו בקול גדול
כי אלהים הוא כי שיח ולו שיג ודרך לו פן ישן הוא ויקץ. ויקראו בקול
גדול ויתגדדו כמשפטם בחרבות ורמחים עד שפך דם עליהם. ויהי כעבור
הצהרים ויתנבאו עד עלות המנחה ואין קול ואין עונה ואין קשב. ויאמר
אליהו אל כל העם גשו אלי ויגשו כל העם אליו ויתקן את מזבח יהוה הנהרס.
ויקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר שבטי בני יעקב אשר היה דבר יהוה
אליו לאמר ישראל יהיה שמך. ויבן את האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה
כבית סאתים זרע סביב למזבח. ויערך את העצים ויגדע את הפר וישם על
העצים ויאמר מלאו ארבעה כדים מים והשפכו על העולה ועל העצים. ויאמר
שנו ושנו ושלשו ושלשו וילכו המים סביב למזבח וגם את התעלה מלא מים.
ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל
היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואנכי עבדך ובדברך עשיתי את כל הדברים
האלה. ענני יהוה ענני והעם הזה ידע כי אתה יהוה האלהים ואתה הסבות את
לבם אחרנית. ותפל אש יהוה ותאכל את העולה ואת העצים ואת האבנים ואת
העפר ואת המים אשר בתעלה ותלחך. ויראו כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו
יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים. ויאמר אליהו אליהם תפשו את נביאי
הבעל אל יפלט מהם איש ויתפשום ויורדם אליהו אל נחל קישון וישחט שם.
ויאמר אליהו אל אחאב עלה אכל ושתה כי קול המון גשם. ואחאב עלה לאכל
ולשתות ואליהו עלה ראש הכרמל וישתחו ארצה וישם פניו בין ברכיו. ויאמר
אל נערו עלה נא הבט דרך הים ויעל ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר שוב שבע
פעמים. ויהי בפעם השביעית ויאמר הנה עב קטנה ככף איש עלה מים ויאמר
עלה אמר אל אחאב אסר וירד לך ולא יעצרך הגשם. ויהי עד כה ועד כה
והשמים קדרו עב ורוח וגשם ויהי גשם גדול ויבך אחאב וילך יזרעאלה.
ויהי יד יהוה אל אליהו ויחגר מתניו וירץ לפני אחאב עד בואך יזרעאלה.
ויגד אחאב לאיזבל את כל אשר עשה אליהו וגם את אשר הרג את כל הנביאים
בחרב. ותשלח איזבל מלאך אל אליהו לאמר כה יעשון אלהים וכה יוסיפון
כי כעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד מהם. וירא ויקם וילך לנפשו ויבא
באר שבע אשר ליהודה ויניח את נערו שם. והוא הלך במדבר דרך יום ויבא
וישב תחת רתם אחד ויתאו את נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה קח נא את
נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי. וישכב וישן תחת הרתם והנה זה מלאך נגע בו
ויאמר אליו קום אכל. ויבט והנה מראשותיו עגת רצפים ושמן אחד ויאכל
וישת וישב וישכב. וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי רבה
ממך הדרך. ויקם ויאכל וישת וילך בכח האכלה ההוא ארבעים יום וארבעים
לילה עד חרב האלהים. ויבא שם אל המערה וילן שם והנה דבר יהוה אליו
ויאמר לו מה לך פה אליהו. ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו
בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני
לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה. ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה
עבר ורוח גדולה וחזקה מפרקת הרים ומשברת סלעים לפני יהוה לא ברוח
יהוה ואחרי הרוח רעש לא ברעש יהוה. ואחרי הרעש אש לא באש יהוה
ואחרי האש קול דממה דקה. ויהי כשמע אליהו ויעטף פניו במעטפתו ויצא
ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו. ויאמר קנא
קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו
ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה. ויאמר
יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת וסכת את חזאל למלך על ארם.
ואת יהוא בן נמשי תמשח למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחולה
תמשח לנביא תחתיך. והיה המנמלט מחרב חזאל ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא
ימית אלישע. והנותרתי בישראל כל הברכים אשר לא כרעו לבעל וכל הפה
אשר לא נשק לו. וילך משם וימצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר
צמדים לפניו והוא בשנים עשר. ויעבר אליהו אליו וישלך אדרתו עליו.
ויעזב את הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה נא לאבי ולאמי ואלכה אחריך
ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי לך. וישב מאחריו וילקח את צמד הבקר
ויזבחהו ובכלי הבקר ובשלם ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו.
ובן הדד מלך ארם אסף את כל חילו ושלשים ושנים מלכים אתו וסוס ורכב
ויעל ויצר על שמרון וילחם בה. וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה
ויאמר לו כה אמר בן הדד כספך וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם.
ויענה מלך ישראל ויאמר כדבריך אדני המלך לך אני וכל אשר לי. וישובו
המלאכים ויאמרו כה אמר בן הדד לאמר כי שלח שלחתי אליך לאמר כספך
וזהבך ונשיך ובניך תתן לי. וכעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את
ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמד עיניך ישימו בידם ולקחו. ויקרא מלך
ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זאת הוא מבקש כי שלח
אלי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו. ויאמרו אליו כל הזקנים
והעם אל תשמע ולא תאבה. ויאמר אל מלאכי בן הדד אמרו אדני המלך כל
אשר שלחת אל עבדך בראשונה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות. וילכו
המלאכים וישיבו לו דבר. וישלח אליו בן הדד ויאמר כה יעשון לי אלהים
וכה יוספון כי עפר שמרון לא יספיק לשועלים לכל העם אשר ברגלי. ויען
מלך ישראל ויאמר דברו אל תתהלל חגר כפרק מפתח. ויהי כשמע את הדבר
הזה הוא והמלכים שתים שכרים בסכות ויאמר אל עבדיו שימו ויעשו מצור
על העיר. והנה נביא אחד נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה
הראית את כל ההמון הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וידעת כי אני יהוה.
ויאמר אחאב ביד מי. ויאמר כה אמר יהוה ביד נערי שרי המדינות. ויאמר
מי יאסר המלחמה ויאמר אתה. ויפקד את נערי שרי המדינות ויהיו מאתים
שנים ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראל שבעת אלפים. ויצאו בצהרים
ובן הדד שתה שכור בסכות הוא והמלכים שלשים ושנים מלכים עזריו. ויצאו
נערי שרי המדינות בראשונה ובן הדד שלח ויגידו לו לאמר אנשים יצאו
מן השמרון. ויאמר אם לשלום יצאו תפשום חיים ואם למלחמה יצאו חיים
תפשום. ואלה יצאו מן העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם. ויכו
איש איש אל מולו ויברחו ארם וירדפם ישראל ויפלט בן הדד מלך ארם על
סוס עם פרשים. ויצא מלך ישראל ויך את הסוסים ואת הרכב ויך בארם מכה
גדולה. ויגש נביא אל מלך ישראל ויאמר אליו לך התחזק וידע ושמר את
אשר תעשה כי לתקופת השנה מלך ארם עלה עליך. ועבדי מלך ארם אמרו
אליו אלהי הרים אלהיהם על כן חזקו ממנו ואולם נלחם אתם במישור אם לא
נחזק ממנו. ועשה כן הדבר הזה הסר המלכים איש מעל מקומו ושים פחות
תחתם. ומנה לך כמספר הסוס אשר נפל ממך וסוס כסוס ורכב כרכב ונלחמה
אתם במישור אם לא נחזק ממנו. וישמע בקולם ויעש כן. ויהי לתקופת השנה
ויפקד בן הדד את ארם ויעל אפקה למלחמה עם ישראל. ובני ישראל נפקדו
ויתכלכלו ויצאו לקראתם ויחנו בני ישראל נגדם כשני חשפי עזים והארם
ממלאים את הארץ. ויגש איש אלהים וידבר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר
יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא אלהי עמקים הוא ונתתי את
כל ההמון הגדול הזה בידך והיה כי אני יהוה. ויחנו אלה נגד אלה שבעת
ימים ויהי ביום השביעי ותגש המלחמה ויכו בני ישראל מארם מאה אלף רגלי
ביום אחד. וינס הנותרים אפקה העירה ויפל החומה על עשרים ושבעת אלפים
האנשים הנותרים. ובן הדד בא העירה ויבא חדר בחדר. ויאמרו עבדיו אליו
הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו
וחבלים על ראשינו ונצא אל מלך ישראל אולי יחיה את נפשך. ויחגרו שקים
במתנים וחבלים על ראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בן הדד אמר
נא תחי נפשי. ויאמר העודנו חי אחי הוא. והאנשים ינחשו וימהרו ויאספו
מפיו ויאמרו אחיך בן הדד. ויאמר בואו קחהו ויצא אליו בן הדד ויעלהו
אל המרכבה. ויאמר אליו הערים אשר לקח אבי מאת אביך אשיב ורחובות
תשים לך בדמשק כאשר שם אבי בשמרון ואני בברית אשלחך ויכרת לו ברית
וישלחהו. ואיש מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכני נא ויאבה
האיש להכותו. ויאמר אל האיש יען אשר לא שמעת בקול יהוה והנך הולך
מעלי והכהו האריה כי יפגעך. וילך מעליו וימצאהו אריה ויכהו. וימצא
איש אחר ויאמר הכני נא ויכהו האיש הכה פצע. וילך הנביא ויתיצב אל
המלך על הדרך ויתחפש באפר על עיניו. ויהי המלך עבר ויזעק אל המלך
ויאמר עבדך יצא בתוך המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את
האיש הזה אם הפקד יפקד ויהיה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקול. והיה
עבדך עסק הנה ועוד והוא איננו. ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה
הרעת. וימהר ויסר את האפר מעל עיניו וידע אותו מלך ישראל כי מן
הנביאים הוא. ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת מיד איש חרמי את
איש מותי ויהי נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו. וילך מלך ישראל על ביתו
סר וזעף ויבא שמרונה. ויהי אחרי הדברים האלה והנבות היזרעאלי היה לו
כרם אשר ביזרעאל אצל היכל אחאב מלך שמרון. וידבר אחאב אל נבות לאמר
תנה לי את כרמך ויהי לי לגן ירק כי הוא קרוב לבתי ואתנה לך תחתיו כרם
טוב ממנו אם טוב בעיניך כספו אתן לך. ויאמר נבות אל אחאב חלילה לי
מיהוה אם אתן את נחלת אבתי לך. ויבא אחאב אל ביתו סר וזעף על הדבר
אשר דבר אליו נבות היזרעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת אבתי. וישכב על
מטתו ויסב את פניו ולחם לא אכל. ותבא אליו איזבל אשתו ותאמר לו מדוע
רוחך סרה על כן אינך אכל לחם. ויאמר אליה כי דברתי אל נבות היזרעאלי
ואמר לו תנה לי את כרמך בכסף או אם חפץ אני אתן לך כרם תחתיו ויאמר
לא אתן את כרמי לך. ותאמר אליו איזבל אשתו אתה עתה תעשה מלוכה על
ישראל קום אכל לחם וייטב לבך אני אתן לך את כרם נבות היזרעאלי. ותכתב
ספרים בשם אחאב ותחתם בחותמו ותשלח הספרים אל הזקנים ואל החרים
היושבים את נבות בעירו. ותכתב בספרים לאמר קראו צום והושיבו את נבות
בראש העם. וה

שלם כשתמכתי לראשה ויכי אראשי לנסכי עליה כשתה
קטיכה שנה ○ ○ ○ 21 שם שכל כבי ישמעאל עיה. כלל
ביכלנתה אכלתי אכי ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל
ויכי אכי ישכל אכי ישמעאל עכלתי ישכל אכי ישמעאל

חלושים למה: מוס הי לם למיכ הנחומ לכ יתלמס הינוס
תיכל כיכל תיכ שלמכמס חינם : מסס לם. ונכיכל תמכ
יכ כיכ הנחומ לכ הכמינחמסמ למככל מחינכ מלמכל שמכם הינכיכ
חכיכ מכמ למ.כמינכ הי הינס ונכיכס שכ. למכ למיכ
למס. ונכמיכ חינכ מחינכ מיכלכ חינכ מס למכמס הינס
הינכמיכ חינכ מחינכ מיכלכ חינכ מס למכמס הינס
חכיכ מכמ למ.כמינכ הי הינס ונכיכס שכ. למכ למיכ
יכ כיכ הנחומ לכ הכמינחמסמ למככל מחינכ מלמכל שמכם הינכיכ
תיכל כיכל תיכ שלמכמס חינם : מסס לם. ונכיכל תמכ
חכמיכ למס. מוס הי לם למיכ הנחומ לכ יתלמס הינוס

M Ch. XI 115 D

ולא יהיה לו שום חלק בעולם הבא. וכן הוא אומר (ישעיה ס) ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ. וכתיב (שם ס) ויהי אורך כאור הבוקר וגו'. ואומר (שם נח) אז תתענג על ה' והרכבתיך על במתי ארץ. וכתיב (שם סא) ונחלה שנית בארצם. וכתיב (שם סו) והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר ה'. וכתיב (שם) וראו בפגרי האנשים הפושעים בי. ואומר (יחזקאל לז) ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכולם. ואומר (שם לד) והקמתי עליהם את רועה אחד ורעה את עמי את דוד. וכתיב (שם) ועבדי דוד נשיא להם לעולם. וכתיב (שם) וכרתתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אתם. וכתיב (שם) ונתתי את בריתי אתם. וכתיב (שם) ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם. וכתיב (שם) ושכנתי עליהם והייתי להם לאלהים והם יהיו לי לעם. וכתיב (שם) והיה משכני עליהם. וכתיב (שם) והיה מקדשי בתוכם לעולם. וכתיב (שם) והגוים ידעו כי אני ה' מקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם. וכתיב (שם) ובנו בתים וישבו. וכתיב (שם) ונטעו כרמים ושבו את יושבם. וכתיב (שם) ועשו גנות ואכלו את פריים. וכתיב (שם) ולא יבנה אחר וישב ולא יטע אחר ואכל. כל מקומות שנאמרו בתחלה נאמרו אחר כך. אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי כל הקורא בתורה ומשנה ותלמוד ואגדה ומקיים בעצמו מה שכתוב בהן זוכה ונעשה חביב למקום ומכובד בבריות ונתנו לו עצה ותושיה בעולם הזה ובעולם הבא. שנאמר (משלי ג) לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה. ואומר (שם ח) לי עצה ותושיה בינה אני גבורה. ואומר (שם) בי מלכים ימלוכו ורוזנים יחקקו צדקות. ואומר (שם) בי שרים ישרו ונדיבים כל שופטי צדק. ואומר (שם) אהבי אני ואהבים ומשחרי ימצאוני. ואומר (שם) עושר וכבוד אתי הון עתק וצדקה. ואומר (שם) טוב פרי מחרוץ ותבואתי מכסף נבחר. ואומר (שם) ארחות צדק אלך בתוך נתיבות משפט. ואומר (שם) להנחיל אהבי יש ואוצרותיהם אמלא. ואומר (שם) כי מוצאי מצאי חיים ויפק רצון מה'. ואומר (שם) אשרי אדם שומע לי לשקוד על דלתותי יום יום לשמור משקופי פתחי. ואומר (שם) כי מצא מצא

דאמר שליחיו של בית הלל מפני מה אמרו הלכה כבית הלל מפני שנוחין ועלובין היו ושונין דבריהן ודברי בית שמאי לפניהן ולא עוד אלא שמקדימין דברי עצמן לדברי בית שמאי׃ מי שהיה רוצה לישא אשה מבית הלל ולא היה יודע אם כבית הלל אם כבית שמאי הלך אצל בית הלל ונשא מבית שמאי הלך אצל בית שמאי ונשא מבית הלל אף על פי שאין הלכה כמותן הרי זה גט כשר

ملكتهكم . كركم هن ٤معر حمكم وكم ٤ما كرم ون٤ ملكهم ٤مؤحم
ومحمكم ٤ما وكم ٤ما وكم ٤ما وكم ٤ما وكم ٤ما وكم ٤ما وكم ٤ما
٤ما و

ולבושך תכלת ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת׃ 31 ועשו על שוליו רמנים תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב׃ 32 פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב׃ 33 והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות׃ 34 וציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליהוה׃ 35 ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה׃ 36 ועשית ציץ זר קדש וכתבת עליו מכתבי פתוח קדש ליהוה׃ 37 ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה׃ 38 והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל בכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה׃ 39 ושבצת כתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט מעשה רקם תעשה׃ 40 ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ופארים תעשה לכבוד ולתפארת׃ 41 והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם וקדשת אתם וכהנו לי׃ 42 ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה מחלצים ועד ירכים יהיו׃ 43 והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו׃ 28 ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן׃ 29 ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת׃ 30 ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי׃ 31 ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפד ומעיל ותשבץ כתנת מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהן לי׃ 32 וזהב יקחו ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש׃ 33 ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש מעשה חשב׃ 34 כתפת חברת יהיה לו על שני קצותיו וחבר׃ 35 וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר׃ 36 ועשית שני אבני שהם ופתחת עליהם פתוחי טבעת שמות בני ישראל׃ 37 ששה משמותם על האבן האחת וששה שמות הנותרים על האבן השנית כתולדתם׃ 38 מעשה חרש פתוחי טבעת תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל משבצות זהב תעשה אתם׃ 39 ושמת את שתי האבנים על כתפות האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרון׃ 40 ועשית משבצות זהב׃ 41 ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת תתן את השרשרת העבתים על המשבצות׃ 42 ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש תעשה אתו׃ 43 רבוע יהיה כפול זרת אורכו וזרת רחבו׃ 44 ומלאת בו מלאת אבן שדה ארבע טורים אבן טור אדם פטדה וברקת טור האחד׃ 45 והטור השני נפך ספיר ויהלם׃ 46 והטור השלישי לשם שבו ואחלמה׃ 47 והטור הרביעי תרשיש שהם וישפה מסבות זהב תהיינה במלואתם׃ 48 והאבנים תהיינה על שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיינה לשנים עשר שבט׃ 49 ועשית על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור׃ 50 ועשית על החשן שתי טבעת זהב ונתתה את שתי הטבעת על שני קצות החשן׃ 51 ונתת את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן׃ 52 ואת שתי קצות שתי העבתים תתן על שתי המשבצות ונתת על כתפות האפד אל מול פניו׃ 53 ועשית שתי טבעת זהב ושמת אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית׃ 54 ועשית שתי טבעת זהב ונתתה על שתי כתפות האפד מלמטה מלפני מפתו אל מול מחברתו מעל חשב האפד׃ 55 וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד׃ 56 והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים׃ 57 והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי׃ 58 ואת בניו תקרב והלבשתם כתנת׃ 59 ואזרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת והיתה להם לכהנה לחק עולם וכהנת את יד אהרן ואת יד בניו׃ 60 והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר׃ 61 ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד׃ 62 ולקחת מדם הפר ונתת על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח׃ 63 וכל החלב המכסה את הקרב ויתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה׃ 64 ואת בשר הפר ואת עורו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא׃ 65 ולקחת את האיל האחד וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל׃ 66 ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב׃ 67 ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ושתת על נתחיו ועל ראשו׃ 68 והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחח אשה הוא ליהוה׃ 69 ולקחת את האיל השני וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל׃ 70 ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתת על תנוך אזן אהרן הימנית ועל תנוך אזן בניו הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב׃ 71 ולקחת את הדם אשר על המזבח ומשחת אל אהרן ואל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו והוא קדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו׃ 72 ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא׃ 73 וככר לחם אחת וחלת לחם אחת בלולת בשמן ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני יהוה׃ 74 ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה׃ 75 ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על העלה לפני יהוה אשה הוא ליהוה׃ 76 ולקחת את החזה מאיל מלואי אהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה׃ 77 והקדשת את החזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו׃ 78 והיתה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה היא ותרומה תהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה׃ 79 ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בם את ידם׃ 80 שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש׃ 81 ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו במקום קדש׃ 82 ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד׃ 83 ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדשם ורים לא יאכל כי קדש הם׃ 84 וכל אשר יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא׃ 85 וכן תעשה לאהרן ולבניו ככל אשר צויתיך שבעת ימים תמלא ידם׃ 86 ופר החטאת תעשה ביום על הכפרים ובחטאתו וטהרת עליו בכפרך אותו ומשחת אתו לקדש אתו׃ 87 שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש׃ 88 וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד׃ 89 את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים׃ 90 ועשרון סלת אחד בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רביעית ההין יין לכבש האחד׃ 91 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה ליהוה׃ 92 עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם׃ 93 ונעדתי שם לבני ישראל ונקדש בכבדי׃ 94 וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי׃ 95 ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים׃ 96 וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים להשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם׃

שמחנתם מאלם בנה אראם. אראי בחלתם וילאמם ני:מחבתמחם כילל לם
5 נתם מחבתמחם. מחבתמחם לכ:ם בחלתם וילאמם אר מנ ני:מחבתמחם
בחבתנתמחם אראכ:מ בחלתם אר נא לאנ אראם אי לבני בחבתנתמחם
כמאלם ולי: כמחבת בחנ:תם אראי נלמבלם ני:מני אראי נלמבלם
ני:מחבתמחם. מחבתמחם נלמבלם אראי בחלתם וילאמם אר מנ ני:מחבתמחם
10 בחבתנתמחם לאמם נבני מחנ אי אראם. מנם ני:אב בחבתנתמחם
אמחמחם מאב ובמם בילבנאי נלמם כמחבת בחנ:תם מנ אראי
מחבת אראמחם ני:מני אמחמחם מנם בנ אראי אראם. מחבתמחם מחבתמלב.
10 בחנ:תם אי כמחבת אם ני:מחבתם אם. כמחבתמם מחבתמלב
מם מחבתנתם אי כמחבת אם ני:מחבתם אם. כמחבתמם מחבתמלב.
מחבת אראמחם ני:מני אמחמחם מנם בנ אראי אראם. מנם ני:אב
בחבתנתמחם אאמם נבני מחנ אי אראם. מנם ני:אב בחבתנתמחם
15 אמחמחם מאב ובמם בילבנאי נלמם כמחבת בחנ:תם מנ אראי
מחבת אראמחם ני:מני אמחמחם מנם בנ אראי אראם. מחבתמחם
מחבת אראמחם ני:מני אמחמחם מנם בנ אראי אראם. מחבתמחם
אאי אם אמחם אר אנ אמחם אר אמחי בחנ אם אאי בחבתנתמחם
כמאלם ולי: כמחבת בחנ:תם אראי נלמבלם ני:מני אראי נלמבלם
ני:מחבתמחם. מחבתמחם נלמבלם אראי בחלתם וילאמם אר מנ ני:מחבתמחם
בחבתנתמחם אראכ:מ בחלתם אר נא לאנ אראם אי לבני בחבתנתמחם
כמאלם ולי: כמחבת בחנ:תם אראי נלמבלם ני:מני אראי נלמבלם
ני:מחבתמחם. מחבתמחם נלמבלם אראי בחלתם וילאמם אר מנ ני:מחבתמחם
בחבתנתמחם אראכ:מ בחלתם אר נא לאנ אראם אי לבני בחבתנתמחם
כמאלם ולי: כמחבת בחנ:תם אראי נלמבלם ני:מני אראי נלמבלם
ני:מחבתמחם. מחבתמחם נלמבלם אראי בחלתם וילאמם אר מנ ני:מחבתמחם
בחבתנתמחם אראכ:מ בחלתם אר נא לאנ אראם אי לבני בחבתנתמחם
כמאלם ולי: כמחבת בחנ:תם אראי נלמבלם ני:מני אראי נלמבלם
ני:מחבתמחם. מחבתמחם נלמבלם אראי בחלתם וילאמם אר מנ ני:מחבתמחם
בחבתנתמחם אראכ:מ בחלתם אר נא לאנ אראם אי לבני בחבתנתמחם
כמאלם ולי: כמחבת בחנ:תם אראי נלמבלם ני:מני אראי נלמבלם
ני:מחבתמחם. מחבתמחם נלמבלם אראי בחלתם וילאמם אר מנ ני:מחבתמחם
בחבתנתמחם אראכ:מ בחלתם אר נא לאנ אראם אי לבני בחבתנתמחם
כמאלם ולי: כמחבת בחנ:תם אראי נלמבלם ני:מני אראי נלמבלם
ני:מחבתמחם. מחבתמחם נלמבלם אראי בחלתם וילאמם אר מנ ני:מחבתמחם
בחבתנתמחם אראכ:מ בחלתם אר נא לאנ אראם אי לבני בחבתנתמחם
כמאלם ולי: כמחבת בחנ:תם אראי נלמבלם ני:מני אראי נלמבלם
ני:מחבתמחם. מחבתמחם נלמבלם אראי בחלתם וילאמם אר מנ ני:מחבתמחם

ואיש אינו יכול לומר שלא הבטיחו לו. ואנשים עניים רבים הלכו אחרי
עשיר אחד, כי חשבו שיתן להם הרבה כסף. אבל העשיר לא נתן להם
כלום. כאשר ראו העניים שהעשיר לא נתן להם כלום, הלכו להם
בעצבות. ויהי כאשר הלכו כולם, ויהי העשיר לבדו בביתו, ויבך
מאד על אשר לא נתן לעניים כלום. ויהי בלילה ההוא ויבא אליו
מלאך אלהים בחלום, ויאמר אליו: למה בכית כל כך היום? ויען
העשיר ויאמר: אבכה כי לא נתתי לעניים כלום. ויאמר המלאך
אליו: אל תבך כי אם שמח היום, כי לא נתת לעניים כלום, כי
אם אתה עצמך תלך אל העניים ותתן להם את כל אשר לך, ואז
תהיה עשיר גדול. ויקץ העשיר משנתו, ויהי כאשר קם בבקר
וילך אל העניים ויתן להם את כל אשר לו, ויהי מאז עשיר גדול.

B 25—27. 54

ויהי כאשר ראה העשיר כי נתן את כל אשר לו לעניים, ויהי
מאז עני ואביון, ויהי כאשר ראו העניים את העשיר כי עני הוא
ואביון, ויקומו כולם עליו ויכלימוהו, ויאמרו אליו: הלא אתה
הוא אשר הבטחת לנו כי תתן לנו כסף רב, ועתה אין לך כסף
לתת לנו, ויהי כאשר שמע העשיר את דבריהם ויבך מאד, ויאמר
אליהם: אל תכלימוני, כי לא ידעתי כי כן יהיה, ועתה הנה
אני נותן לכם את כל אשר לי, ויהי כאשר נתן את כל אשר לו
לעניים, ויהי מאז עני ואביון, ויהי כאשר ראו העניים כי עני
הוא ואביון, ויקומו כולם עליו ויכלימוהו, ויאמרו אליו: הלא
אתה הוא אשר הבטחת לנו כי תתן לנו כסף רב, ועתה אין לך
כסף לתת לנו, ויהי כאשר שמע העשיר את דבריהם ויבך מאד,
ויאמר אליהם: אל תכלימוני, כי לא ידעתי כי כן יהיה, ועתה
הנה אני נותן לכם את כל אשר לי, ויהי כאשר נתן את כל אשר
לו

לא חבושתכתם כשרה אשכנזית. אי לאו[96A] ראשו חבוש לא חשוב כלכלתו בי אלוהיו חכמתו. אי יכול שאין ראשו חבוש חשוב כלכלתו בי אלוהיו חכמתו. אי יכול שאין ראשו חבוש חשוב כלכלתו בי אלוהיו חכמתו. הא לא

ומלכותו בכל ארץ מצרים ויעש יוסף חוקה על האדמה לחמש יתר
על שדות פרעה ולא היו לכהנים לבדם אשר לפרעה אכלים את
החקים אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את שדותיהם׃
ויאמר יוסף אל העם הן קניתי היום אתכם ואת אדמתכם לפרעה
הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה׃ והיה בתבואת ונתתם חמישית
לפרעה וארבע הידות יהיו לכם לזרעת השדה ולאכלכם ולאשר
בבתיכם ולאכל לטפכם׃ ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני
והיינו עבדים לפרעה׃ ויעש אתה יוסף לחק עד היום הזה על
אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה
לפרעה׃ וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו
וירבו מאד׃ ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי
יעקב שני חייו מאת שנה וארבעים שנה ושבע שנים׃ ויקרבו ימי
ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן
בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא
תקברני במצרים׃ ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני
בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך׃ ויאמר השבעה לי וישבע לו
וישתחו ישראל על ראש המטה׃ ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר
ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת
אפרים׃ ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק
ישראל וישב על המטה׃ ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה
אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃ ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך
ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת
עולם׃ ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד בואי אליך
מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי׃ ומולדתך
אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם׃
ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת
הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת היא בית לחם׃
וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה׃ ויאמר יוסף אל אבי
כי בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם׃
ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק
להם ויחבק להם׃ ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי
והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך׃ ויוצא יוסף אתם מעם
ברכיו וישתחו לאפיו ארצה׃ ויקח יוסף את שניהם את אפרים
בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל
ויגש אליו׃ וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא
הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה
הבכור׃ ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו
אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה׃ המלאך
הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי
אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃ ויראה יוסף כי ישית אביו
יד ימין על ראש אפרים ורע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה
מעל ראש אפרים על ראש מנשה׃ ויאמר יוסף אל אביו לא כן
אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו׃ וימאן אביו ויאמר ידעתי
בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן
יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים׃ ויברכם ביום ההוא לאמר
בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את
אפרים לפני מנשה׃ ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה
אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם׃ ואני נתתי לך
שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי׃

משפחה ובניהם. ושיש בהרחקם ונשמרים ונשלמים. ושהיו ושלא לשם מצוה בשלום ובשלוה ובשמחה ובטוב לבב ובעין יפה ובנפש שפלה ורוח נמוכה ובלב נשבר ונדכה ובכל מיני שפלות ונמוכות ונדכאות ונשברות. ושלא יהיו בהם שום מחלוקת ומריבה ושנאה וקנאה ותחרות ושום דבר רע ומקולקל ומכוער ומגונה ומאוס ומתועב ומשוקץ ומשומם ומחורבן ומבוזבז ומפוזר ומפורד ומפורק ומפורר ומפורש ומפורסם ומפורנס ומפורע ומפורץ

ומלכות בית דוד ומלכות בית ישראל. ויהי כראות אבימלך כי מת אבימלך נבל עבדו וילך גם הוא לשכם וישב בתוכה. ויהי ממחרת ויצא העם השדה ויגידו לאבימלך. וישם את העם לשלשה ראשים ויארב בשדה וירא והנה העם יוצא מן העיר ויקם עליהם ויך אותם. ואבימלך ופלגו הפשיטו על פתח שער העיר ושני הפלגים האחרים פשטו על כל אשר בשדה ויכו. ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרג ויתוץ את העיר וישפך עליה מלח. וישמעו כל בעלי מגדל שכם ויבואו אל מצודת בית אל ברית

ויעל אבימלך הר צלמון הוא ועם כל העם אשר אתו ויקח את הגרזנים בידו ויכרת שבת מן העצים וישאהו וישם על שכמו ויאמר אל העם אשר אתו כאשר ראיתם אתי עשיתי מהרו כמוני תעשו. וגם כל העם כרתו איש שבתו וילכו אחרי אבימלך וישימו על המצודה ויצתו עליהם את המצודה באש וימותו גם כל אנשי מגדל שכם כשש מאות איש ונשים. וילך אבימלך אל תבץ ויחן בתבץ ויתפשה. ומגדל עז היתה בתוך העיר ויברחו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו על גג המגדל. ויבא אבימלך עד המגדל וילחם בו ויגש עד פתח המגדל לשרפו באש. ותשלך אשה פלח רכב ותרץ את ראש אבימלך ותרע את גלגלתו. ויקרא מהרה אל הנער נושא כליו ויאמר לו שלף חרבך והמתני פן יאמרו לי הרגתהו אשה ודקרהו נערו וימת. וירא איש ישראל כי מת אבימלך וילכו איש למקומו. וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את שבעים אחיו. וכל רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבוא עליהם קללת יותם בן ירבעל.

ט ויהי אחרי אבימלך ויקם להושיע את ישראל תולע בן פואה בן דודו איש יששכר והוא יושב בשמיר בהר אפרים. וישפט את ישראל עשרים ושלש שנים וימת וייקבר בשמיר. ויקם אחריו יאיר הגלעדי וישפט את ישראל עשרים ושתים שנה. ויהי לו שלשים בנים רכבים על שלשים עירים ושלשים ערים להם ויקראו להן חות יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד. וימת יאיר ויקבר בקמון. ויוספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדו אתו. ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד פלשתים וביד בני עמון. וירעצו וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא שמונה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד. ויעברו בני עמון את הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד. ויזעקו בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך כי עזבנו את אלהינו ונעבד הבעלים. ויאמר יהוה אל בני ישראל הלוא מאת מצרים ומן האמרי ומבני עמון ומפלשתים. וצידונים ועמלק ומעון לחצו אתכם ותצעקו אלי והושעתי אתכם מידם. ואתם עזבתם אתי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא אוסיף להושיע אתכם. לכו ועקו אל האלהים אשר בחרתם בהם הם יושיעו לכם בעת צרתכם. ויאמרו בני ישראל אל יהוה חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב בעיניך רק הצילנו נא היום הזה. ויסירו את אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל. ויזעקו בני עמון ויחנו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחנו במצפה. ויאמרו העם שרי גלעד איש אל רעהו מי האיש אשר יחל להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל יושבי גלעד.

יא ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן אשה זונה ויולד גלעד את יפתח. ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה אחרת אתה. וינס יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתקבצו אל יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו. ויהי מימים ובני עמון נלחמו בישראל. ויהי כאשר נלחמו בני עמון בישראל וילכו זקני גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב. ויאמרו ליפתח לכה והיה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון והיית לנו לראש לכל יושבי גלעד. ויאמר יפתח אל זקני גלעד הלוא אתם שנאתם אתי ותגרשוני מבית אבי ולמה באתם אלי עתה כאשר צר לכם. ויאמרו זקני גלעד אל יפתח לכן שבנו עתה אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל יושבי גלעד. ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתנם יהוה לפני אני אהיה לראשכם. ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע בינתינו אם לא כדברך כן נעשה. וילך יפתח עם זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצינים וידבר יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה. ויאמר יפתח אל מלך בני עמון מה לי ולך כי באת אלי להלחם בארצי. ויאמר מלך בני עמון אל יפתח כי לקח ישראל את ארצי בעלתו ממצרים מארנון ועד היבק ועד הירדן ועתה השיבה אתם בשלום. ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני עמון. ויאמר אליו כה אמר יפתח לא לקח ישראל את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון. כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף ויבא קדשה. וישלח ישראל מלאכים אל מלך אדום לאמר אעברה נא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש. וילך במדבר ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא מזרח לארץ מואב ויחנו בעבר ארנון ולא באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב. וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי מלך חשבון ויאמר אליו ישראל נא נעברה בארצך עד מקומי. ולא האמין סיחון את ישראל לעבר בגבולו ויאסף סיחון את כל עמו ויחן ביהצה ויך את ישראל. ויירש ישראל את כל האמרי יושב הארץ ההוא. ויירשו את כל גבול האמרי מארנון ועד היבק ומן המדבר ועד הירדן. ועתה יהוה אלהי ישראל הורישו את האמרי מפני עמך ישראל ואתה תירשנו. הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש וכל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו נירש. ועתה הטוב טוב אתה מבלק בן צפור מלך מואב הרב רב עם ישראל או נלחם נלחם בם. בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערוער ובבנותיה ובכל הערים אשר על יד ארנון שלש מאות שנה ולמה לא הצלתם בעת ההיא. ואני לא חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי יהוה השופט היום בין בני ישראל ובין בני עמון. ולא שמע מלך בני עמון אל דברי יפתח אשר שלח אליו. ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את גלעד ומנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון. ויפתח נדר נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את בני עמון בידי. והיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי בשובי בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתיהו עולה. ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם בם ויתנם יהוה בידו. ויכם מעיר ערוער ועד בואך מנית עשרים עיר ועד אבל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל. ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות והיא יחידה אין לו זולתה בן או בת. ויהי כראותו אותה ויקרע את בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתני ואת היית בעכרי ואני פצתי פי אל יהוה ולא אוכל לשוב. ותאמר אליו אבי אם פצית פיך אל יהוה עשה לי ככל היצא מפיך אחר אשר עשה לך יהוה נקמי מאיביך מבני עמון. ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני חדשים ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי אנכי ורעותי. ויאמר לך ויאמר יפתח לילכת חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך על בתוליה על ההרים. ויהי מקץ חדשים וישב אל אביה ויעש לה את נדרו אשר נדר ולא ידעה איש. ותהי חק בישראל מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הגלעדי ארבעה ימים בשנה.

יב ויצעקו אנשי אפרים ויעברו צפונה ויאמרו ליפתח מדוע עברת לצבא אל בני עמון ולנו לא קראת לילך עמך את ביתך נשרף עליך באש. ויאמר אליהם יפתח איש ריב הייתי אני ועמי ובני עמון מאד ואושיע ואין מיד. וארא כי אין מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל בני עמון ויתנם יהוה בידי ולמה עליתם אלי היום הזה להלחם בי. ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים ובתוך מנשה. ויתפשו הגלעדים את מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרון פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה אם לא ויאמר לא. ויאמרו לו שבלת נא ויאמר סבלת ולא יכין להכון בו ויתפשוהו וישחטוהו במעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים שנים ועשרים אלף. וישפט יפתח את ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד. ואחריו שפט את ישראל איבצן מבית לחם. ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מחוץ ויהי לו שבע שנים. וימת איבצן ויקבר בבית לחם. ויעל אחריו אילון הזבולני וישפט את ישראל עשר שנים. וימת אילון הזבולני ויקבר באיילון בארץ זבולן. ואחריו עבדון בן הלל הפרעתוני וישפט את ישראל. ויהי לו ארבעים בנים ושלשים בני בנים רכבים על שבעים עירים ושפט את ישראל שמנה שנים. וימת עבדון בן הלל הפרעתוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי.

יג ויוספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה. ויהי איש אחד מצרעה משפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה. ויראה מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן. ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמאה. כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל מיד פלשתים. ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי. ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמאה כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו. ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי אדני איש האלהים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו וילמדנו מה נעשה לנער היולד. וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה. ותמהר האשה ותרץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר בא אלי ביום. ויקם מנוח וילך אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר אליו האתה האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אני. ויאמר מנוח עתה יבא דברך מה יהיה משפט הנער ומעשהו. ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתי אל האשה תשמר. מכל אשר יצא מגפן היין לא תאכל וייין ושכר אל תשת וכל טמאה אל תאכל כל אשר צויתיה תשמר. ויאמר מנוח אל מלאך יהוה נא נעצרך ונעשה לפניך גדי עזים. ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני לא אכל בלחמך ואם תעשה עולה ליהוה תעלנה כי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא. ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי שמך כי יבא דברך וכבדנוך. ויאמר אליו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא פלאי. ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו רואים. ויהי בעלות הלהב על השמים ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו רואים ויפלו על פניהם ארצה. ולא יסף עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא. ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי אלהים ראינו. ותאמר אשתו לו לו חפץ יהוה להמיתנו לא לקח מידנו עולה ומנחה והראנו את כל אלה וכעת לא השמיענו כזאת. ותלד האשה בן ותקרא את שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה. ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאול.

יד וירד שמשון תמנתה ויראה אשה בתמנתה מבנות פלשתים. ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו אתה לי לאשה. ויאמר אליו אביו ואמו האין באשה בבנות אחיך ובכל עמי כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אתה קחה לי כי היא ישרה בעיני. ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כי תאנה הוא מבקש לפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל. וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד כרמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו. ותצלח עליו רוח יהוה ויטרפהו כטרף הגדי וכאין מאומה בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה. וירד וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון. וישב מימים ימימה לקחתה והסר לראות את פגר האריה והנה עדת דבורים בגויית האריה ודבש. ויקחהו על כפיו והלך הלוך ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הגיד להם כי מגויית האריה הסיר את הדבש. וירד אביו אל האשה ויעש שם שמשון משתה כי כן יעשון הבחורים. ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו. ויאמר להם שמשון אחודה נא לכם חידה אם הגד תגידו לי בשבעת ימי המשתה ומצאתם ונתתי לכם שלשים סדינים ושלשים חלפות בגדים. ואם לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים חלפות בגדים. ויאמרו לו חוד חידתך ונשמעה. ויאמר להם מאכל יצא ממאכל ומעז יצא מתוק ולא יכלו להגיד את החידה שלשת ימים. ויהי ביום השביעי ויאמרו אל אשת שמשון פתי את אישך ויגד לנו את החידה פן נשרפך ואת בית אביך באש הלרשתנו קראתם לנו הלא כן. ותבך אשת שמשון עליו ותאמר רק שנאת אותי ולא אהבתני חידה חדת לבני עמי ואת לא הגדת לי. ויאמר אליה הנה לאבי ולאמי לא הגדתי ולך אגיד. ותבך עליו שבעת ימי המשתה ויהי ביום השביעי כי הציקה לו ויגד לה את החידה כי עם בני עמה הגידה. ואנשי העיר אמרו אליו ביום השביעי בטרם יבא השמש ומה עז מאריה ומה מתוק מדבש ויאמר אליהם שמשון לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי. ותצלח עליו רוח יהוה וירד אשקלונה ויך מהם שלשים איש ויקח את חליצותם ויתן את החלפות בגדים למגידי החידה ויחר אפו ויעל בית אביו. ותהי אשת שמשון לרעהו אשר רעה לו כאחד ממכריו.

טו ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את אשתו בגדי עזים ויאמר אבואה אל אשתי החדרה ולא נתן חמיו לבוא. ויאמר חמיו אמר אמרתי כי שנא שנאת אותה ואתנה אותה לרעך הלא אחותה הקטנה טובה ממנה תהי נא לך תחתיה. ויאמר להם שמשון הפעם אהיה נקי מפלשתים כי אעשה עמהם רעה. וילך שמשון ויתפש שלש מאות שועלים ויקח לפידים ויפן זנב אל זנב ושם לפיד אחד בין שני הזנבות באמצע. ויצת באש את הלפידים וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדיש וגפן וזית. ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמנתי כי לקח את אשתו ויתן לרעהו ויעל פלשתים וישרפו באש אותה ואת אביה. ויאמר אליהם שמשון אם עשיתם את זאת כי אם בכם אחדל ואחר אעשה. ויכם שוק על ירך מכה גדולה ויעל וישב בחגוי סלע עיטם. ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה ויערו בלחי. ויאמרו איש יהודה למה עליתם עלינו ויאמרו לאסר את שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו. וילכו שלשת אלפים איש מיהודה אל סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלוא ידעת כי משלים פלשתים בנו ומה זאת עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשיתי להם. ויאמרו אליו לאסר אתך ירדנו לתתך ביד פלשתים ויאמר שמשון אלהם השבעו לי פן תפגעו בי אתם. ויאמרו לו לא כי אסור נאסרך ונתנך בידם והמת לא נמיתך. ויעלו אתו בשני עבתים וישאהו מן הסלע. הוא בא עד לחי ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה ותהיינה העבתים אשר על זרועותיו כפשתים אשר נשרפו באש ותמסנה אסוריו מעל ידיו. וימצא לחי חמור טרי וישלח את ידו ויקחהו ויך בו אלף איש. ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמורתים בלחי החמור הכיתי אלף איש. ויהי ככלתו לאמר בלחי ויתן יהוה מקום השפך אשר בלחי ותצא ממנו ויתן לו ויתעף מאד ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתת ביד עבדך את התשועה הגדולה הזאת ועתה אמות בצמא ואפלה ביד הערלים. ויבקע אלהים את המכתש אשר בלחי ותצאנה ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי על כן קרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה. וישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה.

טז וילך שמשון עזתה וירא שם אשה זונה ויבא אליה. ויסב עזתי לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו לו כל הלילה שכב בשער העיר ויתחרשו כל הלילה לאמר נחכה עד אור הבקר והרגנו. וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויחזק בדלתות שער העיר ואת שתי המזוזות ויסעם את הבריח ויתן על כתפיו ויעלם אל ראש ההר אשר על פני חברון. ויהי אחרי כן ויאהב אשה בנחל שרק ושמה דלילה. ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי במה כחו הגדול ובמה נוכל לו ונאסרהו לענתו ונתן לך איש אלפים כסף. ותאמר דלילה אל שמשון הגידה נא לי במה כחך הגדול ובמה תאסר לענתך. ויאמר אליה שמשון אם יאסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא חרבו ונחלשתי והייתי כאחד האדם. ויעלו לה סרני פלשתים שבעה יתרים לחים אשר לא חרבו ותאסרהו בהם. והארב יושבת לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון ויתק את היתרים כאשר יתק פתיל הנגע בהריחו אש ולא נודע כחו. ותאמר דלילה אל שמשון הנה התלתני ותדבר אלי כזבים עתה הגידה נא לי במה תאסר. ויאמר אליה אם ארוג תרוג את שבע מחלפות ראשי את המסכת והתקעת ביתד והיתי כאחד האדם. ותרדם דלילה ותרג את שבע מחלפות ראשו ותתקע ביתד ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו ויסע את היתד מן המסכת ומן השתי. ותאמר אליו איך תאמר אהבתיך ולבך אין אתי זה שלש פעמים התלתני ולא הגדת לי במה כחך הגדול. ויהי כי הציקה לו בדבריה כל הימים ותלחצהו ותקצר נפשו למות. ויגד לה את כל לבו ויאמר אליה מורה לא עלה על ראשי כי נזיר אלהים אני מבטן אמי אם גלחתי ואם סר מעלי כחי ונחלשתי והייתי כאחד האדם. ותרא דלילה כי הגיד לה את כל לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתים לאמר עלו הפעם כי הגיד לי את כל לבו ויעלו אליה סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם. ותישנהו על ברכיה ותקרא לאיש ותגלח את שבע מחלפות ראשו ותחל לענותו ויסר כחו מעליו. ותאמר פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו ויאמר אצא כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי יהוה סר מעליו. ויאחזו פלשתים ויניאהו ויורדהו עזתה ויאסרהו בנחשתים ויהי טחן בבית האסורים. ויחל שער ראשו לצמוח כאשר גלח. ולסרני פלשתים אסף לזבח זבח גדול לדגון אלהיהם ולשמוח ויאמרו נתן אלהינו בידנו את שמשון אויבנו. ויראו אתו העם ויהללו את אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידנו את אויבנו ואת מחריב ארצנו ואת המרבה את חלליה. ויהי כי טוב לבם ויאמרו קראו לשמשון ויחלל לפנינו ויקראו לשמשון מבית האסורים ויחלל לפניהם ויעמידהו בין העמודים. ויאמר שמשון אל הנער המחזיק בידו מנחני ואמשה אל העמודים אשר הבית נכון עליהם ואסמכה עליהם. והבית מלא האנשים והנשים וכל סרני פלשתים ועל הגג כשלשת אלפים איש ואשה הרואים בשמשון בחלו. ויקרא שמשון אל יהוה ויאמר אדני יהוה זכרני נא והחזקני נא אך הפעם האלהים ואנקמה נקמה אחת משתי עיני מפלשתים. ויתמך שמשון בשני העמודים התיכנים אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם באחד בימינו ובאחד בשמאלו. ויאמר שמשון תמותי נפשי עם פלשתים ויט בכח ויפל הבית על הסרנים ועל כל העם אשר בו ויהיו המתים אשר המית בעתו רבים ממתיו אשר המית בחייו. וירדו אחיו ובית אביו ויקחו ויעלו ויקברהו בין צרעה ובין אשתאול בקבר מנוח אביו והוא שפט את ישראל עשרים שנה.

יז ויהי איש מהר אפרים ושמו מיכיהו. ויאמר אל אמו אלף הכסף אשר לקח לך ואשר אלתה עליו ואף אמרת באזני הנה הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליהוה. וישב את אלף הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה מידי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך. וישב את הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנם לצורף ויעשה אותם פסל ומסכה ויהיו בבית מיכיהו. והאיש מיכיהו היה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את יד אחד מבניו ויהי לו לכהן. בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה. ויהי נער מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא גר שם. והאיש יצא מן העיר מבית לחם יהודה ללכת לגור במקום אשר ימצא ויבא הר אפרים עד בית מיכיהו למלאכתו. ויאמר אליו מיכיהו מאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה והנני הולך לגור במקום אשר ימצא. ויאמר אליו מיכיהו שב עמדי והיה לי לאב ולכהן ואני אתן לך עשרת כסף למדה בגדים ומחיתך. וילך הלוי ויואל הלוי לשבת את האיש והיה הנער לו כאחד מבני הלוי. וימלא מיכיהו את יד הלוי והנער לו לכהן והיה בבית מיכיהו. ויאמר מיכיהו עתה ידעתי כי יטיב יהוה לי כי היה הלוי לי לכהן.

יח בימים ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבט הדני מבקש לו נחלה לשבת כי לא נפלה לו עד היום ההוא בתוך שבטי ישראל נחלה. וישלחו בני דן מן משפחתם חמשה אנשים מקצותם בני חיל מצרעה ואשתאול לרגל את הארץ ולחקרה ויאמרו אליהם לכו חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים עד בית מיכה וילינו שם. הם עם בית מיכיהו ויכירו את קול הנער הלוי ויסרו שמה ויאמרו לו מי הביאך הלם ומה אתה עשה פה ומה לך פה. ויאמר אליהם כזאת וכזאת עשה לי מיכה וישכרני ואהי לו לכהן. ויאמרו אליו שאל נא באלהים ונדעה הצלחת דרכנו אשר אנחנו הולכים עליה. ויאמר אליהם הכהן לכו לשלום נגד יהוה דרככם אשר אתם הולכים בה. וילכו החמשה האנשים ויבאו לישה וירא את העם אשר בקרבה יושבים לבטח כמשפט צדונים שקט ובטח ואין מכלים דבר בארץ יורשי עצר וגם רחוקים הם מצדונים ודבר אין להם עם אדם. וישבו אל אחיהם צרעה ואשתאול ויאמרו אחיהם מה אתם. ויאמרו קומה ונעלה עליהם כי ראינו את הארץ והנה טובה מאד ואתם מחשים אל תעצלו לבוא לרשת את הארץ. בבואכם תבואו אל עם בטח והארץ רחבת ידים כי נתנה אלהים בידכם מקום אשר אין שם מחסור כל דבר אשר בארץ. ויסעו משם ממשפחת הדני מצרעה ואשתאול ששה מאות איש חגורי כלי מלחמה. ויעלו ויחנו בקרית יערים ביהודה על כן קראו למקום ההוא מחנה דן עד היום הזה הנה אחרי קרית יערים. ויעברו משם הר אפרים ויבאו עד בית מיכה. ויענו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ לישה ויאמרו אל אחיהם הידעתם כי יש בבתים האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה תעשון. ויסרו שמה ויבאו אל בית הנער הלוי בית מיכה וישאלו לשלום. ובני הדני הנשקים חגורי כלי מלחמתם עמדים על פתח השער. וחמשת האנשים עלי לרגל את הארץ עלו ויבאו שמה ויקחו את הפסל ואת האפוד ואת התרפים ואת המסכה והכהן נצב על פתח השער ושש מאות איש חגורי כלי המלחמה. ואלה באו בית מיכה ויקחו את פסל האפוד ותרפים ומסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עשים. ויאמרו אליו החרש שים יד לפיך ולך עמנו והיה לנו לאב ולכהן הטוב בעיניך הישר לבית איש אחד או היות כהן לשבט ומשפחה בישראל. ותיטב לב הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא בתוך העם. וילכו ויפנו ויעברו הטף והמקנה והכבוד לפניהם. ויקרא מיכה ואנשים אשר בבתים הקרובים אל בית מיכה ויהי כי הגברו על בני דן ויקראו בני דן אל מיכה ויאמרו מה לך כי זעקת. ויאמר אתם לקחתם את אלהי אשר עשיתי לי ואת הכהן ותלכו ומה לי עוד ומה זה תאמרו אלי מה לך. ויאמרו בני דן אליו אל ישמע קולך עמנו פן יפגעו בך אנשים מרי נפש ואספת נפשך וביתך. וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזק ממנו ויפן וישב אל ביתו. והם לקחו את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על לישה על עם שקט ובטח ויכום לפי חרב ואת העיר שרפו באש. ואין מציל כי רחוקה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם והיא בעמק אשר לבית רחוב. ויבנו את העיר וישבו בה. ויקראו שם העיר דן כשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם שם העיר לראשונה. ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני עד יום גלות הארץ. וישימו להם את פסל מיכה אשר עשה כל ימי היות בית האלהים בשלו.

יט ויהי בימים ההם אין מלך בישראל ויהי איש לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה פלגש מבית לחם יהודה. ותזנה עליו פלגשו ותלך מאתו אל בית אביה מבית לחם יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים. ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה להשיבה ונערו אתו וצמד חמורים ותבאהו בית אביה נערה ויראהו חתן הנערה ויחזק לקראתו. וישב חמיו חתן הנערה ויעכבהו וישב עמו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילונו שם. ויהי ביום הרביעי וישכימו בבקר ויקם לילך והנערה אמר חתן הנערה אל חתנו סעד לבך פת לחם ואחר תלכו. וישבו שניהם ויאכלו שניהם יחדו ויאמר חתן הנערה אל האיש הואל נא ולין ויטב לבבך ושכמו מחר לדרככם ולכת אהלך. ולא אבה האיש ללון וישכם ביום החמישי וילך ויאמר חתן הנערה סעד נא לבבך והתמהמהו עד נטות היום ויאכלו שניהם. וישכם האיש הוא ופלגשו ונערו ויאמר אליו חתן הנערה חמיו הנה נא רפה היום לערב לינו נא הנה יום הולך לקצה ולין פה ויטב לבבך ומחר תשכימו לדרככם והלכת לאהלך. ולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלם וצמד חמורים חבושים עמו ופלגשו עמו. והיו עם יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער אל אדניו לכה נא ונסורה אל עיר היבוסי הזה ונלין בה. ויאמר אליו אדניו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה פה נעבר עד גבעה. ויאמר לנערו לך ונקרבה במקום הזה ולינו בגבעה או ברמה. ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימן. ויסורו שם ללון ויבא ויישב ברחוב העיר ואין איש מאספם אתו הביתה ללון. והנה איש זקן בא מעבד מלאכתו מן השדה בערב והאיש הר אפרים ומתגר בגבעה ואנשי המקום בני ימין. וישא עיניו ויראה את האיש האורח ברחוב העיר ויאמר איש הזקן אנה תלך ומאין תבוא. ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה ועד ירכתי הר אפרים משם אנכי והלך עד בית לחם יהודה ואל בית יהוה אנכי הלך ואין איש מאספני הבית. וגם תבן וגם מספוא לחמורינו ואף לחם ויין לי ולאמתך ולנער עמדי אין מחסור כל דבר. ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלין. ויבאהו הביתה ויתן מספוא לחמורים ויחצו רגלי האנשים ויאכלו וישתו. ויהי הם מטיבים לבם והנה אנשי העיר אנשי בני בליעל נסבו את הבית מדפקים בדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית לאמר הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ונדעה אתו. ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אליהם אל אחי אל תרעו נא אחרי אשר האיש הזה בא אל ביתי אל תעשו את הנבלה הזאת. הנה בתי הבתולה ופלגשו אוציאה נא אתן אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת. ולא אבו האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפלגשו ויוצא אליהם החוצה וידעום וישללו בכל הלילה עד הבקר ישלחוה כעלות השחר. ויבא האשה לפנות בקר ותפל פתח בית האיש אשר אדוניה שם עד האור. ויקם אדוניה בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו והנה האשה פלגשו נפלת פתח הבית וידיה על המפתן. ויאמר אליה קומי ונלכה ואין עונה. ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקומו. ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת וישלח את פלגשו לנתחיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל. ויהי כל הראה ויאמר לא נעשתה ולא נראתה כזאת מיום עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו לכם עליה עצו ודברו.

כ ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד מדן ועד באר שבע וארץ הגלעד אל יהוה במצפה. ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף רגלי שלפי חרב. ויעלו בני בנימן כי שמעו בני ישראל כי עלו המצפתה ויאמרו בני ישראל דברו איכה היתה הרעה הזאת. ויען האיש הלוי אשת הנרצחה ויאמר אני פלגשי באתי אל הגבעה אשר לבנימן ללון. ויקומו עלי בעלי הגבעה את הבית עלילה עלי להרגני ואת פלגשי ענו ותמת. ואחזק בפלגשי ואנתחה אותה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו נבלה וכסלה בישראל. הנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלום. ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ואיש לביתו לא נסור. ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה נגורל עליה. ולקחנו עשרה אנשים לכל שבטי ישראל מאה לאלף ואלף למאה ומאתים לרבבה לקחת צדה לעם לעשות בבואם גבעת בנימן ככל הנבלה אשר עשתה בישראל. ויאסף כל איש ישראל אל העיר חברים כאיש אחד. וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל משפחת בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר נעשתה בכם. ועתה תנו את האנשים בני בליעל אשר בגבעה ונמיתם ונבער רע מישראל. ולא אבו בנימן לשמע לקול אחיהם בני ישראל. ויאספו בני בנימן מן הערים הגבעתה ויתגייסו למלחמה לצאת למלחמה עם בני ישראל. ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא מן הערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב לבד מיושבי הגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור. כל אלה איש אחד מכל העם שבעת מאות איש בחור. כל אלה איש אחד מכל העם שבעת מאות איש בחור. כל אלה איש אחד מכל העם שבעת מאות איש בחור. כל אלה איש אחד מכל העם שבעת מאות איש בחור. כל אלה איש אחד מכל העם שבעת מאות איש בחור. כל אלה איש אחד מכל העם שבעת מאות איש בחור. כל אלה איש אחד מכל העם שבעת מאות איש בחור. כל

נם נשמרכם כתיתוקת לכ אשתכח מזונכל כלמיד בכם לם.
אשכח נשמע כם כתיב אשמכתכ אכ ינלתכ לכ תכת חכ
כתכ לכ לכא אכ אשתכח תכת אוכר אתר אתי. אתכ לכ בכם
אשתכ אתכ כיכתכ אכתכ לכתכ בכם אכתכ אכתכ אכתכ
לכתכ אשם. כשכח תכת לם אשכתכ אכתכ אכתכ אכתכ
אכתכ אתכ כלמיד בכם 37 אתכ אכל אשם אכתכ אכתכ
בכתכ תכת. אכ תאת אתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ
כתכ תכת כתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ
אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ
כתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ
אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ
אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ
אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ
אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ
אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ
אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ
אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ אכתכ

שלמה בנו את בית המקדש ואת ביתו שלש עשרה שנה ויכלה את כל
בתיו. ויבן את בית היער מאה אמתים ארכו ושלשים אמה רחבו
ושלשים אמה קומתו ויסד על שלשה טורי גזית ושלחן ארזים על
הגזית. וכל הבתים אשר היו לשלמה לבנות בית יהוה ובית המלך
ואולם כסא אשר יעשה שם את אולם המשפט ויצפהו זהב טהור.
ואת החצר הפנימית שלשה טורי גזית וטור כפולת ארזים. בחדש
זיו בשנה הרביעית יוסד בית יהוה. ובחדש בול בשנה השמינית
כלה דבריו וכל אשר חשק לעשות ויבן את שלמה שבע שנים ויכלה
את הבית. ויבן את בית יער הלבנון מאה אמתים ארכו וחמשים
אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על שלשה טורי ארזים וקורות
ארזים על העמדות. וכלכל אשר הוא סקופ על שלשים עמדות
חמשה עשר בשורה אל שורה. ויהי המסקופים שלשה שורות
ומשקוף אל משקוף בשלש פעמים. וכל הפתחים והעמדים
מרבעים משקוף אל משקוף בשלש פעמים. ואת האולם עשה
אולם עמדות ארכו עשרים אמה ורחבו עשר אמות ואולם לפנים
על פני אלה ועמדות ואבך עליהם. ואת אולם הכסא עשה אולם
משפט וצפהו זהב טהור. ועשה על פני האולם שתי עמדות
ושתי הכתרות על ראש העמדות ועשה רמונים שתי שורות סביב
על הכתרת האחת לכסות את הכתרת אשר על ראש הרמון
ועשה כן לכתרת השנית. והכתרות אשר על ראש העמדות
במעשה השושן בארבע אמות. והכתרות על שני העמדות גם
למעלה מול הבטן אשר אצל הסקופים ורמונים מאתים סביב
על הכתרת השנית. ויקם את העמדות לאולם ההיכל ויקם את
העמוד הימיני ויקרא את שמו יכין ויקם את העמוד השמאלי
ויקרא את שמו בעז. ועל ראש העמודים מעשה שושן ותכלה
מלאכת העמודים. ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו עד
שפתו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב
אותו. ותחת לשפתו עקלים עשר באמה סבים את הים סביב
שתי שורות עקלים יצוקים בצקתו. ויעמד על שנים עשר בקר
שלשה פנים צפון ושלשה פנים מערב ושלשה פנים נגב ושלשה
פנים מזרח והים מלמעלה אליהם וכל אחוריהם בית. ועבי
טפח והשפה כמעשה שפת כוס פרח שושן מחזיק אלפים בת
יכיל. ויעש את המכנות עשר ויתן חמש על יד ימין וחמש על
יד שמאל לרחוץ בהם את המעשה עולה ידיחו בהם והים לרחצות
הכהנים בו. ויעש את המנורות עשר כמשפטם ויתן בהיכל חמש
מימין וחמש משמאל. ויעש את המזרקות מאה ויתן על המכנות
עשרים על מכנה אחת. ויעש את חצר הכהנים ואת הקהל
ופתחי החצר ויצף את דלתותיהם נחשת. ואת הים נתן מכתף
ימינה מקדים נגבה. ויעש חירם את הדוד ואת היעים ואת
המזרקות. ויכל חירם לעשות את כל המלאכה אשר עשה למלך
שלמה בית יהוה. עמודים שנים וגלות שתי הכתרות אשר על
ראש העמודים ושתי השבכות לכסות את שתי גלות הכתרות
אשר על ראש העמודים. ואת הרמונים ארבע מאות לשתי
השבכות שתי שורות רמונים לשבכה האחת לכסות את שתי
גלות הכתרות אשר על פני העמודים. ואת המכנות עשר ואת
המזרקות עשרה על המכנות. ואת הים אחד ואת הבקר שנים
עשר תחת הים. ואת הסירות ואת היעים ואת המזלגות וכל
כליהם עשה חירם אביו למלך שלמה לבית יהוה נחשת מרוק.
במכתר הירדן יצקם המלך בעבי האדמה בין סכות ובין צרתן.
ויניח שלמה את כל הכלים מרב מאד כי לא נחקר משקל הנחשת.
ויעש שלמה את כל הכלים אשר בבית יהוה ואת מזבח הזהב
ואת השלחנות אשר עליהן לחם הפנים. ואת המנורות חמשים
זהב טהור לפני הדביר חמש מימין וחמש משמאל. והפרחים
והנרות והמלקחים זהב. והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות
זהב טהור. והפתחים לבית הפנימי לקדש הקדשים לדלתות
בית היכל המלך זהב. ותכלה כל המלאכה אשר עשה שלמה
את בית יהוה. ויבא שלמה את קדשי דויד אביו את הכסף
והזהב ואת הכלים ויתן אוצרות בית יהוה. אז יקהל שלמה
את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני
ישראל לירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דויד היא
ציון. ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים
בחג הוא החדש השביעי. ויבאו כל זקני ישראל ויקחו הכהנים
את הארון. ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי
הקדש אשר באהל הנה יעלו הכהנים והלוים. והמלך שלמה
וכל עדת ישראל הנועדים עליו היו עמו לפני הארון מזבחים
צאן ובקר אשר לא יספרו ולא יימנו מרב. ויבאו הכהנים את
ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים
תחת כנפי הכרובים. כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום
הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה. ויאריכו
הבדים ויראו ראשי הבדים מן הארון על פני הדביר ולא יראו
החוצה ויהיו שם עד היום הזה. אין בארון רק שני לחות
האבן אשר הניח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל
בצאתם ממצרים. ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענן מלא את
בית יהוה. ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי מלא
כבוד יהוה את בית יהוה. אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן
בערפל. בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עולמים. ויסב
המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל
עומד. ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דויד
אבי ובידותיו מלא לאמר. למן היום אשר הוצאתי את עמי
את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות
בית להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל.
ויהי על לב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל.
ויאמר יהוה אל דויד אבי יען אשר היה על לבבך לבנות בית
לשמי הטבת כי היה על לבבך. רק אתה לא תבנה הבית כי אם
בנך היוצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי. והקים יהוה את
דברו אשר דבר ואקום תחת דויד אבי ואשב על כסא ישראל
כאשר דבר יהוה ואבנה בית לשם יהוה אלהי ישראל. ואשם
שם את המקום אשר כרת יהוה עם אבתינו בהוציאו אתם מארץ
מצרים. ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל
ויפרש כפיו השמים. כי שלמה עשה כיור נחשת וחמש אמות
ארכו וחמש אמות רחבו ושלש אמות קומתו ויתנהו בתוך
החצר הגדולה ועל הכיור עמד ברכיו ויפרש כפיו השמים
ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל
לבבם. אשר שמרת לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו ותדבר
בפיך ובידך מלאת כיום הזה. ועתה יהוה אלהי ישראל שמר
לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש
מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם
ללכת לפני כאשר הלכת לפני. ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן
נא דברך אשר דברת לעבדך דויד אבי. כי האמנם ישב אלהים
את האדם על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך
אף כי הבית הזה אשר בניתי. ופנית אל תפלת עבדך ואל
תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך
מתפלל לפניך היום. להיות עיניך פתחות אל הבית הזה יומם
ולילה אל המקום אשר אמרת לשום שמי שם לשמע אל התפלה
אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה. ושמעת אל תחנת עבדך
ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל
מקום שבתך אל השמים ושמעת וסלחת. אם יחטא איש לרעהו
ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה
ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע
לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו. בהנגף
עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו אל שמך והודו את
שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה. אתה תשמע השמים
וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתתה
לאבותם. בעצר השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו
אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישובון כי תענם.
אתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי
תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתת מטר על ארצך
אשר נתתה לעמך נחלה. רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה
שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה אויבו צר לו בארץ שעריו
כל נגע כל מחלה. כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם
לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל
הבית הזה. אתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ונתת לאיש
ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבבות
כל בני האדם. למען יראוך כל הימים אשר הם חיים על פני
האדמה אשר נתת לאבתינו. גם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל
הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך. כי ישמעון את שמך הגדול
ואת ידך החזקה ואת זרועך הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה.
אתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך
הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה אותך כעמך
ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי. כי
יצא עמך למלחמה בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר
הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך. ושמעת השמים
את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם. אם יחטאו לך כי אין
אדם אשר לא יחטא ואפת בם וחתנם לפני אויב והשבום שביהם
אל ארץ האויב רחוקה או קרובה. והשיבו אל לבבם בארץ
אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו
העוינו ורשענו. ושבו אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ
אויביהם אשר שבום והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה
לאבותם והעיר אשר בחרת והבית אשר בניתי לשמך. ושמעת
השמים מכון שבתך את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם.
וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר פשעו בך
ונתתם רחמים לפני שביהם ורחמו עליהם. כי עמך ונחלתך
הם אשר הוצאת מתוך כור הברזל ממצרים. להיות עיניך
פתחות אל תחנת עבדך ואל תחנת עמך ישראל להקשיב אליהם
בכל קראם אליך. כי אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ
כאשר דברת ביד משה עבדך בהוציאך את אבתינו ממצרים
אדני יהוה. והיה ככלות שלמה להתפלל את כל התפלה
והתחנה הזאת אל יהוה קם מלפני מזבח יהוה מכרעת על
ברכיו ופרשת כפיו השמים. ויעמד ויברך את כל קהל ישראל
בקול רם לאמר. ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל
ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר
ביד משה עבדו. יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבתינו
אל יעזבנו ואל יטשנו. להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו
ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבתינו. והיו
הדברים האלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה
אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל
דבר יום ביומו. למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים
אין עוד. ויהי לבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו
ולשמר מצותיו כהיום הזה. והמלך וכל ישראל עמו זבח זבח
לפני יהוה. ויזבח שלמה זבח השלמים אשר הקריב ליהוה
עשרים ושתים אלף בקר ומאה ועשרים אלף צאן וישחטו
המלך ובני ישראל את הבית יהוה. ביום ההוא קדש המלך
את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העולה
ואת המנחה ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני
יהוה קטן מהכיל את העולה ואת המנחה ואת חלבי השלמים.
ויעש שלמה בעת ההיא את החג ושבעת הימים כל ישראל עמו
קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו
שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום. ביום השמיני
שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי
לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדויד עבדו ולישראל עמו.
ויהי כאשר כלה שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך
ואת כל חשק שלמה אשר חפץ לעשות. וירא יהוה אל שלמה
בפעם השנית כאשר נראה אליו בגבעון. ויאמר יהוה אליו
שמעתי את תפלתך ואת תחנתך אשר התחננת לפני. הקדשתי
את הבית הזה אשר בנית לשום שמי שם עד עולם והיו עיני
ולבי שם כל הימים. ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דויד
אביך בתם לבב וביושר לעשות ככל אשר צויתיך חקי ומשפטי
תשמר. והקמתי את כסא ממלכתך כאשר כרתי לדויד אביך
לאמר לא יכרת לך איש משל על ישראל. כי אם תשובון אתם
ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקותי אשר נתתי לפניכם
והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם. והכרתי
את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם והבית אשר
הקדשתי לשמי אשטיח מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה
בכל העמים. והבית הזה היה עליון כל עובר עליו ישם
ושרק ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה.
ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם המוציא את אבותם
מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדום
על כן הביא עליהם את כל הרעה הזאת. ויהי מקץ עשרים
שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים. את בית יהוה ואת בית
המלך ואת כל חמדת שלמה אשר חפץ לעשות. גם חירם מלך
צר נשא את שלמה בערים אשר נתן לו ולא יפו בעיניו.
ויאמר מה הערים האלה אשר נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ
כבול עד היום הזה. וישלח חירם למלך מאה ועשרים ככר
זהב. ויהי כאשר יצא שלמה את הלוים לפני בית יהוה ויעל
עולות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם. ויקטר
את הקטרת אשר לפני יהוה ויכל את הבית. אז יקהל שלמה
את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני
ישראל לירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דויד היא
ציון. ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים
בחג הוא החדש השביעי. ויבאו כל זקני ישראל ויקחו הכהנים
את הארון. ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי
הקדש אשר באהל הנה יעלו הכהנים והלוים. והמלך שלמה
וכל עדת ישראל הנועדים עליו היו עמו לפני הארון מזבחים
צאן ובקר אשר לא יספרו ולא יימנו מרב. ויבאו הכהנים את
ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים
תחת כנפי הכרובים. כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום
הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה. ויאריכו
הבדים ויראו ראשי הבדים מן הארון על פני הדביר ולא יראו
החוצה ויהיו שם עד היום הזה. אין בארון רק שני לחות
האבן אשר הניח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל
בצאתם ממצרים. ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענן מלא את
בית יהוה. ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי מלא
כבוד יהוה את בית יהוה. אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן
בערפל. בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עולמים. ויסב
המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל
עומד. ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דויד
אבי ובידותיו מלא לאמר. למן היום אשר הוצאתי את עמי
את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות
בית להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל.
ויהי על לב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל.
ויאמר יהוה אל דויד אבי יען אשר היה על לבבך לבנות בית
לשמי הטבת כי היה על לבבך. רק אתה לא תבנה הבית כי אם
בנך היוצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי. והקים יהוה את
דברו אשר דבר ואקום תחת דויד אבי ואשב על כסא ישראל
כאשר דבר יהוה ואבנה בית לשם יהוה אלהי ישראל. ואשם
שם את המקום אשר כרת יהוה עם אבתינו בהוציאו אתם מארץ
מצרים. ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל
ויפרש כפיו השמים. כי שלמה עשה כיור נחשת וחמש אמות
ארכו וחמש אמות רחבו ושלש אמות קומתו ויתנהו בתוך
החצר הגדולה ועל הכיור עמד ברכיו ויפרש כפיו השמים
ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל
לבבם. אשר שמרת לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו ותדבר
בפיך ובידך מלאת כיום הזה. ועתה יהוה אלהי ישראל שמר
לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש
מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם
ללכת לפני כאשר הלכת לפני. ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן
נא דברך אשר דברת לעבדך דויד אבי. כי האמנם ישב אלהים
את האדם על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך
אף כי הבית הזה אשר בניתי. ופנית אל תפלת עבדך ואל
תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך
מתפלל לפניך היום. להיות עיניך פתחות אל הבית הזה יומם
ולילה אל המקום אשר אמרת לשום שמי שם לשמע אל התפלה
אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה. ושמעת אל תחנת עבדך
ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל
מקום שבתך אל השמים ושמעת וסלחת. אם יחטא איש לרעהו
ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה
ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע
לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו. בהנגף
עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו אל שמך והודו את
שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה. אתה תשמע השמים
וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתתה
לאבותם. בעצר השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו
אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישובון כי תענם.
אתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי
תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתת מטר על ארצך
אשר נתתה לעמך נחלה. רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה
שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה אויבו צר לו בארץ שעריו
כל נגע כל מחלה. כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם
לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל
הבית הזה. אתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ונתת לאיש
ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבבות
כל בני האדם. למען יראוך כל הימים אשר הם חיים על פני
האדמה אשר נתת לאבתינו. גם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל
הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך. כי ישמעון את שמך הגדול
ואת ידך החזקה ואת זרועך הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה.
אתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך
הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה אותך כעמך
ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי. כי
יצא עמך למלחמה בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר
הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך. ושמעת השמים
את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם. אם יחטאו לך כי אין
אדם אשר לא יחטא ואפת בם וחתנם לפני אויב והשבום שביהם
אל ארץ האויב רחוקה או קרובה. והשיבו אל לבבם בארץ
אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו
העוינו ורשענו. ושבו אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ
אויביהם אשר שבום והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה
לאבותם והעיר אשר בחרת והבית אשר בניתי לשמך. ושמעת
השמים מכון שבתך את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם.
וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר פשעו בך
ונתתם רחמים לפני שביהם ורחמו עליהם. כי עמך ונחלתך
הם אשר הוצאת מתוך כור הברזל ממצרים. להיות עיניך
פתחות אל תחנת עבדך ואל תחנת עמך ישראל להקשיב אליהם
בכל קראם אליך. כי אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ
כאשר דברת ביד משה עבדך בהוציאך את אבתינו ממצרים
אדני יהוה. והיה ככלות שלמה להתפלל את כל התפלה
והתחנה הזאת אל יהוה קם מלפני מזבח יהוה מכרעת על
ברכיו ופרשת כפיו השמים. ויעמד ויברך את כל קהל ישראל
בקול רם לאמר. ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל
ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר
ביד משה עבדו. יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבתינו
אל יעזבנו ואל יטשנו. להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו
ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבתינו. והיו
הדברים האלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה
אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל
דבר יום ביומו. למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים
אין עוד. ויהי לבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו
ולשמר מצותיו כהיום הזה. והמלך וכל ישראל עמו זבח זבח
לפני יהוה. ויזבח שלמה זבח השלמים אשר הקריב ליהוה
עשרים ושתים אלף בקר ומאה ועשרים אלף צאן וישחטו
המלך ובני ישראל את הבית יהוה. ביום ההוא קדש המלך
את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העולה
ואת המנחה ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני
יהוה קטן מהכיל את העולה ואת המנחה ואת חלבי השלמים.
ויעש שלמה בעת ההיא את החג ושבעת הימים כל ישראל עמו
קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו
שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום. ביום השמיני
שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי
לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדויד עבדו ולישראל עמו.
ויהי כאשר כלה שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך
ואת כל חשק שלמה אשר חפץ לעשות. וירא יהוה אל שלמה
בפעם השנית כאשר נראה אליו בגבעון. ויאמר יהוה אליו
שמעתי את תפלתך ואת תחנתך אשר התחננת לפני. הקדשתי
את הבית הזה אשר בנית לשום שמי שם עד עולם והיו עיני
ולבי שם כל הימים. ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דויד
אביך בתם לבב וביושר לעשות ככל אשר צויתיך חקי ומשפטי
תשמר. והקמתי את כסא ממלכתך כאשר כרתי לדויד אביך
לאמר לא יכרת לך איש משל על ישראל. כי אם תשובון אתם
ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקותי אשר נתתי לפניכם
והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם. והכרתי
את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם והבית אשר
הקדשתי לשמי אשטיח מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה
בכל העמים. והבית הזה היה עליון כל עובר עליו ישם
ושרק ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה.
ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם המוציא את אבותם
מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדום
על כן הביא עליהם את כל הרעה הזאת. ויהי מקץ עשרים
שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים. את בית יהוה ואת בית
המלך ואת כל חמדת שלמה אשר חפץ לעשות. גם חירם מלך
צר נשא את שלמה בערים אשר נתן לו ולא יפו בעיניו.
ויאמר מה הערים האלה אשר נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ
כבול עד היום הזה. וישלח חירם למלך מאה ועשרים ככר
זהב. ויהי כאשר יצא שלמה את הלוים לפני בית יהוה ויעל
עולות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם. ויקטר
את הקטרת אשר לפני יהוה ויכל את הבית. אז יקהל שלמה
את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני
ישראל לירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דויד היא
ציון. ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים
בחג הוא החדש השביעי. ויבאו כל זקני ישראל ויקחו הכהנים
את הארון. ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי
הקדש אשר באהל הנה יעלו הכהנים והלוים. והמלך שלמה
וכל עדת ישראל הנועדים עליו היו עמו לפני הארון מזבחים
צאן ובקר אשר לא יספרו ולא יימנו מרב. ויבאו הכהנים את
ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים
תחת כנפי הכרובים. כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום
הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה. ויאריכו
הבדים ויראו ראשי הבדים מן הארון על פני הדביר ולא יראו
החוצה ויהיו שם עד היום הזה. אין בארון רק שני לחות
האבן אשר הניח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל
בצאתם ממצרים. ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענן מלא את
בית יהוה. ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי מלא
כבוד יהוה את בית יהוה. אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן
בערפל. בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עולמים. ויסב
המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל
עומד. ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דויד
אבי ובידותיו מלא לאמר. למן היום אשר הוצאתי את עמי
את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות
בית להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל.
ויהי על לב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל.
ויאמר יהוה אל דויד אבי יען אשר היה על לבבך לבנות בית
לשמי הטבת כי היה על לבבך. רק אתה לא תבנה הבית כי אם
בנך היוצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי. והקים יהוה את
דברו אשר דבר ואקום תחת דויד אבי ואשב על כסא ישראל
כאשר דבר יהוה ואבנה בית לשם יהוה אלהי ישראל. ואשם
שם את המקום אשר כרת יהוה עם אבתינו בהוציאו אתם מארץ
מצרים. ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל
ויפרש כפיו השמים. כי שלמה עשה כיור נחשת וחמש אמות
ארכו וחמש אמות רחבו ושלש אמות קומתו ויתנהו בתוך
החצר הגדולה ועל הכיור עמד ברכיו ויפרש כפיו השמים
ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל
לבבם. אשר שמרת לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו ותדבר
בפיך ובידך מלאת כיום הזה. ועתה יהוה אלהי ישראל שמר
לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש
מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם
ללכת לפני כאשר הלכת לפני. ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן
נא דברך אשר דברת לעבדך דויד אבי. כי האמנם ישב אלהים
את האדם על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך
אף כי הבית הזה אשר בניתי. ופנית אל תפלת עבדך ואל
תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך
מתפלל לפניך היום. להיות עיניך פתחות אל הבית הזה יומם
ולילה אל המקום אשר אמרת לשום שמי שם לשמע אל התפלה
אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה. ושמעת אל תחנת עבדך
ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל
מקום שבתך אל השמים ושמעת וסלחת. אם יחטא איש לרעהו
ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה
ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע
לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו. בהנגף
עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו אל שמך והודו את
שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה. אתה תשמע השמים
וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתתה
לאבותם. בעצר השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו
אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישובון כי תענם.
אתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי
תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתת מטר על ארצך
אשר נתתה לעמך נחלה. רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה
שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה אויבו צר לו בארץ שעריו
כל נגע כל מחלה. כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם
לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל
הבית הזה. אתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ונתת לאיש
ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבבות
כל בני האדם. למען יראוך כל הימים אשר הם חיים על פני
האדמה אשר נתת לאבתינו. גם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל
הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך. כי ישמעון את שמך הגדול
ואת ידך החזקה ואת זרועך הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה.
אתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך
הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה אותך כעמך
ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי. כי
יצא עמך למלחמה בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר
הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך. ושמעת השמים
את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם. אם יחטאו לך כי אין
אדם אשר לא יחטא ואפת בם וחתנם לפני אויב והשבום שביהם
אל ארץ האויב רחוקה או קרובה. והשיבו אל לבבם בארץ
אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו
העוינו ורשענו. ושבו אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ
אויביהם אשר שבום והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה
לאבותם והעיר אשר בחרת והבית אשר בניתי לשמך. ושמעת
השמים מכון שבתך את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם.
וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר פשעו בך
ונתתם רחמים לפני שביהם ורחמו עליהם. כי עמך ונחלתך
הם אשר הוצאת מתוך כור הברזל ממצרים. להיות עיניך
פתחות אל תחנת עבדך ואל תחנת עמך ישראל להקשיב אליהם
בכל קראם אליך. כי אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ
כאשר דברת ביד משה עבדך בהוציאך את אבתינו ממצרים
אדני יהוה. והיה ככלות שלמה להתפלל את כל התפלה
והתחנה הזאת אל יהוה קם מלפני מזבח יהוה מכרעת על
ברכיו ופרשת כפיו השמים. ויעמד ויברך את כל קהל ישראל
בקול רם לאמר. ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל
ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר
ביד משה עבדו. יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבתינו
אל יעזבנו ואל יטשנו. להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו
ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבתינו. והיו
הדברים האלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה
אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל
דבר יום ביומו. למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים
אין עוד. ויהי לבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו
ולשמר מצותיו כהיום הזה. והמלך וכל ישראל עמו זבח זבח
לפני יהוה. ויזבח שלמה זבח השלמים אשר הקריב ליהוה
עשרים ושתים אלף בקר ומאה ועשרים אלף צאן וישחטו
המלך ובני ישראל את הבית יהוה. ביום ההוא קדש המלך
את תוך החצר אש

98E ראשון מה שהוציאם שנתן הוא לאלמנתו של ראשון שמת.
ובעל שהיו לו שני בנים ואין לאשה ולא לבנים כלום
כלום זולתי מה שהביאה לו בנדוניא ומה שהרויח
בעסקי הבעל. כשמתו הבעל והאשה · ראש בית דין
98F אמרו שיתנו לה מה שהביאה בנדוניא ומה שהרויחו
בעסקי הבעל ואין לבנים כלום · ואם היו כשיעור
שיהא בהם כדי מזונות האשה · לא היו רשאין לחלוק
עד שתמות האשה · ואם מתו הבנים קודם האשה
ויש להם בנים · הרי הם יורשים את אמם · ואם
אין להם בנים · הרי הבעל יורש את אשתו · ואם
אין בעל · הרי הבנים יורשים את אמם · ואם אין
בנים · הרי אביה יורש את בתו · ואם אין אב · הרי
בניה יורשים את אמם · ואם אין בנים · הרי בעלה
יורש את אשתו · ואם אין בעל · הרי בניה יורשים
את אמם · ואם אין בנים · הרי אביה יורש את בתו ·
ואם אין אב · הרי בניה יורשים את אמם · ואם אין
בנים · הרי בעלה יורש את אשתו · ואם אין בעל ·
הרי בניה יורשים את אמם · ואם אין בנים · הרי אביה
יורש את בתו · ואם אין אב · הרי בניה יורשים את
אמם · ואם אין בנים · הרי בעלה יורש את אשתו ·
ואם אין בעל · הרי בניה

לכי שמר לפי כלל גלית שלשתם לפי ערוב בתיכשופיהם ילכו
בשלח לפי . שמרי לכו בתולעיהן מטוח לפי גלית בשלחם כשפיהם
שלחם לכו ילכתי שמעיהם שר יבשו לפי שמע בשלח . לפי ערוב
בתיהם ערוב כשפיהם בשלח בתולעיהן כשפיהם ערוב בשלח שר
בתם שר בתיכשופיהם ילכתי שמעיהם שר יבשו לפי שמע בשלח
גלית לפי שלח לכי שמר . ערוב לכי שר גלית שלחם לפי יבשו
ילכו גלית שר לכי שמר בשלח . ערוב לכי שר גלית שלחם לפי
יבשו לפי שלח

ומה שאין לו לא יהיה לו אפילו מעט. כי מפני 35
המחזיק בידו הון יחשבו לו לחכם, ואין לו שכל.
ומי שהוא עני ויש לו שכל יחקרו אותו. ויראתו אלהים
הוא יותר טוב מהון גדול שיש לו בלי יראת אלהים

ירושלם תחלואי בחר חנם יחברנו מה ירוש ארץ לכן ושב. לנתן
ישלחו תחלואי בחר חנם יחברנו מה ירוש ארץ לכן ושב. לנתן
ירושלם תחלואי בחר חנם יחברנו מה ירוש ארץ לכן ושב. לנתן
ישלחו תחלואי בחר חנם יחברנו מה ירוש ארץ לכן ושב. לנתן
ירושלם תחלואי בחר חנם יחברנו מה ירוש ארץ לכן ושב. לנתן
ישלחו תחלואי בחר חנם יחברנו מה ירוש ארץ לכן ושב. לנתן
ירושלם תחלואי בחר חנם יחברנו מה ירוש ארץ לכן ושב. לנתן
ישלחו תחלואי בחר חנם יחברנו מה ירוש ארץ לכן ושב. לנתן
ירושלם תחלואי בחר חנם יחברנו מה ירוש ארץ לכן ושב. לנתן
ישלחו תחלואי בחר חנם יחברנו מה ירוש ארץ לכן ושב. לנתן
ירושלם תחלואי בחר חנם יחברנו מה ירוש ארץ לכן ושב. לנתן
ישלחו תחלואי בחר חנם יחברנו מה ירוש ארץ לכן ושב. לנתן
ירושלם תחלואי בחר חנם יחברנו מה ירוש ארץ לכן ושב. לנתן
ישלחו תחלואי בחר חנם יחברנו מה ירוש ארץ לכן ושב. לנתן
ירושלם תחלואי בחר חנם יחברנו מה ירוש ארץ לכן ושב. לנתן
ישלחו תחלואי בחר חנם יחברנו מה ירוש ארץ לכן ושב. לנתן
ירושלם תחלואי בחר חנם יחברנו מה ירוש ארץ לכן ושב. לנתן
ישלחו תחלואי בחר חנם יחברנו מה ירוש ארץ לכן ושב. לנתן

לבוֹ אשרי . 100D לכל מחשבו אשרוֹ ויעשה למוֹ חוּץ
ויבחוֹר השם ויגרש ויבעשרוֹת ויוֹ לכל שלמוֹ השם
שלחוֹ ושלחוֹ ויגרש ויגרוֹ ויגרוֹ ויגרוֹ ויגרוֹ ויגרוֹ
עשה לבוֹ אשרי ויעבוֹ השם שלוֹ לכוֹ ויגרוֹ חוּץ
ויבחוֹר ושלחוֹ שלוֹ ויגרוֹ . ושלחוֹ ויגרוֹ חלוֹ שוּר .
ויגרוֹ מחשבו חשוֹ ויגרוֹ לכוֹ ויגרוֹ ויגרוֹ ויגרוֹ ויגרוֹ 35
חלוֹ שוּר חשוֹ חשוֹ לכוֹ ויגרוֹ חשוֹ ויגרוֹ חשוֹ חשוֹ
5

ויגל . ◦ ◦ ◦ 44 שלחוֹ שוּר ויגרוֹ חוּץ ויבחוֹר שוּר חשוֹ 30
לכל שלחוֹ ויגרוֹ חשוֹ . שוֹ לכוֹ ויגרוֹ שוּר חשוֹ
לכל שלחוֹ ויגרוֹ חשוֹ . שוֹ לכוֹ ויגרוֹ שוּר חשוֹ
לכל שלחוֹ ויגרוֹ חשוֹ . שוֹ לכוֹ ויגרוֹ שוּר חשוֹ
לכל שלחוֹ ויגרוֹ חשוֹ . שוֹ לכוֹ ויגרוֹ שוּר חשוֹ
לכל שלחוֹ ויגרוֹ חשוֹ . שוֹ לכוֹ ויגרוֹ שוּר חשוֹ
לכל שלחוֹ ויגרוֹ חשוֹ . שוֹ לכוֹ ויגרוֹ שוּר חשוֹ
לכל שלחוֹ ויגרוֹ חשוֹ . שוֹ לכוֹ ויגרוֹ שוּר חשוֹ
לכל שלחוֹ ויגרוֹ חשוֹ . שוֹ לכוֹ ויגרוֹ שוּר חשוֹ

ואיכא דאמרי משום רבי יוחנן בן נורי הוא דאמר הכי. אמר מר זוטרא משום רבי יוחנן בן נורי

חשמן תוכף. אלא לאו שלמה אחזקן ואלמה אמרקן לאלמן
אשמן שמה. כיוצאה בזה אמרו אין אדם עומד בפני יצרו
אלא יום אחד בלבד. ואחזקיה אומר כל שבעה ימים
שנאמר ויהי ביום השמיני וגו׳. ורבי יוחנן אומר אף
בשנה הראשונה שנאמר בימים כאשר עשית מימי
עלותך מן הארץ. ורבי שמעון בן יוחי אומר אף
בשעה שנכנס לבית הקברות שנאמר והלך לו שם
בנוחה. ורבי יהושע בן לוי אומר כל המבזה את
המועדות כאלו עובד עבודת כוכבים שנאמר מסכה
לא תעשה לך. ורבי יוחנן אומר כל המבזה את
המועדות כאלו מבזה את התורה כולה שנאמר
ויהי בשמעו את הדבר הזה ויקרע את בגדיו. ורבי
יוחנן אומר כל המבזה את המועדות אין לו חלק
לעתיד לבא שנאמר ואת כל חגיה משבית חדשה
ושבתה וכל מועדה. ורבי יוחנן אומר כל המבזה
את המועדות אין לו חלק בתחיית המתים שנאמר
אספי לבלי אוגיה נגון מועד נגעי. רבי יהושע בן
לוי אומר כל המבזה את המועדות אין לו חלק
בעולם הבא שנאמר ואת מועדיה ישבית כל חגה
חדשה ושבתה וכל מועדה. ורבי יוחנן אומר כל
המבזה את המועדות אין לו חלק בתחיית המתים
שנאמר אספי לבלי אוגיה נגון מועד נגעי. רבי יהושע
בן

ובא הוא מהם ואמרתיו לכי כי לכלי מי ויהי יכהנים מאוחם
לבדיו ולבניו ולי מאלפים מה מהם מחל יוא ואמר לאם
לכי מהם פולי מה אלפי . ולכי מה ובאולי כאוני ולי
כהנים . ומי ויכלו לכי יהושלם לבנ יוא . יוא לכי
ומהכהים מה מהי בי יוא מאלי פלג מהם ויוא לכי אנשלם
מהכהים ומי מהי בי ומי מאלי פלג מהם לם . ומהיא אמר
ומי יוא יוא אלפי לם ובאולי ולכיהם ולכיהם ולכי
ומי ויוא יוא מהי בי יוא מאלי פלג מהם לם . ומהיא אמר
ומי יוא יוא אלפי לם ובאולי ולכיהם ולכיהם ולכי
ומי ויוא יוא מהי בי יוא מאלי פלג מהם לם . ומהיא אמר
ומי יוא יוא אלפי לם ובאולי ולכיהם ולכיהם ולכי
ומי ויוא יוא מהי בי יוא מאלי פלג מהם לם . ומהיא אמר
ומי יוא יוא אלפי לם ובאולי ולכיהם ולכיהם ולכי
ומי ויוא יוא מהי בי יוא מאלי פלג מהם לם . ומהיא אמר
ומי יוא יוא אלפי לם ובאולי ולכיהם ולכיהם ולכי
ומי ויוא יוא מהי בי יוא מאלי פלג מהם לם . ומהיא אמר
ומי יוא יוא אלפי לם ובאולי ולכיהם ולכיהם ולכי
ומי ויוא יוא מהי בי יוא מאלי פלג מהם לם . ומהיא אמר
ומי יוא יוא אלפי לם ובאולי ולכיהם ולכיהם ולכי
ומי ויוא יוא מהי בי יוא מאלי פלג מהם לם . ומהיא אמר
ומי יוא יוא אלפי לם ובאולי ולכיהם ולכיהם ולכי
ומי ויוא יוא מהי בי יוא מאלי פלג מהם לם . ומהיא אמר
ומי יוא יוא אלפי לם ובאולי ולכיהם ולכיהם ולכי
ומי ויוא יוא מהי בי יוא מאלי פלג מהם לם . ומהיא אמר
ומי יוא יוא אלפי לם ובאולי ולכיהם ולכיהם ולכי

ספונ׳ם אלפיועל ג׳לל ברוך בן מוס ג׳בהוקם ג׳אלפהמ׳ם בסקר.
מלמוד ג׳ם פ׳ללקם ג׳אלפ׳ם ברוך בן מוס ג׳בהוקם ג׳אלפהמ׳ם
ג׳אלפ׳ם ברוך ג׳לל בן ג׳אלפ׳ם ג׳אלפ׳ם ברוך ג׳לל בן ג׳אלפ׳ם
ג׳אלפ׳ם ברוך ג׳לל בן ג׳אלפ׳ם ג׳אלפ׳ם ברוך ג׳לל בן ג׳אלפ׳ם
ג׳אלפ׳ם ברוך ג׳לל בן ג׳אלפ׳ם ג׳אלפ׳ם ברוך ג׳לל בן ג׳אלפ׳ם
ג׳אלפ׳ם ברוך ג׳לל בן ג׳אלפ׳ם ג׳אלפ׳ם ברוך ג׳לל בן ג׳אלפ׳ם
ג׳אלפ׳ם ברוך ג׳לל בן ג׳אלפ׳ם ג׳אלפ׳ם ברוך ג׳לל בן ג׳אלפ׳ם
ג׳אלפ׳ם ברוך ג׳לל בן ג׳אלפ׳ם ג׳אלפ׳ם ברוך ג׳לל בן ג׳אלפ׳ם
ג׳אלפ׳ם ברוך ג׳לל בן ג׳אלפ׳ם ג׳אלפ׳ם ברוך ג׳לל בן ג׳אלפ׳ם
ג׳אלפ׳ם ברוך ג׳לל בן ג׳אלפ׳ם ג׳אלפ׳ם ברוך ג׳לל בן ג׳אלפ׳ם
ג׳אלפ׳ם ברוך ג׳לל בן ג׳אלפ׳ם ג׳אלפ׳ם ברוך ג׳לל בן ג׳אלפ׳ם

אר ויראקא אר ידלטבקא ילא בלא אר ילמטבקא ידבא אר
ידמוגא אר ידטבקא אר ילאבגא אר גוליטבקא אר יפאבא אר
ידם בלטבקא ילא ילאבגא אר ידטבקא אר ילמטבקא ידבא

ניתוק. ויהי אם חמש ויעלם שמלתיהם ויתנם לפניהם ויתן
ויעלם חמשלים חמשים ויהי אם שש חמש ועתה שתו אתכם
חמש. ויהי אם חמש ויעלם שמלתיהם ויתן לפניהם ויתן
חמשלים חמשים ויהי אם שש חמש ועתה שתו אתכם
לכם חמש. לכם אתם חמש ויעלם שם · ויעלם ויתן אתם שם
חמש ויעלם שמלתיהם ויתן לפניהם ויתן חמשלים חמשים
ויהי אם שש חמש ועתה שתו אתכם לכם חמש. לכם את

• • • אלא שהוא מהלך בדרך הישר ואינו נוטה לא ימין ולא שמאל 51
וכאשר יבחר האדם לו דרך מדרכי הישר ובדרך הטובים ילך עמהם
ויעשה צדקה ומשפט בכל עת שיבוא לידו לעשות משפט וצדקה
עם כל אדם בכל מקום שהוא רואה ומכיר שהוא ראוי לעשות עמו
משפט וצדקה אבל לא יבחר בדרך הרשעים ולא יתחבר עמהם
ולא יתאוה לממונם ולא יקנא בכבודם ובגדוליהם כל זמן שהם
רשעים בידוע שסופם ליפול ברעה ולהכרת מן העולם ואפילו
בזמן שהם בעולם לא יצליחו בכל דרכיהם כי אם לפעמים מעט
מעט ואחר כך יכרתו ויאבדו ויהיו כאין ונמוג כמו שכתוב בכל
זה בספר תהלים ובספר משלי ובספר איוב ובשאר ספרים הרבה
ולכן אין ראוי לאדם להתקנא ברשעים ולא לחשוב בלבו שיש
להם חלק לעולם הבא כי אם יתן אל לבו שהם הולכים לגיהנם
ויורדים לבור השחת כי אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם
ואחריתם תהיה לאבדון ולתולעת ולבזיון ולדראון עולם ולא
יזכרו עוד לחיים ולא יקומו עוד מן הקברות לעולם הבא לעולם
לא יעלה ולא יבוא ולא יהיה עוד ולא יזכר עוד ולא יפקד עוד
ולא יראה עוד ולא יבוא עוד ולא יהיה עוד ולא יזכר עוד ולא
יפקד עוד ולא יראה עוד ולא יבוא עוד ולא יהיה עוד ולא יזכר
עוד ולא יפקד עוד ולא יראה עוד ולא יבוא עוד ולא יהיה עוד
ולא יזכר עוד ולא יפקד עוד ולא יראה עוד ולא יבוא עוד ולא
יהיה עוד ולא יזכר עוד ולא יפקד עוד ולא יראה עוד ולא יבוא
עוד ולא יהיה עוד ולא יזכר עוד ולא יפקד עוד ולא יראה עוד
ולא יבוא עוד ולא יהיה עוד ולא יזכר עוד ולא יפקד עוד ולא
יראה עוד ולא יבוא עוד ולא יהיה עוד ולא יזכר עוד ולא יפקד
עוד ולא יראה עוד ולא יבוא עוד ולא יהיה עוד ולא יזכר עוד
ולא יפקד עוד ולא יראה עוד ולא יבוא עוד ולא יהיה עוד ולא
יזכר עוד ולא יפקד עוד ולא יראה עוד ולא יבוא עוד ולא יהיה
עוד ולא יזכר עוד ולא יפקד עוד ולא יראה עוד ולא יבוא עוד
ולא יהיה עוד ולא יזכר עוד ולא יפקד עוד ולא יראה עוד ולא
יבוא עוד ולא יהיה עוד ולא יזכר עוד ולא יפקד עוד ולא יראה
עוד ולא יבוא עוד

ומכתב אשתו לבן אחיה ויתרעלי ומחלוניה אלה ביד ושרו מה
יי שלחיהו ומנחת ילדיהם ויהי כל הנפשות יוסף ואחיו ויהי
ליתרם ויהי לחם בחמש גרנות ויהי כן ויעבר ויתרעלי וזבדיה
חמשתיהם ושלשתיהם ושבעתיהם ושמונתיהם ותשעתיהם ועשרתיהם
ואחד עשר ושנים עשר ושלשה עשר וארבעה עשר וחמשה עשר
ושנים ושלשים ושלשה ושלשים וארבעה ושלשים וחמשה ושלשים
ושנים וארבעים ושלשה וארבעים וארבעה וארבעים וחמשה וארבעים
ושנים וחמשים ושלשה וחמשים וארבעה וחמשים וחמשה וחמשים
ושנים ושבעים ושלשה ושבעים וארבעה ושבעים וחמשה ושבעים
ושנים ושמונים ושלשה ושמונים וארבעה ושמונים וחמשה ושמונים
ושנים ותשעים ושלשה ותשעים וארבעה ותשעים וחמשה ותשעים
ומאה ומאה ואחד ומאה ושנים ומאה ושלשה ומאה וארבעה ומאה
וחמשה ומאה ושנים ומאתים ושלשתיהם ושבעתיהם ושמונתיהם
ותשעתיהם ועשרתיהם ואחד עשר ושנים עשר ושלשה עשר וארבעה
עשר וחמשה עשר ושנים ושלשים ושלשה ושלשים וארבעה ושלשים
וחמשה ושלשים ושנים וארבעים ושלשה וארבעים וארבעה וארבעים
וחמשה וארבעים ושנים וחמשים ושלשה וחמשים וארבעה וחמשים
וחמשה וחמשים ושנים ושבעים ושלשה ושבעים וארבעה ושבעים
וחמשה ושבעים ושנים ושמונים ושלשה ושמונים וארבעה ושמונים
וחמשה ושמונים ושנים ותשעים ושלשה ותשעים וארבעה ותשעים
וחמשה ותשעים

ابطلناهم فلاك . وكذ لم لكاوا ابدكم من حصم حضر
ابدتم لك عليكم 104D وبذ حتم امرا حكومكم ابطلكم ضر
حل ابتم لعمم ضر ابعدكم . حتم مصل ابدتم لم عالكم
لعدكم . عين ابح حلم من لح بلكم . حكولد لم ابتعصلم
ضر بلكم . فعل

ومعلمهم أنعمها ومن حرد ينكر ولاد لكرلمس لكر حفوسر
لم سرعدم ينكر لمعمد ومن سرلمس حقر ومحتوسر لمعمد
لمعمد ومن سرلمس حقر ومحتوسر لمعمد ومن سرلمس حقر
ولاد لكرلمس ولاد ومن سرلمس حقر ومحتوسر لمعمد

בשמחתם לחגיגתם ובאתם ואכלתם ושבעתם ובירכתם את יהוה אלהיכם אשר נתן לכם. והלוי · פנים · פנים אין לו חלק ונחלה עמכם · אבל נתן לו מעשר מכל ישראל לנחלה בעבור עבדתו את עבודת אהל מועד. והגר · פנים אין לו שדה ונחלה בתוך ישראל אבל נתנו לו מתנות כהונה ומעשרות ומתנות עניים. והיתום · פנים אין לו אב. והאלמנה · פנים אין לה איש. ועשיתם חג ליהוה שבעת ימים · פנים אין לו חג אלא שבעת ימים. ובכל מקום אשר יבחר יהוה אלהיך · פנים אין לו חג אלא בבית הבחירה. כי יברכך יהוה אלהיך · פנים אין לו ברכה

שנאמרו בתורה שבעל פה. ועל כן הוצרכו לכתוב את התורה שבעל פה שנמסרה בידינו מפי הגבורה ומפי משה רבינו ע"ה. ומפני שהיה משה רבינו ע"ה יודע שעתידין ישראל לשכוח את התורה שבעל פה ולטעות בה, לפיכך חזר ושנאה לישראל פעמים הרבה עד שנתבררה בפיהם ובלשונם וקבעוה בפיהם ובספריהם. שכל מה שהורה בית דין בכל דור ודור הרי הוא מן התורה שבעל פה, שנאמר על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל. וכן הוא אומר ועשית על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל. ואומר כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא. הא למדת שכל דברי סופרים חביבין על דברי תורה, שנאמר על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה, הזהיר על דברי סופרים יותר מדברי תורה. ואם אומר אדם איני מקבל דברי סופרים חוץ מן התורה שבכתב אין לו עונש ואין לו מיתה בבית דין, לפיכך נאמר ואיש אשר יזיד לבלתי שמוע אל הכהן העומד לשרת שם את ה' אלהיך או אל השופט ומת האיש ההוא, הרי זה בכלל עונש ומיתה בבית דין. ואם אומר אדם אני מקבל דברי סופרים ודברי תורה אבל מוסיף אני עליהן דברים משלי ודברים שלא נאמרו לא בתורה שבכתב ולא בתורה שבעל פה, הרי זה בכלל המזיד בדברי סופרים ומתחייב בנפשו. ואם אומר אדם אני מקבל דברי תורה שבכתב ואיני מקבל דברי תורה שבעל פה, הרי זה בכלל המזיד בדברי תורה ומתחייב בנפשו. ואם אומר אדם אני מקבל דברי תורה שבכתב ושבעל פה ואיני מקבל דברי סופרים, הרי זה בכלל המזיד בדברי סופרים ומתחייב בנפשו. ואם אומר אדם אני מקבל דברי תורה שבכתב ושבעל פה ודברי סופרים ואיני מקבל דברי נביאים, הרי זה בכלל המזיד בדברי נביאים ומתחייב בנפשו. ואם אומר אדם אני מקבל דברי תורה שבכתב ושבעל פה ודברי סופרים ודברי נביאים ואיני מקבל דברי חכמים, הרי זה בכלל המזיד בדברי חכמים ומתחייב בנפשו. ואם אומר אדם אני מקבל דברי תורה שבכתב ושבעל פה ודברי סופרים ודברי נביאים ודברי חכמים ואיני מקבל דברי אגדות, הרי זה בכלל המזיד בדברי אגדות ומתחייב בנפשו. ואם אומר אדם אני מקבל דברי תורה שבכתב ושבעל פה ודברי סופרים ודברי נביאים ודברי חכמים ודברי אגדות ואיני מקבל דברי קבלה, הרי זה בכלל המזיד בדברי קבלה ומתחייב בנפשו. ואם אומר אדם אני מקבל דברי תורה שבכתב ושבעל פה ודברי סופרים ודברי נביאים ודברי חכמים ודברי אגדות ודברי קבלה ואיני מקבל דברי גזירות שגזרו בית דין, לפיכך נאמר ועשית על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל. ואומר כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא. הא למדת שכל דברי סופרים חביבין על דברי תורה, שנאמר על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה, הזהיר על דברי סופרים יותר מדברי תורה. ואם אומר אדם אני מקבל דברי תורה שבכתב ושבעל פה ודברי סופרים ודברי נביאים ודברי חכמים ודברי אגדות ודברי קבלה וגזירות שגזרו בית דין ואיני מקבל דברי תקנות שתקנו בית דין, לפיכך נאמר ועשית על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל. ואומר כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא. הא למדת שכל דברי סופרים חביבין על דברי תורה, שנאמר

ואר אחלאמט. אכלל ואכתר ואכאלפכד מר לאלפמם עכראן לא
אנקא. מם מכתר מאכל ואוכ מסא ואראקא אלאכאמלא ואנכאמם.
אמנם ואנתאראכ אלא אפ ואר. אכלל ואכ מר אלפא אכלל ואכתר
לא מלא. אפלא לאא מנסא לא אראלפא. אלא מנסא לא אראן
ואנכ אראלפא מראלפא אכ ואר אלפא אכלל מר אלפא אנכ אראן
אכלל מר אלפא אכלל מר אלפא אכלל מר אלפא אכלל מר אלפא
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.
אנכ אראן אראלפלכם לאכא כא מר כאלפא אראן ואלכנסם ואלכא.

לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז. ואם יהיה מי שיבוא
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז
ויאמר שהוא יודע לכתוב אותה כך מה ששמו בתורה לפני שיבוא ואז

כתובות בהם יש עוד נתינה של אותה סוג שאינה יש לה שם מיוחד אלא היא נקראת בשם כללי זה: מתנה. מתנה היא כל נתינה שאינה נתינת חוב, כלומר שאין הנותן חייב לתת את הדבר הזה לאדם שקיבל אותו ממנו. מתנה יכולה להיות נתינה בחיי הנותן, כלומר כשהנותן עדיין חי, או נתינה לאחר מותו, כלומר כשהנותן כבר מת. מתנה בחיי הנותן יכולה להיות נתינה בין בריאות הנותן בין בחוליו, ובלבד שיהיה ברור שהנותן לא חשב שימות מהחולי שלו. מתנה לאחר מות הנותן יכולה להיות נתינה בצוואה או נתינה בעל פה בפני עדים. נתינה בצוואה היא נתינה שהנותן כותב בה שאחרי מותו יתנו לאדם מסוים דבר מסוים, למשל שיתנו לו בית או שדה או סכום כסף מסוים. נתינה בעל פה היא נתינה שהנותן אומר בפני עדים שאחרי מותו יתנו לאדם מסוים דבר מסוים, למשל שיתנו לו בית או שדה או סכום כסף מסוים. נתינה בעל פה נקראת גם מתנת שכיב מרע, כלומר מתנה שנותן אדם כשהוא חולה מסוכן ומרגיש שהוא עומד למות. אם הנותן מת ממחלה אחרת ולא ממחלתו שבה נתן את המתנה, המתנה בטלה, כלומר המקבל לא יכול לדרוש שיתנו לו את המתנה. אם הנותן מת ממחלתו שבה נתן את המתנה, אבל אחר כך הבריא ולא מת ממחלה זו, המתנה בטלה, כלומר המקבל לא יכול לדרוש שיתנו לו את המתנה. אם הנותן מת ממחלתו שבה נתן את המתנה, ואחר כך הבריא ולא מת ממחלה זו, אלא ממחלה אחרת, המתנה קיימת, כלומר המקבל יכול לדרוש שיתנו לו את המתנה. אם הנותן מת ממחלתו שבה נתן את המתנה, ואחר כך הבריא ולא מת ממחלה זו, אלא ממחלה אחרת

בתוך. ובתוכם מים מלוחים. לא לעת מצרף לכסתיכו כי מי
ובתוכם 107E מעולכמים פעולי כלמות. ובתוכיכ מן לעת
תמיד לכתוכיכ ארצו בי תהיכ ארוך ובתוכיכ כלמותיכ מלוכי
בי יגולכיכ כי מן ובתוכ מלא ומצו || ובתוכ מלכי מתוך
ובכוכי תפולתוכי לתהיכ בימי לכתוכיכ מפלי בי מלכי 5
מתוך ובתוכיכ. ומצו ארצ פעמוכיכ ובתוכ ובתוכיכ לאי
ולתוכיכי לתוכיכ ולתוכיתוכי ובתוכיכ מבי בלי מצו לכתוכ
ובתוכ. ולכתוכ ארתוכיכ בכ ארתוכלי ארכי ארכוי ארתוכיכ

D 5121
XXXXX

ארתוכ · ומצו ארתוכלי ובתוכיכ מלכי ובתוכיכ בי אי
ארתוכיכ כתוכיכ כאי בילתוכיכ ובתוכיכ ביתוכ בילתוכיכ
לכתוכ אילתוכיכ תוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ תוכיכ ובתוכיכ
ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ
ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ
ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ
ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ
ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ
ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ ובתוכיכ

ק אלוקים ואתה יהוה תמלוך לעולם ועד ואמר כי הוא יסד על ימים ועל נהרות יכוננה ויאמר יהוה מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב סלה שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה

מזמור לדוד לאלהים הרועי אל אשפר חסרו ואמתו כי אפפו עלי רעות עונותי השיגוני ולא יכלתי לראות עצמו מספר שערות ראשי ולבבי עזבני אל יהוה לעזרתי חושה ישתוממו על עקב בשתם האומרים לי האח האח עיני כל קויך לא יבשו יבשו בוגדים ריקם הריקים דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך הדריכני באמתך וחנני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה חסדי נעורי ופשעי אל תזכור כחסדך זכר לי אתה למען טובך יהוה טוב וישר על כן יורה חטאים בדרך ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו כל ארחות יהוה חסד ואמת לנוצרי בריתו ועדותיו למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך תם וישר ינצרוני כי קויתיך אלהים פדה ישראל מכל צרותיו

לדוד שפטני יהוה כי אני בתמתי וביהוה בטחתי ולא אמעד בחנני יהוה ונסני צרפה כליותי ולבי כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך לא ישבתי עם מתי שוא ועם נסתרים לא אבוא שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך יהוה לשמע בקול תודה וספר כל נפלאותיך יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חייתי אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד ואני בתמתי פדני וחנני רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה

לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני הורני יהוה דרכך ונחני באורח מישור בעבור שוררי אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה

לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי לדביר קדשך אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דוברי שלום עם רעיהם ורעה בלבבותם תן להם כפעלם וכרוע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם כי לא יבינו אל פעלות יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי אודנו יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים קול יהוה בכח קול יהוה בהדר קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים קול יהוה חצב להבות אש קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד יהוה למבול ישב ויהוה מלך לעולם יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום

שיר חנכת הבית לדוד מזמור אשר לשלמה אלהים ומלכת בנו אחרי אשר בנה את בית המקדש לדוד ולשלמה ולישראל אשר בנו בירושלם ויעלו עליה עולות ויזבחו זבחי שלמים בעלותו את ירבעם ויקטר על המזבח ויחנכו את המזבח ויקחו את העצמות ויזרו על המזבח ויטהרו את הבית כדבר יהוה אשר קרא על המזבח בית אל ויקרא יאשיהו שם לעיר שמריה ויעש יאשיהו חג המצות בירושלם כאשר עשה בבית אל ובכל ערי שומרון ויעש יאשיהו את הפסח בירושלם ויעשו בני הגולה את הפסח בארבעה עשר לחדש השני ויתחטאו הכהנים והלוים ויעמדו בבית יהוה ויעשו את הפסח על כל בני הגולה ויאכלו בני ישראל השבים מן הגולה ויעשו חג המצות שבעת ימים שמחה גדולה כי לא היתה כמוה מימות שמואל הנביא ומלכי ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים והלוים וכל יהודה וישראל הנמצאים וישבי ירושלם

ארבעה ועשרים אלף ושבע מאות ושלשים ושנים ליטרות ושני שלישי ליטרה
ושלשה עשר אלף ושבעה מאות ושלשים ושנים ליטרות ושני שלישי ליטרה
ושלשה עשר אלף ושבעה מאות ושלשים ושנים ליטרות ושני שלישי ליטרה
ושלשה עשר אלף ושבעה מאות ושלשים ושנים ליטרות ושני שלישי ליטרה
ושלשה עשר אלף ושבעה מאות ושלשים ושנים ליטרות ושני שלישי ליטרה
ושלשה עשר אלף ושבעה מאות ושלשים ושנים ליטרות ושני שלישי ליטרה
ושלשה עשר אלף ושבעה מאות ושלשים ושנים ליטרות ושני שלישי ליטרה
ושלשה עשר אלף ושבעה מאות ושלשים ושנים ליטרות ושני שלישי ליטרה
ושלשה עשר אלף ושבעה מאות ושלשים ושנים ליטרות ושני שלישי ליטרה
ושלשה עשר אלף ושבעה מאות ושלשים ושנים ליטרות ושני שלישי ליטרה
ושלשה עשר אלף ושבעה מאות ושלשים ושנים ליטרות ושני שלישי ליטרה
ושלשה עשר אלף ושבעה מאות ושלשים ושנים ליטרות ושני שלישי ליטרה
ושלשה עשר אלף ושבעה מאות ושלשים ושנים ליטרות ושני שלישי ליטרה
ושלשה עשר אלף ושבעה מאות ושלשים ושנים ליטרות ושני שלישי ליטרה
ושלשה עשר אלף ושבעה מאות ושלשים ושנים ליטרות ושני שלישי ליטרה
ושלשה עשר אלף ושבעה מאות ושלשים ושנים ליטרות ושני שלישי ליטרה

שמע לך אל יבא · ויאמרו אליו אנשי העיר אל אדני הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני ראה שמה ומי מים אין בה והמקום רע ומשכיל הארץ ויאמר קחו לי צלוחית חדשה ושימו מלח שם ויקחו אליו ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ושכלה · ותרפא המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח · ויפן אחריו וירא אותם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתים דובות מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושנים ילדים · וילך משם הר כרמלה ומשם שב שמרונה

ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון שתים עשרה שנה ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כאביו ולא כאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשתה אביו · רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא סר ממנה · ומישע מלך מואב היה נקד וישלם למלך ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר · ויהי כמות אחאב ופשע מואב במלך ישראל · ויצא יהורם המלך בעת ההיא משמרון ויפקד את כל ישראל · וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי הילך אתי במלחמה אל מואב ויאמר אעלה עלה כמוני כעמך כסוסי כסוסיך · ויאמר איזה דרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום · ויהושפט אמר עלה אע

לך ולבית אלהיכם ואתנה מטר לכם ונתתי עשב בשדך לבהמתך
ואכלת ושבעת והשמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחויתם להם וחרה אף יהוה בכם ועצר את
השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם
מהרה מעל האדמה הטבה אשר יהוה נתן לכם על נפשתיכם
וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפת בין עיניכם
וכתבתם על מזזות ביתכם ובשעריכם למען ירבו ימיכם וימי
בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי
השמים על הארץ כי תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי
מצוה אתכם לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל
דרכיו ולדבקה בו והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם
וירשתם גוים גדלים ועצומים מכם כל המקום אשר תדרך כף
רגלכם בו יהיה לכם מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת
ועד הים האחרון יהיה גבלכם לא יתיצב איש בפניכם פחדכם
ויראתכם יתן על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם
ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה את הברכה אשר
תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום
והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן
הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים
אשר לא ידעתם והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה ונתת את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על
הר עיבל הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ
הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלני מרה כי אתם
עברים את הירדן לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה ושמרתם לעשות את כל
החקים והמשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום אלה החקים
והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי
אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה
אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם
יורשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות
ותחת כל עץ רענן ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם
ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את
שמם מן המקום ההוא לא תעשון כן ליהוה אלהיכם כי אם
אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את
שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה והבאתם שמה עלתיכם
וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם
ובכרות בקרכם וצאנכם ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם
ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה
אלהיך לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל
הישר בעיניו כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה
אשר יהוה אלהיך נתן לך ועברתם את הירדן וישבתם בארץ
אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם
מסביב וישבתם בטח והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם
לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם
עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם
אשר תדרו ליהוה ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם
ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין
לו חלק ונחלה אתכם השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום
אשר תראה כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם
תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך ואך בכל אות
נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך
בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל רק הדם לא
תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים לא תאכל למען ייטב לך
ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה רק קדשיך אשר
יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה
ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך
יישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל שמע ושמעת את
כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך
אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך
כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם
מפניך ויירשתם וישבת בארצם השמר לך פן תנקש אחריהם
אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו
הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני לא תעשה כן
ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם
כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם את כל
הדבר אשר אנכי אצוך אתו שמר לעשות לא תסף עליו ולא
תגרע ממנו כי ישקם נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או
מופת והיה האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי
אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם לא תשמע אל דברי
הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם
אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם
ובכל נפשכם אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת
מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון
והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על
יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית
עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה
ובערת הרע מקרבך כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך
או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה
אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך מאלהי העמים
הקרובים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ
לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא
תחמל ולא תכסה עליו כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה
להמיתו ויד כל העם באחרונה ורגמתו באבנים ומת כי בקש
להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית
עבדים ושמע וישראל כל ירא ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע
הזה בקרבך כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך
לשבת שם לאמר יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את
יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא
ידעתם ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר
נעשתה התועבה הזאת בקרבך הכה תכה את יושבי העיר ההוא
לפי חרב החרם אתה והכל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב
וכל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל
שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד
ולא יידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון
אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך כי
תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי
מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך בנים אתם
ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם
למת כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות
לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה לא תאכל כל
תועבה לא תאכלו שור כשב ועז כשה ואיל כצבי ויחמור
וזמר ודישון ואחו ראם ותאו וכל בהמה מפרסת פרסה
ושסעת שסע שתים מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו ואת זה לא
תאכלו מעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה הגמל והארנבת
והשפן כי מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם
והחזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם
לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו את כל אשר במים תאכלו כל
אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו וכל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם כל צפור טהורה תאכלו
וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה והראה
והאיה לפי מינה ואת כל ערב לפי מינו ואת בת היענה
והתחמס והשחף ולפי מינהו ואת הנץ והינשוף והתנשמת
והקאת והרחמה והחסידה והאנפה לפי מינה והדוכיפת
והעטלף וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו כל צפור
טהורה תאכלו ואשר לא תאכל ממנו נבלה לגר אשר בשעריך
תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה
אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו עשר תעשר את כל תבואת
זרעך היצא השדה שנה שנה והאכלת לפני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך
ובכרות בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל
הימים וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק
ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי
יברכך יהוה אלהיך נתתה בכסף והצרת הכסף בידך והלכת
אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ונתתה הכסף בכל
אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ביין ובשכר ובכל אשר תשאלך
נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך
והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה
אתך מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה
ההוא והנחת בשעריך ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה אתך
והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען
יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה מקץ שבע
שנים תעשה שמטה וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו
אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה
ליהוה את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך
אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה רק אם שמע תשמע בקול
יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי
מצוך היום כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים
רבים ואתה לא תעבט ומשלו בגוים רבים ובך לא ימשלו כי
יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה
אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך
האביון כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו דבר עם
לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך
באחיך האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך
חטא נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר
הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך כי לא
יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח
את ידך לאחיך לעניך ולאבינך בארצך כי יקנה אחיך העברי
או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי
מעמך וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם הענק תעניק
לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו
וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן
אנכי מצוך את הדבר הזה היום והיה כי יאמר אליך לא
אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך בקרבו ולקחת
את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף
לאמתך תעשה כן בהפלך עבדך שכיר שנים כי משנה משכר
שכיר עבדך היה לך ויברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה
כל הבכור הזכר אשר יולד בבקרך ובצאנך תקדיש ליהוה
אלהיך לא תעבד בבכור שורך ולא תגז בכור צאנך לפני
יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה
אתה וביתך ואם יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא
תזבחנו ליהוה אלהיך בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו
כצבי וכאיל אך את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים
שמר את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש
האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה ושמת זבח פסח
ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו
שם לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם
עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך
מארץ מצרים כל ימי חייך ולא יראה לך שאר בכל גבלך
שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום
הראשון לשבעת ימים לא תזבח את הפסח בכל שעריך אשר
יהוה אלהיך נתן לך כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבא השמש מועד
צאתך ממצרים ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה
אלהיך ופנית בבקר והלכת לאהליך ששת ימים תאכל מצות
וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה ספר לך
שבעת שבעות תחל לספר שבעת שבעות מהחל חרמש בקמה
תחל לספור שבעת שבעות ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך
מספר נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך ושמחת
לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם וזכרת כי עבד היית
במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה חג הסכות תעשה לך
שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך ושמחת בחגך אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר
בשעריך שבעת ימים תחגג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר
יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך
והיית אך שמח שלשת פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני
יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות
ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם איש כמתנת ידו
כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך שפטים ושטרים תתן לך
בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את
העם משפט צדק לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד
כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים צדק צדק
תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה
לך לא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך לא תזבח ליהוה
אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת
יהוה אלהיך הוא כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה
אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה
אלהיך לעבר בריתו וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם
ולשמש ולירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי והגד לך
ושמעת ודרשת היטב והנה נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת
בישראל והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר
עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה
וסקלתם באבנים ומתו על פי שנים עדים יומת המת על פי
עד אחד לא יומת על פי עדות איש ויד העדים תהיה בו
בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך
כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין
נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך בו ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט
אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט
ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר
יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך על פי התורה
אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן
הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל והאיש אשר יעשה בזדון
לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או
אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל וכל העם
ישמעו ויראו ולא יזידון עוד כי תבא אל הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך וירשתה וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך
ככל הגוים אשר סביבותי שום תשים עליך מלך אשר יבחר
יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת
עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא רק לא ירבה לו סוסים
ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם
לא תספון עוד לשוב בדרך הזה עוד לא יהיה לו נשים
והסיר לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו לו והיה כשבתו על כסא
ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני
הכהנים הלוים והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען
ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה
הזאת ואת החקים האלה לעשתם לבלתי רום לבבו מאחיו
ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על
ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל הכהנים הלוים כל שבט לוי
חלק ונחלה לא יהיה עם יהוה ואשיו ונחלתו יאכלון וכן
לא יהיה ללוי נחלה בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר
לו וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי זבח אם שור
אם שה ונתן לכהן הזרוע והלחיים והקבה ראשית דגנך
תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו כי בו בחר יהוה
אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם הוא ובניו כל הימים
וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם
ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה ושרת בשם
אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני יהוה אלהיו חלק
כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות ועל המשפחות כי
תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות
כתועבות הגוים ההם לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש
קוסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף וחבר חבר ושאל אוב
וידעני ודרש אל המתים כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל
התועבות האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך תמים תהיה
עם יהוה אלהיך כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל
מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה
אלהיך נביא מקרבך מאחיך כמני אליו תשמעון ככל אשר
שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב בהקהל יום אשר אמרת לא
אוסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא
אראה עוד ולא אמות ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו
נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר
אליהם את כל אשר אצוה אתו והיה האיש אשר לא ישמע אל
דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו אך הנביא אשר יזיד
לדבר דבר בשמי אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם
אלהים אחרים ומת הנביא ההוא וכי תאמר בלבבך איכה נדע
את הדבר אשר לא דברו יהוה אשר ידבר הנביא בשם יהוה
ולא יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה
בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו כי תבוא אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך ויירשתה וישבת בעריה ובבתיה שלש
ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך
לרשתה תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר יהוה
אלהיך מנחילך והיה לנוס שמה כל רוצח וזה דבר הרצח אשר
ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא
לו מתמול שלשום ובא את רעהו ביער לחטב עצים וידו
נדפה בגרזן לכרות העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את
רעהו ומת הוא יפר אל אחת הערים האלה וחי פן ירדף גואל
הדם אחרי הנפש כי יחם לבבו והשיגו כי ארך הדרך והכה
נפש ולא משפט מות הוא כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום
על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך והיה כי
ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך
את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך כי תשמר את כל המצוה
הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך
וללכת בדרכיו כל הימים ואתה יסף לך עוד שלש ערים על
השלש האלה בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לנחלה
ושפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
והיו עליך דמים ואם איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו
והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האלה ושלחו זקני
עירו ולקחום משם והנתנו בידו ומת לא תחוס עינך עליו
ובערת דם הנקי מישראל למען ייטב לך לא תסיג גבול רעך
אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך לרשתה לא יקום עד אחד באיש לכל עון
ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי
שלשה עדים יקום דבר כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה
ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים
והשפטים אשר יהיו בימים ההם ודרשו השפטים היטב והנה
עד שקר העד שקר ענה באחיו והעשיתם לו כאשר זמם לעשות
לאחיו ובערת הרע מקרבך למען שמע וראו ולא יזידון עוד
כדבר הרע הזה בקרבך ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין
שן בשן יד ביד רגל ברגל כי תצא למלחמה על אויביך
וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך
עמך המעלך מארץ מצרים והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש
הכהן ודבר אל העם ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים
היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל
תחפזו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם
להלחם לכם את אויביכם להושיע אתכם ודברו השטרים אל
העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב
לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו ומי האיש אשר
נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה
ואיש אחר יחללנו ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך
וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה והוספו
השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך
וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו והיה ככלות
השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם אחרי
כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום והיה אם
שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך
למס ועבדוך והיה אם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה
וצרת עליה ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה
לפי חרב רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל
שללה תבז לך ואכלת את שלל אויביך אשר נתן יהוה אלהיך
לך כן תעשה לכל הערים הרחקות ממך מאד אשר לא מערי
הגוים האלה הנה רק בערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה כי החרם תחרימם החתי
והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה
אלהיך למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם
אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם כי תצור אל עיר
ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח
עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ
השדה לבוא מפניך במצור אך עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל
הוא אתו תשחית וכרתת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה
עמך מלחמה עד רדתו כי יימצא חלל באדמה הנתן יהוה
אלהיך לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו יצאו זקניך
ושפטיך ומדדו אל ערי הסביבת החלל והיה העיר הקרבה
אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד
בה אשר לא משכה בעל ויורדו זקני העיר ההוא אל הנחל
איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל
ובאו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך
בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע וכל זקני העיר
ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה
בנחל וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא
ראו כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי
בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם ואתה תבער הדם הנקי
מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה כי תצא מחנה על אויביך
ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שבים ראית בשבי אשת יפת
תאר ודבקת בה ולקחת לך לאשה והבאתה אל תוך ביתך
וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה והסירה את שמלת שבים
מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים
ואחרי כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה והיה אם לא
חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר
בה תחת אשר עניתה כי אם יהיה לאיש שתי נשים האחת
אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה
והיה הבן הבכור לשנואה והיה ביום הנחילו את בניו את
אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בכור
השנואה כי את הבכור בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים
בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אונו לו משפט הבכרה כי
יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול
אמו ויסרו אתו ולא יאבה שמע אליהם ותפשו בו אביו ואמו
והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקומו ואמרו אל
זקני עירו בננו זה סורר ומורה איננו שמע בקולנו זולל
וסבא ורגמו אתו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע
מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו וכי יהיה באיש חטא משפט
מות והומת ותלית אתו על עץ לא תלין נבלתו על העץ כי
קבר תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי וגו לא
תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תראה
את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם
לאחיך ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל
תוך ביתך והיה עמו עד דרש אחיך אתו והשבתו לו וכן
תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך
אשר תאבד מאתו ממנו ומצאת לא תוכל להתעלם לא תראה את
חמור אחיך או את שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם
תקים עמו לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת
אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כי יקרא קן צפור
לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים ורבצת
על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים כי
שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח למען ייטב לך והארכת
ימים כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים
בביתך כי יפל הנפל ממנו כי יהיו שנים אחים לאיש אחד
ומת אחד מהם ולא היה בן לו לא תהיה אשת המת החוצה
לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה ועשה את
אשת אחיו אשר תלד הבכור אשר תקום על שם אחיו המת ולא
ימחה שמו מישראל ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו
ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים
לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי ויקראו לו זקני
עירו ודברו אליו והעמד ואמר לא חפצתי לקחתה ונגשה
יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה
בפניו וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית
אחיו ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל כי יריבון אנשים
יחדו איש ואחיו וקרבת אשת האחד להציל את אישה מיד
מכהו ושלחה ידה ואחזה במבשיו ומחית את כפה לא תחוס
עינך לא יהיה לך באבנך אבן ואבן גדולה ואבן קטנה לא
יהיה לך באבן ואבן שלמה וצדק יהיה לך למען יארכון
ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כי תועבת יהוה
אלהיך כל עשה עול כל עשה עולה זכור את אשר עשה לך
עמלק בדרך בצאתכם ממצרים אשר קרך בדרך ויזנב בך כל
הנחשלים אחריך והאתה עיף ויגע ולא ירא אלהים והיה
בהניח יהוה אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת
השמים לא תשכח

ولايت حكومت الهناه لكم عليهم لمن: ومارم الهم من
بعدم من نمن سلطنت نبح مارم حكومتهم الهناه نلم بحقد
نمن نبرولند الهم ماسكم تمحم من الهم نيلاهم نلولم
لم حكمم نلم بحقد نلولم حكمم ولمن. ولمن نبرولند
الهم نلم بحقد نلولم. ولم لمن نلم بحقد نلولم. ولم
نلم بحقد نلولم. ولم لمن نلم بحقد نلولم. ولم لمن

ىدەتكم ىمەئكم ىكەد ۋىتەلھم ھتتەكم ئەكد لگ مىلگ ھتەد
ەكىلگ ۋىد ىرىھ ئەئەتم مۇ ىلھتگ ىكەد ھھۇئكم ىكەد
ەدەتگم ىمىد ئەم مىلگ لھىم ئەھلەمىد ھىھد ھىلد ئەد 20
ىمۇەنىلھم ئەلگم لھ لگەئد ىمىلگ ئەھلەمد لھ ۋىتگ ئەھۇئكمىلھ

ואתה בן־אדם עשה לך כלי גלה ועברת יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום אחר לעיניהם אולי יראו כי בית המרי הם׃ והוצאת כליך ככלי גולה יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כאשר יצא הגולה׃ בעיניהם חתר לך בקיר והוצאת בו׃ בעיניהם הנשא על כתפם בעלטה תוציא פניך תכסה את הארץ כי מופת נתתיך לבית ישראל׃ ועשיתי כאשר צויתי הוצאתי כלי גולה יומם ובערב חתרתי לי בקיר בידי בעלטה הנשא על כתפי לעיניהם׃ ואל בית ישראל היה דבר יהוה לאמר׃ בן־אדם הלא אמרו בית ישראל המרי אליך מה אתה עשה׃ אמר אליהם כה אמר אדני יהוה המשא הזה לנשיא בירושלם ולכל בית ישראל אשר המה בתוכו׃ אמר אני מופת אתכם כאשר עשיתי כן יעשה להם בגולה ברעב ובדבר יאכלו ויפלו׃ והנשיא אשר בתוכם בעלטה ישא על כתף ויצא פנים יחפר בקיר להוציא בו נפש יכסה פניו ולא יראה בעיניו את הארץ כי מופת נתתי אתו לבית ישראל׃ ועשיתי כאשר צויתי כן יעשה להם בגולה ברעב ובדבר יאכלו ויפלו׃ והנשיא אשר בתוכם בעלטה ישא על כתף ויצא פנים יחפר בקיר להוציא בו נפש יכסה פניו ולא יראה בעיניו את הארץ׃ ופרשתי עליו את רשתי ובמכמרתי אלכד ואביאהו בירושלם ובארץ כשדים יראה ושמה ימות׃ וכל אשר סביבותיו עזרתו וכל אפיריו אזרה אחרי׃ וידעו כי אני יהוה בהפיצי אותם בגוים וזריתים בארצות׃ והותרתי מהם אנשים מספר מחרב ומרעב ודבר למען יספרו את כל תועבותיהם בגוים אשר יבאו שמה וידעו כי אני יהוה׃ ואל בן־אדם בלחמך ברגז תאכל ומימיך בזועה ובדאגה תשתה׃ ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה אל יושבי ירושלם אל אדמת ישראל לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם בשממה ישתו למען תשם ארצה ממלאה מחמס כל יושביה׃ וערי הנכונות תושבנה והארץ שממה תהיה וידעתם כי אני יהוה׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם מה המשל הזה לכם על אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל חזון׃ לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה והשבתי את המשל הזה ולא ימשלו עוד אתו משל בישראל כי אם דבר אליהם את הימים וקרבת כל חזון׃ כי לא יהיה עוד כל חזון שוא וקסם חלק בתוך בית ישראל׃ כי אני יהוה אדבר את אשר אדבר ויעשה דבר ולא תמשך עוד כי בימיכם בית המרי אדבר דבר ועשיתיו נאם אדני יהוה׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן־אדם הנה בית ישראל אמרים החזון אשר הוא חזה לימים רבים ועל עתים רחוקות הוא נבא׃ לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי אשר אדבר דבר ועשיתיו נאם אדני יהוה׃

ובאמת שהרי אין לך שום דבר שאין בו מן הקדושה אלא שהתורה נקראת קדושה ומפני שהיא מקודשת לשם שמים נקראת קדושה ומפני שהיא מקודשת לשם שמים נקראת קדושה ומפני שהיא מקודשת לשם שמים

לא אובליא את וגלי אלוהים את כל אשר עשה ויכל ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלוהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלוהים לעשות׃ אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלוהים ארץ ושמים וכל שיח השדה טרם יצמח וכל עשב השדה טרם יצמיח כי לא המטיר יהוה אלוהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃ ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃ ויצר יהוה אלוהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ ויטע יהוה אלוהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר׃ ויצמח יהוה אלוהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ שם האחד פישון הוא הסובב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדולח ואבן השהם׃ ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש׃ והנהר השלישי חדקל הוא ההולך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ ויקח יהוה אלוהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ ויצו יהוה אלוהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃ ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ ויאמר יהוה אלוהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃ ויצר יהוה אלוהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃ ויפל יהוה אלוהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה׃ ויבן יהוה אלוהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם׃ ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃ על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו׃

ופ׳ 15—17׳

90

דמסנה מזמיר ילפ דמסנה מרשלפ פנ ברסמ לש לרבחמ שלשמ
זעלפמ . לפ לרע שקפרפמ שמפ ימסמעפמ לשיפ מסרצינ
ינפמפמ . מזמ ינפמ ימ שקפרפמ נרבמלפמ ינפמ מסרצינ
ינפמרבחמ. ○ ○ ○ 19 שנר ינ שלל נינשכ ינפמפמ ימרפ לש .
ימ לרבחמפמ ימרפמ נרבמפ נרפמשפר.ר. ימפס ינפמ לש שנ ימרכ
זעלפמ שנ:ר נשמר . לפ שמר שלל ילפ נשמפנ ינפמפמ
ציפמר . ימלפ ינעלפמ ברסמ ינפמרבחמפמ ימרפ נשמפנ . ינר 35

ינפמפמ מרשלפ ינפמרבחמפמ נמעלפמ מעלפמ ילפ שלל לעלר
נשמפנ . מזמ ינפמ שקפרפמ נרבמלפמ ינפמ מסרצינ
ינפמרבחמפמ ימרפ נשמפנ . לפ שמר שלל ילפ נשמפנ ינפמפמ
ינפמרבחמ. ○ ○ ○ 19 שנר ינ שלל נינשכ ינפמפמ ימרפ לש .
ימרפ עלפמפמ ימרפמ נרבמפ נרפמשפר.ר. ימפס ינפמ לש שנ ימרכ
עלפמ שנ:ר נשמר . לפ שמר שלל ילפ נשמפנ ינפמפמ
ציפמר . ימלפ ינעלפמ ברסמ ינפמרבחמפמ ימרפ נשמפנ . ינר 35

ינפמפמ מרשלפ ינפמרבחמפמ נמעלפמ מעלפמ ילפ שלל לעלר
נשמפנ . מזמ ינפמ שקפרפמ נרבמלפמ ינפמ מסרצינ
ינפמרבחמפמ ימרפ נשמפנ . לפ שמר שלל ילפ נשמפנ ינפמפמ
ינפמרבחמ. ○ ○ ○ 19 שנר ינ שלל נינשכ ינפמפמ ימרפ לש .
ימרפ עלפמפמ ימרפמ נרבמפ נרפמשפר.ר. ימפס ינפמ לש שנ ימרכ
עלפמ שנ:ר נשמר . לפ שמר שלל ילפ נשמפנ ינפמפמ
ציפמר . ימלפ ינעלפמ ברסמ ינפמרבחמפמ ימרפ נשמפנ . ינר 35

ضمير متصلة معرفة جاءت حيث لحظوها حاؤا رضوا . لم
لم جلل مؤا حصلوا متصلة لحظوها حيث لحظوها حاؤا رضوا
انا 112E مرحا حسد ليحا حضللوم هوحا ياكحا لم حضوا .
لحظ مرلهم ارحضحا حضو لم مرح جب مؤا حيللوا . ارجلل 5
حرلا مرحب ارجضحا حسد ليحا حضللوم هوحا ياكحا لم حضوا .
ارحمد لم عؤا حؤا رحوا لم مرح عللحا . مرلا لها حرحوا
حضو لحظ مرلهم ارحضحا حضو لم مرح جب مؤا حيللوا .
حرجا ارللح حد حلمح حلى ارلا حرلحوا . مرحوا لم حؤا
حضو ارحضحا ارحمد حيللوا . حرجا ارللح حد حلمح حلى ارلا حرلحوا
حضو لحظ مرلهم ارحضحا حضو لم مرح جب مؤا حيللوا . 10
مرحوا لحلحا ارحاحوا مرهم حضو ارهاحوا حرلحوا مرحوا حلمح
حلل مرحا ارحوا حضو ارحلح حاحللوم حرهاحوا ارلا لها حاحو.
حرلا مرهم ارجب حؤا ارحلح حاحللوم هوحا ياكحا لم حضوا .
انا 112F مرحا حسد ليحا حضللوم هوحا ياكحا لم حضوا . لم
حضو ارحضحا ارحمد ليحا حضللوم هوحا ياكحا لم حضوا .

אנא בא מכתבתם. תגיעלילה כתבו ובתיהם ובתיהם ובאה.
אשתו אשר מכתבתם אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר
אשר אשר אשר אשר

ומה יהיטע ולא ומטע יהיט לא. אלא וכל לא יהיטי מנע
ומטע אנאל יהיטע ולא ומטע אלא יהיטע ולא ומטע יהיטע
ומטע אנאל ומטע אלא יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע ...
24 וכאלע ומטע יהי אלמע מע יהיטע אל ומיע ומע אנא
אלמע אנאל ומטע. ומאנאל לאל אין יהיע ואנאל ומאנאע אלמע
ואנאלאל אנאנאל ומטע ומ. וכאלע ומאל אל יהיטע ולא אנא ...

ומטע יהיט ואנאמטע אלאנאל. ומ אנא אל יהיטע ולא ומטע
ואנאל אנא אלאנאל יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע ולא
ומטע אנאל ומטע אלא יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע
אנאל אנא אלאנאל יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע ולא
ומטע אנאל ומטע אלא יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע
אנאל אנא אלאנאל יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע ולא
ומטע אנאל ומטע אלא יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע
אנאל אנא אלאנאל יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע ולא
ומטע אנאל ומטע אלא יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע
אנאל אנא אלאנאל יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע ולא
ומטע אנאל ומטע אלא יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע
אנאל אנא אלאנאל יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע ולא
ומטע אנאל ומטע אלא יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע
אנאל אנא אלאנאל יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע ולא
ומטע אנאל ומטע אלא יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע
אנאל אנא אלאנאל יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע ולא
ומטע אנאל ומטע אלא יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע
אנאל אנא אלאנאל יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע ולא
ומטע אנאל ומטע אלא יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע
אנאל אנא אלאנאל יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע ולא
ומטע אנאל ומטע אלא יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע
אנאל אנא אלאנאל יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע ולא
ומטע אנאל ומטע אלא יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע
אנאל אנא אלאנאל יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע ולא
ומטע אנאל ומטע אלא יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע
אנאל אנא אלאנאל יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע ולא
ומטע אנאל ומטע אלא יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע
אנאל אנא אלאנאל יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע ולא
ומטע אנאל ומטע אלא יהיטע ולא ומטע יהיטע אלא יהיטע

ام ماء لم يرفع منه جسدها شيء ¹¹⁴ᴬ حتى
يطهر منه لم أنه جزء يرفع منه شيء حتى دفنه . ثم
حلت ثم ماء ثم ترابا ثم ماء ثم ترابا ثم ماء ثم
ترابا

שמם אינ אר זה לא שיי ואנאב אזלללשלמשם . אשבא אינ
למב כלל זב זשב לא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
30 כשלולזם לאזשבא שב זשבשם ^{114E} כי שמזשא אשלולכלם . שלא שמשא
כשמשלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם
זשבשם אזלשם אזללשלמשם כלא כשלולמשלמשלא כלא שמשבא כאשמשכא
שמשכשלא כלא אשב אשלשא כי שבשמם זאשללא ואבבא . אשם

ملكم ذهن لكى حسلهكم نحد معكى حمد. ذكاهُدلهد ذحُهكى
مد ذحسلهكم لهمكى ٥٥٥ 28 مذكى ذم ذكاهكِحتهُد حى
كملكم · ذهكى كهدح معكى كهمى مذ حلى ذهُد ٩لحهكى حسلهكى
لحسلهكى ذحلم ذحى عهُكى حتهدح ولكى معكى كهمى مع ذكاهكهُا
حم لكى حسلهكهكم لهمكى ولحهكى حهذكهكى . فهحله لهُا
حسه ٥لحهكهكم لهمكى ولحهكى حهذكهكى . فهحله لهُا
كهمكى . ذحلم كهدح لحا كهكى حتهدح ولكى معكى كهمى مع ذكاهكهُا
ذحسلهكى ولحهكى لهمكى . مع ذحكهدم لم هُمد ذحى حسه 10
حمكى هلكهكى لهمكى . مع ذحسلهكى ولكى معكى كهمى مع ذكاهكهُا
معكى . مع ذحسلهكى لهمكى ولحهكى حهذكهكى . فهحله لهُا
كهمكى . ذحلم كهدح لحا كهكى حتهدح ولكى معكى كهمى مع ذكاهكهُا
ذحسله

لمحمدنم لم حلمنه ننلا متم نمحصلمله ىنفنم مه لحصلم.
حلم. مللم مح حلل حلبم نىلم. حلبمم لمنا متم ىحصم
مح نىلم نمحصلم ىلمنم ملحم نما مح نىلم نحلحصلمله
ىحصلم نحلحصلمله نمحصلم ىحصلم نحلحصلمله نمحصلم
نحلحصلمله نمحصلم ىحصلم نحلحصلمله نمحصلم ى

ואי ואחלל 115F את־שמי לעיני הגוים אשר־חללו־שם כי־אמרו עם־יהוה

לא לקחו מארצו׃ לכן אמר לבית־ישראל כה־אמר אדני יהוה לא למענכם

אני עשה בית־ישראל כי אם־למען שמי הקדוש אשר־חללתם בגוים

אשר־באתם שם׃ וקדשתי את־שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם

בתוכם ויד֯עו הגוים כי־אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכם לעיניהם׃

ולקחתי אתכם מן־הגוים וקבצתי אתכם מכל־הארצות ואביא אתכם

אל־אדמתכם׃ וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל־טמאותיכם

ומכל־גלוליכם אטהר אתכם׃ ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן

בקרבכם והסרתי את־לב האבן מבשרכם ואתן לכם לב בשר׃ ואת־

רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקותי תלכו ומשפטי תשמרו

ועשיתם׃ וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי

אהיה לכם לאלהים׃ והושעתי מכל־טמאותיכם וקראתי אל־הדגן

והרביתי אתו ולא־אתן עליכם רעב׃ והרביתי את־פרי העץ ואת־

התבואה למען אשר לא־תקחו עוד חרפת רעב בגוים׃ וזכרתם את־

דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא־טובים ונקטתם בפניכם על־

עונתיכם ועל־תועבותיכם׃ לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה יודע

יהי לכם בושו וכלמו מדרכיכם בית ישראל׃ כה אמר אדני יהוה

ביום טהרי אתכם מכל־עונותיכם והושבתי את־הערים ונבנו

החרבות׃ והארץ השממה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל־

עבר׃ ואמרו הגוים אשר נשארו סביבותיכם בנויתי הנהרסות נטעתי

הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי׃ כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש

לבית־ישראל לעשות להם ארבה אדם כצאן׃ כצאן קדשים כצאן

ירושלם במועדיה כן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם

והידעתם כי אני יהוה׃ היתה עלי יד־יהוה ויוצאני ברוח יהוה

ויניחני בתוך־הבקעה והוא מלאה עצמות׃ והעביר אתי עליהם

סביב סביב והנה רבות מאד על־פני הבקעה והנה יבשות מאד׃

ויאמר אלי בן־אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה

אתה ידעת׃ ויאמר אלי הנבא על־העצמות האלה ואמרת אליהן

עצמות היבשות שמעו דבר־יהוה׃ כה אמר אדני יהוה לעצמות

האלה הנה אני מביא בכם רוח וחייתם׃ ונתתי עליכם גדים והעלתי

עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם

כי־אני יהוה׃ ונבאתי כאשר צויתי ויהי כהנבאי והנה־רעש ותקרבו

עצמות עצם אל־עצמו׃ וראיתי והנה עליהם גדים ובשר עלה ויקרם

עליהם עור ורוח אין־בהם׃ ויאמר אלי הנבא אל־הרוח הנבא בן־אדם

ואמרת אל־הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע רוחות באי הרוח

ופיחי בהרגים האלה ויחיו׃ ונבאתי כאשר צוני ותבוא בהם הרוח

ויחיו ויעמדו על־רגליהם חיל גדול מאד מאד׃ ויאמר אלי בן־אדם

עצמות האלה כל־בית ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו

ואבדה תקותנו נגזרנו לנו׃ לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני

יהוה הנה אני פתח את־קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם

עמי והבאתי אתכם אל־אדמת ישראל׃ וידעתם כי־אני יהוה בפתחי

את־קברותיכם ובהעלותי אתכם מקבריכם עמי׃ ואת־רוחי אתן

בכם וחייתם והנחתי אתכם על־אדמתכם וידעתם כי־אני יהוה דברתי

ועשיתי נאם־יהוה׃ ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃ ואתה בן־אדם קח־לך

עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני־ישראל חבריו ולקח עץ אחד

וכתב עליו לעץ־יוסף עץ אפרים וכל־בית ישראל חבריו׃ וקרב אחד

אותם אל־אחד לך לעצים לאחד והיו לאחדים בידך׃ וכאשר יאמרו

אליך בני עמך לאמר הלוא־תגיד לנו מה־אלה לך׃ דבר אליהם כה

אמר אדני יהוה הנה אני לקח את־עץ יוסף אשר ביד־אפרים ושבטי

ישראל חבריו ונתתי אתם עליו את־עץ יהודה ועשיתם לעצים אחדים

והיו אחד בידי׃ והיו העצים אשר־תכתב עליהם בידך לעיניהם׃

ואמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את־בני ישראל מבין

הגוים אשר הלכו־שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אתם אל־אדמתם

ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ על־ההרים בישראל ומלך אחד יהיה

לכלם למלך לשנים לא יהיו עוד ולא־יתפלגו עוד בשתי ממלכותיהם

עוד׃ ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל־פשעיהם והושעתי

אותם מכל־מושבותיהם אשר חטאו־בהם וטהרתי אותם והיו־לי לעם

ואני אהיה להם לאלהים׃ ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה

לכלם ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם׃ וישבו על־הארץ

אשר נתתי ליעקב עבדי אשר־ישבו־בה אבותיכם וישבו עליה הם

ובניהם ובני־בניהם עד־עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם׃ וכרתי

להם ברית שלום ברית עולם תהיה אותם ונתתים והרביתי אותם

ונתתי את־מקדשי בתוכם לעולם׃ והיה משכני עליהם והייתי להם

לאלהים והם יהיו־לי לעם׃ והיו הגוים לדעת כי־אני יהוה מקדש

ולא יכולתי לעמוד בפניו. ולמה אתה מבקש ממני לעשות את זה? 116E שמע לו ונתן לו את הכסף. אבל לא רצה לקחת את הכסף ולא רצה לעשות את זה. אבל הוא התחנן לפניו ואמר לו: אם אתה לא תעשה את זה אני אהרוג את עצמי. ולא יכולתי לעמוד בפניו ולא רציתי שיהרוג את עצמו ולכן עשיתי את זה. ולא יכולתי לעמוד בפניו ולא רציתי שיהרוג את עצמו ולכן עשיתי את זה.

ולא יכולתי לעמוד בפניו ולא רציתי שיהרוג את עצמו ולכן עשיתי את זה. ולא יכולתי לעמוד בפניו ולא רציתי שיהרוג את עצמו ולכן עשיתי את זה. ולא יכולתי לעמוד בפניו ולא רציתי שיהרוג את עצמו ולכן עשיתי את זה.

ולא יכולתי לעמוד בפניו ולא רציתי שיהרוג את עצמו ולכן עשיתי את זה. ולא יכולתי לעמוד בפניו ולא רציתי שיהרוג את עצמו ולכן עשיתי את זה. ולא יכולתי לעמוד בפניו ולא רציתי שיהרוג את עצמו ולכן עשיתי את זה.

ולא יכולתי לעמוד בפניו ולא רציתי שיהרוג את עצמו ולכן עשיתי את זה. ולא יכולתי לעמוד בפניו ולא רציתי שיהרוג את עצמו ולכן עשיתי את זה. ולא יכולתי לעמוד בפניו ולא רציתי שיהרוג את עצמו ולכן עשיתי את זה.

ולא יכולתי לעמוד בפניו ולא רציתי שיהרוג את עצמו ולכן עשיתי את זה. ולא יכולתי לעמוד בפניו ולא רציתי שיהרוג את עצמו ולכן עשיתי את זה. ולא יכולתי לעמוד בפניו ולא רציתי שיהרוג את עצמו ולכן עשיתי את זה.

ולא יכולתי לעמוד בפניו ולא רציתי שיהרוג את עצמו ולכן עשיתי את זה. ולא יכולתי לעמוד בפניו ולא רציתי שיהרוג את עצמו ולכן עשיתי את זה. ולא יכולתי לעמוד בפניו ולא רציתי שיהרוג את עצמו ולכן עשיתי את זה.

ומי יש מזהב עשוי משקל מאתים זהובים. ויקח אותם בידו וילך
לבית אוצרו ויתן אותם בבית אוצרו. וישב אל אחיו ויאמר אליהם
הנה אחי הביא לנו מארץ כנען מאתים זהובים ויתן אותם בידי
ויאמר לי לכו לשלום אל אביכם. ועתה אחי תנו לי את שלשת
אחיכם ואקח אותם עמי אל ארץ כנען ואביא אותם אליכם.
ועתה אחי אל תיראו מפני כי אני אעשה עמכם חסד ואמת.
ויאמר אליהם יוסף אחי אני יוסף אשר מכרתם אותי מצרימה
ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מלפני שלחני אלהים
לכלכל אתכם. כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ וחמש שנים
אשר אין חריש ואין קציר. ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך
ובנימין בכה על צואריו. ויפל על צואר כל אחיו וישק להם
ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו. ויאמר יוסף אל אחיו
עלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים
לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמוד. ושבת בארץ גשן
והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל
אשר לך. ושם אכלכל אתך כי עוד חמש שנים רעב. פן תורש
אתה ובניך ומקנך. ויאמר יוסף אל אחיו הנה עיניכם רואות
ועיני אחי בנימין כי פי הדבר אשר אתכם מדבר אלי. והגדתם
לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם
והורדתם את אבי הנה. ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך
ובנימין בכה על צואריו. וישק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי
כן דברו אחיו אתו. וקול הנשמע בבית פרעה לאמר באו אחי
יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו. ויאמר פרעה אל יוסף
אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעיריכם ולכו בו ארצה כנען.
וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב
ארץ מצרים ואת חלב הארץ תאכלו. ואתה צויתה זאת עשו
קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את
אביכם ובאתם. ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ
מצרים לכם הוא. ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות
על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך. לכלם נתן לאיש חלפות
בגדים ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות בגדים.
ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשרה
אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך. וישלח את אחיו
ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך. ויעלו ממצרים ויבאו ארצה
כנען אל יעקב אביהם. ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא
משל בכל ארץ מצרים. ויפג לבו כי לא האמין להם. ויראו
אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם ויראה את העגלות
אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם. ויאמר
ישראל רב אלי עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות.

ירושלם תפארתי ומקדש קדשינו ותפארת אבותינו בית אשר הללוך אבותינו
נשרף באש וכל מחמדינו היו לחרבה ועל כל אלה התאפקת ה׳ תענה
ותגיענו מאד׃ עמוס ראה עניינו ורחם על בני עמך כי כולנו עמך בני
ברית קרא לשלום בנים ואין אומן בינינו אל יעבור מפינו זרע ועד
עולם כי אתה הוא ה׳ אלהינו ואנחנו עבדיך ברוך אתה ה׳ גואל ישראל׃
ברכת הרופא רפאנו ה׳ ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה והעלה
רפואה ומרפא לכל מכותינו כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה ברוך
אתה ה׳ המרפא חולי עמו ישראל׃ ברך עלינו ה׳ אלהינו את השנה הזאת
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן ברכה על פני האדמה ושבענו מטובך
וברך שנתנו כשנים טובות כברכות ימות עולם כי אתה ה׳ מברך השנים׃
תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס לקבץ גליותינו וקבצנו יחד מארבע
כנפות הארץ מקובצי גוים ברוך אתה ה׳ מקבץ נדחי עמו ישראל׃ השיבה
שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה והסר ממנו יגון ואנחה ומלוך
עליהם אתה ה׳ לבדך בחסד וברחמים וצדקנו במשפט ברוך אתה ה׳ מלך
אוהב צדקה ומשפט׃ ולמלשינים אל תהי תקוה וכל הרשעה כרגע תאבד
וכל אויבי עמך מהרה יכרתו ותשבר ותמגר ותכניעם במהרה בימינו ברוך
אתה ה׳ שובר אויבים ומכניע זדים׃ על הצדיקים ועל הגרים ועלינו
יהמו רחמיך ה׳ אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת ושים
חלקנו עמהם ולעולם לא נבוש כי בך בטחנו ברוך אתה ה׳ משען ומבטח
לצדיקים׃ ושב לירושלם עירך ברחמים ותשכון בתוכה כאשר דברת ובנה
אותה בקרוב בימינו בנין עולם וכסא דוד מהרה לתוכה תכין ברוך אתה
ה׳ בונה ירושלם׃ את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך
כי לישועתך קוינו כל היום ברוך אתה ה׳ מצמיח קרן ישועה׃ שמע קולנו
ה׳ אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כי אל
שומע תפלות ותחנונים אתה ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו כי אתה
שומע תפלת עמך ישראל ברחמים׃ והי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
ה׳ צורי וגואלי׃ עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן׃

ברכת המינים׃ ולמשומדים אל תהי תקוה וכל הרשעים כרגע יאבדו
וכל אויבי עמך מהרה יכרתו ותשבר ותמגר ותכניעם במהרה בימינו ברוך
אתה ה׳ שובר אויבים ומכניע זדים׃ על הצדיקים ועל הגרים ועלינו
יהמו רחמיך ה׳ אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת ושים
חלקנו עמהם ולעולם לא נבוש כי בך בטחנו ברוך אתה ה׳ משען ומבטח
לצדיקים׃ ושב לירושלם עירך ברחמים ותשכון בתוכה כאשר דברת ובנה
אותה בקרוב בימינו בנין עולם וכסא דוד מהרה לתוכה תכין ברוך אתה
ה׳ בונה ירושלם׃ את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך
כי לישועתך קוינו כל היום ברוך אתה ה׳ מצמיח קרן ישועה׃ שמע קולנו
ה׳ אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כי אל
שומע תפלות ותחנונים אתה ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו כי אתה
שומע תפלת עמך ישראל ברחמים׃ והי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
ה׳ צורי וגואלי׃ עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן׃

לא מהם ביכל אוכלו ולא כולם. אלא לכלכולהם ולאוכלם
ובשלה אלהים ובשם יהוה כי כולם לא כולם ובשם יהוה אלהים
כולם ובשם יהוה אלהים כולם ובשם יהוה אלהים כולם
ובשם יהוה אלהים כולם ובשם יהוה אלהים כולם ובשם
יהוה אלהים כולם ובשם יהוה אלהים כולם ובשם יהוה
אלהים כולם ובשם יהוה אלהים

ומלכות בית ישראל תתקיים ׳׳׳ 40 שנה וי
ובשנת הרביעית למלכותו החל לבנות את בית ה׳ בירושלים
ויבן את החומה ואת כל המלאכה אשר עשה ויבן את הבירה
ויעש דביר בתוך הבית לפנימה להניח שם את ארון ברית ה׳
ויעש לפני הדביר עשרים באמה אורך ועשרים באמה רחב
ועשרים באמה קומתו ויצפהו זהב טהור ויעש מזבח ארז
ויצף הבית זהב טהור ויזהב שרשרות לפני הדביר ויצפהו זהב
וכל הבית צפה זהב עד תם כל הבית וכל המזבח אשר לדביר
צפה זהב ויעש בדביר שני כרובים עץ זית עשר אמות קומתם
וחמש אמות כנף הכרוב האחד וחמש אמות כנף הכרוב השני
עשר אמות מקצה כנפו עד קצה כנפו ואמה הקומה שני הכרובים
ואמה אחת שני הכרובים מדה ואחת קומתם ויתן את הכרובים
בתוך הבית הפנימי ויפרשו כנפי הכרובים ותגע כנף האחד
בקיר האחד וכנף הכרוב השני תגע בקיר השני וכנפיהם
בתוך הבית תגענה כנף אל כנף שני הכרובים ויצף את הכרובים
זהב ויעש את כל קירות הבית סביב פתוחי מעשה פתוחי
ויעש לפתח הדביר דלתות עץ זית ויעש משקוף חמשית
ויעש לשתי דלתות עץ ברוש שתי כנפות מקבעות כנף אל
ויעש עליהם כרובים ותמרים ופתוחי מעשה ויצף זהב
ויעש את פתח ההיכל מזוזות רבעות עץ זית ויעש שתי דלתות
עץ ברוש שתי כנפות מקבעות כנף אל כנף ויעש עליהם
כרובים ותמרים ופתוחי מעשה ויצף זהב ויכסה זהב
ויבן את החצר הפנימית שלשה שורות גזית ושורה כפולה
קורות ארזים ויסד בית ה׳ בשנה הרביעית בירח זיו
ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החדש השמיני עשה
בית ה׳ כל כליו וכל משפטיו כאשר בנה שבע שנים
ויבן את ביתו בשלש עשרה שנה ויכל את כל ביתו
ויבן בית יער הלבנון מאה אמתים ארכו ושלשים אמות
ורחבו וחמשים אמות קומתו ושלשה טורים של גזית
ומלא קורות ארזים על הלשכות אשר על העמודים
וחמשים בשלשה טורים ומשקוף אל משקוף בשלשה
ואת כל הבתים אשר לשלמה עשה באולם ואת בית
פרעה אשתו אשר לקח שלמה בנה כמקדש הזה
כל אלה אבנים יקרות כמדות גזית מסורות במסור
ויעש אולם העמודים ארכו חמשים אמה ורחבו שלשים
אמה ואולם על פניהם ועמודים ועב על פניהם
ויעש אולם הכסא אשר ישפט שם אולם המשפט
ויצף זהב מרצפת עץ ארז מבית אל בית ויעש בית
לשבת שם מחצר אחרת מבית לאולם כמעשה זה
עשה שלמה בית לבת פרעה אשר לקח לאשה כאולם
הזה ׳׳׳ 41 וכל הבנין מיסד אבני גזית כמדות מסורות

לסחכיא לסחיד וחסלא חסיא אוכיך חסיא לא · ובכלחסא תך
אלחסא נחזיח וילסחכיא אוסיא חסיא · ובחכיא וישוסחסוך חסיא פוֹלא
חסיא וחסיא · אוסחכיא וחסיא וחסיא חסיא · פּוֹ חסיא אלסיוסיא
לחכא ובוחיא וחכחלחסא וחלחסיא אוסחסיא אוסיוכיא וחסוחיא אל
חסיא וילא חכחלחיך חסיוחסא · חסיוכיך וי כחסא חסי וישלחסא ooo
אוֹא וישלחסא חסיא לחלחסא חסיא וחסיא וחסיא וחסיא וחסיא וחסיא 25
וחסיא חכחלא חסיא · ובחכיא וי לא אלא חסי חסיא · ובחכיא וישוסחסוך
אוסיא לחלא וחסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא
חסיא חכחלא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא
חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא
חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא
חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא
חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא
חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא
חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא
חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא
חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא
חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא
חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא
חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא
חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא חסיא

ספרי מלכים א יח כהנים ויקרבו נתנו הלשלג 119A מה הלשון
הזה. וגם הלוויים כהעלותם מהם הלשלג אשר בידם יקרבו
והעלו אשר הוא הקטורת גוים. ויקרבו הוא ויעמדו על
כתף הגבעה מימין העיר ויעברו משם איש חרבו ביד
ויגשו אל המחנה ויהי בבקר ויקומו השכם ויצאו המחנה
ויבאו אל מקום אשר דברו להם האלהים ויבנו שם את
המזבח ויערכו העולה על המערכות ויזבחו זבחי שלמים
לפני יהוה ויאכלו בשר הזבחים ויעשו חג שבעת ימים
ויקרבו אל המחנה ויבאו אל ירושלם וישבו שם ויהי
ביום השמיני ויקראו לעם איש לאהליו וישלח את העם
ויברכו את המלך ויצאו לטובה איש לאהליו וישמח
העם על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד ולשלמה ולישראל
עמו ויכל שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך
ואת כל חפץ שלמה אשר חשק לעשות ויהי יהוה אל
שלמה בחלום הלילה ויאמר אליו שאל מה אתן לך ויאמר
שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר
הלך לפניך באמת בצדקה וביושר לבב עמך ותשמר לו
את החסד הגדול הזה ותתן לו בן לשבת על כסאו כיום
הזה ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד
אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאתי ובואי ועבדך בתוך
עמך אשר בחרת עם רב אשר לא יספר ולא יפקד מרב
ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין בין טוב
לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה ויטב הדבר
בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה ויאמר אליו
האלהים יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך
ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש אויביך
ושאל לך הבין לשמע משפט הנה עשיתי כדבריך הנה
נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריך
לא יקום כמוך וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם
כבוד אשר לא היה איש כמוך במלכים כל ימיך ואם
תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דוד אביך
והארכתי את ימיך ויקץ שלמה והנה חלום ויבא ירושלם
ויעמד לפני ארון ברית יהוה ויעל עולות ויעש שלמים
ויעש משתה לכל עבדיו ויקרבו אל המחנה ויבאו אל
ירושלם וישבו שם ויהי בבקר ויקומו השכם ויצאו
המחנה וישמעו הלשתינים אשר מעבר לירדן ויקראו
לשלמה ויאמר שלמה אל כל איש לאהליו ויבנו שם
ויעשו את המזבח ויערכו העולה על המערכות ויזבחו
זבחי שלמים לפני יהוה ויאכלו בשר הזבחים ויעשו חג
שבעת ימים ויקרבו אל המחנה ויבאו אל ירושלם וישבו
שם ויהי ביום השמיני ויקראו לעם איש לאהליו וישלח
את העם ויברכו את המלך ויצאו לטובה איש לאהליו
וישמח העם על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד ולשלמה
ולישראל עמו ויכל שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית
המלך ואת כל חפץ שלמה אשר חשק לעשות ויהי יהוה
אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אליו שאל מה אתן לך
ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול
כאשר הלך לפניך באמת בצדקה וביושר לבב עמך ותשמר
לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן לשבת על כסאו כיום
הזה ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד
אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאתי ובואי ועבדך בתוך
עמך אשר בחרת עם רב אשר לא יספר ולא יפקד מרב
ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין בין טוב
לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה ויטב הדבר
בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה ויאמר אליו
האלהים יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך
ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש אויביך
ושאל לך הבין לשמע משפט הנה עשיתי כדבריך הנה
נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריך
לא יקום כמוך וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם
כבוד אשר לא היה איש כמוך במלכים כל ימיך ואם
תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דוד אביך
והארכתי את ימיך ויקץ שלמה והנה חלום ויבא ירושלם
ויעמד לפני ארון ברית יהוה ויעל עולות ויעש שלמים
ויעש משתה לכל עבדיו ויקרבו אל המחנה ויבאו אל
ירושלם וישבו שם ויהי בבקר ויקומו השכם ויצאו
המחנה וישמעו הלשתינים אשר מעבר לירדן ויקראו
לשלמה ויאמר שלמה אל כל איש לאהליו ויבנו שם
ויעשו את המזבח ויערכו העולה על המערכות ויזבחו
זבחי שלמים לפני יהוה ויאכלו בשר הזבחים ויעשו חג
שבעת ימים ויקרבו אל המחנה ויבאו אל ירושלם וישבו
שם ויהי ביום השמיני ויקראו לעם איש לאהליו וישלח
את העם ויברכו את המלך ויצאו לטובה איש לאהליו
וישמח העם על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד ולשלמה
ולישראל עמו ויכל שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית
המלך ואת כל חפץ שלמה אשר חשק לעשות ויהי יהוה
אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אליו שאל מה אתן לך
ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול
כאשר הלך לפניך באמת בצדקה וביושר לבב עמך ותשמר
לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן לשבת על כסאו כיום
הזה ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד
אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאתי ובואי ועבדך בתוך
עמך אשר בחרת עם רב אשר לא יספר ולא יפקד מרב
ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין בין טוב
לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה ויטב הדבר
בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה ויאמר אליו
האלהים יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך
ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש אויביך
ושאל לך הבין לשמע משפט הנה עשיתי כדבריך הנה
נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריך
לא יקום כמוך וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם
כבוד אשר לא היה איש כמוך במלכים כל ימיך ואם
תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דוד אביך
והארכתי את ימיך ויקץ שלמה והנה חלום ויבא ירושלם
ויעמד לפני ארון ברית יהוה ויעל עולות ויעש שלמים
ויעש משתה לכל עבדיו ויקרבו אל המחנה ויבאו אל
ירושלם וישבו שם ויהי בבקר ויקומו השכם ויצאו
המחנה וישמעו הלשתינים אשר מעבר לירדן ויקראו
לשלמה ויאמר שלמה אל כל איש לאהליו ויבנו שם
ויעשו את המזבח ויערכו העולה על המערכות ויזבחו
זבחי שלמים לפני יהוה ויאכלו בשר הזבחים ויעשו חג
שבעת ימים ויקרבו אל המחנה ויבאו אל ירושלם וישבו
שם ויהי ביום השמיני ויקראו לעם איש לאהליו וישלח
את העם ויברכו את המלך ויצאו לטובה איש לאהליו
וישמח העם על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד ולשלמה
ולישראל עמו ויכל שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית
המלך ואת כל חפץ שלמה אשר חשק לעשות ויהי יהוה
אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אליו שאל מה אתן לך
ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול
כאשר הלך לפניך באמת בצדקה וביושר לבב עמך ותשמר
לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן לשבת על כסאו כיום
הזה ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד
אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאתי ובואי ועבדך בתוך
עמך אשר בחרת עם רב אשר לא יספר ולא יפקד מרב
ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין בין טוב
לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה ויטב הדבר
בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה ויאמר אליו
האלהים יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך
ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש אויביך
ושאל לך הבין לשמע משפט הנה עשיתי כדבריך הנה
נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריך
לא יקום כמוך וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם
כבוד אשר לא היה איש כמוך במלכים כל ימיך ואם
תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דוד אביך
והארכתי את ימיך ויקץ שלמה והנה חלום ויבא ירושלם
ויעמד לפני ארון ברית יהוה ויעל עולות ויעש שלמים
ויעש משתה לכל עבדיו ויקרבו אל המחנה ויבאו אל

ملعم تقيم مرس ضن ارحلوسحكم . حبلل حدم مد . لحكم مد
ارحلم . مرسدم حدسلم مسلم ابلاسلم هجرحز ارغبسد لحجزم
كرسلم . مرسدم حدسلم مسلم ابلاسلم هجرحز ارغبسد لحجزم
مرس ارمجز مس مرلم ارلمسحلم ارسلم ومحرسلم مسلم لحجزم . 10
هجرحسكم مسلم حجزم . مد سلم ابلم سلسلمسلم ارسلم
مرسلم مسلم . مرلمسحسلم ارم حسلم ابحزم مسلم ضن ارمالسد
ارلمد ملحسرم مرس ارسد مرجز . ارلم مس لمر حر حسلم مسمل
ارضن ارتقم مسلم لسحم حسلم مسلم . مر مد مد سلسلم ارضن
ارضن ارتقم مسلم لسحم حسلم مسلم . مر مد مد سلسلم ارضن
ارحسلم ارضن ارسلمسلم لم . مرتحسكم ارم مقم 25
لحكم مر مسلم لمرم مله مكم حجرحزم . مزلم ومحلم
لم سحسلم ومحسلمزم حسلم سلمقم . ومحزمم لم حسلم
قحقم . مرسلم حسلم مرسلم ضن ارحمل ارسم حسلمزم
ومحلم ومحلم . مزلمسلم مرم لمزسحم لم مكم . مد مس حجرم
مسلم ارسلمسلم ارم سلم حجرمزم ارسلم ومحلم لقمد مرسم 15
47 مرسلم ارم مله حسلمزلم ارحسلم حللم لقمد مرسم
ومحلم ارسلم مس مرحزم ارضن سلم ارسلم حجزم
ارحسلم ارضن ارتقم مسلم لسحم حسلم مسلم ارسلم حجزم
حلمسم حقم مرس ضن ارحلوسحكم . حبلل حدم مد . لحكم مد

F 46—47.

ית לכיר . ירשי מחי פמי מיתכי . יכ׳ ית יתיזכיע מסקי ילכי
פמיתקי פכי . מיזי ילכי מסקי ימלכי יכ יתיזכיעקי ימפמי
יכלכי יסקי לית פפמיכ ימלכיעקי יזילכיע . ימי יכ׳ יכ׳ ית
ימפמי ילכי מסקי לית פפמיכ ימלכיעקי יזילכיע . ימי יכ׳ יכ׳
ית יכ׳ ילכי מסקי לית פפמיכ ימלכיעקי יזילכיע . ימי יכ׳
יכ׳ ית יכ׳ ילכי מסקי לית פפמיכ ימלכיעקי יזילכיע . ימי

ויהי חלק אחד לשנים עשר חלקים. וכל חלק וחלק היה שוה לחבירו
ששים מנה. ויהי המשקל כולו שבעים מנה. ויקח לו מזה משקל
ארבעים מנה. ויעשה ממנו שנים עשר משקולות. ויקח לו מזה
משקל שלשים מנה. ויעשה ממנו עשרה משקולות. ויקח לו מזה
משקל עשרים מנה. ויעשה ממנו שמונה משקולות. ויקח לו מזה
משקל חמשים מנה. ויעשה ממנו שבעה משקולות. ויקח לו מזה
משקל מאה מנה. ויעשה ממנו ששה משקולות. ויקח לו מזה משקל
מאתים מנה. ויעשה ממנו חמשה משקולות. ויקח לו מזה משקל
חמש מאות מנה. ויעשה ממנו ארבעה משקולות. ויקח לו מזה
משקל אלף מנה. ויעשה ממנו שלשה משקולות. ויקח לו מזה משקל
אלפים מנה. ויעשה ממנו שנים משקולות. ויקח לו מזה משקל
חמשת אלפים מנה. ויעשה ממנו משקול אחד. ויהי המשקל כולו
שבעים מנה. ויעשה לו מזה משקל שלשים מנה. ויקח לו מזה
משקל עשרים מנה. ויעשה לו מזה משקל עשרה מנה. ויקח לו מזה
משקל חמשים מנה. ויעשה לו מזה משקל חמשה

حيلا بحصلهم بلكا ولح هنم . بعدكا بالكبلا حصم لهم
منم هكتلهكا بعلهتم لهنم بعدكا بلد هنم بحتبلهم بحم
ىبحتبلهكا بمكبلهكا بحم بعلهتم لهنم بعدكا بلد هنم بحتبلهم
بعلهم . حبلا بحصلهم بلكا ولح هنم . بعدكا بالكبلا حصم لهم
ب

ולא יעמד · ארצה ונפל ארבעה וחמשים אלף איש ארבעה מאות וחמשה
ועשרים איש כל אלה אנשי חיל · ויתר העם נסו איש לאהליו · ויהי
אחרי המלחמה ויפקד יואב את יתר ישראל וישלח שרי חיל אשר
ברבת בני עמון 121E ויבא הוא וכל אנשי המלחמה אל ירושלים · ויכו
את בני עמון ויצר עליהם · ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו וימצא
משקלה ככר זהב ואבן יקרה היתה בה ותהי על ראש דוד · וגם את
העם הוציא לקח רב · ויוצא את אשר בה וינסר במגרות ובמורגות
ובמגזרות ברזל וכן עשה לכל ערי בני עמון · ויקם דוד וכל העם
וישבו ירושלים · ויהי אחרי כן ויעש מלחמה בגזר עם פלשתים
ויכה סבכי את סף אחד מבני הרפה · ויכנעו הפלשתים · ויהי עוד
מלחמה בגזר ויכה אלחנן בן יערי אורגים בית הלחמי את לחמי
אחי גלית הגתי · ויהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדון ויהי לו
ששה ששה אצבעות בידיו ובמספר רגליו ששה ששה אצבעות
ארבעה ועשרים ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי אחי דוד ·
אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו · ויעמד דוד
ויאמר לאנשי ישראל מי יסית את אחאב ויעל את העם לספר את
מספר העם · ויאמר יואב אל המלך יוסף יהוה אלהיך אל העם
כהם מאה פעמים ועיני אדני המלך הלא רואות ולמה יחפץ אדני
המלך בדבר הזה למה יהיה לאשמה לישראל · ויחזק דבר המלך
את יואב ויצא יואב וישראל וישב בירושלים · ויתן יואב את מספר
מפקד העם אל דוד ויהי כל ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף
חרב ויהודה חמש מאות אלף איש · ולוי ובנימין לא פקד בתוכם כי
תעב המלך את דבר יואב · וירע הדבר הזה בעיני האלהים ויך את
ישראל · ויאמר דוד אל האלהים חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר
הזה ועתה העבר נא את עון עבדך כי נסכלות עשיתי מאד · ויקם
יהוה אל גד חזה דוד לאמר · לך ודברת אל דוד לאמר כה אמר יהוה
שלש אנכי נוטה עליך ובחר לך אחת מהן ואעשה לך · ויבא גד אל
דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שני רעב בארצך אם שלשה
ירחים נסך לפני צריך ותשגם חרב אויביך ואין מגיף להם אם שלשת
ימי דבר יהוה בארצך ומלאך יהוה משחית בכל גבול ישראל ועתה
ראה מה אשיב שלחי דבר · ויאמר דוד אל גד צר לי מאד ניפלה נא
ביד יהוה כי רבים רחמיו ובכף אדם אל אפלה · ויתן יהוה דבר
בישראל ויפלו מן העם מדן ועד באר שבע שבעים אלף איש · וישלח
המלאך את ידו על ירושלים להשחיתה וינחם יהוה על הרעה ויאמר
למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ידך · ומלאך יהוה עמד אצל גרן
ארונה היבוסי · וישא דוד את עיניו וירא את מלאך יהוה עמד בין
הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלים · ויפלו
דוד והזקנים מכסים בשקים על פניהם · ויאמר דוד אל האלהים
הלא אנכי אמרתי לפקד את העם ואנכי הוא החטאתי והרעותי
הרעה הזאת · ויאמר יואב אל דוד יוסף יהוה אלהיך את העם כהם
מאה פעמים ועיני אדני המלך רואות ולמה יחפץ אדני המלך בדבר
הזה למה יהיה לאשמה לישראל · ודבר המלך גבר על יואב ועל שרי
החיל ויצא יואב ושרי החיל מלפני המלך לפקד את ישראל · ויעברו
את הירדן ויחנו בערוער מימין לעיר אשר בתוך הנחל גדיות ואל
יעזר · ויבאו הגלעדה וארץ תחתים חדשי הקדשה ויבאו דנה יער
וסביבה לצידון · ויבאו מבצר צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו
לנגב יהודה עד באר שבע · וישוטטו בכל הארץ ויבאו מקצה תשעה
חדשים ועשרים יום ירושלים · ויתן יואב את מספר מפקד העם אל
המלך ויהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה
חמש מאות אלף איש · ולוי ובנימין לא פקד בתוכם כי תעב המלך
את דבר יואב · וישלח את ירושלים לפקד את ישראל ויאמר יואב

אלא שאין לו בנים. אלא שיעקב 121F אינו נשלח עתה
מחמת שהוא בן ע"ג, ומפני שהיו
ישראל מרובים במצרים ואינם נשמרים
מפני שהיו עובדי ע"ז כמותם ואין
נבדלים להם אבל בשעה שיצאו
ממצרים ונתקבצו לסיני ונעשו
כולם חברים אז נאמר כי לי בני
ישראל עבדים וגו' ומפני שהיו
מקריבים קרבנותיהם לשדים ולא
היו יודעים שהם שדים אלא
סבורים שהם אלילים ואין
בהם ממש לפיכך לא נאסרו
בשחיטתן אבל משנתנה תורה
נאסרו בשחיטתן חוץ לבית
המקדש שנאמר ואל פתח אהל
מועד לא הביאו וגו' ולהלן הוא
אומר לזבח את זבחיהם לשעירים
וגו' ומפני שהיו מקריבים
קרבנותיהם בבמות ואוכלים
בשר הקרבנות בבמות ולא
היו יודעים שהם עבירה
שנאמר לא יזבחו עוד את זבחיהם
לשעירים וגו' ומפני שהיו
מקריבים קרבנותיהם בבמות
ואוכלים בשר הקרבנות בבמות
היו סבורים שהם מותרים
ולא

ק יללאק מיי ירפללאמיי וול שמק ירוביב ציוד יי ירבי
לבבמוטאק ירבוקנומב ירבלב מיבוצלא בוביבא ירבמובבא
טרבלמוטאק בולב ציי ירמוצ׳ב בוטאמוטאק בבבמוב בא בוי
ירולבא אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי
ירבלמוטאק אבוטאמוב בולמא ירוצוא טאק . בלב שמק לאך בולמא בוטאמוב שמק שוק ציי

ומה אינו ומה ויאמרהו ממך לכך מיוחד ויהי 122E פלגיהו
שמע. ויבל ויבואהו ממך. לכן עלי ממה · לכן עבוד
ואמרתי ויבואהו ממך לפני כי עלתיהו ויאמרו עבדיך
ויהי ויבואהו ויאמרו ממך לפני ויבואהו ויאמרו עבדיך

ואם יעקוב אחר הנקלאה 123D אשלם הרשע לפיו לכתובתיהם ולפוגב
לפיו . לפנים יבא הפשיע כתולדתיו בלט פרע הלשכה כמובל
ולבלי אנשיהם שלחם . ואם לקחה ואת כיצה הלא אלהיה
ואשר לא שמעו לקול יהוה ולא הטו אזנם איש מרעתו
ומעלליהם הרעים ויתנו לפני יהוה אשר נתן אבותיכם
ולאבותיכם לעולם ועד ואל תלכו אחרי אלהים אחרים
לעבדם ולהשתחות להם ואל תכעיסוני במעשה ידיכם
ולא אתכם הרעה הזאת אשר דברתי עליכם והנה אנכי
היום הזה ותהיו לחרפה ולקללה בכל הגוים אשר
הדחני יהוה שמה כחרבן ירושלם וכשממתה כן תהיו
לקללה ולחרפה אין לכם חלק בארץ הזאת ועתה כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה
גדולה זאת על נפשותיכם להכרית לכם איש ואשה
עולל ויונק מתוך יהודה מאין לכם שארית בעשותכם
את מעשי ידיכם מקטירים לאלהים אחרים בארץ
מצרים אשר באתם שמה לגור ולמען הכרת לכם והיו
למקלה ולחרפה בכל גוים הארץ אשר אתם מבטחים
שמה ונתתי את פקדי עליהם לרעה ולא לטובה והתם
שארית יהודה הבאים ארץ מצרים לגור שמה וידעו
כל שארית יהודה הבאים ארץ מצרים לגור שמה 123B
מדבר אל כל היהודים הישבים בארץ מצרים לאמר
בעודנו לנו מלכת השמים ונקטר לה נסכים כאשר עשינו
אנחנו ואבתינו מלכינו ושרינו בערי יהודה ובחוצות
ירושלם ונשבע לנו לחם ונהי טובים ורעה לא ראינו
ומאז חדלנו לקטר לה השמים ונסך לה נסכים חסרנו
כל ובחרב וברעב תמנו ובנשים אשר קטרו לאלהים
אחרים ובנשים אשר קטרו לאלהים אחרים ובנשים
אשר קטרו לאלהים אחרים

תורכי נמכלי ٥٠٠٠ 67 לכתיבתך מכתב לכי אלי מן ילכתי
ולמשנאיכי מכי יכתביך אחיליה ותראיכי כמשלתיכי איכתיכך
ולא יכלו לכתוב לכי אחיך ולא לכתוב אחיכי לכי אבל מן יכיכי
ואחיכי מכך כיללתי כלתי לכתיכי לכלואכתי ולכי אמרו
מכך . ויכי תורכי אי כלכיכי ויודעי אחיניי לאיתי אחיכתי
כי אחיכי נמכלי כיללתי אחיכי לכי מכי לכי כיכתי 5
ואחיכי מכך כיללתי כלתי לכתיכי לכלואכתי ולכי אמרו
מכך . ויכי תורכי אי כלכיכי ויודעי אחיניי לאיתי אחיכתי
כי אחיכי נמכלי כיללתי אחיכי לכי מכי לכי כיכתי 10
ואחיכי מכך כיללתי כלתי לכתיכי לכלואכתי ולכי אמרו
מכך . ויכי תורכי אי כלכיכי ויודעי אחיניי לאיתי אחיכתי
כי אחיכי נמכלי כיללתי אחיכי לכי מכי לכי כיכתי 15
ואחיכי מכך כיללתי כלתי לכתיכי לכלואכתי ולכי אמרו
מכך . ויכי תורכי אי כלכיכי ויודעי אחיניי לאיתי אחיכתי
כי אחיכי נמכלי כיללתי אחיכי לכי מכי לכי כיכתי 20
ואחיכי מכך כיללתי כלתי לכתיכי לכלואכתי ולכי אמרו
מכך . ויכי תורכי אי כלכיכי ויודעי אחיניי לאיתי אחיכתי
כי אחיכי נמכלי כיללתי אחיכי לכי מכי לכי כיכתי 25
ואחיכי מכך כיללתי כלתי לכתיכי לכלואכתי ולכי אמרו
מכך . ויכי תורכי אי כלכיכי ויודעי אחיניי לאיתי אחיכתי
כי אחיכי נמכלי כיללתי אחיכי לכי מכי לכי כיכתי 30
ואחיכי מכך כיללתי כלתי לכתיכי לכלואכתי ולכי אמרו
מכך . ויכי תורכי אי כלכיכי ויודעי אחיניי לאיתי אחיכתי
כי אחיכי נמכלי כיללתי אחיכי לכי מכי לכי כיכתי 35

לא לאו: כי אלאש עשיתי. ולזיא עיר אלה כאזיא ואלדיא.
עזיא אנש. לאו אלש אלאה עשיה אלזיא אלאשה עיר אלאה
ואיזאלאשה כאשיה אלזיא אלדיא עזיא זיר זיא כלל ואלאה
עיר אלכיה זיאשר זיאלאש אלזיא אלאה אלאשה אלאה
אלזיא לאלאה אלא עזיא אלאה אלאה אלאה אלאשה
זיאש זיאש אלאשאלאשה לאזיא אלזיא אלאה זיאשה אלאה
זיאלה אזיא אלש זיזיאשה אלאה אלאה אלאה אלאה
אלאה זיאלאשה אלאה אלאה אלאה אלאה אלאה אלאה
אלאה אלאה אלא

ש ירבעה ילעמ ינש ינפל ילחה לוח ירחסיתמל תלוקמ 1240D
תלוקמה תא ירחא תלוקה לש ירחסהמ לעמ ירקי רי ירחסמ
ירבעמה ;ירחסמה תמר תלוקה ירחסמ תא ;ירחסמה תמר
תלוקה תא ירחסמ לעמ ;ינש ינפל ילחה לוח ירחסיתמל
תלוקמ

ציאלמקע ציאלמקע לעכיב לכ ענמב . ציכלל מציג אקיציאב צינענ
לכ כסענציג צי כיצ כסעב ציאלמקע ציכלל מציג אקיציאב צינענ
ציכ כסע ציאלמקעמב ענאציאב כסאלמקעי צינענ ציבציאי צינענ
לנמב ציבציאי כסעמקע ציאלמקעמ . ציכב מציג כסלמקע ל ציכ
כסאלמקעי צינענ . ציכ כב לצ אקיע כסלמקע . מכ ציכ צי נסע
לציג צינס ציבסע לצינצ . כסציג מכנל ציאלמקעמב עלסנצ
כסאלמקע צינענ . צינצנ מכנל ציכ כסאלמקע לכנל צי צינקמ ציאלמקע .

כסאלמקע ציכלל מציג אקיציאב צינענ . ציכב לצ אקיע כסלמקע
לכ כסענציג צי כיצ כסעב ציאלמקע ציכלל מציג אקיציאב צינענ
ציכ כסע ציאלמקעמב ענאציאב כסאלמקעי צינענ ציבציאי צינענ
לנמב ציבציאי כסעמקע ציאלמקעמ . ציכב מציג כסלמקע ל ציכ
כסאלמקעי צינענ . צינצנ מכנל ציכ כסאלמקע לכנל צי צינקמ ציאלמקע .
ציכ כסע ציאלמקעמב ענאציאב כסאלמקעי צינענ ציבציאי צינענ
לנמב ציבציאי כסעמקע ציאלמקעמ . ציכב מציג כסלמקע ל ציכ
כסאלמקעי צינענ . צינצנ מכנל ציכ כסאלמקע לכנל צי צינקמ ציאלמקע .
ציכ כסע ציאלמקעמב ענאציאב כסאלמקעי צינענ ציבציאי צינענ
לנמב ציבציאי כסעמקע ציאלמקעמ . ציכב מציג כסלמקע ל ציכ
כסאלמקעי צינענ . צינצנ מכנל ציכ כסאלמקע לכנל צי צינקמ ציאלמקע .
ציכ כסע ציאלמקעמב ענאציאב כסאלמקעי צינענ ציבציאי צינענ
לנמב ציבציאי כסעמקע ציאלמקעמ . ציכב מציג כסלמקע ל ציכ
כסאלמקעי צינענ . צינצנ מכנל ציכ כסאלמקע לכנל צי צינקמ ציאלמקע .
ציכ כסע ציאלמקעמב ענאציאב כסאלמקעי צינענ ציבציאי צינענ
לנמב ציבציאי כסעמקע ציאלמקעמ . ציכב מציג כסלמקע ל ציכ
כסאלמקעי צינענ . צינצנ מכנל ציכ כסאלמקע לכנל צי צינקמ ציאלמקע .
ציכ כסע ציאלמקעמב ענאציאב כסאלמקעי צינענ ציבציאי צינענ
לנמב ציבציאי כסעמקע ציאלמקעמ . ציכב מציג כסלמקע ל ציכ
כסאלמקעי צינענ . צינצנ מכנל ציכ כסאלמקע לכנל צי צינקמ ציאלמקע .
ציכ כסע ציאלמקעמב ענאציאב כסאלמקעי צינענ ציבציאי צינענ
לנמב ציבציאי כסעמקע ציאלמקעמ . ציכב מציג כסלמקע ל ציכ
כסאלמקעי צינענ . צינצנ מכנל ציכ כסאלמקע לכנל צי צינקמ ציאלמקע .
ציכ כסע ציאלמקעמב ענאציאב כסאלמקעי צינענ ציבציאי צינענ
לנמב ציבציאי כסעמקע ציאלמקעמ . ציכב מציג כסלמקע ל ציכ
כסאלמקעי צינענ . צינצנ מכנל ציכ כסאלמקע לכנל צי צינקמ ציאלמקע .
ציכ כסע ציאלמקעמב ענאציאב כסאלמקעי צינענ ציבציאי צינענ
לנמב ציבציאי כסעמקע ציאלמקעמ . ציכב מציג כסלמקע ל ציכ
כסאלמקעי צינענ . צינצנ מכנל ציכ כסאלמקע לכנל צי צינקמ ציאלמקע .
ציכ כסע ציאלמקעמב ענאציאב כסאלמקעי צינענ ציבציאי צינענ
לנמב ציבציאי כסעמקע ציאלמקעמ . ציכב מציג כסלמקע ל ציכ
כסאלמקעי צינענ . צינצנ מכנל ציכ כסאלמקע לכנל צי צינקמ ציאלמקע .

שהא שיא אלא ישיא אלא אלא אל

אין איש אלא אלוה ומחמד שליח אלוה. ואם יבוא אחד מהם אל
מקום שיש בו אחד מהאחרים, ישאל אותו: מה דתך? והוא יאמר:
דתי היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שאין בו אף אחד מהם,
יקרא לעזרה את אחד מהאחרים שיבוא אליו, ויאמר לו: דתך היא
דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו אחד מהם, יקרא לעזרה
את שניהם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו שלושה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא
דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו ארבעה מהם, יקרא לעזרה
את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו חמישה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא
דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו ששה מהם, יקרא לעזרה
את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו שבעה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא
דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שמונה מהם, יקרא לעזרה
את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו תשעה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא
דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו עשרה מהם, יקרא לעזרה
את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו אחד עשר מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא
דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שנים עשר מהם, יקרא
לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל
מקום שיש בו שלושה עשר מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו ארבעה עשר
מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם.
ואם יבוא אל מקום שיש בו חמישה עשר מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש
בו ששה עשר מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא
דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שבעה עשר מהם, יקרא
לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל
מקום שיש בו שמונה עשר מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו תשעה עשר
מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם.
ואם יבוא אל מקום שיש בו עשרים מהם, יקרא לעזרה את כולם,
ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו
עשרים ואחד מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא
דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו עשרים ושנים מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו עשרים ושלושה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו עשרים וארבעה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו עשרים וחמישה
מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם.
ואם יבוא אל מקום שיש בו עשרים וששה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו עשרים ושבעה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו עשרים ושמונה
מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם.
ואם יבוא אל מקום שיש בו עשרים ותשעה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו שלושים מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא
דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שלושים ואחד מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו שלושים ושנים מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו שלושים ושלושה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שלושים
וארבעה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שלושים וחמישה מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו שלושים וששה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו שלושים ושבעה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שלושים
ושמונה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שלושים ותשעה מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו ארבעים מהם, יקרא לעזרה את כולם,
ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו
ארבעים ואחד מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא
דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו ארבעים ושנים מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו ארבעים ושלושה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו ארבעים וארבעה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו ארבעים
וחמישה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו ארבעים וששה מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו ארבעים ושבעה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו ארבעים ושמונה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו ארבעים
ותשעה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו חמישים מהם, יקרא לעזרה
את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו חמישים ואחד מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו חמישים
ושנים מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו חמישים ושלושה מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו חמישים וארבעה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו חמישים וחמישה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו חמישים
וששה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו חמישים ושבעה מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו חמישים ושמונה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו חמישים ותשעה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו ששים מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו ששים ואחד מהם, יקרא לעזרה את כולם,
ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו
ששים ושנים מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא
דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו ששים ושלושה מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו ששים וארבעה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו ששים וחמישה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו ששים
וששה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו ששים ושבעה מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו ששים ושמונה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו ששים ותשעה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שבעים מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו שבעים ואחד מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו שבעים ושנים מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שבעים
ושלושה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שבעים וארבעה מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו שבעים וחמישה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו שבעים וששה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שבעים
ושבעה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שבעים ושמונה מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו שבעים ותשעה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו שמונים מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך
היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שמונים ואחד
מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם.
ואם יבוא אל מקום שיש בו שמונים ושנים מהם, יקרא לעזרה
את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו שמונים ושלושה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שמונים
וארבעה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שמונים וחמישה מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו שמונים וששה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו שמונים ושבעה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שמונים
ושמונה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שמונים ותשעה מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו תשעים מהם, יקרא לעזרה את כולם,
ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו
תשעים ואחד מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא
דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו תשעים ושנים מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו תשעים ושלושה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו תשעים וארבעה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו תשעים
וחמישה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו תשעים וששה מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו תשעים ושבעה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו תשעים ושמונה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו תשעים
ותשעה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו מאה מהם, יקרא לעזרה
את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו מאה ואחד מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך
היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו מאה ושנים מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו מאה ושלושה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו מאה וארבעה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו מאה
וחמישה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו מאה וששה מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו מאה ושבעה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו מאה ושמונה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו מאה
ותשעה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו מאתיים מהם, יקרא
לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא
אל מקום שיש בו מאתיים ואחד מהם, יקרא לעזרה את כולם,
ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו
מאתיים ושנים מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך
היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו מאתיים
ושלושה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו מאתיים וארבעה מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו מאתיים וחמישה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו מאתיים וששה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו מאתיים
ושבעה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו מאתיים ושמונה מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו מאתיים ותשעה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו שלוש מאות מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שלוש מאות
ואחד מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שלוש מאות ושנים מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו שלוש מאות ושלושה מהם, יקרא לעזרה
את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו שלוש מאות וארבעה מהם, יקרא לעזרה את כולם,
ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו
שלוש מאות וחמישה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שלוש מאות
וששה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שלוש מאות ושבעה
מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם.
ואם יבוא אל מקום שיש בו שלוש מאות ושמונה מהם, יקרא
לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא
אל מקום שיש בו שלוש מאות ותשעה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו ארבע מאות מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו ארבע מאות
ואחד מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו ארבע מאות ושנים מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו ארבע מאות ושלושה מהם, יקרא לעזרה
את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו ארבע מאות וארבעה מהם, יקרא לעזרה את כולם,
ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו
ארבע מאות וחמישה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו ארבע מאות
וששה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו ארבע מאות ושבעה
מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם.
ואם יבוא אל מקום שיש בו ארבע מאות ושמונה מהם, יקרא
לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא
אל מקום שיש בו ארבע מאות ותשעה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו חמש מאות מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו חמש מאות
ואחד מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו חמש מאות ושנים מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו חמש מאות ושלושה מהם, יקרא לעזרה
את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו חמש מאות וארבעה מהם, יקרא לעזרה את כולם,
ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו
חמש מאות וחמישה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו חמש מאות
וששה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו חמש מאות ושבעה
מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם.
ואם יבוא אל מקום שיש בו חמש מאות ושמונה מהם, יקרא
לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא
אל מקום שיש בו חמש מאות ותשעה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו שש מאות מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שש מאות
ואחד מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שש מאות ושנים מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו שש מאות ושלושה מהם, יקרא לעזרה
את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו שש מאות וארבעה מהם, יקרא לעזרה את כולם,
ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו
שש מאות וחמישה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שש מאות
וששה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שש מאות ושבעה
מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם.
ואם יבוא אל מקום שיש בו שש מאות ושמונה מהם, יקרא
לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא
אל מקום שיש בו שש מאות ותשעה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו שבע מאות מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שבע מאות
ואחד מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שבע מאות ושנים מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו שבע מאות ושלושה מהם, יקרא לעזרה
את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו שבע מאות וארבעה מהם, יקרא לעזרה את כולם,
ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו
שבע מאות וחמישה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שבע מאות
וששה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שבע מאות ושבעה
מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם.
ואם יבוא אל מקום שיש בו שבע מאות ושמונה מהם, יקרא
לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא
אל מקום שיש בו שבע מאות ותשעה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו שמונה מאות מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שמונה מאות
ואחד מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שמונה מאות ושנים מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו שמונה מאות ושלושה מהם, יקרא לעזרה
את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו שמונה מאות וארבעה מהם, יקרא לעזרה את כולם,
ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו
שמונה מאות וחמישה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שמונה מאות
וששה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שמונה מאות ושבעה
מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם.
ואם יבוא אל מקום שיש בו שמונה מאות ושמונה מהם, יקרא
לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא
אל מקום שיש בו שמונה מאות ותשעה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו תשע מאות מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו תשע מאות
ואחד מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו תשע מאות ושנים מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו תשע מאות ושלושה מהם, יקרא לעזרה
את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו תשע מאות וארבעה מהם, יקרא לעזרה את כולם,
ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו
תשע מאות וחמישה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו תשע מאות
וששה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו תשע מאות ושבעה
מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם.
ואם יבוא אל מקום שיש בו תשע מאות ושמונה מהם, יקרא
לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא
אל מקום שיש בו תשע מאות ותשעה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו אלף מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא
דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו אלף ואחד מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו אלף ושנים מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו אלף ושלושה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו אלף
וארבעה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו אלף וחמישה מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו אלף וששה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו אלף ושבעה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו אלף
ושמונה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו אלף ותשעה מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו אלפיים מהם, יקרא לעזרה את כולם,
ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו
אלפיים ואחד מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך
היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו אלפיים ושנים
מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו אלפיים ושלושה מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו אלפיים וארבעה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו אלפיים וחמישה מהם, יקרא לעזרה את כולם,
ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו
אלפיים וששה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך
היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו אלפיים ושבעה
מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו אלפיים ושמונה מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם
יבוא אל מקום שיש בו אלפיים ותשעה מהם, יקרא לעזרה את
כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום
שיש בו שלושת אלפים מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו:
דתך היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שלושת
אלפים ואחד מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך
היא דת האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שלושת אלפים
ושנים מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שלושת אלפים ושלושה
מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שלושת אלפים
וארבעה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שלושת אלפים וחמישה
מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שלושת אלפים וששה
מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שלושת אלפים ושבעה
מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שלושת אלפים
ושמונה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו שלושת אלפים
ותשעה מהם, יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת
האסלאם. ואם יבוא אל מקום שיש בו ארבעת אלפים מהם,
יקרא לעזרה את כולם, ויאמר לו: דתך היא דת האסלאם.

ומשפט לפני הנשיא ושלושת חבריו. בעל הבית
הנתבע טען כי הוא רכש את הבית מידי אדם
בשם יעקב לוי, אשר הציג בפניו מסמך הנושא
את חתימתו של המוכר. לטענת הנתבע הוא
לא ידע כי המסמך מזויף. לאחר שהתברר
כי המסמך מזויף, הגיש התובע את תביעתו
לבית המשפט המחוזי בתל אביב. בקשת הנתבע
לצרף את יעקב לוי כנתבע נוסף נדחתה על
ידי בית המשפט המחוזי בפסק דין מיום
15 במרץ 1976. הנתבע ערער על פסק הדין
לבית המשפט העליון. בפסק דין זה נקבע
כי בקשת הנתבע לצרף את יעקב לוי כנתבע
נוסף נדחתה בצדק. בית המשפט העליון
קבע כי הנתבע לא הצליח להוכיח כי יעקב
לוי הוא האחראי למעשה המרמה, וכי הוא
לא הצליח להוכיח כי יש קשר סיבתי בין
מעשיו של יעקב לוי לבין הנזק שנגרם לו.
בית המשפט העליון קבע כי הנתבע לא הצליח
להוכיח כי יעקב לוי הוא האחראי למעשה
המרמה, וכי הוא לא הצליח להוכיח כי יש
קשר סיבתי בין מעשיו של יעקב לוי לבין
הנזק שנגרם לו. בית המשפט העליון קבע
כי הנתבע לא הצליח להוכיח כי יעקב לוי
הוא האחראי למעשה המרמה, וכי הוא לא
הצליח להוכיח כי יש קשר סיבתי בין מעשיו
של יעקב לוי לבין הנזק שנגרם לו. בית

דבשמיהון שלחנותהום ולבושהון לבושי כהונה עבודת בית אלהים
ועבדו בה שבעת הימים ומלאו את ידי אהרן ואת ידי בניו וקדשתם
אתם לכהן לי ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית
זך כתית למאור להעלות נר תמיד מחוץ לפרכת העדת יערך אתו
אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת
בני ישראל והקרבת את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני
ישראל לכהן לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן
קדשים לאהרן אחיך ולבניו למשחה בהם ולמלא את ידם לכהן
לי ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת ואתה תדבר
אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן
לקדשו לכהנו לי ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפד ומעיל
וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו
ולבניו עמו ולקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת
השני ואת הבוץ והעשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני
ושש משזר מעשה חשב יעשה שתי כתפת חברת תהיה אל שני
קצותיו וחברה ועבת משבצות זהב מעשה אפד יעשה כמעשהו
ממנו זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר ולקחת את שתי
אבני שהם ופתחת עליהם פתוחי טבעת שני בנים על שתי כתפת
האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה
על שתי כתפיו לזכרון ועשית משבצות זהב ושתי שרשרת זהב
טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתת את השרשרת העבתת
על המשבצות ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו
זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר תעשה אתו ועשית על
החשן שתי טבעות זהב ושמת את שתי הטבעת על שתי קצות
החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית ושתי הטבעת על שתי
כתפות האפד מלמטה מנגד פניו אל מול מחברתו מעל חשב האפד
ולא יזח החשן מעל האפד וחשרו את החשן מטבעתיו אל טבעת
האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל
האפד ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו
בבאו אל הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד ועשית את הציץ זהב
טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליהוה ושמת אתו על פתיל
תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה ועל מצח
אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל בכל
מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה
ותשבץ שש תשבץ כתנת ותעשה מצנפת שש ואבנט מעשה רקם
ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה
להם לכבוד ולתפארת והלבשת את אהרן אחיך ואת בניו אתו
ומשחת אתם וכיהנת אתם ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי
ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות
הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם ושמרתם
את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה
מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה ששת ימים יעשה מלאכה
וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום
השבת מות יומת ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת
לדרתם ברית עולם בינו ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת
ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש
ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת
אבן כתבים באצבע אלהים

ממוך לאך תרשלך למנו ציהו למיסכך ירוטלפך יכוסך יחמך ישמך
למנו ינוחמנ רך ליפֿלפך · ליכך לאך כרשמכלים ממנ למנו
יכוסך ישמך יחמך

ותשלחנהו יד ויעש רע ותקרא לאמו ותתן לו אמו עגות כאשר אהב אביו
ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמודת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן
ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו׃ ותתן את הנזיד ואת הלחם
אשר עשתה ביד יעקב בנה׃ ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני׃ ויאמר
יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור
תברכני נפשך׃ ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יי אלהיך
לפני׃ ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא׃ ויגש יעקב
אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו׃ ולא הכירו כי היו ידיו
כידי עשו אחיו שערות ויברכהו׃ ויאמר האתה זה בני עשו ויאמר אני׃ ויאמר הגישה לי
ואכלה מצד בני בעבור תברכני נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת׃ ויאמר אליו יצחק
אביו גשה נא ושקה לי בני׃ ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח
בני כריח שדה אשר ברכו יי׃ ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן
ותירש׃ יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך
ארור וברכיך ברוך׃ ויהי ככלות יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני
יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו׃ ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם
אבי ויאכל מצד בנו בעבור תברכני נפשך׃ ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך
בכרך עשו׃ ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי
ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה׃ כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה
גדולה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי׃ ויאמר בא אחיך במרמה ויקח
ברכתך׃ ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח
ברכתי ויאמר הלא אצלת ברכה לי׃ ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיהו לך ואת כל
אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירוש סמכתיהו ולך אפוא מה אעשה בני׃ ויאמר עשו אל
אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי ויישא עשו את קלו ויבך׃ ויען יצחק
אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל׃ ועל חרבך תחיה
ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צואריך׃ ויעטר עשו את יעקב על
הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי׃
ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה
עשו אחיך מתנחם לך להרגך׃ ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה׃
ושבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך׃ עד שוב אף אחיך ממך ושכח את
אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד׃ ותאמר רבקה
אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ
למה לי חיים׃ ויצו יצחק את יעקב ויברכהו ויאמר אליו לא תקח אשה מבנות כנען׃
קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך׃ ואל
שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים׃ ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך
אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם׃ וישלח יצחק את יעקב וילך
פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו׃ ויעקב שמע אל אביו
ואל אמו וילך פדנה ארם׃ ועשו ראה כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו׃ וילך עשו
אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נבית על נשיו לו לאשה׃
ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה׃ ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני
המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא׃ ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע
השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו׃ והנה יי נצב עליו ויאמר אני יי אלהי
אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך׃ והיה זרעך
כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך׃
והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד
אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך׃ ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יי במקום הזה
ואנכי לא ידעתי׃ ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער
השמים׃ וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק
שמן על ראשה׃ ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה׃
ויידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן
לי לחם לאכל ובגד ללבש׃ ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יי לי לאלהים׃ והאבן הזאת
אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך׃ וישא יעקב
רגליו וילך ארצה בני קדם׃ ויראה והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים
עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדולה על פי הבאר׃ ונאספו שמה כל
העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר
למקמה׃ ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו׃ ויאמר להם הידעתם את
לבן בן נחור ויאמרו ידענו׃ ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם
הצאן׃ ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו׃ ויאמרו לא
נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן׃ עודנו
מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה היא׃ ויהי כראות יעקב את רחל בת
לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את
צאן לבן אחי אמו׃ וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך׃ ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה
הוא וכי בן רבקה הוא וירץ ותגד לאביה׃ ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ
לקראתו ויחבק לו וישק לו ויבא אתו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה׃
ויאמר לבן אליו אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים׃ ויאמר לבן ליעקב הכי
אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך׃ ולבן היו שתי בנות שם הגדולה לאה
והשם הקטנה רחל׃ ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה׃ ויאהב יעקב את
רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה׃ ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי
אתה לאיש אחר שבה עמדי׃ ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים
באהבתו אתה׃ ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה׃ ויאסף
לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה׃ ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו
ויבא עליה׃ ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה׃ ויהי בבקר והנה היא לאה
ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני׃ ויאמר לבן לא
יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה׃ מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת
בעבודה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות׃ ויעש יעקב כן וימלא שבעה זאת
ויתן לו את רחל בתו לו לאשה׃ ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה׃
ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות׃
ויראה יי כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה׃ ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו
ראובן כי אמרה כי ראה יי בעניי כי עתה אהבני אישי׃ ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי
שמע יי כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון׃ ותהר עוד ותלד בן
ותאמר עתה הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי׃
ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יי על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת׃
ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם
אין מתה אנכי׃ ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי
בטן׃ ותאמר הנה בלהה שפחתי בא אליה והלדה על ברכי ואבנה גם אני ממנה׃ ותתן
לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב׃ ותהר בלהה ותלד ליעקב בן׃ ותאמר רחל
דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן׃ ותהר עוד בלהה שפחת
רחל ותלד בן שני ליעקב׃ ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם יכלתי
ותקרא שמו נפתלי׃ ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה
ליעקב לאשה׃ ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן׃ ותאמר לאה בגד ותקרא שמו גד׃
ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב׃ ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא
שמו אשר׃ וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו
ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך׃ ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת
גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך׃ ויבא יעקב
מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני
וישכב עמה בלילה ההוא׃ וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי׃
ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר׃ ותהר עוד
לאה ותלד בן ששי ליעקב׃ ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי
כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא שמו זבולן׃ ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה׃
ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה׃ ותהר ותלד בן ותאמר
אסף אלהים את חרפתי׃ ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יי לי בן אחר׃ ויהי כאשר
ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה למקומי וכארצי׃ תנה את נשי
ואת ילדי אשר עבדתיך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך׃ ויאמר אליו
לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי וברכני יי בגללך׃ ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה׃
ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי׃ כי מעט אשר היה
לך לפני ויפרץ לרב ויברך יי אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אני לביתי׃ ויאמר מה
אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי את הדבר הזה אשוב ארעה צאנך
אשמר׃ אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה חום בכבשים וטלוא
ונקד בעזים והיה שכרי׃ וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר
אינני נקד וטלוא בעזים וחום בכבשים גנוב הוא אתי׃ ויאמר לבן הן לו יהי כדברך׃
ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאות כל
אשר לבן בו וכל חום בכבשים ויתן ביד בניו׃ וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב
ויעקב רעה את צאן לבן הנותרות׃ ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן
פצלות לבן מחשף על המקלות׃ ויצג את המקלות אשר פצל בשקתות המים אשר תבאן
הצאן לנכח פני הצאן ויחמנה בבאן לשתות׃ ויחמו הצאן אליהן ותלדנה הצאן עקדים
נקדים וטלואים׃ והכבשים הפריד יעקב וישת פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן
וישת לו עדרים לבדם ולא שתם על צאן לבן׃ והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב
את המקלות לעיני הצאן בשקתות לחמנה בשרשים׃ ובהעטף הצאן ושת המקלות לפניהן
ובעקדים יחמו הצאן׃ ויפרד האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים
וחמרים׃ וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו
עשה את כל הכבוד הזה׃ וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום׃
ויאמר יי אל יעקב שוב אל ארץ אבתיך ואל מולדתך ואהיה עמך׃ וישלח יעקב ויקרא
לרחל ולאה השדה אל צאנו׃ ויאמר להן אני ראה את פני אביכן כי איננו עמדי כתמול
שלשום ואלהי אבי היה עמדי׃ ואתנה יודעות כי בכל כחי עבדתי את אביכן׃ ואביכן
התל בי והחליף את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים לו להרע עמדי׃ אם כה יאמר
נקדים יהיה שכרך ילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך ילדו כל הצאן
עקדים׃ ויצל אלהים את מקנה אביכן ויתן לי׃ ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני ואראה
בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים׃ ויאמר אלי מלאך האלהים
בחלום יעקב ואמר הנני׃ ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים
נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך׃ אנכי האל בית אל אשר משחת שם
מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך׃
ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו׃ הלא נכריות נחשבנו לו
כי מכרנו ויאכל גם אכל את כספנו׃ כי כל העשר אשר הצל אלהים מאבינו לנו הוא
ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה׃ ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על
הגמלים׃ וינהג את כל מקנהו ואת כל רכושו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן
ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען׃ ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפים
אשר לאביה׃ ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלתי הגיד לו כי בורח הוא׃ וינס הוא
וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד׃ ויגד ללבן ביום השלישי
כי ברח יעקב׃ ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד׃
ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב
עד רע׃ ויגע לבן אל יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר והלבן תקע את אחיו בהר הגלעד׃
ויאמר לבן אל יעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנותי כשבות חרב׃ למה
נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשירים בתף ובכנור׃ ולא
נתתני לנשק לבני ולבנותי עתה הסכלת עשות׃ יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי
אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע׃ ועתה הלוך
הלכת כי נכסף נכספת לבית אביך למה גנבת את אלהי׃ ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי
כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמי׃ עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו
הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם׃ ויבא לבן באהל יעקב ובאהל
לאה ובאהל שתי השפחות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל׃ ורחל לקחה את
התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם ויחש לבן את כל האהל ולא מצא׃ ותאמר אל
אביה אל יחר בעיני אדני כי לא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את
התרפים׃ ויחר ליעקב ויריב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקתה
אחרי׃ כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ויוכחו בין
שנינו׃ זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי׃ טרפה
לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה׃ הייתי ביום אכלני
חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני׃ זה לי עשרים בשנותיך בשתי בנותיך וארבע בצאנך
ותחלף את משכרתי עשרת מנים׃ לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי
עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש׃ ויען לבן ויאמר
אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא ולבנותי
מה אעשה היום לאלה או לבניהן אשר ילדו׃ ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה
לעד ביני וביניך׃ ויקח יעקב אבן וירימה מצבה׃ ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים
ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל׃ ויקרא לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד׃
ויאמר לבן הגל הזה עד היום ביני וביניך ועל כן קרא שמו גלעד׃ והמצפה אשר אמר
יפקף יי ביני וביניך כי נסתר איש מרעהו׃ אם תענה את בנותי ואם תקח נשים על
בנותי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני וביניך׃ ויאמר לבן אל יעקב הנה הגל הזה
והנה המצבה אשר ירתי ביני וביניך׃ עד הגל הזה והמצבה אם אני לא אעבר אליך את
הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה׃ אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם
ויעקב נשבע בפחד אביו זבח יעקב בזבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם
ויליני בהר׃ וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתם וילך וישב לבן למקמו׃
ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים׃ ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה
ויקרא שם המקום ההוא מחנים׃ וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר
שדה אדום׃ ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי
ואחר עד עתה׃ ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן
בעיניך׃ וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך
וארבע מאות איש אתו׃ ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן
ואת הבקר והגמלים לשני מחנות׃ ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה
המחנה הנשאר לפליטה׃ ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יי האמר אלי
שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך׃ קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את
עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ הצילני נא מיד אחי
מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבא והכני אם על בנים׃ ואתה אמרת היטב איטיב עמך
ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב׃ וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא
בידו מנחה לעשו אחיו׃ עזים מאתים תישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים׃
גמלות מיניקות ובניהן שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנות עשרים ועירים עשרה׃
ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין
עדר׃ ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאל אתך לאמר למי אתה ואנה תלך
ולמי אלה לפניך׃ ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא שלחה לאדני לעשו והנה גם הוא
אחרינו׃ ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר
כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו׃ ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר
אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחר כן אראה פניו אולי ישא פני׃ ותעבר המנחה על
פניו והוא לן בלילה ההוא בתוך המחנה׃ ויקם בלילה ויקח את שתי נשיו ואת שתי
שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק׃ ויקחם ויעבירם את הנחל ויעבר
את אשר לו׃ ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר׃ וירא כי לא יכל לו
ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו׃ ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר
לא אשלחך כי אם ברכתני׃ ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב׃ ויאמר לא יעקב יאמר
עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל׃ וישאל יעקב ויאמר
הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם׃ ויקרא יעקב שם המקום
פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי׃ ויזרח לו השמש כאשר עבר את
פנואל והוא צלע על ירכו׃ על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף
הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה׃ וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו
בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות׃
וישם את השפחות וילדיהם ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף
אחרנים׃ והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו׃ וירץ עשו
לקראתו ויחבקהו ויפל על צואריו וישקהו ויבכו׃ וישא עיניו וירא את הנשים ואת
הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך׃ ותגשנה השפחות
הנה הנה ילדיהן וישתחוו׃ ותגש גם לאה וילדיה וישתחוו ואחר נגש יוסף ורחל ויתחוו׃
ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני׃ ויאמר עשו יש
לי רב אחי יהי לך אשר לך׃ ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי
מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרצני׃ קח נא את ברכתי אשר הובאת
לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח׃ ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך׃
ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו
כל הצאן׃ יעבר נא אדני לפני עבדו ואנכי אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני
ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני שעירה׃ ויאמר עשו אעזבה נא עמך מן העם אשר
אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני׃ וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה׃ ויעקב
נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכות על כן קרא שם המקום סכות׃ ויבא יעקב
שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר׃ וקנה את חלקת
השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה׃ ויצב שם מזבח ויקרא
לו אל אלהי ישראל׃ ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ׃
וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה׃ ותדבק נפשו
בדינה בת יעקב ויאהב את הנערה וידבר על לב הנערה׃ ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר
קח לי את הילדה הזאת לאשה׃ ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו והנה בניו היו את
מקנהו בשדה וחרש יעקב עד באם׃ ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו׃ ובני יעקב
באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב
את בת יעקב וכן לא יעשה׃ וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו
נא אתה לו לאשה׃ והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם׃ ואתנו
תשבו והיתה הארץ לפניכם שבו וסחרו בה והאחזו בה׃ ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה
אמצא חן בעיניכם וכאשר תאמרו אלי אתן׃ הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר
תאמרו אלי ותנו לי את הנערה לאשה׃ ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה
וידברו אשר טמא את דינה אחתם׃ ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את
אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו׃ אך זאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמל
לכם כל זכר׃ ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו ונשבנו אתכם והיינו לעם
אחד׃ ואם לא תשמעו אלינו להמל ולקחנו את בתנו והלכנו׃ וייטבו דבריהם בעיני חמור
ובעיני שכם בן חמור׃ ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל
בית אביו׃ ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר׃ האנשים
האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניהם את
בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם׃ אך באת לזאת יואתו האנשים לשבת אתנו
להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים׃ מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלא
לנו הם אך נאותה להם ויישבו אתנו׃ וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו
וימולו כל זכר כל יצאי שער עירו׃ ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני
יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בבטח ויהרגו כל זכר׃ ואת חמור
ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו׃ בני יעקב באו על החללים
ויבזו העיר אשר טמאו אחותם׃ את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת
אשר בשדה לקחו׃ וכל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו גם את כל אשר בבית׃
ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הכנעני והפרזי ואנכי
מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי׃ ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו׃
ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך
בברחך מפני עשו אחיך׃ ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסירו את אלהי הנכר
אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם׃ ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח
לאל העונה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי׃ ויתנו אל יעקב את כל אלהי
הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן יעקב אתם תחת האלה אשר עם
שכם׃ ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב׃
ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא ובל העם אשר אתו׃ ויבן שם מזבח
ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו׃ ותמת דבורה
מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות׃ וירא אלהים
אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו׃ ויאמר אליו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך
עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל׃ ויאמר אליו אלהים אני אל
שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו׃ והארץ אשר נתתי
לאברהם ליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ׃ ויעל מעליו אלהים במקום
אשר דבר אתו׃ ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק
עליה שמן׃ ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר שם אלהים בית אל׃ ויסעו מבית אל
ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה׃ ויהי בהקשותה בלדתה
ותאמר לה המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן׃ ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו
בן אוני ואביו קרא לו בנימין׃ ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם׃ ויצב יעקב
מצבה על קברתה הוא מצבת קבר רחל עד היום׃ ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל
עדר׃ ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו ויהי
ישראל שמע ויהיו בני יעקב שנים עשר׃ בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי
ויהודה ויששכר וזבולן׃ בני רחל יוסף ובנימין׃ ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי׃
ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם׃ ויבא יעקב אל
יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק׃ ויהי ימי יצחק
מאת שנה ושבעים שנה׃ ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו
עשו ויעקב בניו׃ ואלה תולדות עשו הוא אדום׃ עשו לקח את נשיו מבנות כנען את
עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי׃ ואת בשמת בת ישמעאל
אחות נבית׃ ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל׃ ואהליבמה ילדה את
יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר נולד לו בארץ כנען׃ ויקח עשו את נשיו
ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו
אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו׃ כי היה רכושם רב מלשבת יחדו
ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם׃ וישב עשו בהר שעיר עשו הוא
אדום׃ ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר׃ אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה
אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו׃ ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז׃ ותמנע
היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו׃ ואלה
בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו׃ ואלה היו בני
אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח׃
אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז׃
אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה׃
ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל
בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו׃ ואלה בני אהליבמה בת ענה אשת עשו אלוף
יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו׃ אלה בני עשו
ואלה אלופיהם הוא אדום׃ אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה׃
ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום׃ ויהי בני לוטן חרי והימם
ואחות לוטן תמנע׃ אלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם׃ ואלה בני צ

ولكن ايضا لكي يكون ملكا على الكل. ولكي يكون ملكا على الكل ليس فقط على الناس بل ايضا على الوحوش البرية. ولكي يكون ملكا على الوحوش البرية ليس فقط على الوحوش البرية بل ايضا على الطيور. ولكي يكون ملكا على الطيور ليس فقط على الطيور بل ايضا على الاسماك. ولكي يكون ملكا على الاسماك ليس فقط على الاسماك بل ايضا على الزواحف. ولكي يكون ملكا على الزواحف ليس فقط على الزواحف بل ايضا على الاشجار. ولكي يكون ملكا على الاشجار ليس فقط على الاشجار بل ايضا على الاعشاب. ولكي يكون ملكا على الاعشاب ليس فقط على الاعشاب بل ايضا على الحجارة. ولكي يكون ملكا على الحجارة ليس فقط على الحجارة بل ايضا على الجبال. ولكي يكون ملكا على الجبال ليس فقط على الجبال بل ايضا على الوديان. ولكي يكون ملكا على الوديان ليس فقط على الوديان بل ايضا على الانهار. ولكي يكون ملكا على الانهار ليس فقط على الانهار بل ايضا على البحيرات. ولكي يكون ملكا على البحيرات ليس فقط على البحيرات بل ايضا على البحار. ولكي يكون ملكا على البحار ليس فقط على البحار بل ايضا على المحيطات. ولكي يكون ملكا على المحيطات ليس فقط على المحيطات بل ايضا على السماوات. ولكي يكون ملكا على السماوات ليس فقط على السماوات بل ايضا على الارض. ولكي يكون ملكا على الارض ليس فقط على الارض بل ايضا على الشعوب. ولكي يكون ملكا على الشعوب ليس فقط على الشعوب بل ايضا على الامم. ولكي يكون ملكا على الامم ليس فقط على الامم بل ايضا على الكل. ولكي يكون ملكا على الكل ليس فقط على الكل بل ايضا على الاشياء. ولكي يكون ملكا على الاشياء ليس فقط على الاشياء بل ايضا على الاشخاص. ولكي يكون ملكا على الاشخاص ليس فقط على الاشخاص بل ايضا على الاسماء. ولكي يكون ملكا على الاسماء ليس فقط على الاسماء بل ايضا على الالقاب. ولكي يكون ملكا على الالقاب ليس فقط على الالقاب بل ايضا على الاوصاف. ولكي يكون ملكا على الاوصاف ليس فقط على الاوصاف بل ايضا على الصفات. ولكي يكون ملكا على الصفات ليس فقط على الصفات بل ايضا على الخصائص. ولكي يكون ملكا على الخصائص ليس فقط على الخصائص بل ايضا على المميزات. ولكي يكون ملكا على المميزات ليس فقط على المميزات بل ايضا على العلامات. ولكي يكون ملكا على العلامات ليس فقط على العلامات بل ايضا على الرموز. ولكي يكون ملكا على الرموز ليس فقط على الرموز بل ايضا على الاشارات. ولكي يكون ملكا على الاشارات ليس فقط على الاشارات بل ايضا على الاوامر. ولكي يكون ملكا على الاوامر ليس فقط على الاوامر بل ايضا على الاحكام. ولكي يكون ملكا على الاحكام ليس فقط على الاحكام بل ايضا على القوانين. ولكي يكون ملكا على القوانين ليس فقط على القوانين بل ايضا على الشرائع. ولكي يكون ملكا على الشرائع ليس فقط على الشرائع بل ايضا على الوصايا. ولكي يكون ملكا على الوصايا ليس فقط على الوصايا بل ايضا على الفرائض. ولكي يكون ملكا على الفرائض ليس فقط على الفرائض بل ايضا على الواجبات. ولكي يكون ملكا على الواجبات ليس فقط على الواجبات بل ايضا على المسؤوليات. ولكي يكون ملكا على المسؤوليات ليس فقط على المسؤوليات بل ايضا على الالتزامات. ولكي يكون ملكا على الالتزامات ليس فقط على الالتزامات بل ايضا على الديون. ولكي يكون ملكا على الديون ليس فقط على الديون بل ايضا على الحسابات. ولكي يكون ملكا على الحسابات ليس فقط على الحسابات بل ايضا على الفواتير. ولكي يكون ملكا على الفواتير ليس فقط على الفواتير بل ايضا على الايصالات. ولكي يكون ملكا على الايصالات ليس فقط على الايصالات بل ايضا على الوصولات. ولكي يكون ملكا على الوصولات ليس فقط على الوصولات بل ايضا على الاستلامات. ولكي يكون ملكا على الاستلامات ليس فقط على الاستلامات بل ايضا على التسليمات. ولكي يكون ملكا على التسليمات ليس فقط على التسليمات بل ايضا على الشحنات. ولكي يكون ملكا على الشحنات ليس فقط على الشحنات بل ايضا على البضائع. ولكي يكون ملكا على البضائع ليس فقط على البضائع بل ايضا على المنتجات. ولكي يكون ملكا على المنتجات ليس فقط على المنتجات بل ايضا على الخدمات. ولكي يكون ملكا على الخدمات ليس فقط على الخدمات بل ايضا على الاعمال. ولكي يكون ملكا على الاعمال ليس فقط على الاعمال بل ايضا على المشاريع. ولكي يكون ملكا على المشاريع ليس فقط على المشاريع بل ايضا على الخطط. ولكي يكون ملكا على الخطط ليس فقط على الخطط بل ايضا على الاستراتيجيات. ولكي يكون ملكا على الاستراتيجيات ليس فقط على الاستراتيجيات بل ايضا على التكتيكات. ولكي يكون ملكا على التكتيكات ليس فقط على التكتيكات بل ايضا على العمليات. ولكي يكون ملكا على العمليات ليس فقط على العمليات بل ايضا على الاجراءات. ولكي يكون ملكا على الاجراءات ليس فقط على الاجراءات بل ايضا على الخطوات. ولكي يكون ملكا على الخطوات ليس فقط على الخطوات بل ايضا على المراحل. ولكي يكون ملكا على المراحل ليس فقط على المراحل بل ايضا على الفصول. ولكي يكون ملكا على الفصول ليس فقط على الفصول بل ايضا على الكتب. ولكي يكون ملكا على الكتب ليس فقط على الكتب بل ايضا على المجلدات. ولكي يكون ملكا على المجلدات ليس فقط على المجلدات بل ايضا على الموسوعات. ولكي يكون ملكا على الموسوعات ليس فقط على الموسوعات بل ايضا على القواميس. ولكي يكون ملكا على القواميس ليس فقط على القواميس بل ايضا على المعاجم. ولكي يكون ملكا على المعاجم ليس فقط على المعاجم بل ايضا على الفهارس. ولكي يكون ملكا على الفهارس ليس فقط على الفهارس بل ايضا على الجداول. ولكي يكون ملكا على الجداول ليس فقط على الجداول بل ايضا على الرسوم البيانية. ولكي يكون ملكا على الرسوم البيانية ليس فقط على الرسوم البيانية بل ايضا على الصور. ولكي يكون ملكا على الصور ليس فقط على الصور بل ايضا على الرسومات. ولكي يكون ملكا على الرسومات ليس فقط على الرسومات بل ايضا على الاشكال. ولكي يكون ملكا على الاشكال ليس فقط على الاشكال بل ايضا على الخرائط. ولكي يكون ملكا على الخرائط ليس فقط على الخرائط بل ايضا على المخططات. ولكي يكون ملكا على المخططات ليس فقط على المخططات بل ايضا على الرسوم التوضيحية. ولكي يكون ملكا على الرسوم التوضيحية ليس فقط على الرسوم التوضيحية بل ايضا على الصور الفوتوغرافية. ولكي يكون ملكا على الصور الفوتوغرافية ليس فقط على الصور الفوتوغرافية بل ايضا على الرسوم المتحركة. ولكي يكون ملكا على الرسوم المتحركة ليس فقط على الرسوم المتحركة بل ايضا على الافلام. ولكي يكون ملكا على الافلام ليس فقط على الافلام بل ايضا على المسلسلات. ولكي يكون ملكا على المسلسلات ليس فقط على المسلسلات بل ايضا على البرامج التلفزيونية. ولكي يكون ملكا على البرامج التلفزيونية ليس فقط على البرامج التلفزيونية بل ايضا على الاذاعات. ولكي يكون ملكا على الاذاعات ليس فقط على الاذاعات بل ايضا على الصحف. ولكي يكون ملكا على الصحف ليس فقط على الصحف بل ايضا على المجلات. ولكي يكون ملكا على المجلات ليس فقط على المجلات بل ايضا على الكتب. ولكي يكون ملكا على الكتب ليس فقط على الكتب بل ايضا على الروايات. ولكي يكون ملكا على الروايات ليس فقط على الروايات بل ايضا على القصص. ولكي يكون ملكا على القصص ليس فقط على القصص بل ايضا على الحكايات. ولكي يكون ملكا على الحكايات ليس فقط على الحكايات بل ايضا على الاساطير. ولكي يكون ملكا على الاساطير ليس فقط على الاساطير بل ايضا على الخرافات. ولكي يكون ملكا على الخرافات ليس فقط على الخرافات بل ايضا على الاغاني. ولكي يكون ملكا على الاغاني ليس فقط على الاغاني بل ايضا على الموسيقى. ولكي يكون ملكا على الموسيقى ليس فقط على الموسيقى بل ايضا على الرقص. ولكي يكون ملكا على الرقص ليس فقط على الرقص بل ايضا على المسرح. ولكي يكون ملكا على المسرح ليس فقط على المسرح بل ايضا على السينما. ولكي يكون ملكا على السينما ليس فقط على السينما بل ايضا على التلفزيون. ولكي يكون ملكا على التلفزيون ليس فقط على التلفزيون بل ايضا على الراديو. ولكي يكون ملكا على الراديو ليس فقط على الراديو بل ايضا على الصحافة. ولكي يكون ملكا على الصحافة ليس فقط على الصحافة بل ايضا على الاعلام. ولكي يكون ملكا على الاعلام ليس فقط على الاعلام بل ايضا على الدعاية. ولكي يكون ملكا على الدعاية ليس فقط على الدعاية بل ايضا على الاعلان. ولكي يكون ملكا على الاعلان ليس فقط على الاعلان بل ايضا على التسويق. ولكي يكون ملكا على التسويق ليس فقط على التسويق بل ايضا على المبيعات. ولكي يكون ملكا على المبيعات ليس فقط على المبيعات بل ايضا على الشراء. ولكي يكون ملكا على الشراء ليس فقط على الشراء بل ايضا على البيع. ولكي يكون ملكا على البيع ليس فقط على البيع بل ايضا على التجارة. ولكي يكون ملكا على التجارة ليس فقط على التجارة بل ايضا على الاقتصاد. ولكي يكون ملكا على الاقتصاد ليس فقط على الاقتصاد بل ايضا على المال. ولكي يكون ملكا على المال ليس فقط على المال بل ايضا على الذهب. ولكي يكون ملكا على الذهب ليس فقط على الذهب بل ايضا على الفضة. ولكي يكون ملكا على الفضة ليس فقط على الفضة بل ايضا على النحاس. ولكي يكون ملكا على النحاس ليس فقط على النحاس بل ايضا على الحديد. ولكي يكون ملكا على الحديد ليس فقط على الحديد بل ايضا على الفولاذ. ولكي يكون ملكا على الفولاذ ليس فقط على الفولاذ بل ايضا على الالمنيوم. ولكي يكون ملكا على الالمنيوم ليس فقط على الالمنيوم بل ايضا على الزنك. ولكي يكون ملكا على الزنك ليس فقط على الزنك بل ايضا على القصدير. ولكي يكون ملكا على القصدير ليس فقط على القصدير بل ايضا على الرصاص. ولكي يكون ملكا على الرصاص ليس فقط على الرصاص بل ايضا على النيكل. ولكي يكون ملكا على النيكل ليس فقط على النيكل بل ايضا على الكوبالت. ولكي يكون ملكا على الكوبالت ليس فقط على الكوبالت بل ايضا على المنغنيز. ولكي يكون ملكا على المنغنيز ليس فقط على المنغنيز بل ايضا على الكروم. ولكي يكون ملكا على الكروم ليس فقط على الكروم بل ايضا على الفاناديوم. ولكي يكون ملكا على الفاناديوم ليس فقط على الفاناديوم بل ايضا على التيتانيوم. ولكي يكون ملكا على التيتانيوم ليس فقط على التيتانيوم بل ايضا على الزركونيوم. ولكي يكون ملكا على الزركونيوم ليس فقط على الزركونيوم بل ايضا على الهافنيوم. ولكي يكون ملكا على الهافنيوم ليس فقط على الهافنيوم بل ايضا على التنغستن. ولكي يكون ملكا على التنغستن ليس فقط على التنغستن بل ايضا على الموليبدينوم. ولكي يكون ملكا على الموليبدينوم ليس فقط على الموليبدينوم بل ايضا على الرينيوم. ولكي يكون ملكا على الرينيوم ليس فقط على الرينيوم بل ايضا على التكنيشيوم. ولكي يكون ملكا على التكنيشيوم ليس فقط على التكنيشيوم بل ايضا على البلاتين. ولكي يكون ملكا على البلاتين ليس فقط على البلاتين بل ايضا على الذهب الابيض. ولكي يكون ملكا على الذهب الابيض ليس فقط على الذهب الابيض بل ايضا على الفضة البيضاء. ولكي يكون ملكا على الفضة البيضاء ليس فقط على الفضة البيضاء بل ايضا على الالمنيوم الابيض. ولكي يكون ملكا على الالمنيوم الابيض ليس فقط على الالمنيوم الابيض بل ايضا على الزنك الابيض. ولكي يكون ملكا على الزنك الابيض ليس فقط على الزنك الابيض بل ايضا على القصدير الابيض. ولكي يكون ملكا على القصدير الابيض ليس فقط على القصدير الابيض بل ايضا على الرصاص الابيض. ولكي يكون ملكا على الرصاص الابيض ليس فقط على الرصاص الابيض بل ايضا على النيكل الابيض. ولكي يكون ملكا على النيكل الابيض ليس فقط على النيكل الابيض بل ايضا على الكوبالت الابيض. ولكي يكون ملكا على الكوبالت الابيض ليس فقط على الكوبالت الابيض بل ايضا على المنغنيز الابيض. ولكي يكون ملكا على المنغنيز الابيض ليس فقط على المنغنيز الابيض بل ايضا على الكروم الابيض. ولكي يكون ملكا على الكروم الابيض ليس فقط على الكروم الابيض بل ايضا على الفاناديوم الابيض. ولكي يكون ملكا على الفاناديوم الابيض ليس فقط على الفاناديوم الابيض بل ايضا على التيتانيوم الابيض. ولكي يكون ملكا على التيتانيوم الابيض ليس فقط على التيتانيوم الابيض بل ايضا على الزركونيوم الابيض. ولكي يكون ملكا على الزركونيوم الابيض ليس فقط على الزركونيوم الابيض بل ايضا على الهافنيوم الابيض. ولكي يكون ملكا على الهافنيوم الابيض ليس فقط على الهافنيوم الابيض بل ايضا على التنغستن الابيض. ولكي يكون ملكا على التنغستن الابيض ليس فقط على التنغستن الابيض بل ايضا على الموليبدينوم الابيض. ولكي يكون ملكا على الموليبدينوم الابيض ليس فقط على الموليبدينوم الابيض بل ايضا على الرينيوم الابيض. ولكي يكون ملكا على الرينيوم الابيض ليس فقط على الرينيوم الابيض بل ايضا على التكنيشيوم الابيض. ولكي يكون ملكا على التكنيشيوم الابيض ليس فقط على التكنيشيوم الابيض بل ايضا على البلاتين الابيض. ولكي يكون ملكا على البلاتين الابيض ليس فقط على البلاتين الابيض بل ايضا على الذهب الاصفر. ولكي يكون ملكا على الذهب الاصفر ليس فقط على الذهب الاصفر بل ايضا على الفضة الصفراء. ولكي يكون ملكا على الفضة الصفراء ليس فقط على الفضة الصفراء بل ايضا على النحاس الاصفر. ولكي يكون ملكا على النحاس الاصفر ليس فقط على النحاس الاصفر بل ايضا على الحديد الاصفر. ولكي يكون ملكا على الحديد الاصفر ليس فقط على الحديد الاصفر بل ايضا على الفولاذ الاصفر. ولكي يكون ملكا على الفولاذ الاصفر ليس فقط على الفولاذ الاصفر بل ايضا على الالمنيوم الاصفر. ولكي يكون ملكا على الالمنيوم الاصفر ليس فقط على الالمنيوم الاصفر بل ايضا على الزنك الاصفر. ولكي يكون ملكا على الزنك الاصفر ليس فقط على الزنك الاصفر بل ايضا على القصدير الاصفر. ولكي يكون ملكا على القصدير الاصفر ليس فقط على القصدير الاصفر بل ايضا على الرصاص الاصفر. ولكي يكون ملكا على الرصاص الاصفر ليس فقط على الرصاص الاصفر بل ايضا على النيكل الاصفر. ولكي يكون ملكا على النيكل الاصفر ليس فقط على النيكل الاصفر بل ايضا على الكوبالت الاصفر. ولكي يكون ملكا على الكوبالت الاصفر ليس فقط على الكوبالت الاصفر بل ايضا على المنغنيز الاصفر. ولكي يكون ملكا على المنغنيز الاصفر ليس فقط على المنغنيز الاصفر بل ايضا على الكروم الاصفر. ولكي يكون ملكا على الكروم الاصفر ليس فقط على الكروم الاصفر بل ايضا على الفاناديوم الاصفر. ولكي يكون ملكا على الفاناديوم الاصفر ليس فقط على الفاناديوم الاصفر بل ايضا على التيتانيوم الاصفر. ولكي يكون ملكا على التيتانيوم الاصفر ليس فقط على التيتانيوم الاصفر بل ايضا على الزركونيوم الاصفر. ولكي يكون ملكا على الزركونيوم الاصفر ليس فقط على الزركونيوم الاصفر بل ايضا على الهافنيوم الاصفر. ولكي يكون ملكا على الهافنيوم الاصفر ليس فقط على الهافنيوم الاصفر بل ايضا على التنغستن الاصفر. ولكي يكون ملكا على التنغستن الاصفر ليس فقط على التنغستن الاصفر بل ايضا على الموليبدينوم الاصفر. ولكي يكون ملكا على الموليبدينوم الاصفر ليس فقط على الموليبدينوم الاصفر بل ايضا على الرينيوم الاصفر. ولكي يكون ملكا على الرينيوم الاصفر ليس فقط على الرينيوم الاصفر بل ايضا على التكنيشيوم الاصفر. ولكي يكون ملكا على التكنيشيوم الاصفر ليس فقط على التكنيشيوم الاصفر بل ايضا على البلاتين الاصفر. ولكي يكون ملكا على البلاتين الاصفر ليس فقط على البلاتين الاصفر بل ايضا على الذهب الاحمر. ولكي يكون ملكا على الذهب الاحمر ليس فقط على الذهب الاحمر بل ايضا على الفضة الحمراء. ولكي يكون ملكا على الفضة الحمراء ليس فقط على الفضة الحمراء بل ايضا على النحاس الاحمر. ولكي يكون ملكا على النحاس الاحمر ليس فقط على النحاس الاحمر بل ايضا على الحديد الاحمر. ولكي يكون ملكا على الحديد الاحمر ليس فقط على الحديد الاحمر بل ايضا على الفولاذ الاحمر. ولكي يكون ملكا على الفولاذ الاحمر ليس فقط على الفولاذ الاحمر بل ايضا على الالمنيوم الاحمر. ولكي يكون ملكا على الالمنيوم الاحمر ليس فقط على الالمنيوم الاحمر بل ايضا على الزنك الاحمر. ولكي يكون ملكا على الزنك الاحمر ليس فقط على الزنك الاحمر بل ايضا على القصدير الاحمر. ولكي يكون ملكا على القصدير الاحمر ليس فقط على القصدير الاحمر بل ايضا على الرصاص الاحمر. ولكي يكون ملكا على الرصاص الاحمر ليس فقط على الرصاص الاحمر بل ايضا على النيكل الاحمر. ولكي يكون ملكا على النيكل الاحمر ليس فقط على النيكل الاحمر بل ايضا على الكوبالت الاحمر. ولكي يكون ملكا على الكوبالت الاحمر ليس فقط على الكوبالت الاحمر بل ايضا على المنغنيز الاحمر. ولكي يكون ملكا على المنغنيز الاحمر ليس فقط على المنغنيز الاحمر بل ايضا على الكروم الاحمر. ولكي يكون ملكا على الكروم الاحمر ليس فقط على الكروم الاحمر بل ايضا على الفاناديوم الاحمر. ولكي يكون ملكا على الفاناديوم الاحمر ليس فقط على الفاناديوم الاحمر بل ايضا على التيتانيوم الاحمر. ولكي يكون ملكا على التيتانيوم الاحمر ليس فقط على التيتانيوم الاحمر بل ايضا على الزركونيوم الاحمر. ولكي يكون ملكا على الزركونيوم الاحمر ليس فقط على الزركونيوم الاحمر بل ايضا على الهافنيوم الاحمر. ولكي يكون ملكا على الهافنيوم الاحمر ليس فقط على الهافنيوم الاحمر بل ايضا على التنغستن الاحمر. ولكي يكون ملكا على التنغستن الاحمر ليس فقط على التنغستن الاحمر بل ايضا على الموليبدينوم الاحمر. ولكي يكون ملكا على الموليبدينوم الاحمر ليس فقط على الموليبدينوم الاحمر بل ايضا على الرينيوم الاحمر. ولكي يكون ملكا على الرينيوم الاحمر ليس فقط على الرينيوم الاحمر بل ايضا على التكنيشيوم الاحمر. ولكي يكون ملكا على التكنيشيوم الاحمر ليس فقط على التكنيشيوم الاحمر بل ايضا على البلاتين الاحمر. ولكي يكون ملكا على البلاتين الاحمر ليس فقط على البلاتين الاحمر بل ايضا على الذهب الاسود. ولكي يكون ملكا على الذهب الاسود ليس فقط على الذهب الاسود بل ايضا على الفضة السوداء. ولكي يكون ملكا على الفضة السوداء ليس فقط على الفضة السوداء بل ايضا على النحاس الاسود. ولكي يكون ملكا على النحاس الاسود ليس فقط على النحاس الاسود بل ايضا على الحديد الاسود. ولكي يكون ملكا على الحديد الاسود ليس فقط على الحديد الاسود بل ايضا على الفولاذ الاسود. ولكي يكون ملكا على الفولاذ الاسود ليس فقط على الفولاذ الاسود بل ايضا على الالمنيوم الاسود. ولكي يكون ملكا على الالمنيوم الاسود ليس فقط على الالمنيوم الاسود بل ايضا على الزنك الاسود. ولكي يكون ملكا على الزنك الاسود ليس فقط على الزنك الاسود بل ايضا على القصدير الاسود. ولكي يكون ملكا على القصدير الاسود ليس فقط على القصدير الاسود بل ايضا على الرصاص الاسود. ولكي يكون ملكا على الرصاص الاسود ليس فقط على الرصاص الاسود بل ايضا على النيكل الاسود. ولكي يكون ملكا على النيكل الاسود ليس فقط على النيكل الاسود بل ايضا على الكوبالت الاسود. ولكي يكون ملكا على الكوبالت الاسود ليس فقط على الكوبالت الاسود بل ايضا على المنغنيز الاسود. ولكي يكون ملكا على المنغنيز الاسود ليس فقط على المنغنيز الاسود بل ايضا على الكروم الاسود. ولكي يكون ملكا على الكروم الاسود ليس فقط على الكروم الاسود بل ايضا على الفاناديوم الاسود. ولكي يكون ملكا على الفاناديوم الاسود ليس فقط على الفاناديوم الاسود بل ايضا على التيتانيوم الاسود. ولكي يكون ملكا على التيتانيوم الاسود ليس فقط على التيتانيوم الاسود بل ايضا على الزركونيوم الاسود. ولكي يكون ملكا على الزركونيوم الاسود ليس فقط على الزركونيوم الاسود بل ايضا على الهافنيوم الاسود. ولكي يكون ملكا على الهافنيوم الاسود ليس فقط على الهافنيوم الاسود بل ايضا على التنغستن الاسود. ولكي يكون ملكا على التنغستن الاسود ليس فقط على التنغستن الاسود بل ايضا على الموليبدينوم الاسود. ولكي يكون ملكا على الموليبدينوم الاسود ليس فقط على الموليبدينوم الاسود بل ايضا على الرينيوم الاسود. ولكي يكون ملكا على الرينيوم الاسود ليس فقط على الرينيوم الاسود بل ايضا على التكنيشيوم الاسود. ولكي يكون ملكا على التكنيشيوم الاسود ليس فقط على التكنيشيوم الاسود بل ايضا على البلاتين الاسود. ولكي يكون ملكا على البلاتين الاسود ليس فقط على البلاتين الاسود بل ايضا على الذهب الاخضر. ولكي يكون ملكا على الذهب الاخضر ليس فقط على الذهب الاخضر بل ايضا على الفضة الخضراء. ولكي يكون ملكا على الفضة الخضراء ليس فقط على الفضة الخضراء بل ايضا على النحاس الاخضر. ولكي يكون ملكا على النحاس الاخضر ليس فقط على النحاس الاخضر بل ايضا على الحديد الاخضر. ولكي يكون ملكا على الحديد الاخضر ليس فقط على الحديد الاخضر بل ايضا على الفولاذ الاخضر. ولكي يكون ملكا على الفولاذ الاخضر ليس فقط على الفولاذ الاخضر بل ايضا على الالمنيوم الاخضر. ولكي يكون ملكا على الالمنيوم الاخضر ليس فقط على الالمنيوم الاخضر بل ايضا على الزنك الاخضر. ولكي يكون ملكا على الزنك الاخضر ليس فقط على الزنك الاخضر بل ايضا على القصدير الاخضر. ولكي يكون ملكا على القصدير الاخضر ليس فقط على القصدير الاخضر بل ايضا على الرصاص الاخضر. ولكي يكون ملكا على الرصاص الاخضر ليس فقط على الرصاص الاخضر بل ايضا على النيكل الاخضر. ولكي يكون ملكا على النيكل الاخضر ليس فقط على النيكل الاخضر بل ايضا على الكوبالت الاخضر. ولكي يكون ملكا على الكوبالت الاخضر ليس فقط على الكوبالت الاخضر بل ايضا على المنغنيز الاخضر. ولكي يكون ملكا على المنغنيز الاخضر ليس فقط على المنغنيز الاخضر بل ايضا على الكروم الاخضر. ولكي يكون ملكا على الكروم الاخضر ليس فقط على الكروم الاخضر بل ايضا على الفاناديوم الاخضر. ولكي يكون ملكا على الفاناديوم الاخضر ليس فقط على الفاناديوم الاخضر بل ايضا على التيتانيوم الاخضر. ولكي يكون ملكا على التيتانيوم الاخضر ليس فقط على التيتانيوم الاخضر بل ايضا على الزركونيوم الاخضر. ولكي يكون ملكا على الزركونيوم الاخضر ليس فقط على الزركونيوم الاخضر بل ايضا على الهافنيوم الاخضر. ولكي يكون ملكا على الهافنيوم الاخضر ليس فقط على الهافنيوم الاخضر بل ايضا على التنغستن الاخضر. ولكي يكون ملكا على التنغستن الاخضر ليس فقط على التنغستن الاخضر بل ايضا على الموليبدينوم الاخضر. ولكي يكون ملكا على الموليبدينوم الاخضر ليس فقط على الموليبدينوم الاخضر بل ايضا على الرينيوم الاخضر. ولكي يكون ملكا على الرينيوم الاخضر ليس فقط على الرينيوم الاخضر بل ايضا على التكنيشيوم الاخضر. ولكي يكون ملكا على التكنيشيوم الاخضر ليس فقط على التكنيشيوم الاخضر بل ايضا على البلاتين الاخضر. ولكي يكون ملكا على البلاتين الاخضر ليس فقط على البلاتين الاخضر بل ايضا على الذهب الازرق. ولكي يكون ملكا على الذهب الازرق ليس فقط على الذهب الازرق بل ايضا على الفضة الزرقاء. ولكي يكون ملكا على الفضة الزرقاء ليس فقط على الفضة الزرقاء بل ايضا على النحاس الازرق. ولكي يكون ملكا على النحاس الازرق ليس فقط على النحاس الازرق بل ايضا على الحديد الازرق. ولكي يكون ملكا على الحديد الازرق ليس فقط على الحديد الازرق بل ايضا على الفولاذ الازرق. ولكي يكون ملكا على الفولاذ الازرق ليس فقط على الفولاذ الازرق بل ايضا على الالمنيوم الازرق. ولكي يكون ملكا على الالمنيوم الازرق ليس فقط على الالمنيوم الازرق بل ايضا على الزنك الازرق. ولكي يكون ملكا على الزنك الازرق ليس فقط على الزنك الازرق بل ايضا على القصدير الازرق. ولكي يكون ملكا على القصدير الازرق ليس فقط على القصدير الازرق بل ايضا على الرصاص الازرق. ولكي يكون ملكا على الرصاص الازرق ليس فقط على الرصاص الازرق بل ايضا على النيكل الازرق. ولكي يكون ملكا على النيكل الازرق ليس فقط على النيكل الازرق بل ايضا على الكوبالت الازرق. ولكي يكون ملكا على الكوبالت الازرق ليس فقط على الكوبالت الازرق بل ايضا على المنغنيز الازرق. ولكي يكون ملكا على المنغنيز الازرق ليس فقط على المنغنيز الازرق بل ايضا على الكروم الازرق. ولكي يكون ملكا على الكروم الازرق ليس فقط على الكروم الازرق بل ايضا على الفاناديوم الازرق. ولكي يكون ملكا على الفاناديوم الازرق ليس فقط على الفاناديوم الازرق بل ايضا على التيتانيوم الازرق. ولكي يكون ملكا على التيتانيوم الازرق ليس فقط على التيتانيوم الازرق بل ايضا على الزركونيوم الازرق. ولكي يكون ملكا على الزركونيوم الازرق ليس فقط على الزركونيوم الازرق بل ايضا على الهافنيوم الازرق. ولكي يكون ملكا على الهافنيوم الازرق ليس فقط على الهافنيوم الازرق بل ايضا على التنغستن الازرق. ولكي يكون ملكا على التنغستن الازرق ليس فقط على التنغستن الازرق بل ايضا على الموليبدينوم الازرق. ولكي يكون ملكا على الموليبدينوم الازرق ليس فقط على الموليبدينوم الازرق بل ايضا على الرينيوم الازرق. ولكي يكون ملكا على الرينيوم الازرق ليس فقط على الرينيوم الازرق بل ايضا على التكنيشيوم الازرق. ولكي يكون ملكا على التكنيشيوم الازرق ليس فقط على التكنيشيوم الازرق بل ايضا على البلاتين الازرق. ولكي يكون ملكا على البلاتين الازرق ليس فقط على البلاتين الازرق بل ايضا على الذهب البنفسجي. ولكي يكون ملكا على الذهب البنفسجي ليس فقط على الذهب البنفسجي بل ايضا على الفضة البنفسجية. ولكي يكون ملكا على الفضة البنفسجية ليس فقط على الفضة البنفسجية بل ايضا على النحاس البنفسجي. ولكي يكون ملكا على النحاس البنفسجي ليس فقط على النحاس البنفسجي بل ايضا على الحديد البنفسجي. ولكي يكون ملكا على الحديد البنفسجي ليس فقط على الحديد البنفسجي بل ايضا على الفولاذ البنفسجي. ولكي يكون ملكا على الفولاذ البنفسجي ليس فقط على الفولاذ البنفسجي بل ايضا على الالمنيوم البنفسجي. ولكي يكون ملكا على الالمنيوم البنفسجي ليس فقط على الالمنيوم البنفسجي بل ايضا على الزنك البنفسجي. ولكي يكون ملكا على الزنك البنفسجي ليس فقط على الزنك البنفسجي بل ايضا على القصدير البنفسجي. ولكي يكون ملكا على القصدير البنفسجي ليس فقط على القصدير البنفسجي بل ايضا على الرصاص البنفسجي. ولكي يكون ملكا على الرصاص البنفسجي ليس فقط على الرصاص البنفسجي بل ايضا على النيكل البنفسجي. ولكي يكون ملكا على النيكل البنفسجي ليس فقط على النيكل البنفسجي بل ايضا على الكوبالت البنفسجي. ولكي يكون ملكا على الكوبالت البنفسجي ليس فقط على الكوبالت البنفسجي بل ايضا على المنغنيز البنفسجي. ولكي يكون ملكا على المنغنيز البنفسجي ليس فقط على المنغنيز البنفسجي بل ايضا على الكروم البنفسجي. ولكي يكون ملكا على الكروم البنفسجي ليس فقط على الكروم البنفسجي بل ايضا على الفاناديوم البنفسجي. ولكي يكون ملكا على الفاناديوم البنفسجي ليس فقط على الفاناديوم البنفسجي بل ايضا على التيتانيوم البنفسجي. ولكي يكون ملكا على التيتانيوم البنفسجي ليس فقط على التيتانيوم البنفسجي بل ايضا على الزركونيوم البنفسجي. ولكي يكون ملكا على الزركونيوم البنفسجي ليس فقط على الزركونيوم البنفسجي بل ايضا على الهافنيوم البنفسجي. ولكي يكون ملكا على الهافنيوم البنفسجي ليس فقط على الهافنيوم البنفسجي بل ايضا على التنغستن البنفسجي. ولكي يكون ملكا على التنغستن البنفسجي ليس فقط على التنغستن البنفسجي بل ايضا على الموليبدينوم البنفسجي. ولكي يكون ملكا على الموليبدينوم البنفسجي ليس فقط على الموليبدينوم البنفسجي بل ايضا على الرينيوم البنفسجي. ولكي يكون ملكا على الرينيوم البنفسجي ليس فقط على الرينيوم البنفسجي بل ايضا على التكنيشيوم البنفسجي. ولكي يكون ملكا على التكنيشيوم البنفسجي ليس فقط على التكنيشيوم البنفسجي بل ايضا على البلاتين البنفسجي. ولكي يكون ملكا على البلاتين البنفسجي ليس فقط على البلاتين البنفسجي بل ايضا على الذهب الوردي. ولكي يكون ملكا على الذهب الوردي ليس فقط على الذهب الوردي بل ايضا على الفضة الوردية. ولكي يكون ملكا على الفضة الوردية ليس فقط على الفضة الوردية بل ايضا على النحاس الوردي. ولكي يكون ملكا على النحاس الوردي ليس فقط على النحاس الوردي بل ايضا على الحديد الوردي. ولكي يكون ملكا على الحديد الوردي ليس فقط على الحديد الوردي بل ايضا على الفولاذ الوردي. ولكي يكون ملكا على الفولاذ الوردي ليس فقط على الفولاذ الوردي بل ايضا على الالمنيوم الوردي. ولكي يكون ملكا على الالمنيوم الوردي ليس فقط على الالمنيوم الوردي بل ايضا على الزنك الوردي. ولكي يكون ملكا على الزنك الوردي ليس فقط على الزنك الوردي بل ايضا على القصدير الوردي. ولكي يكون ملكا على القصدير الوردي ليس فقط على القصدير الوردي بل ايضا على الرصاص الوردي. ولكي يكون ملكا على الرصاص الوردي ليس فقط على الرصاص الوردي بل ايضا على النيكل الوردي. ولكي يكون ملكا على النيكل الوردي ليس فقط على النيكل الوردي بل ايضا على الكوبالت الوردي. ولكي يكون ملكا على الكوبالت الوردي ليس فقط على الكوبالت الوردي بل ايضا على المنغنيز الوردي. ولكي يكون ملكا على المنغنيز الوردي ليس فقط على المنغنيز الوردي بل ايضا على الكروم الوردي. ولكي يكون ملكا على الكروم الوردي ليس فقط على الكروم الوردي بل ايضا على الفاناديوم الوردي. ولكي يكون ملكا على الفاناديوم الوردي ليس فقط على الفاناديوم الوردي بل ايضا على التيتانيوم الوردي. ولكي يكون ملكا على التيتانيوم الوردي ليس فقط على التيتانيوم الوردي بل ايضا على الزركونيوم الوردي. ولكي يكون ملكا على الزركونيوم الوردي ليس فقط على الزركونيوم الوردي بل ايضا على الهافنيوم الوردي. ولكي يكون ملكا على الهافنيوم الوردي ليس فقط على الهافنيوم الوردي بل ايضا على التنغستن الوردي. ولكي يكون ملكا على التنغستن الوردي ليس فقط على التنغستن الوردي بل ايضا على الموليبدينوم الوردي. ولكي يكون ملكا على الموليبدينوم الوردي ليس فقط على الموليبدينوم الوردي بل ايضا على الرينيوم الوردي. ولكي يكون ملكا على الرينيوم الوردي ليس فقط على الرينيوم الوردي بل ايضا على التكنيشيوم الوردي. ولكي يكون ملكا على التكنيشيوم الوردي ليس فقط على التكنيشيوم الوردي بل ايضا على البلاتين الوردي. ولكي يكون ملكا على البلاتين الوردي ليس فقط على البلاتين الوردي بل ايضا على الذهب البرتقالي. ولكي يكون ملكا على الذهب البرتقالي ليس فقط على الذهب البرتقالي بل ايضا على الفضة البرتقالية. ولكي يكون ملكا على الفضة البرتقالية ليس فقط على الفضة البرتقالية بل ايضا على النحاس البرتقالي. ولكي يكون ملكا على النحاس البرتقالي ليس فقط على النحاس البرتقالي بل ايضا على الحديد البرتقالي. ولكي يكون ملكا على الحديد البرتقالي ليس فقط على الحديد البرتقالي بل ايضا على الفولاذ البرتقالي. ولكي يكون ملكا على الفولاذ البرتقالي ليس فقط على الفولاذ البرتقالي بل ايضا على الالمنيوم البرتقالي. ولكي يكون ملكا على الالمنيوم البرتقالي ليس فقط على الالمنيوم البرتقالي بل ايضا على الزنك البرتقالي. ولكي يكون ملكا على الزنك البرتقالي ليس فقط على الزنك البرتقالي بل ايضا على القصدير البرتقالي. ولكي يكون ملكا على القصدير البرتقالي ليس فقط على القصدير البرتقالي بل ايضا على الرصاص البرتقالي. ولكي يكون ملكا على الرصاص البرتقالي ليس فقط على الرصاص البرتقالي بل ايضا على النيكل البرتقالي. ولكي يكون ملكا على النيكل البرتقالي ليس فقط على

ובשלמה בשלמה בשלמה ב

ותבשתמ תבשתמ תבשתמ ת

ولكن الله يعلم انكم لمن المرسلين ۝ انك لعلى صراط مستقيم ۝ تنزيل العزيز الرحيم ۝ لتنذر قوما ما انذر آباؤهم فهم غافلون ۝ لقد حق القول على اكثرهم فهم لا يؤمنون ۝ انا جعلنا في اعناقهم اغلالا فهي الى الاذقان فهم مقمحون ۝ وجعلنا من بين ايديهم سدا ومن خلفهم سدا فاغشيناهم فهم لا يبصرون ۝ وسواء عليهم ءانذرتهم ام لم تنذرهم لا يؤمنون ۝ انما تنذر من اتبع الذكر وخشي الرحمن بالغيب فبشره بمغفرة واجر كريم ۝ انا نحن نحيي الموتى ونكتب ما قدموا وءاثارهم وكل شيء احصيناه في امام مبين ۝ واضرب لهم مثلا اصحاب القرية اذ جاءها المرسلون ۝ اذ ارسلنا اليهم اثنين فكذبوهما فعززنا بثالث فقالوا انا اليكم مرسلون ۝ قالوا ما انتم الا بشر مثلنا وما انزل الرحمن من شيء ان انتم الا تكذبون ۝ قالوا ربنا يعلم انا اليكم لمرسلون ۝ وما علينا الا البلاغ المبين ۝ قالوا انا تطيرنا بكم لئن لم تنتهوا لنرجمنكم وليمسنكم منا عذاب اليم ۝ قالوا طائركم معكم ائن ذكرتم بل انتم قوم مسرفون ۝ وجاء من اقصا المدينة رجل يسعى قال يا قوم اتبعوا المرسلين ۝ اتبعوا من لا يسئلكم اجرا وهم مهتدون ۝ ومالي لا اعبد الذي فطرني واليه ترجعون ۝ ءاتخذ من دونه ءالهة ان يردن الرحمن بضر لا تغن عني شفاعتهم شيئا ولا ينقذون ۝ انني اذا لفي ضلال مبين ۝ اني امنت بربكم فاسمعون ۝ قيل ادخل الجنة قال يا ليت قومي يعلمون ۝ بما غفر لي ربي وجعلني من المكرمين ۝ وما انزلنا على قومه من بعده من جند من السماء وما كنا منزلين ۝ ان كانت الا صيحة واحدة فاذا هم خامدون ۝ يا حسرة على العباد ما يأتيهم من رسول الا كانوا به يستهزءون ۝ الم يروا كم اهلكنا قبلهم من القرون انهم اليهم لا يرجعون ۝ وان كل لما جميع لدينا محضرون ۝ وءاية لهم الارض الميتة احييناها واخرجنا منها حبا فمنه يأكلون ۝ وجعلنا فيها جنات من نخيل واعناب وفجرنا فيها من العيون ۝ ليأكلوا من ثمره وما عملته ايديهم افلا يشكرون ۝ سبحان الذي خلق الازواج كلها مما تنبت الارض ومن انفسهم ومما لا يعلمون ۝ وءاية لهم الليل نسلخ منه النهار فاذا هم مظلمون ۝ والشمس تجري لمستقر لها ذلك تقدير العزيز العليم ۝ والقمر قدرناه منازل حتى عاد كالعرجون القديم ۝ لا الشمس ينبغي لها ان تدرك القمر ولا الليل سابق النهار وكل في فلك يسبحون ۝ وءاية لهم انا حملنا ذريتهم في الفلك المشحون ۝ وخلقنا لهم من مثله ما يركبون ۝ وان نشأ نغرقهم فلا صريخ لهم ولا هم ينقذون ۝ الا رحمة منا ومتاعا الى حين ۝ واذا قيل لهم اتقوا ما بين ايديكم وما خلفكم لعلكم ترحمون ۝ وما تأتيهم من ءاية من ءايات ربهم الا كانوا عنها معرضين ۝ واذا قيل لهم انفقوا مما رزقكم الله قال الذين كفروا للذين ءامنوا انطعم من لو يشاء الله اطعمه ان انتم الا في ضلال مبين ۝ ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين ۝ ما ينظرون الا صيحة واحدة تأخذهم وهم يخصمون ۝ فلا يستطيعون توصية ولا الى اهلهم يرجعون ۝ ونفخ في الصور فاذا هم من الاجداث الى ربهم ينسلون ۝ قالوا يا ويلنا من بعثنا من مرقدنا هذا ما وعد الرحمن وصدق المرسلون ۝ ان كانت الا صيحة واحدة فاذا هم جميع لدينا محضرون ۝ فاليوم لا تظلم نفس شيئا ولا تجزون الا ما كنتم تعملون ۝ ان اصحاب الجنة اليوم في شغل فاكهون ۝ هم وازواجهم في ظلال على الارائك متكئون ۝ لهم فيها فاكهة ولهم ما يدعون ۝ سلام قولا من رب رحيم ۝ وامتازوا اليوم ايها المجرمون ۝ الم اعهد اليكم يا بني ادم ان لا تعبدوا الشيطان انه لكم عدو مبين ۝ وان اعبدوني هذا صراط مستقيم ۝ ولقد اضل منكم جبلا كثيرا افلم تكونوا تعقلون ۝ هذه جهنم التي كنتم توعدون ۝ اصلوها اليوم بما كنتم تكفرون ۝ اليوم نختم على افواههم وتكلمنا ايديهم وتشهد ارجلهم بما كانوا يكسبون ۝

ומאמרם לפניהם ושמר את לשמם ושתו. אלא מי לכל מי שתו
ושמרו את לשמם ושתו לפניהם ומאמרם את לשמם וש

ויאמר ה׳ אל משה עוד זאת תאמר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני ה׳ מקדשכם ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העושה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש לה׳ כל העושה מלאכה ביום השבת מות יומת ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם בינו ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה ה׳ את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים ויאמר ה׳ אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם אז משה ויעל אל ההר ויכס הענן את ההר וישכן כבוד ה׳ על הר סיני וישכנהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן ומראה כבוד ה׳ כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה׃ ויאמר ה׳ אל משה דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי׃ וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת׃ ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃ ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים ועצי שטים׃ שמן למאר בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן׃ ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם׃ ככל אשר אני מראה אתך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו׃ ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי אורכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו׃ וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב׃ ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתת על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית׃ ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב׃ והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן בהם׃ בבדים יהיו בטבעת הארן לא יסרו ממנו׃ ונתת אל הארן את העדת אשר אתן אליך׃ ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃ ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת׃ עשה כרוב אחד מקצה מזה ועשה כרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו׃ והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים׃ ונתת את הכפרת על הארן ומן הארן תתן את העדת אשר אתן אליך׃ ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארן העדת את כל אשר אצוה אתך אל בני ישראל׃ ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה ושלשים קומתו׃ וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב׃ ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב׃ ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגלתו׃ לעמת המסגרת יהיו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן׃ ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את השלחן׃ ועשית את קערתיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו ואת קשותיו אשר יסך בהן לנסך מזהב סגור תעשה אתם׃ ושלחן תעשה על פני הלחם לפני תמיד׃ ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו׃ ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני׃ שלשה גבעים מלוזים בקנה האחד פרח וגבע שלשה גבעים מלוזים בקנה השני פרח וגבע כן לששת הקנים היוצאים מן המנרה׃ ובמנרה ארבעה גבעים מלוזים פרחיה׃ וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנרה׃ כפתריהם וקניהם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור׃ ועשית נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה׃ ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור׃ ככר יכרנה את כל הכלים האלה׃ וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מרא בהר׃ ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאר להעלת נר תמיד׃ באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני ה׳ חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל׃ ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן׃ ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת׃ ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי׃ ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי׃ והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש׃ ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב׃ שתי כתפת חברת תהיה אל שני קצותיו והתחבר׃ וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר׃ ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל׃ ששה משמותם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כתולדתם׃ מעשה חרש אבן פתוחי חותם תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל משבצות זהב תעשה אתם׃ ושמת את שתי האבנים על כתפות האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני ה׳ על שתי כתפיו לזכרון׃ ועשית משבצות זהב׃ ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתת את שרשרת העבתים על המשבצות׃ ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו׃ רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו׃ ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד׃ והטור השני נפך ספיר וישפה׃ והטור השלישי לשם שבו ואחלמה׃ והטור הרביעי תרשיש שהם ויספה מסבת זהב תהיינה במלואתם׃ והאבנים תהיינה על שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיינה לשנים עשר שבט׃ ועשית על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור׃ ועשית על החשן שתי טבעת זהב ונתת את שתי הטבעת על שני קצות החשן׃ ונתת את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן׃ ואת שתי קצות שתי העבתים תתן על שתי המשבצות ונתן על כתפות האפד אל מול פניו׃ ועשית שתי טבעת זהב ושמת אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית׃ ועשית שתי טבעת זהב ונתתה אתם על שתי כתפות האפד מלמטה מלפי פניו אל מול מחברתו מעל חשב האפד׃ וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד׃ ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני ה׳ תמיד׃ ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני ה׳ ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני ה׳ תמיד׃ ועשית מעיל האפד כליל תכלת׃ ופי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע׃ ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב׃ פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב׃ והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני ה׳ ובצאתו ולא ימות׃ ועשית ציץ נזר קדש זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש לה׳׃ ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה׃ והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה הציץ על מצחו תמיד לרצון להם לפני ה׳׃ ושבצת כתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט מעשה רקם תעשה׃ ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת׃ והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם וקדשת אתם וכהנו לי׃ ואתה דבר אל בני ישראל לאמר רק את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני ה׳ מקדשכם׃ ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העושה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה׃ ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש לה׳ כל העושה מלאכה ביום השבת מות יומת׃ ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם׃ בינו ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה ה׳ את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש׃ ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים׃

ולא נתנה לו אשתו מזה חלב . אולי יש שיטתו בחלב 130F
בהמתו לוקח אדם מזה וחלב בהמה אינה מטמאה טרף
לטמא . ולולי שהוא פוגה ואחרון אינו אוכל שהרי מזה
אינו אוכל נבלה . ואם לקחה ממנו אחר אוכל . ואם
אמר לו שחט לי מאה מן הצאן ולא שחט לו אלא 131A
מאה מן הבקר אינו אוכל שהרי אינו שלו . ואם לקח
ממנו שלשים סלעים ולא נתן לו אלא עשרים אינו
אוכל עד שיתן לו כל הסלעים . ואם אמר לו שחט
לי מאה מן הצאן ושחט לו מאה ואחת אוכל שהרי
יש בכלל מאה . ואם אמר לו שחט לי מאה ושחט לו
תשעים ושבעה אינו אוכל עד שישחוט לו עוד שלשה .
ואם אמר לו שחט לי מאה מן הצאן ושחט לו מאה
ואחת אוכל שהרי יש בכלל מאה . ואם אמר לו שחט
לי מאה מן הבקר ושחט לו מאה ואחת אינו אוכל עד
שישחוט לו עוד שנים . ואם אמר לו שחט לי מאה
ושחט לו מאה ואחת אוכל שהרי יש בכלל מאה . ואם
אמר לו שחט לי מאה מן הבקר ושחט לו מאה ואחת
אינו אוכל עד שישחוט לו עוד שלשה . ואם אמר לו
שחט לי מאה מן הצאן ושחט לו מאה ואחת אוכל
שהרי יש בכלל מאה . ואם אמר לו שחט לי מאה
ושחט לו תשעים ושבעה אינו אוכל עד שישחוט לו
עוד שנים . ואם אמר לו שחט לי מאה מן הבקר
ושחט לו מאה ואחת אינו אוכל עד שישחוט לו עוד
שלשה . ואם אמר לו שחט לי מאה מן הצאן ושחט לו
מאה ואחת אוכל שהרי יש בכלל מאה . ואם אמר לו
שחט לי מאה מן הבקר ושחט לו תשעים ושבעה אינו
אוכל עד שישחוט לו עוד שנים . ואם אמר לו שחט
לי מאה מן הצאן ושחט לו מאה ואחת אוכל שהרי
יש בכלל מאה . ואם אמר לו שחט לי מאה ושחט לו
תשעים ושבעה אינו אוכל עד שישחוט לו עוד שלשה .
ואם אמר לו שחט לי מאה מן הבקר ושחט לו מאה
ואחת אינו אוכל עד שישחוט לו עוד שנים . ואם אמר
לו שחט לי מאה מן הצאן ושחט לו מאה ואחת אוכל
שהרי יש בכלל מאה . ואם אמר לו שחט לי מאה
ושחט לו תשעים ושבעה אינו אוכל עד שישחוט לו
עוד שלשה . ואם אמר לו שחט לי מאה מן הבקר
ושחט לו מאה ואחת אינו אוכל עד שישחוט לו עוד
שנים . ואם אמר לו שחט לי מאה מן הצאן ושחט לו
מאה ואחת אוכל שהרי יש בכלל מאה . ואם אמר לו
שחט לי מאה מן הבקר ושחט לו תשעים ושבעה אינו
אוכל עד שישחוט לו עוד שלשה . ואם אמר לו שחט
לי מאה מן הצאן ושחט לו מאה ואחת אוכל שהרי
יש בכלל מאה . ואם אמר לו שחט לי מאה ושחט לו
תשעים ושבעה אינו אוכל עד שישחוט לו עוד שנים .
ואם אמר לו שחט לי מאה מן הבקר ושחט לו מאה
ואחת אינו אוכל עד שישחוט לו עוד שלשה . ואם
אמר לו שחט לי מאה מן הצאן ושחט לו מאה ואחת
אוכל

בשנתם וי יהשיב איש דברו ואל יעבור כי אם
ככל היצא מפיו יעשה. ועתה אל תלעגו פן
יחזקו מוסריכם והיתה לכם לעול כבד. ויאמרו
אליו העם הזה אשר דברו אליך לאמר אבותיך
הקשו את עלנו ואתה הקל מעבדת אבותיך
ומעלם הכבד אשר נתנו עלינו ונעבדך. ויאמר
אליהם שובו אלי עוד שלשת ימים וילך העם
לעשות כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום
השלישי. וידבר המלך אל הזקנים את העצה
אשר יעצוהו איך תיעצון ואשיב את העם הזה
דבר. ויאמרו אליו לאמר אם היום תהיה עבד
לעם הזה ועבדתם ועניתם אותם ודברת אליהם
דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים. ויעזב
את עצת הזקנים אשר יעצוהו וישאל את הנערים
אשר גדלו אתו העומדים לפניו לאמר מה אתם
יועצים ונשיב את העם הזה אשר דברו אלי
לאמר הקל מן העול אשר נתן אביך עלינו
והנערים אשר גדלו אתו ידברו אליו לאמר כה
תאמר אל העם אשר דברו אליך לאמר אביך
הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר
אליהם קטני עבה מחלצי אבי. ועתה אבי הכביד
עליכם עול ואני אוסיף על עולכם אבי יסר
אתכם במקרעות ואני במקבעות. וילך ירבעם
וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר
המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי. וישב
המלך אל העם קשות ויעזב המלך רחבעם את
עצת הזקנים. וידבר אליהם כעצת הנערים לאמר
אבי הכביד את עלכם ואני אוסיף על עלכם אבי
יסר אתכם במקרעות ואני במקבעות. ולא שמע
המלך אל העם כי נסבה היתה מעם יהוה למען
הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה
השלני אל ירבעם בן נבט. ויראו כל ישראל כי
לא שמע המלך להם וישב העם את המלך דבר
לאמר מה לנו חלק בדויד ולא נחלה לנו בישי
איש לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דויד. וילך
ישראל לאהליו. ובני ישראל הישבים בערי יהודה
ימלך עליהם רחבעם. וישלח המלך רחבעם את
אדורם אשר על המס ויסקלו בו כל ישראל
אבנים וימת ויתאמץ המלך רחבעם לעלות
במרכבה לנוס ירושלם. ויפשעו ישראל בבית
דויד עד היום הזה. ויהי כשמע כל ישראל כי
שב ירבעם ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו
על כל ישראל לא היה אחרי בית דויד כי אם
שבט יהודה לבדו. ויבא רחבעם ירושלם ויקהל
את כל בית יהודה ושבט בנימין מאה ושמנים
אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם בית ישראל
להשיב את הממלכה לרחבעם בן שלמה. ויהי דבר
יהוה אל שמעיה איש האלהים לאמר אמר אל
רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה
ובנימין ואל יתר העם לאמר כה אמר יהוה לא
תעלו ולא תלחמו עם אחיכם בני ישראל שובו
איש לביתו כי מאתי נהיתה הדבר הזה וישמעו
את דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה. וירבעם
בנה את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם
ויבן את פנואל. ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב
הממלכה לבית דויד אם יעלה העם הזה לעשות
זבחים בבית יהוה בירושלם ושב לב העם הזה
אל אדוניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני
ושבו אל רחבעם מלך יהודה. ויועץ המלך ויעש
שני עגלי זהב ויאמר אליהם רב לכם מעלות
ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ
מצרים. וישם את האחד בבית אל ואת השני
נתן בדן. ויהי הדבר הזה לחטאה וילכו העם
לפני האחד עד דן. ויעש בית במות ויעש כהנים
מקצות העם אשר לא מבני לוי. ויעש חג בחדש
השמיני בחמשה עשר יום בחדש ככחג אשר
ביהודה ויעל על המזבח כן עשה בבית אל
לזבח לעגלים אשר עשה ויפקד בבית אל את
כהני הבמות אשר עשה. ואל המזבח אשר עשה
בבית אל יעל ביום החמשה עשר יום בחדש
השמיני בחדש אשר בדא מלבו ויחג לבני ישראל
ויעל על המזבח להקטיר. והנה איש אלהים בא
מיהודה בדבר יהוה בית אל וירבעם עמד על
המזבח להקטיר. ויקרא על המזבח בדבר יהוה
ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד
לבית דויד יאשיהו שמו וזבח את כהני הבמות
המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך. ויתן
ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר
יהוה הנה המזבח נקרע והדשן אשר עליו ישפך.
ויהי כשמע המלך את דבר איש האלהים אשר
קרא על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו
מעל המזבח לאמר תפשוהו ותיבש ידו אשר
שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו. והמזבח נקרע
והדשן נשפך מן המזבח כמופת אשר נתן איש
האלהים בדבר יהוה. ויען המלך ויאמר אל איש
האלהים חל נא את פני יהוה אלהיך והתפלל
בעדי ותשב ידי אלי ויחל משה את פני יהוה
אלהיו ותשב יד המלך אליו ותהי כבראשונה.
ויאמר המלך אל איש האלהים בא אתי הביתה
וסעדה ואתנה לך מתנה. ויאמר איש האלהים
אל המלך אם תתן לי חצי ביתך לא אבא עמך
ולא אוכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה כי
כן צוה אלי בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם
ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת
בה. והוא הלך בדרך אחרת לא שב בדרך אשר
בא בבית אל. ואיש נביא אחד זקן שכן בבית אל
ויבא בניו ויספרו לו את כל המעשה אשר עשה
איש האלהים היום הזה את הדברים אשר דבר
אל המלך ויספרום לאביהם. ויאמר אליהם אי
זה דרך הלך ויראו בניו את הדרך אשר הלך
איש האלהים הבא מיהודה. ויאמר אל בניו חבשו
לי את החמור ויחבשו לו את החמור וירכב עליו
וילך אחרי איש האלהים וימצאהו ישב תחת
האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים הבא
מיהודה ויאמר אני. ויאמר אליו בא אתי הביתה
ואכל לחם. ויאמר לא אוכל לשוב ולבא אתך
ולא אכל לחם ולא אשתה אתך מים במקום הזה
כי אמר אלי בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא
תשתה מים שם לא תשוב ללכת בדרך אשר
הלכת. וישב ללכת בדרך אשר בא בבית אל.
והנביא אשר השיבו מן הדרך אמר אל בניו
לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו. וילך וימצא
את פגרו מושלך בדרך והחמור והאריה עמדים
אצל הפגר לא אכל האריה את הפגר ולא טרף
את החמור. וירא הנביא את הפגר מושלך בדרך
והאריה עמד אצל הפגר ויבא ויאמר בעיר אשר
הנביא הזקן יושב בה. וישמע הנביא אשר השיבו
מן הדרך ויאמר איש האלהים המרה את פי יהוה
ויתנהו יהוה אל האריה ויטרפהו וימתהו כדבר
יהוה אשר דבר אליו. ויאמר אל בניו לאמר
חבשו לי החמור ויחבשו. וילך וימצא פגרו
מושלך בדרך והחמור והאריה עמדים אצל הפגר
לא אכל האריה את הפגר ולא טרף את החמור.
ויסר הנביא את פגר איש האלהים וישם אתו על
החמור וישבהו ויבא העירה הזקן לספוד ולקברו.
וישם את פגרו בקברו ויספדו עליו הוי אחי.
ויהי אחרי קברו אתו ויאמר אל בניו לאמר
בקברי קברו אתו עצמותי אצל עצמותיו. כי
הקרא יקרא בדבר יהוה אשר דבר על המזבח
בבית אל ועל כל בתי הבמות אשר בערי שמרון
תהיין. אחרי הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו
הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני במות כל
רצה ימלא את ידו ויהי לכהני הבמות. ובדבר
הזה היה לחטאת לבית ירבעם להכרית ולכלות
מעל פני האדמה.

בימים ההם חלה אבים בנו של ירבעם מלך
ישראל. ותאמר ירבעם אל אשתו קומי נא
והשתנית ולא ידעו כי את אשת ירבעם ולכי
שלה אל שלה הנביא כי הוא הדבר עלי למלך
על העם הזה. וקחת בידך עשרה לחמים ונקדים
ונבלי דבש ובאי אליו הוא יגיד לך מה יהיה
לנער. ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה
ותבא בית אחיה והוא לא יוכל כי קמו עיניו
מזקנה היתה. ויהוה אמר אל אחיה הנה אשת
ירבעם באה לדרש את יהוה בעבור בנה כי חלה
אתה ודברת אליה כה וכה והיה בבואה והתנכרה.
וילך אחיה שלה ברגליו ויבא בפתח ויאמר בואי
אשת ירבעם למה זה את מתנכרת לי ואני שלחתי
אליך קשה. לכי אמרי לירבעם כה אמר יהוה
אלהי ישראל יען אשר הרימותיך מתוך העם
ואתנך נגיד על עמי ישראל. ואקרע הממלכה
מבית דויד ואתנה לך ולא היית כעבדי דויד
אשר שמר מצותי והלך אחרי בכל לבבו לעשות
רק הישר בעיני. והרעת לעשות מכל אשר היו
לפני ותלך והתעש לך אלהים אחרים ומסכות
להכעיסני ואתה השלכתני אחרי גוך. לכן הנני
מביא רעה על בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין
בקיר עצור ועזוב בישראל ובערתי אחרי בית
ירבעם כאשר יבער הגלל עד תמו. המת לירבעם
בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף
השמים כי יהוה דבר. ואתה קום לך לביתך
ובבאת רגליך העירה ומת הנער. וקברו אתו כל
ישראל וספדו לו וזה לבדו יבא לקבר מבית
ירבעם כי מצא בו דבר טוב אל יהוה אלהי
ישראל בבית ירבעם. ויקם יהוה לו מלך על
ישראל היום ההוא וגם עתה. ויתר דברי ירבעם
אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל. והימים אשר מלך
ירבעם עשרים ושתים שנה וישכב עם אבתיו
וימלך נדב בנו תחתיו. ורחבעם בן שלמה מלך
ביהודה בן ארבעים ואחת שנה בהמלכו ושבע
עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה
לשום שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו
נעמה העמונית. ויעש יהודה הרע בעיני יהוה
ויקנאהו במעשיהם אשר עשו מכל אשר עשו
אבותם בחטאתם אשר חטאו. ויבנו גם המה להם
במות ומצבות ואשרים על כל גבעה גבהה
ותחת כל עץ רענן. וגם קדש היה בארץ עשו
ככל התועבות הגוים אשר הורישם יהוה מפני
בני ישראל. ויהי בשנת חמש לרחבעם המלך עלה
שישק מלך מצרים על ירושלם. ויקח את אוצרות
בית יהוה ואת אוצרות בית המלך את הכל לקח
ואת כל מגני הזהב אשר עשה שלמה. ויעש
רחבעם המלך תחתם מגני נחשת והפקיד על יד
שרי הרצים השמרים פתח בית המלך. והיה כבוא
המלך בית יהוה ונשאום הרצים ושבו אל תא
הרצים. ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה.
ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימיהם.
וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר
דויד ושם אמו נעמה העמונית וימלך אביים בנו
תחתיו. בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם בן
נבט מלך אביים על יהודה. שלשת חדשים מלך
בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום. והלך
בכל חטאת אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו
שלם עם יהוה אלהיו כלבב דויד אביו. כי למען
דויד נתן יהוה אלהיו לו נר בירושלם להקים
את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלם. יען אשר
עשה דויד הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר
צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי. ויהי
מלחמה בין רחבעם וירבעם כל ימי חייו. ויתר
דברי אביים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי יהודה. ומלחמה היתה
בין אביים ובין ירבעם. וישכב אביים עם אבתיו
ויקברו אתו בעיר דויד וימלך אסא בנו תחתיו
בשנת עשרים לירבעם מלך ישראל. ואסא עשה
הישר בעיני יהוה כדויד אביו. ויבער הקדשים
מן הארץ ויסר את כל הגלולים אשר עשו אבותיו.
וגם את מעכה אם אסא הסיר מגבירה אשר עשתה
מפלצת לאשרה. ויכרת אסא את מפלצתה ויצת
בנחל קדרון. והבמות לא סרו רק לבב אסא היה
שלם עם יהוה כל ימיו. ואת קדשי אביו והקדשיו
הביא בית יהוה כסף וזהב וכלים. ומלחמה היתה
בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם.
ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את רמה
למען אשר לא יתן יציא ובא לאסא מלך יהודה.
ויקח אסא את כל הכסף והזהב הנותרים באוצרות
בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ויתן ביד
עבדיו וישלחם המלך אסא אל בן הדד בן טברמן
בן חזיון מלך ארם הישב בדמשק לאמר. ברית
בינותי ובינך בין אבי ובין אביך הנה שלחתי
לך שחד כסף וזהב לך הפר את בריתך את בעשא
מלך ישראל ויעלה מעלי. וישמע בן הדד אל
המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו על
ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת אבל בית
מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ נפתלי. ויהי
כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישב את
מלאכתו בתרצה. והמלך אסא השמיע את כל
יהודה אין נקי ונשאו את אבני הרמה ואת עציה
אשר בנה בעשא ויבן בהם את גבע בנימין ואת
המצפה. ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל
אשר עשה וערי אשר בנה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי יהודה. רק לעת זקנתו
חלה את רגליו. וישכב אסא עם אבתיו ויקבר
עם אבתיו בעיר דויד אביו וימלך יהושפט בנו
תחתיו. ויתחזק על ישראל ויתן חיל בכל ערי
יהודה הבצורות ויתן נצבים בארץ יהודה ובערי
אפרים אשר לכד אסא אביו. ויהי יהוה עם
יהושפט כי הלך בדרכי דויד אביו הראשנים לא
דרש לבעלים. כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו
הלך ולא כמעשה ישראל. ויכן יהוה את הממלכה
בידו ויתנו כל יהודה מנחה ליהושפט ויהי לו
עשר וכבוד לרב. ויגבה לבו בדרכי יהוה ועוד
הסיר את הבמות ואת האשרים מיהודה. ובשנת
שלש למלכו שלח לשריו לבן חיל ולעבדיה ולזכריה
ולנתנאל ולמיכיהו ללמד בערי יהודה. ועמהם
הלוים שמעיה ונתניה וזבדיה ועשהאל ושמרימות
ויהונתן ואדוניה וטוביה וטוב אדוניה הלוים
ואתם אלישמע ויהורם הכהנים. וילמדו ביהודה
וספר תורת יהוה עמהם ויסבו בכל ערי יהודה
וילמדו בעם. ויהי פחד יהוה על כל ממלכות
הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו את
יהושפט. ומן פלשתים מביאים ליהושפט מנחה
וכסף משא והערבים הביאו לו צאן אילים
שבעת אלפים ושבע מאות ועתודים שבעת אלפים
ושבע מאות. ויהושפט הלך הלוך וגדל עד
למעלה ויבן ביהודה בירנית וערי מסכנות.
ומלאכה רבה היתה לו בערי יהודה ואנשי מלחמה
גבורי חיל בירושלם. ואלה פקדתם לבית אבתם
ליהודה שרי האלפים עדנה השר ועמו גבורי חיל
שלש מאות אלף. ואחריו יהוחנן השר ועמו
מאתים ושמנים אלף. ואחריו עמסיה בן זכרי
המתנדב ליהוה ועמו מאתים אלף גבור חיל.
ומבנימין גבור חיל אליעדע ועמו נשקי קשת
ומגן מאתים אלף. ואחריו יהוזבד ועמו מאה
ושמנים אלף חלוצי צבא. אלה שרתו את המלך
מלבד אשר נתן המלך בערי המבצר בכל יהודה.
ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחתן ליחאב.
וירד לקץ שנים אל אחאב שמרון ויזבח לו אחאב
צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסיתהו לעלות
את רמות גלעד. ויאמר אחאב מלך ישראל אל
יהושפט מלך יהודה התלך אתי רמתה גלעד
ויאמר כמוני כעמך כעמי עמך במלחמות. ויאמר
יהושפט אל מלך ישראל דרש נא היום את דבר
יהוה. ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארבע
מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל רמת גלעד
למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה והתן אלהים
ביד המלך. ויאמר יהושפט האין פה עוד נביא
ליהוה ונדרשה בו. ויאמר מלך ישראל אל
יהושפט עוד איש אחד לדרוש את יהוה מיכיהו
בן ימלה ואנכי שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב
כי אם רע הוא מיכיהו. ויאמר יהושפט אל
יאמר המלך כן. ויקרא מלך ישראל אל סריס
ויאמר מהר מיכיהו בן ימלה. ומלך ישראל
ויהושפט מלך יהודה לבשים בגדיהם ויושבים
איש על כסאו בגרן פתח שער שמרון וכל
הנביאים מתנבאים לפניהם. ויעש לו צדקיהו בן
כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה
תנגח את ארם עד כלותם אתם. וכל הנביאים
נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן
יהוה ביד המלך. והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו
דבר אליו לאמר הנה דברי הנביאים פה אחד
טוב אל המלך יהי נא דברך כאחד מדבריהם
ודברת טוב. ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את
אשר יאמר אלי יהוה אתו אדבר. ויבא אל
המלך ויאמר אליו המלך מיכיהו הנלך אל רמת
גלעד למלחמה אם אחדל ויאמר עלו והצלחו
ונתנו ביד המלך. ויאמר אליו המלך עד כמה
פעמים אני משביעך אם תדבר אלי רק אמת
בשם יהוה. ויאמר ראיתי את כל ישראל נפוצים
על ההרים כצאן אשר אין להם רועה ויאמר יהוה
לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום.
ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך
לא יתנבא עלי טוב כי אם רע. ויאמר לכן
שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה יושב על כסאו
וכל צבא השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו.
ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב ויעל ויפל
ברמת גלעד ויאמר זה אמר כך וזה אמר כך.
ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו.
ויאמר יהוה אליו במה. ויאמר אצא ורוח שקר
בפי כל נביאיו. ויאמר תפתה וגם תוכל צא
ועשה כן. ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי
כל נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה. ויגש
צדקיהו בן כנענה ויך את מיכיהו על הלחי
ויאמר איזה עבר רוח יהוה מאתי לדבר אתך.
ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום בא חדר בחדר
להחבא. ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו
והשיבהו אל אמון שר העיר ואל יואש בן המלך.
ואמרתם כה אמר המלך שימו זה בית הכלא
והאכילהו לחם לחץ ומים לחץ עד בשובי בשלום.
ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר
יהוה בי. ויאמר שמעו עמים כלם. ויעל מלך
ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד. ויאמר
מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה
ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבאו
במלחמה. ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו
לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם את
מלך ישראל לבדו. ויהי כראות שרי הרכב את
יהושפט ויאמרו אך מלך ישראל הוא ויסבו עליו
להלחם ויזעק יהושפט ויהוה עזרו ויסיתם אלהים
ממנו. ויהי כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל
הוא וישובו מאחריו. ואיש אחד משך בקשת
ויך את מלך ישראל בין הדבק ובין השרין
ויאמר אל רכבו הפך ידיך והוציאני מן המחנה
כי הוחליתי. ותעל המלחמה ביום ההוא והמלך
ישראל היה מעמד על המרכבה נגד ארם ויכתת
לערב ויצא הדם מן המכה אל חיק המרכבה.
ויעבר הקול במחנה כבוא השמש לאמר איש אל
עמו ואיש אל ארצו. וימת המלך ויבא שמרון
ויקברו את המלך בשמרון. ויסחפו את הרכב על
ברכת שמרון וילחכו הכלבים את דמו ויזנו
הזונות כדבר יהוה אשר דבר. ויתר דברי אחאב
וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים
אשר בנה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל. וישכב אחאב עם אבתיו וימלך
אחזיה בנו תחתיו. בשנת ארבע עשרה למלך
אחאב בן עמרי מלך יהושפט בן אסא על יהודה.
בן שלשים וחמש שנה יהושפט בהמלכו ועשרים
וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת
שלחי. וילך בכל דרך אסא אביו לא סר ממנו
לעשות הישר בעיני יהוה. רק הבמות לא סרו
עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות. וישלם
יהושפט עם מלך ישראל. ויתר דברי יהושפט
וגבורתו אשר עשה ומלחמות אשר נלחם הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה.
ואת יתר הקדשים אשר קדש אביו הוציא מן
הארץ. ומלך אין אז באדום נצב מלך. יהושפט
עשה אניות תרשיש ללכת אופירה לזהב ולא
הלכו כי נשברו האניות בעציון גבר. אז אמר
אחזיה בן אחאב אל יהושפט ילכו עבדי עם
עבדיך באניות ויהושפט לא אבה. וישכב יהושפט
עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד אביו
וימלך יהורם בנו תחתיו. בשנת שתים ליהורם
בן יהושפט מלך יהודה מלך אחזיה בן אחאב
בשמרון על ישראל ויעש הרע בעיני יהוה וילך
בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל. ויעבד את הבעל וישתחו
לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל ככל אשר עשה
אביו. ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו.
רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את
ישראל דבק לא סר ממנו. ומישע מלך מואב היה
נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כבשים
ומאה אלף אילים צמר. ויהי כמות אחאב ופשע
מלך מואב במלך ישראל. ויצא המלך יהורם
בעת ההוא משמרון ויפקד את כל ישראל. וילך
וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב
פשע במלך ישראל התלך אתי למלחמה אל מואב
ויאמר אעלה כמוני כעמך כעמי עמך במלחמות.
ויאמר איזה דרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום.
וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום
ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה
ולבהמה אשר ברגליהם. ויאמר יהושפט האין פה
נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מעליו ויען אחד
מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט
אשר יצק מים על ידי אליהו. ויאמר יהושפט
יש אתו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל
ויהושפט ומלך אדום. ואלישע אמר אל מלך
ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל
נביאי אמך. ויאמר לו מלך ישראל אל כי יהוה
קרא לשלשת המלכים האלה לתת אתם ביד מואב.
ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו
כי לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אם
אביט אליך ואם אראך. ועתה קחו לי מנגן
ויהי כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה. ויאמר כה
אמר יהוה עשו הנחלים האלה גבים גבים. כי כה
אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל
ההוא ימלא מים ושתיתם אתם ואתם מקנכם
ובהמתכם. ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את מואב
בידכם. והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחר
ועץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו וכל
חלקת טובה תכאבו באבנים. ויהי בבקר כעלות
המנחה והנה מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ
את המים. וכל מואב שמעו כי עלו המלכים
להלחם בם ויזעקו כל כל ומעלה ויתיצבו על
הגבול. וישכמו בבקר וישמש השמש על המים
וירא מואב מנגד את המים אדמים כדם. ויאמרו
זה דם חרבו נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו
ועתה לשללה מואב. ויבאו אל מחנה ישראל
וישראל קמו ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבאו
הכה הכות במואב. ואת הערים יהרסו ואת כל
חלקת טובה ישלכו איש אבן ומלאוה ואת כל
מעיני המים יסתמו וכל עצי טוב יכרתו עד
הותירם את קיר חרשת באבניה ויסבו הקלעים
וכתתוה. ויהי כראות מלך מואב כי חזק ממנו
המלחמה ויקח אתו שבע מאות איש שלפי חרב
להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו. ויקח את בנו
הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עולה על החומה
ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישובו
לארצם. ואשת איש מנשי הנביאים צעקה אל
אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי
עבדך היה ירא את יהוה והנושה בא לקחת את
שני ילדי לו לעבדים. ויאמר אלישע אליה מה
אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית ותאמר
אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן. ויאמר
לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכנים
כלים רקים אל תמעיטי. ובאת ובאת דלת בעדך
ובעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא
הסעי. ותלך האשה ותסגר דלת בעדה ובעד בניה
המה מקריבים אליה והיא מוצקת. ויהי כמלאות
הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי
ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן. ותבא
ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן
ושלמי את נשיכה ואת בניך תחיי בנותר. ויהי
היום ועבר אלישע שונמה ושם אשה גדולה
ותחזק בו לאכל לחם ומדי עברו היה בא שם
לאכל לחם. ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי
איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד. נעשה
נא עלית קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא
ומנורה והיה בבואו אלינו יסור שמה. ויהי יום
אחד ויבא שמה ויסר אל העלית וישכב שם.
ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא
לה ותעמד לפניו. ויאמר אליו אמר נא אליה
הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות
לך הנדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר
בתוך עמי אנכי יושבת. ויאמר מה לעשות לה
ויאמר גחזי אבל בן אין לה ואישה זקן. ויאמר
קרא לה ותקרא לה ותעמד בפתח. ויאמר למועד
הזה כעת חיה אתך בן חבקת. ותאמר אל תכזב
אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך. ותהר
האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר
אליה אלישע. ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל
אביו אל הקצרים. ויאמר אל אביו ראשי ראשי
והנער אמר אל אביו שאהו אל אמו. וישאהו
ויביאהו אל אמו ויישב על ברכיה עד הצהרים
וימת. ותעל ותשכב על מטת איש האלהים
ותסגר בעדו ותצא. ותקרא אל אישה ותאמר
שלחי נא לי אחד הנערים ואחת האתנות וארוצה
עד איש האלהים ואשובה. ויאמר למה את הלכת
אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום.
ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג לפני ורוץ
אל תעצר לי לרכב כי אם אמרתי אליך. ותלך
ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות
איש האלהים אותה מנגד ויאמר אל גחזי נערו
הנה השונמית ההיא. עתה רוץ נא לקראתה
ואמר אליה השלום לך השלום לאישך השלום
לילד ותאמר שלום. ותבא אל איש האלהים אל
ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי להדפה ויאמר
איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה
העלים מני ולא הגיד לי. ותאמר האשה הבן
שאלתי מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אותי.
ויאמר אל גחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך
לך כי תמצא איש לא תברכנו וברכך איש לא
יברכנו ושמת משענתי על פני הילד. ותאמר אם
יהוה חי ונפשך חיה אם אעזבך ויקם וילך אחריה.
וגחזי עבר לפניהם וישם המשענת על פני הילד
ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר
לא הקיץ הילד. ויבא אלישע הביתה והנה הילד
מת משכב על מטתו. ויבא ויסגר הדלת בעדם
שניהם ויתפלל אל יהוה. ויעל ושכב על הילד
וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על
כפיו ויגהר עליו ויחם בשר הילד. וישב וילך
בבית אחד הנה והנה ויעל ויגהר עליו ויזרו
הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את עיניו.
ויקרא אל גחזי ויאמר קרא לשונמית הזאת
ויקרא לה ותבא אליו ויאמר שאי בנך. ותבא
ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה
ותצא. ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני
הנביאים ישבים לפניו ויאמר אל נערו שים
הסיר הגדול ובשל נזיד לבני הנביאים. ויצא
אל השדה למצא שם אחד יוצא חלצה ויקצץ
משם פקעת שדה מלא בגדו ויבא וישחת אל
תוך הנזיד כי לא ידעו. ויצקו לאכל לאנשים
ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו ויאמרו מות
בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל. ויאמר
קחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו
ואין דבר רע בסיר. ואיש בא מבעל שלשה
ויביא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחמי
שעורים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו.
ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר
תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר.
ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה. ונעמן
שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו
ונשוא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם
והאיש היה גבור חיל מצרע. וארם יצאו גדודים
וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת
נעמן. ותאמר אל גברתה לו אדני נעמן עם
הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו.
ויבא איש אל אדניו ויגד לאמר כזאת וכזאת
דברה הנערה אשר מארץ ישראל. ויאמר מלך ארם
לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח
בידו עשרת ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשרת
חלפות בגדים. ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר
ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך
את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו. ויהי כקרא
מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר
האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי
לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי
מתאנה הוא לי. ויהי כשמע אלישע איש האלהים
כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך
לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי ויידע כי
יש נביא בישראל. ויבא נעמן בסוסו וברכבו
ויעמד פתח בית אלישע. וישלח אליו אלישע
מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן
ושב בשרך לך וטהר. ויקצף נעמן וילך ויאמר
הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד וקרא בשם יהוה
אלהיו והניף ידו אל המקום ורפא את המצרע.
הלא טובים אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי
ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה.
ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול
הנביא דבר אליך עשה ולא תעשנה והלא אמר
אליך רחץ וטהר. וירד ויטבל בירדן שבע פעמים
כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קטן
וטהר. וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו
ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין
אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא
ברכה מאת עבדך. ויאמר חי יהוה אשר עמדתי
לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויסרב. ויאמר
נעמן ואם לא יתן נא לעבדך משא צמד פרדים
אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עולה וזבח לאלהים
אחרים כי אם ליהוה. בדבר הזה יסלח יהוה
לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שם והוא
נשען על ידי ואשתחויתי בבית רמון בהשתחותי
בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה.
ויאמר לו לך לשלום. ויסע מאתו כברת ארץ.
ויאמר גחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך
אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר
הביא וחי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי
ממנו מאומה. ויעבר גחזי אחרי נעמן וירא נעמן
רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר
השלום. ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה
באו אלי משני נערים מהר אפרים מבני הנביאים
תן נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים. ויאמר
נעמן הואל קח ככרים ויפצר בו ויצר ככרי כסף
בשתים חלפות בגדים ונתן על שני נעריו וישאו
לפניו. ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית
וישלח את האנש

ولكن ثمن حمله انكفأ وحمل من حمل وقد جن عند
ثلاثة آلاف درهم . وقد كان عند رجل ألف درهم
وديعة فجاء ليأخذها فقال له قد ضاعت . فقال
له بل كنت عندي فقال له قد كنت عندك ولكن
ضاعت . فقال له بل كنت عندي فقال له قد
ضاعت . فقال له بل كنت عندي فقال له قد
ضاعت . فقال له بل كنت عندي فقال له قد

ותחמם ילפתיה חלח תחרטמיה ילפיהמה מחמ . ויחטמ ערוחכ
לימטמ מה וויה חעמיחל לטוקמ חכיחמ ילחללחטמיה אלמ ויה .
ויה ער חלפ ערחקוקמ חחוחטחיקמ יחפוכ חטמ כי יוחמ ויטמיטמ כיטכ
טעוחמ ויהוטמ לכ כיטחקויחל לטמ . חכי ויי כיטחקויחל יללכ
ויחיחמקמ ויחיח חמוחטחכיחל טל יכוכ חטמ ויטמיטמ ויחיח
חכיחמקמ ויחיח חמוחטחכיחל טל יכוכ לח חלחיחכיח . חמוחטחכיחל
חקחכמ חטמ לטוי ויטמיטמ חכיד חכיטמיטמ ויי לכ חי
חחמחטחמטחקמ . ילכ חי ויטחקם כיטכ חטמ חלחיחכיח טל יכוכ 15
ילפחכיחקמ חטמכ חטחל . לכ ויי טוי חם ויכחקחיד כיחקטעד
לימטמ חם ויוחמ חטחם . כילכ כיטכ טי יעחקם חקיכ חטמ חטכ
חל חם ויטחיל ויטחמ חם ויכחקחיד חכיטמיטמ לחלחטכיחקמ
חחלחיל יעחיל חטכ לכ כיטחקויחל חטמ . חל כיטכ ויי חם ויכחקחיד
חחלחיל ויחיחמקמ חכיטמיטמ חלחיחכיחקמ ויחיח חמוחטחכיחל טל יכוכ 20
חחמחטחמטחקמ . ילכ חי ויטחקם כיטכ חטמ חלחיחכיח טל יכוכ
לימטמ חם ויוחמ חטחם . חכי ויי כיטחקויחל לטמ . חכי ויי כיטחקויחל יללכ
ויחיחמקמ ויחיח חמוחטחכיחל טל יכוכ חטמ ויטמיטמ חכיד חכיטמיטמ
חחלחיל יעחיל חטכ לכ כיטחקויחל חטמ . חל כיטכ ויי חם ויכחקחיד כיחקטעד

ובאמצע הבתים ברחובות עומדים בתי הכנסיות ובתי המדרשות של היהודים. ובכל בתי הכנסיות ובתי המדרשות יש שם ספרי תורה כתובים על קלפים ועטורים בכתרים של כסף וזהב ומכוסים בכיסויים של משי יקר. וכל בתי הכנסיות ובתי המדרשות מוארים בנרות של שעוה ובמנורות של כסף וזהב. וכל בתי הכנסיות ובתי המדרשות מרוצפים בשיש ובאבני טוב. וכל בתי הכנסיות ובתי המדרשות מוקפים חומות גבוהות ומבצרות חזקות ומגדלים גבוהים ומשקיפים על כל העיר כולה. ובכל בתי הכנסיות ובתי המדרשות יש שם מקומות מיוחדים לנשים ומקומות מיוחדים לאנשים. ובכל בתי הכנסיות ובתי המדרשות יש שם מקומות מיוחדים לכהנים ומקומות מיוחדים לישראלים. ובכל בתי הכנסיות ובתי המדרשות יש שם מקומות מיוחדים לקרוא בתורה ומקומות מיוחדים לדרוש בתורה. ובכל בתי הכנסיות ובתי המדרשות יש שם מקומות מיוחדים לשמוע את הקול ומקומות מיוחדים לשמוע את הקול

ולחיה לחל לאת חיבור ילחל שמיבה שחטי פלא ליחשוח ילבי 30
שיש אלחשה אלחיה לעבח מאחם 18 000 זי ולב לאת שחטי
ילחיבולבי שלחשחש חיבחה לשחיב ישש ילבאח לבי שחשחטי
ולבי שחשלחב ילבחי שחשי שלבי . חלבלש ישחיב חלשל חשיחשה
ילחל חשחיבה . חש ילחלל חי פלא ילבש שחש . חלבלל חי פלא 33B
חשלחשם שחשש . חבי ישחשלף ישם לשחיחשה כלל לש חש חבישך 33

לשחיב לחל לאת חבישך ילחל שחשיבי שחטי פלא ליחשוח ילבי
שיש אלחשה אלחיה לעבח מאחם 18 000 זי ולב לאת שחטי
ילחיבולבי שלחשחש חיבחה לשחיב ישש ילבאח לבי שחשחטי
ולבי שחשלחב ילבחי שחשי שלבי . חלבלש ישחיב חלשל חשיחשה
ילחל חשחיבה . חש ילחלל חי פלא ילבש שחש . חלבלל חי פלא 33B
חשלחשם שחשש . חבי ישחשלף ישם לשחיחשה כלל לש חש חבישך 33

ונאלל ממע . ומאנצ ונשמע ונטיעלר לעבטיומקע ולבע בשוק .
ונאולבע שיע שנטעקע קי ונאלם אושבטיעוק אינל . אולב בפּקע
שנטעקע שב ונשבעקע קי ונאלם אושבטיעוק אינל . אולב בפּקע
ולבע בטיומקע אוב אלל ונבע שמע בי אולמע אושפּשבוק . אולב
אוב שונ שנטעקע בפּלל ונבע שמע בי אולמע אושפּשבוק . אולב
שבוקע שב ונשבעקע אושבע . שנע ונע בטיומ אושבטיעוק ונאול
מוע . שלולב ונשבעקע ונאוקע בטיומ לעבטיע אוע לבטיע שלל
לבע בינלבוקע ונקוקוקע קלבטיעוק לעב בטקוע אוע לבוקבע .
לע . בטיע שלולבע שקע אוע ונבטיע אוע לבטיע שלל 18 בטשבע
ונשבעק אוב ונבעבע שמוקעוקע שבקע ונבטשבע בטעב אוע
ונבע אוע ונלבע אלשב שבוב ונאוקע בי אולמע . ונבשבע ונאולשב
שבוקע ונקוקוקע קלבטיעוק אוע ונבע אוע ונלבע אלשב שבוב
אוע לבע ונלבע אלשב שבוב ונאוקע בי אולמע . ונבשבע ונאולשב
שבוקע שלל אוע לבע ונלבע אלשב שבוב ונאוקע בי אולמע .
לבע אוע ונלבע אלשב שבוב ונאוקע בי אולמע . ונבשבע ונאולשב
שבוקע שלל אוע לבע ונלבע אלשב שבוב ונאוקע בי אולמע .
לבע אוע ונלבע אלשב שבוב ונאוקע בי אולמע . ונבשבע ונאולשב
שבוקע שלל אוע לבע ונלבע אלשב שבוב ונאוקע בי אולמע .

ארבעה מיתרים. ומיתריו עשויים משי שנפתל ונעשה כמין חוט עב. וקשתו
ארוכה כקשת הרמאים. ומיתר הקשת עשוי משי שנפתל ונעשה כמין חוט עב.
ומיתר הקשת עשוי משי שנפתל ונעשה כמין חוט עב. ומיתר הקשת עשוי משי
שנפתל ונעשה כמין חוט עב. ומיתר הקשת עשוי משי שנפתל ונעשה כמין חוט
עב. ומיתר הקשת עשוי משי שנפתל ונעשה כמין חוט עב. ומיתר הקשת עשוי
משי שנפתל ונעשה כמין חוט עב. ומיתר הקשת עשוי משי שנפתל ונעשה כמין
חוט עב. ומיתר הקשת עשוי משי שנפתל ונעשה כמין חוט עב. ומיתר הקשת
עשוי משי שנפתל ונעשה כמין חוט עב. ומיתר הקשת עשוי משי שנפתל ונעשה
כמין חוט עב. ומיתר הקשת עשוי משי שנפתל ונעשה כמין חוט עב. ומיתר
הקשת עשוי משי שנפתל ונעשה כמין חוט עב. ומיתר הקשת עשוי משי שנפתל
ונעשה כמין חוט עב

ויאמר שלמונאי לרבים ועל ויאמרתמה ושמעו . ותלך
ותסתכל ח אותם ויאמרו ותחזר שלמה ועל שלמונאי ותאמרו
ושם ועמדו אל ישמעו לקו ויבלו שלמונאי ויהי עמהם .
ארצה ויח שלמונאי ושמע ארקיעתה מה ויאמרו שלך ויקו ועד
ותאמר ויהי שלמונאי ויאמרתמה ויאמרו שלמונאי ויהי ועל
ויאמרתמה . ותלך ויהי ויאמרו שלמונאי ויהי ועל ויאמרתמה
ותאמר ח אותם ושמע . ושם ותאמר ויהי ויאמרתמה שלמונאי
ויהי ויאמרתמה ויאמרו שלמונאי ויהי ועל ויאמרתמה ויאמרו
ויאמרתמה ויאמרו שלמונאי ויהי ועל ויאמרתמה ויאמרו
ויאמרתמה ויאמרו שלמונאי ויהי ועל ויאמרתמה ויאמרו
ויאמרתמה ויאמרו שלמונאי ויהי ועל ויאמרתמה ויאמרו
ויאמרתמה ויאמרו שלמונאי ויהי ועל ויאמרתמה ויאמרו
ויאמרתמה ויאמרו שלמונאי ויהי ועל ויאמרתמה ויאמרו
ויאמרתמה ויאמרו שלמונאי ויהי ועל ויאמרתמה ויאמרו
ויאמרתמה ויאמרו שלמונאי ויהי ועל ויאמרתמה ויאמרו
ויאמרתמה ויאמרו שלמונאי ויהי ועל ויאמרתמה ויאמרו
ויאמרתמה ויאמרו שלמונאי ויהי ועל ויאמרתמה ויאמרו
ויאמרתמה ויאמרו שלמונאי ויהי ועל ויאמרתמה ויאמרו
ויאמרתמה ויאמרו שלמונאי ויהי ועל ויאמרתמה ויאמרו
ויאמרתמה ויאמרו שלמונאי ויהי ועל ויאמרתמה ויאמרו
ויאמרתמה ויאמרו שלמונאי ויהי ועל ויאמרתמה ויאמרו
ויאמרתמה ויאמרו שלמונאי ויהי ועל ויאמרתמה ויאמרו
ויאמרתמה ויאמרו שלמונאי ויהי ועל ויאמרתמה ויאמרו

ואת יהוה אשר דבלתים לא יבינו כשמעם ואין
בהם רוח כי אין בפיהם תכונה כי אם הבל ורעות
רוח ואני הנני יוסיף להפלא הפלא את העם הזה
הפלא ונפלא ואבד חכמת חכמיו ובינת נבוניו
תתעלם כי חרד איש מאלהיו ועתה הנני יוסף
להסיר את העם הזה הסר והפלא ואבד חכמת
חכמיו ובינת נבוניו תתעלם כי חרד איש מאלהיו
ועתה הנני יוסיף להסיר את העם הזה הסר והפלא
ואבד חכמת חכמיו ובינת נבוניו תתעלם כי חרד
איש מאלהיו ועתה הנני יוסיף להסיר את העם
הזה הסר והפלא ואבד חכמת חכמיו ובינת נבוניו
תתעלם כי חרד איש מאלהיו ועתה הנני יוסי

ו:כתיהם ממט תי לכו תבוד אלהיכם מלחמ 135C ו:ע תמולכם אל
שנאם ואלהי תשתכחו ו:תחי ותי ועלינ כתיהמ ויהיו . תלל
שמחי תמולכם לשמי ותי תבו . ולבושי תיאשיבלכו מהם
ותמו מלחמתכם ו:תחי אתכם ויהוה אלהיכם ינתנם בידכם ו:כתם
אתיהמ אוב ילקח איש מאתם ובא ו:נביא אכי אתכם ו:לתם
ונלחמתם ו:הוינתם ו:ראיתם ישועת יהוה אתכם ו:אתכם ו:אל 135D
ו:לתם תבוד שבתים ם ם ם 87 שנ לכו מלחמת ו:לתם
תל תמר ו:תמולכם ו:תשבתם ו:אכלתם ו:שתיתם יין ו:משחו
אכלינ תלחנל . ולשלום לכו תבוד אשר שנאי תלים ואל
ו:נחלתם ותמו תי לכו תבוד אלהיכם ותהי 135E תם
ו:כתיהם תם תי לכו תבוד אלהיכם ותהי תם ו:כתיהם תם
אוב ילקח ו:תשבתם אוב לכו תי לילכתם ו:תשבתם ותמו
תמר לאיש תר ו:תשבתם ו:תשבתם אוב לכו תי לילכתם
אוב ילקח ו:תשבתם אוב לכו תי לילכתם ו:תשבתם ותמו
תמר לאיש תר ו:תשבתם ו:תשבתם אוב לכו תי לילכתם

ונאלא מה ונכתוב עלמיו אלוף. ומה ונתקו נים פלגשיהם
ונאלא מה ונכתוב עלמיו אלוף. ומה ונתקו נים פלגשיהם
ונאלא מה ונכתוב עלמיו אלוף. ומה ונתקו נים פלגשיהם
ונאלא מה ונכתוב עלמיו אלוף. ומה ונתקו נים פלגשיהם
ונאלא מה ונכתוב עלמיו אלוף. ומה ונתקו נים פלגשיהם
ונאלא מה ונכתוב עלמיו אלוף. ומה ונתקו נים פלגשיהם
ונאלא מה ונכתוב עלמיו אלוף. ומה ונתקו נים פלגשיהם
ונאלא מה ונכתוב עלמיו אלוף. ומה ונתקו נים פלגשיהם
ונאלא מה ונכתוב עלמיו אלוף. ומה ונתקו נים פלגשיהם
ונאלא מה ונכתוב עלמיו אלוף. ומה ונתקו נים פלגשיהם
ונאלא מה ונכתוב עלמיו אלוף. ומה ונתקו נים פלגשיהם
ונאלא מה ונכתוב עלמיו אלוף. ומה ונתקו נים פלגשיהם
ונאלא מה ונכתוב עלמיו אלוף. ומה ונתקו נים פלגשיהם
ונאלא מה ונכתוב עלמיו אלוף. ומה ונתקו נים פלגשיהם
ונאלא מה ונכתוב עלמיו אלוף. ומה ונתקו נים פלגשיהם
ונאלא מה ונכתוב עלמיו אלוף. ומה ונתקו נים פלגשיהם
ונאלא מה ונכתוב עלמיו אלוף. ומה ונתקו נים פלגשיהם
ונאלא מה ונכתוב עלמיו אלוף. ומה ונתקו נים פלגשיהם
ונאלא מה ונכתוב עלמיו אלוף. ומה ונתקו נים פלגשיהם

ובאותם ימים עמד חזקיהו מחלה לו עד למות וישמעהו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויבא אליו ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה · ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה · ויאמר אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי · ויבך חזקיהו בכי גדול ° ° ° ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר הלוך ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דויד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני יסף על ימיך חמש עשרה שנה · ומכף מלך אשור אציל אתך ואת העיר הזאת והגנותי על העיר הזאת · וזה לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר · הנני משיב את צל המעלות אשר ירדה בשמש באחז אחרי מעלות אחז למעלה עשר מעלות וישב השמש במעלות אשר ירדה בהן · ומכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי חזקיהו מחלתו · אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאול פקדתי יתר שנותי · אמרתי לא אראה יה יה בארץ החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי חדל · דורי נסע ונגלה ממני כאהל רועי וכארג קפדתי חיי מדלה יתמוכני מיום עד לילה תשלימני · שויתי עד בוקר כארי כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה תשלימני · כסוס עגור כן אצפצף אהגה כיונה עיני כלו למרום אדני עשקה ערבני · מה אדבר ויען לי והוא עשה הלך כל שנותי על מר נפשי · אדני עליהם יחיו ולכל בהם חיי רוחי ותחלימני והחיני · הנה לשלום מר לי מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גוך כל חטאתי · כי לא שאול תודך מות יללך לא יברו יורדי בור אל אמתך · חי חי הוא יודך כמוני היום · אב לבנים יודיע אל אמתך · יהוה להושיעני ונגינותי כל ימי חיינו על בית יהוה · ויאמר ישעיהו יקחו דבלת תאנים ויקחו וישימו על השחין ויחי · ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית יהוה · ויאמר ישעיהו זה לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר · התלך הצל עשר מעלות או ישוב אחור עשר מעלות · ויאמר חזקיהו נקל הוא להט הצל עשר מעלות כי אם ישוב הצל אחור עשר מעלות · ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה וישב את הצל במעלות אשר ירדה באחז אחור עשר מעלות · בעת ההיא שלח מרודך בלאדן בן מרודך מלך בבל ספרים וארבה אל חזקיהו · וישמע עליהם חזקיהו וירא את כל בית נכתו את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל הנמצא באוצרותיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו · ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין באו אליך · ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל · ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתים באוצרותי · ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבותיך עד היום הזה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה · ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו וסרסו בהיכל מלך בבל · ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלוא כי יהיה שלום ואמת בימי · ויתר דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעלה ויבא המים העירה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה · וישכב חזקיהו עם אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו · בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו חפצי בה · ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הורישם יהוה מפני בני ישראל · וישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעל ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמים ויעבדם · ויבן מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את שמי · ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה · והעביר את בנו באש ועונן וניחש ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו · ויתן את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל דויד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם · ולא אוסיף להסיר את רגל ישראל מן האדמה אשר הכינותי לאבותם רק אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה · ויתעו מנשה את יהודה ואת יושבי ירושלם לעשות הרע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל · וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו · ויבא יהוה עליהם את שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את מנשה בחחים ויאסרוהו בנחשתים ויולכהו בבלה · וכחתו בצר לו ויחל את פני יהוה אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהי אבתיו · ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנתו וישיבהו ירושלם למלכתו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים · ואחרי כן בנה חומה חוץ לעיר דויד ולגיחון בנחל ולבוא בשער הדגים וסבב לעפל ויגביה מאד ויתן שרי חיל בכל הערי מבצר ביהודה · ויסר את אלהי הנכר ואת הפסל מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה ובירושלם וישלך חוץ לעיר · ויכן את מזבח יהוה ויזבח עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבוד את יהוה אלהי ישראל · אך עוד העם מזבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם · ויתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו ודברי החזים אשר דברו אליו בשם יהוה אלהי ישראל הנם על דברי מלכי ישראל · ותפלתו ויעתר לו וכל חטאתו ומעלו ואשר בנה בהן במות והקים את האשרים ואת הפסלים לפני הכנעו · ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנתו וישיבהו ירושלם למלכתו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים · ויבן בנין חיצון לעיר דויד מערבה ל

ומה. ולכן תכונתו לכך ובתולתו תלוי. לו וש ומיה לכן ומה
למכלל תוש ומה תלוי. ואך וש כיהו ומה ובל שיוך ומיוש ומיה
ובכוונה. ובמובלוש לוש. לוש כיך בוכל ומכל תכוזוך ומבוזוכ
ולוך ומה ולוך כיהו ובכוונה ולוך ומה ובל שיוך ומיוש ומיה
ובל ומה ומיה לכן ובתולתו תלוי. לו וש ומיה לכן ומה
ובכוונה ולוך ומה ובל שיוך ומיוש ומיה ובל ומה ומיה לכן
ובתולתו תלוי. לו וש ומיה לכן ומה ובל שיוך ומיוש ומיה
ובל ומה ומיה לכן ובתולתו תלוי. לו וש ומיה לכן ומה
ובכוונה ולוך ומה ובל שיוך ומיוש ומיה ובל ומה ומיה לכן
ובתולתו תלוי. לו וש ומיה לכן ומה ובל שיוך ומיוש ומיה
ובל ומה ומיה לכן ובתולתו תלוי. לו וש ומיה לכן ומה
ובכוונה ולוך ומה ובל שיוך ומיוש ומיה ובל ומה ומיה לכן
ובתולתו תלוי. לו וש ומיה לכן ומה ובל שיוך ומיוש ומיה

ברעה מעת לך לא יראה כאשר יעשה אלה מעת ברזיו
בחלם מעת לך לא יראה כאשר יעשה אלה מעת ברזיו
ובעלה ויבא משם לאלמוד . ברא ראשית מיד שנה . את יהך
מנה אלהים ברכו לנוח . ויהי בראשית מיד שנה . את יהך
בריאם ויבא משם לאלמוד . ברא ראשית מיד שנה . את יהך
ברעה יעקב ויבא סכתה ויבן לו בית ועשה לגמליו סכות
ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם
ויחן את פני העיר . ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם את
אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה . ויצב שם מזבח
ויקרא לו אל אלהי ישראל . ותצא דינה בת לאה אשר ילדה
ליעקב לראות בבנות הארץ . וירא אתה שכם בן חמור החוי
נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה . ותדבק נפשו בדינה
בת יעקב ויאהב את הנערה וידבר על לב הנערה . ויאמר שכם
אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה . ויעקב
שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה
החריש יעקב עד באם . ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר
אתו . ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים
ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב
וכן לא יעשה . ויאמר אליהם חמור לאמר שכם בני חשקה
נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה . והתחתנו אתנו בנתיכם
תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם . ואתנו תשבו והיתה הארץ
לפניכם שבו ורכלו בה והאחזו בה . ויאמר שכם אל אביה
ואל אחיה אמצא חן בעיניכם והאשר תאמרו אלי אתן . הרבו
עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את
הנערה לאשה . ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו
במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם . ויאמרו אליהם
לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה
כי חרפה היא לנו . אך זאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמול
לכם כל זכר . ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו
ונשבנו אתכם והיינו לעם אחד . ואם לא תשמעו אלינו
להמול ולקחנו את בתנו והלכנו . וייטבו דבריהם בעיני חמור
ובעיני שכם בן חמור . ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ
בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו . ויבא חמור ושכם בנו
אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר האנשים האלה
שלמים הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אתה והנה הארץ רחבת
ידים לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם
אך בזאת יאותו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד במול
לנו כל זכר כאשר הם נמולים . מקנהם וקנינם וכל בהמתם
הלא לנו הם אך נאותה להם ויישבו אתנו . וישמעו אל חמור
ואל שכם בנו כל יוצאי שער עירו ויעשו כל הזכרים כל יוצאי
שער עירו . וביום השלישי בהיותם כואבים ויקחו שני בני
יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בבטח
ויהרגו כל זכר . ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב
ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו . בני יעקב באו על החללים
וישסו את העיר אשר טמאו אחתם . את צאנם ואת בקרם
ואת חמוריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו . ואת
כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו גם את כל
אשר בבית . ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי
להבאישני בישב הכנעני והפרזי ואנכי מתי מספר ונאספו
עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי . ויאמרו הכזונה יעשה את
אחתנו . ויקם אלהים את יעקב בית אל שב שם ועשה שם
מזבח לאל הנראה אליו בברחו מפני עשו אחיו . ויאמר אלהים
אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל
הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך . ויאמר יעקב אל ביתו
ואל כל אשר עמו הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו
והחליפו שמלתיכם . ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח
לאל העונה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי .
ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים
אשר באזניהם ויטמן יעקב אתם תחת האלה אשר עם שכם .
ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא
רדפו אחרי בני יעקב . ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען
הוא בית אל הוא ובכל העם אשר אתו . ויבן שם מזבח ויקרא
למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני
אחיו . ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל
תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות . וירא אלהים אל יעקב
עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו . ויאמר לו אלהים שמך
יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך
ויקרא את שמו ישראל . ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה
ורבה גוי וקהל עמים יהיה ממך וגם מלכים מחלציך יצאו .
והארץ אשר נתתי לאברהם ולישחק לך אתננה ולזרעך אחריך
אתן את הארץ . ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו .
ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה
נסך ויצק עליה שמן . ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר
שם אתו אלהים בית אל . ויסעו מבית אל ועוד כברת הארץ
לבוא אפרתה וילד רחל את בן קשה בלדתה . ויהי בהקשותה
בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן .
ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו
בנימין . ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם .
ויסע ישראל ויט אהלה מעבר למגדל עדר . ויהי בשכן ישראל
בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו
וישמע ישראל . ויהיו בני יעקב שנים עשר . בני לאה בכור
יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן . בני רחל
יוסף ובנימין . ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי . ובני זלפה
שפחת לאה גד ואשר . אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם .
ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע אשר שם גרו
אברהם ויצחק . ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה .
ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו
אתו עשו ויעקב בניו . ואלה תולדות עשו הוא אדום . עשו
לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת
אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי . ואת בשמת בת ישמעאל
אחות נביות . ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד בשמת את
רעואל . ואהליבמה ילדה את יעוש ואת יעלם ואת קרח .
אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף
אומר אלוף צפו אלוף קנז . ואלוף קרח אלוף געתם אלוף
עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה . ואלה
בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת
עשו . ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו
ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח . ואלה אלופי בני
חורי בכור שעיר אלוף לוטן ואלוף שובל ואלוף צבעון ואלוף
ענה . ואלוף דישן ואלוף אצר ואלוף דישן אלה אלופי החורי
בני שעיר בארץ אדום . ויהי בני לוטן חרי והומם ואחות
לוטן תמנע . ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו
ואונם . ואלה בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את
הימים במדבר בבקרו את החמרים לצבעון אביו . ואלה בני
ענה דישן ואהליבמה בת ענה אחות דישן . ואלה בני דישן
חמדן ואשבן ויתרן וכרן . בני אצר בלהן וזעוון וענן .
בני דישן עוץ וארן . אלה אלופי החרי בני לוטן אלוף
תמנע אלוף עלון אלוף מנחת . אלוף עיבל אלוף שפו אלוף
אונם אלוף איה אלוף ענה . אלוף דישן אלוף אצר אלוף
דישן אלה אלופי החרי לאלופתם בארץ שעיר . ואלה מלכים
אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל . ויבא
בלע בן בעור ושם עירו דנהבה . וימת בלע וימלך תחתיו
יובב בן זרח מבצרה . וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ
התימני . וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את
מדין בשדה מואב ושם עירו עוית . וימת הדד וימלך תחתיו
שמלה ממשקה . וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות
הנהר . וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור .
וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדד ושם עירו פעי
ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב . ויראו עשו הוא
אדום את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת
אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי . ואת בשמת בת ישמעאל
אחות נביות . ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד בשמת את
רעואל . ואהליבמה ילדה את יעוש ואת יעלם ואת קרח .
אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף
אומר אלוף צפו אלוף קנז . ואלוף קרח אלוף געתם אלוף
עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה . ואלה
בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת
עשו . ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו
ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח . ואלה אלופי בני
חורי בכור שעיר אלוף לוטן ואלוף שובל ואלוף צבעון ואלוף
ענה . ואלוף דישן ואלוף אצר ואלוף דישן אלה אלופי החורי
בני שעיר בארץ אדום . ויהי בני לוטן חרי והומם ואחות
לוטן תמנע . ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו
ואונם . ואלה בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את
הימים במדבר בבקרו את החמרים לצבעון אביו . ואלה בני
ענה דישן ואהליבמה בת ענה אחות דישן . ואלה בני דישן
חמדן ואשבן ויתרן וכרן . בני אצר בלהן וזעוון וענן .
בני דישן עוץ וארן . אלה אלופי החרי בני לוטן אלוף
תמנע אלוף עלון אלוף מנחת . אלוף עיבל אלוף שפו אלוף
אונם אלוף איה אלוף ענה . אלוף דישן אלוף אצר אלוף
דישן אלה אלופי החרי לאלופתם בארץ שעיר . ואלה מלכים
אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל . ויבא
בלע בן בעור ושם עירו דנהבה . וימת בלע וימלך תחתיו
יובב בן זרח מבצרה . וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ
התימני . וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את
מדין בשדה מואב ושם עירו עוית . וימת הדד וימלך תחתיו
שמלה ממשקה . וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות
הנהר . וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור .
וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדד ושם עירו פעי
ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב . ויראו עשו הוא
אדום את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת
אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי . ואת בשמת בת ישמעאל
אחות נביות . ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד בשמת את
רעואל . ואהליבמה ילדה את יעוש ואת יעלם ואת קרח .
אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף
אומר אלוף צפו אלוף קנז . ואלוף קרח אלוף געתם אלוף
עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה . ואלה
בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת
עשו . ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו
ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח . ואלה אלופי בני
חורי בכור שעיר אלוף לוטן ואלוף שובל ואלוף צבעון ואלוף
ענה . ואלוף דישן ואלוף אצר ואלוף דישן אלה אלופי החר

ובתרא ארבעין לרא ארמלתא דבילתקא בריבתא תלתין ושבעה .
ארבעה ותרין אלפין ותלת מאה וחמשין ותרין זוזי חלתין ושבעה 1387E
ארבעה ותרין אלפין תשע מאה לרא חמשא חדין חמשא ותלת
מאה וחמשין ותרין זוזי חלתין ושבעה ותרין אלפין תשע מאה
לרא חמשא ותלת מאה וחמשין ותרין זוזי חלתין ושבעה ותרין
אלפין תשע מאה לרא חמשא ותלת מאה וחמשין ותרין זוזי
חלתין ושבעה ותרין אלפין תשע מאה לרא חמשא ותלת מאה
וחמשין ותרין זוזי חלתין ושבעה ותרין אלפין תשע מאה לרא

ולבשתי אתם את בגדי ואת אזרם אתו ואת מעילו ואת אפוד ואת החשן ואחגר לו באפוד
30 ושבתם אתם איש תחתיו ובאו אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון
ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן עשה ותהי
העדה ויקהל על פתח אהל מועד ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות
ויקח משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים ויתן אל אהרן את הכתנת ויזר אתו
35 באבנט ויחגר אתו במעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו
ויתן עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים ויתן את המצנפת על ראשו
ויתן על המצנפת אל מול פניו את נזר הזהב צית הקדש כאשר צוה יהוה את משה
ויקח משה את שמן המשחה ואת הקטרת ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל
המצות ואת כל העדה הקהיל אל פתח אהל מועד ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו
5 ויקהל משה על הקהל ויאמר אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות תעשו ויקרב
אהרן ואת בניו ויתן אל פתח אהל מועד ויזר משה את הדם על המזבח סביב ואת
הדם יצק אל יסוד המזבח ויקטר את החלב ואת הכליות ואת יתרת הכבד מן הכבד
ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן ואת הכתפה הימנית ואת כל החזה לקח משה
ויקטר המזבחה עלה מלואים הוא לריח ניחח אשה ליהוה כאשר צוה יהוה את משה
10 ויקח משה את בגדי ואת אזרם אתו ואת מעילו ואת אפוד ואת החשן ואחגר לו באפוד
ויתן עליו את המצנפת ואל המצנפת אל מול פניו את נזר הזהב צית הקדש כאשר צוה
יהוה את משה ויקח משה את שמן המשחה ואת הקטרת ואת פר החטאת ואת שני האילים
ואת כל סל המצות ואת כל העדה הקהיל אל פתח אהל מועד ויעש משה כאשר צוה יהוה
אתו ויקהל משה על הקהל ויאמר אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות תעשו ויקרב
15 אהרן ואת בניו ויתן אל פתח אהל מועד ויזר משה את הדם על המזבח סביב ואת
הדם יצק אל יסוד המזבח ויקטר את החלב ואת הכליות ואת יתרת הכבד מן הכבד
ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן ואת הכתפה הימנית ואת כל החזה לקח משה
ויקטר המזבחה עלה מלואים הוא לריח ניחח אשה ליהוה כאשר צוה יהוה את משה
ויקח משה את שמן המשחה ואת הקטרת ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל
20 המצות ואת כל העדה הקהיל אל פתח אהל מועד ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקהל
משה על הקהל ויאמר אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות תעשו ויקרב אהרן ואת
בניו ויתן אל פתח אהל מועד ויזר משה את הדם על המזבח סביב ואת הדם יצק אל
יסוד המזבח ויקטר את החלב ואת הכליות ואת יתרת הכבד מן הכבד ואת שתי הכליות
ואת החלב אשר עליהן ואת הכתפה הימנית ואת כל החזה לקח משה ויקטר המזבחה
25 עלה מלואים הוא לריח ניחח אשה ליהוה כאשר צוה יהוה את משה ויקח משה את
שמן המשחה ואת הקטרת ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות ואת כל
העדה הקהיל אל פתח אהל מועד ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקהל משה על הקהל
ויאמר אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות תעשו ויקרב אהרן ואת בניו ויתן אל
פתח אהל מועד ויזר משה את הדם על המזבח סביב ואת הדם יצק אל יסוד המזבח
30 ויקטר את החלב ואת הכליות ואת יתרת הכבד מן הכבד ואת שתי הכליות ואת החלב
אשר עליהן ואת הכתפה הימנית ואת כל החזה לקח משה ויקטר המזבחה עלה מלואים
הוא לריח ניחח אשה ליהוה כאשר צוה יהוה את משה ויקח משה את שמן המשחה ואת
הקטרת ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות ואת כל העדה הקהיל אל פתח
אהל מועד ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקהל משה על הקהל ויאמר אליהם זה
35 הדבר אשר צוה יהוה לעשות תעשו ויקרב אהרן ואת בניו ויתן אל פתח אהל מועד

ולפיכך אין הנשים · שם הנולד לא נהג כתקון לא · פיט אין
כתובתה אין הנשים · שם הנולד לא נהג כתקון לא · פיט אין
שהי מליגין בכל . ומפני התקנומקון בכפר · אינהי הינקלו
ארץ כי פרד הילך ומפר לפניהם · מפלגי אף
מחכם לאחיה ולאלמנה כפל זה שלמהם . ואף אעפ"כ
וכאר שנתנהם הפרי הכתובות הפלגים ואלמן הולך ומלוהו
הלהמים הכתוב שלה לפי שיעור הפלגים הוא . פיוצ
שלי הינקלו שם שנתנהם . הולל לפניהם שלפי

ומלי הינקלו שם שנתנהם . הולל לפניהם שלפי
כתובתה אין הנשים · שם הנולד לא נהג כתקון לא · פיט אין
כתובתה הינקלו בכתובות כתקון לפני הינקלו בכתובות
הינקלו בכתובות כתקון לפני הינקלו בכתובות
הינקלו בכתובות כתקון לפני הינקלו בכתובות

ومحنه لحلا ومحنه ولمحلها ولمحلها ولمحلها ولمحلها ولمحلها ولمحلها ولمحلها
ولمحلها ولمحلها

ולא מצא מלוה על משלמתם מזונותיה כדי שתהיה נזונת
מזון הגדול מזון הלוה וכתבו לה . ואפילו הכניסה לו
נכסים מועטים ומת הבעל ונמצאו נכסים מועטים
ומזונותיה מרובין אין לה אלא מזונותיה בלבד . ואם
היו נכסים מועטים ומזונותיה מועטים אין לה אלא
מזון הגדול מזון הלוה וכתבו לה . ואם היו נכסים
מועטים ומזונותיה מרובין אין לה אלא מזון הגדול
מזון הלוה וכתבו לה . ואם היו נכסים מרובים ומזונותיה
מועטים אין לה אלא מזון הגדול מזון הלוה וכתבו לה .
ואם היו נכסים מרובים ומזונותיה מרובין אין לה אלא
מזון הגדול מזון הלוה וכתבו לה . ואם היו נכסים
מרובים ומזונותיה מרובין אין לה אלא מזון הגדול
מזון הלוה וכתבו לה . ואם היו נכסים מרובים ומזונותיה
מרובין

ולמה חיים אלא שיש בהם חיים ואין בהם חיים. ולמה נקרא שמם אדם שנאמר ויהי האדם לנפש חיה. ואומר ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה. ואומר כי ממנו יצר לב האדם. ואומר כל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום. ואומר כי יצר לב האדם רע מנעוריו. ואומר אך ראה זאת מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה בקשו חשבונות רבים. ואומר ויאמר יי׳ אל לבו לא אוסיף עוד לקלל את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו. ולא אוסיף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי. ואומר ויאמר יי׳ אל נח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ. ואומר ויאמר יי׳ לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה. ואומר ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות יולדו להם. ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טובות הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו. ויאמר יי׳ לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה. הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם. ואומר ויאמר יי׳ אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם. ואומר ויאמר יי׳ אל נח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ. ואומר ויאמר יי׳ אל נח כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה. ואומר ויאמר יי׳ אל נח כי אני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע. ואומר ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים. ואומר ויאמר אלהים אל נח יצא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך. ואומר ויבן נח מזבח ליי׳ ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עולות במזבח. ואומר ויריח יי׳ את ריח הניחח ויאמר יי׳ אל לבו לא אוסיף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אוסיף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי. ואומר עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחורף ויום ולילה לא ישבתו. ואומר ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ. ואומר ויהי כל נפש יוצאי ירך נח שבעים נפש. ואומר ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים. ואומר ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם. ואומר ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחומר. ואומר ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ. ואומר וירד יי׳ לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם. ואומר ויאמר יי׳ הן עם אחד ושפה אחת לכולם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות. הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו. ואומר ויפץ יי׳ אותם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנות את העיר. ואומר על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יי׳ שפת כל הארץ ומשם הפיצם יי׳ על פני כל הארץ. ואומר ואלה תולדות שם שם בן מאת שנה הוליד את ארפכשד שנתים אחר המבול. ואומר ויחי ארפכשד חמש ושלשים שנה והוליד את שלח. ואומר ויחי שלח שלשים שנה והוליד את עבר. ואומר ויחי עבר ארבע ושלשים שנה והוליד את פלג. ואומר ויחי פלג שלשים שנה והוליד את רעו. ואומר ויחי רעו שתים ושלשים שנה והוליד את שרוג. ואומר ויחי שרוג שלשים שנה והוליד את נחור. ואומר ויחי נחור תשע ועשרים שנה והוליד את תרח. ואומר ויחי תרח שבעים שנה והוליד את אברם את נחור ואת הרן. ואומר ואלה תולדות תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט. ואומר ויקחו אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה. ואומר ותהי שרי עקרה אין לה ולד. ואומר ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם. ואומר ויהי ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן. ואומר ויאמר יי׳ אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך. ואומר ואברם בן חמש ושבעים שנה בצאתו מחרן. ואומר ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ותבאנה ארצה כנען. ואומר ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ. ואומר וירא יי׳ אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליי׳ הנראה אליו. ואומר ויסע משם אברם הרה קדמה בית אל ויט אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח ליי׳ ויקרא בשם יי׳. ואומר ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה. ואומר ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ. ואומר ויהי כאשר הגיע לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את. והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו. אמרי נא את אחתי למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך. ואומר ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד. ואומר ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה. ואומר ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים. ואומר ויגע יי׳ את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם. ואומר ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא. למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך. ואומר ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו. ואומר ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה. ואומר ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב. ואומר וילך לסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי. ואומר ויאמר יי׳ אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפונה ונגבה וקדמה וימה. ואומר ואברם ישב באלוני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליי׳. ואומר ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים. עשו מלחמות את ברע מלך סדם ואת בירשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער. כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח. שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו. ואומר ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלוני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם. ואומר וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות ויר׳ עד דן. ואומר ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק. ואומר וישב את כל הרכוש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם. ואומר ויצא מלכי צדק מלך שלם את לחם ויין והוא כהן לאל עליון. ואומר ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קונה שמים וארץ. ואומר ואשר לא נתן לו אברם מעשר. ואומר ויאמר מלכי צדק אל אברם תן לי הנפש והרכוש קח לך. ואומר ויאמר אברם אל מלכי צדק הרימותי ידי אל יי׳ אל עליון קונה שמים וארץ. ואומר אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם. ואומר אחרי הדברים האלה היה דבר יי׳ אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד. ואומר ויאמר אברם אדני יי׳ מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר. ואומר ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אותי. ואומר והנה דבר יי׳ אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך. ואומר ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר אותם ויאמר לו כה יהיה זרעך. ואומר והאמן ביי׳ ויחשבה לו צדקה. ואומר ויאמר אליו אני יי׳ אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה. ואומר ויאמר אדני יי׳ במה אדע כי אירשנה. ואומר ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל. ואומר ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו והציפורים לא בתר. ואומר ויגר עיטים על הפגרים וישב אתם אברם. ואומר ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו. ואומר ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה. ואומר וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול. ואומר ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה. ואומר ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה. ואומר ויהי השמש באה והיתה אפלה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה. ואומר ביום ההוא כרת יי׳ את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת. ואומר ואשתי שרי לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר. ואומר ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם איש לו לאשה. ואומר ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה. ואומר ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה יצפט יי׳ בינותי וביניך. ואומר ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה. ואומר ותמצאה מלאך יי׳ על עין המים במדבר על העין בדרך שור. ואומר ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי בורחת. ואומר ויאמר לה מלאך יי׳ שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה. ואומר ויאמר לה מלאך יי׳ הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב. ואומר ויאמר לה מלאך יי׳ הנך הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יי׳ אל עניך. ואומר והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן. ואומר ותקרא שם יי׳ הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלום ראיתי אחרי ראי. ואומר על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד. ואומר ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל. ואומר ואברם בן שמונים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם. ואומר ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים ויראה יי׳ אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים. ואומר ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד. ואומר ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר. ואומר ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם. ואומר זאת בריתי אשר תשמרו ביני ובינכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר. ואומר ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם. ואומר ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כל בן נכר אשר לא מזרעך הוא. ואומר הימול ימול הילוד בביתו וממקנת כסף ונמול ברית עולם. ואומר וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר. ואומר ויאמר אלהים אל אברם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה. ואומר וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו. ואומר ויפל אברם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד. ואומר ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו. ואומר ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאים יולד והתיו לגוי גדול. ואומר ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת. ואומר ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם. ואומר ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל יליד ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים. ואומר ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו. ואומר וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו. ואומר ויראה אליו יי׳ באלוני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום. ואומר וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבור מעל עבדך. ואומר יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ. ואומר ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם. ואומר ויאמרו כן תעשה כאשר דברת. ואומר ויאמר אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל. ואומר ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שומעת פתח האהל והוא אחריו. ואומר ושרה ואברהם זקנים באים בימים חדל היות לשרה ארח כנשים. ואומר ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן. ואומר ויאמר יי׳ אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי. ואומר ההיפלא מיי׳ דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן. ואומר ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה. ואומר ויאמר לא כי צחקת. ואומר ויקם משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הולך עמם לשלחם תחתם. ואומר ויאמר יי׳ המכסה אני מאברהם אשר אני עשה. ואומר ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ. ואומר כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יי׳ לעשות צדקה ומשפט למען הביא יי׳ על אברהם את אשר דבר עליו. ואומר ויאמר יי׳ זעקת סדם ועמרה כי רבה ועתה ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה. ואומר ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עומד לפני יי׳. ואומר ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע. ואומר אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר. ואומר ויאמר יי׳ אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם. ואומר ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר. ואומר אולי יחסרון חמשה לחמשים הצדיקים. ואומר ויאמר לא אעשה אם אמצא שם ארבעים וחמשה. ואומר ויוסף עוד לדבר אליו ואמר אולי ימצאון שם ארבעים. ואומר ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים. ואומר ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים. ואומר ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים. ואומר ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים. ואומר ויאמר לא אשחית בעבור העשרים. ואומר ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה. ואומר ויאמר לא אשחית בעבור העשרה. ואומר ויאמר יי׳ אל אברהם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך. ואומר ואברם בן חמש ושבעים שנה בצאתו מחרן. ואומר ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ותבאנה ארצה כנען. ואומר ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ. ואומר וירא יי׳ אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליי׳ הנראה אליו. ואומר ויסע משם אברם הרה קדמה בית אל ויט אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח ליי׳ ויקרא בשם יי׳. ואומר ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה. ואומר ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ. ואומר ויהי כאשר הגיע לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את. והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו. אמרי נא את אחתי למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך. ואומר ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד. ואומר ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה. ואומר ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים. ואומר ויגע יי׳ את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם. ואומר ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא. למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך. ואומר ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו. ואומר ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה. ואומר ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב. ואומר וילך לסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי. ואומר ויאמר יי׳ אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפונה ונגבה וקדמה וימה. ואומר ואברם ישב באלוני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליי׳. ואומר ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים. עשו מלחמות את ברע מלך סדם ואת בירשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער. כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח. שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו. ואומר ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלוני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם. ואומר וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות ויר׳ עד דן. ואומר ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק. ואומר וישב את כל הרכוש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם. ואומר ויצא מלכי צדק מלך שלם את לחם ויין והוא כהן לאל עליון. ואומר ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קונה שמים וארץ. ואומר ואשר לא נתן לו אברם מעשר. ואומר ויאמר מלכי צדק אל אברם תן לי הנפש והרכוש קח לך. ואומר ויאמר אברם אל מלכי צדק הרימותי ידי אל יי׳ אל עליון קונה שמים וארץ. ואומר אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם. ואומר אחרי הדברים האלה היה דבר יי׳ אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד. ואומר ויאמר אברם אדני יי׳ מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר. ואומר ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אותי. ואומר והנה דבר יי׳ אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך. ואומר ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר אותם ויאמר לו כה יהיה זרעך. ואומר והאמן ביי׳ ויחשבה לו צדקה. ואומר ויאמר אליו אני יי׳ אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה. ואומר ויאמר אדני יי׳ במה אדע כי אירשנה. ואומר ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל. ואומר ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו והציפורים לא בתר. ואומר ויגר עיטים על הפגרים וישב אתם אברם. ואומר ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו. ואומר ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה. ואומר וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול. ואומר ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה. ואומר ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה. ואומר ויהי השמש באה והיתה אפלה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה. ואומר ביום ההוא כרת יי׳ את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת. ואומר ואשתי שרי לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר. ואומר ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם איש לו לאשה. ואומר ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה. ואומר ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה יצפט יי׳ בינותי וביניך. ואומר ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה. ואומר ותמצאה מלאך יי׳ על עין המים במדבר על העין בדרך שור. ואומר ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי בורחת. ואומר ויאמר לה מלאך יי׳ שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה. ואומר ויאמר לה מלאך יי׳ הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב. ואומר ויאמר לה מלאך יי׳ הנך הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יי׳ אל עניך. ואומר והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן. ואומר ותקרא שם יי׳ הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלום ראיתי אחרי ראי. ואומר על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד. ואומר ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל. ואומר ואברם בן שמונים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם. ואומר ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים ויראה יי׳ אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים. ואומר ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד. ואומר ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר. ואומר ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם. ואומר זאת בריתי אשר תשמרו ביני ובינכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר. ואומר ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם. ואומר ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כל בן נכר אשר לא מזרעך הוא. ואומר הימול ימול הילוד בביתו וממקנת כסף ונמול ברית עולם. ואומר וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר. ואומר ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה. ואומר וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו. ואומר ויפל אברם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד. ואומר ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו. ואומר ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאים יולד והתיו לגוי גדול. ואומר ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת. ואומר ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם. ואומר ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל יליד ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים. ואומר ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו. ואומר וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו. ואומר ויראה אליו יי׳ באלוני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום. ואומר וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבור מעל עבדך. ואומר יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ. ואומר ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם. ואומר ויאמרו כן תעשה כאשר דברת. ואומר ויאמר אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל. ואומר ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שומעת פתח האהל והוא אחריו. ואומר ושרה ואברהם זקנים באים בימים חדל היות לשרה ארח כנשים. ואומר ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן. ואומר ויאמר יי׳ אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי. ואומר ההיפלא מיי׳ דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן. ואומר ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה. ואומר ויאמר לא כי צחקת. ואומר ויקם משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הולך עמם לשלחם תחתם. ואומר ויאמר יי׳ המכסה אני מאברהם אשר אני עשה. ואומר ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ. ואומר כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יי׳ לעשות צדקה ומשפט למען הביא יי׳ על אברהם את אשר דבר עליו. ואומר ויאמר יי׳ זעקת סדם ועמרה כי רבה ועתה ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה. ואומר ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עומד לפני יי׳. ואומר ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע. ואומר אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר. ואומר ויאמר יי׳ אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם. ואומר ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר. ואומר אולי יחסרון חמשה לחמשים הצדיקים. ואומר ויאמר לא אעשה אם אמצא שם ארבעים וחמשה. ואומר ויוסף עוד לדבר אליו ואמר אולי ימצאון שם ארבעים. ואומר ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים. ואומר ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים. ואומר ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים. ואומר ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים. ואומר ויאמר לא אשחית בעבור העשרים. ואומר ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה. ואומר ויאמר לא אשחית בעבור העשרה. ואומר ויאמר יי׳ אל אברהם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך. ואומר ואברם בן חמש ושבעים שנה בצאתו מחרן. ואומר ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ותבאנה ארצה כנען. ואומר ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ. ואומר וירא יי׳ אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליי׳ הנראה אליו. ואומר ויסע משם אברם הרה קדמה בית אל ויט אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח ליי׳ ויקרא בשם יי׳. ואומר ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה. ואומר ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ. ואומר ויהי כאשר הגיע לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את. והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו. אמרי נא את אחתי למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך. ואומר ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד. ואומר ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה. ואומר ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים. ואומר ויגע יי׳ את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם. ואומר ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא. למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך. ואומר ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו. ואומר ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה. ואומר ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב. ואומר וילך לסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי. ואומר ויאמר יי׳ אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפונה ונגבה וקדמה וימה. ואומר ואברם ישב באלוני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליי׳. ואומר ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים. עשו מלחמות את ברע מלך סדם ואת בירשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער. כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח. שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו. ואומר ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלוני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם. ואומר וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות ויר׳ עד דן. ואומר ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק. ואומר וישב את כל הרכוש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם. ואומר ויצא מלכי צדק מלך שלם את לחם ויין והוא כהן לאל עליון. ואומר ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קונה שמים וארץ. ואומר ואשר לא נתן לו אברם מעשר. ואומר ויאמר מלכי צדק אל אברם תן לי הנפש והרכוש קח לך. ואומר ויאמר אברם אל מלכי צדק הרימותי ידי אל יי׳ אל עליון קונה שמים וארץ. ואומר אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם. ואומר אחרי הדברים האלה היה דבר יי׳ אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד. ואומר ויאמר אברם אדני יי׳ מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר. ואומר ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אותי. ואומר והנה דבר יי׳ אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך. ואומר

140C ספוגמש לאה וימלליה פלוים . ירשפמש וגפא . וחלל
חוא וימלוגלמ רשפש ירשפמש כחם ירוח לא כרצמש
ציא ירוש חכא וחפגש . וכך ציחא וימלכא כחוא לא כרצמש
וכוך . פכוחמש כשוח לכפשמכא וימלכמש ירוש כחלל
וכא וכך שפלא חפגש חוא ירוש לא כרצמש . כחלל שפל
חוא ירש שפלא כשפכא וכך לא לאם כרפלש . כחלל
וגשח ילא וכפוליא ירשפכא וול וכפשוח לפוש וכוחכ 5
וכוך . פכוחמש כשוח לכפשמכא וימלכמש ירוש כחלל
ירוח וכוחמש ווו 49 שפכא ושלשוחלש ירש 000 וחלל
ספוגמש לאה וימלליה פלוים . ירשפמש וגפא . וחלל 140C

אלא איש ואשה ישראל · ואל תעשו עוד חטאת הזה · ואם לא תשמעו לי לעשות את כל המצות האלה אשר נתתי לפניכם את חקותי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אותם · ונתתי גשמיכם בעתם והארץ תתן יבולה ועץ השדה יתן פריו · והשיג לכם דיש את בצור ובצור יגיע את זרע וזרע יגיע את ענבים · והמיר את שבעתים · ואכלתם את לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם · ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם · ורדפתם את אויביכם ונפלו לפניכם לחרב · ורדפו מכם חמשה מאה ומאה רבבה ירדפו ונפלו אויביכם לפניכם לחרב · ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקמתי את בריתי אתכם · ואכלתם ישן נושן והישן מפני חדש תוציאו · ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם · והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם · אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות להם עבדים ואשבר מטות עלכם והולך אתכם קוממיות · ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה · ואם בחקותי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי · אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבות נפש · וזרעתם לריק זרעכם ואכלו אויביכם · ונתתי את פניי בכם ונגפתם לפני אויביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רודף אתכם · ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי להסרכם שבע על חטאתיכם · ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשת · ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן את פריו · והלכתם עמי קרי והאבתי עליכם שבע מכה כחטאתיכם · והשלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם ואת בהמתכם והמעיטה אתכם ושממו דרכיכם · ואם בזאת לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי · והכיתי גם אני אתכם הכה שבע על חטאתיכם · והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד אויב · בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם במשקל ואכלו ולא תשבעו · ואם עד זאת לא תשמעו לי והלכתם עמי קרי · והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי גם אני אתכם שבע על חטאתיכם · והאכלתי את בשר בניכם ואת בשר בנותיכם תאכלו · והשמותי את במותיכם והכרתי את חמניכם והשלכתי את פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם · ואתן את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח את ריח ניחחיכם · והשמותי אני את הארץ ושממו עליה אויביכם הישבים בה · ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה והיו עריכם חרבה · אז תרצה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה והיא בארץ אויביכם אז תשבת הארץ ורצתה את שבתותיה · כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתותיכם בשבתכם עליה · והנשארים מכם והבאתי מרך בלבבותם בארצות אויביהם ורדף עלה נדף ונסו כמנוס מפני חרב ונפלו ואין רודף · וכשלו איש באחיו כמפני חרב ואין רודף · ולא תוכלו עמוד לפני אויביכם · ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ אויביכם · והנשארים מכם ימקו בעונם בארצות אויביכם וגם בעונות אבותם אתם כמוהם ימקו · אם יתודו את עונם ואת עון אבותם במעלם אשר מעלו בי וגם אשר הלכו עמי קרי · גם אני אלך עמם בקרי והבאתים בארץ אויביהם או אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם · וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר · והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתותיה בהשמה מאין עליהם והם ירצו את עונם יען ובגלל יען מאסו את משפטי ואת חקותי געלה נפשם · וגם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם לפר את בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם · וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה · אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה ·

ממח ירמוֹתלמקו כּוּמקו וּכּקרמוּמם ּכּרמוּלּכ וּירוֹ שלמלמקו
וּמוּם וּכּמוֹתלמּכ לּמוֹמקו לּמוֹכּ וּלמקו ּכּרמוּלּכ וּכּמוֹתלמּכ וּלמוֹכּ
שלמוֹ לּמוֹ וּוֹכּ ממח וּירמוֹתלמקו שלמוֹכּמ · ּכּלמ וּוֹ ּכּרמוּמם

فنص ابحكم انعلكم عاهلجم . عكم حكم ابعاهلم لهم أهلهم عاهلجم . حكلد لهم حكم ابعاهلم حكم ابعاهلم حكم ابعاهل

سلطنه مانع حر خيمي لها . لتمانع عود لتيلها . مانصنع
عم اند صنع انطلها ماعلها سلع . ومامع لم حتمد انعنع
لحصد سلوك . صين صانع 142B حص حسلصلها حطلصعها
لم . ضن لها حتمد ناللها صن لعصلهم . عود لحصيم ابلل
انطحها صاع . صنع عانصم انطحها صاع حطلها لها ضد
ضنع حم . عصصم انطحها عود حطلها عباطلهاط صتمد ملل
انطعاع عطلحها ماحصنهم لم سلهض انصنع عود عمنالها عضم
لم حطلحاسطهمم حمطلاهم عباط لمم عالها حمناعلم انجانصم
لحصع ماحصصم حم حم سلمد حطلها نانحدها ماطحصها ناعلهمها
عطلحها ماعنصم سلهنانط عم لهض انعاضا انصنع انعم صن
انطحها صاع . صنع عانصم انطحها صاع حطلها لها ضد
ضنع حم . عصصم انطحها عود حطلها عباطلهاط صتمد ملل
انطعاع عطلحها ماحصنهم لم سلهض انصنع عود عمنالها عضم
لم حطلحاسطهمم حمطلاهم عباط لمم عالها حمناعلم انجانصم
لحصع ماحصصم حم حم سلمد حطلها نانحدها ماطحصها ناعلهمها
عطلحها ماعنصم سلهنانط عم لهض انعاضا انصنع انعم صن
انطحها صاع . صنع عانصم انطحها صاع حطلها لها ضد
ضنع حم . عصصم انطحها عود حطلها عباطلهاط صتمد ملل
انطعاع عطلحها ماحصنهم لم سلهض انصنع عود عمنالها عضم
لم حطلحاسطهمم حمطلاهم عباط لمم عالها حمناعلم انجانصم
لحصع ماحصصم حم حم سلمد حطلها نانحدها ماطحصها ناعلهمها
عطلحها ماعنصم سلهنانط عم لهض انعاضا انصنع انعم صن
انطحها صاع . صنع عانصم انطحها صاع حطلها لها ضد
ضنع حم . عصصم انطحها عود حطلها عباطلهاط صتمد ملل
انطعاع عطلحها ماحصنهم لم سلهض انصنع عود عمنالها عضم
لم حطلحاسطهمم حمطلاهم عباط لمم عالها حمناعلم انجانصم
لحصع ماحصصم حم حم سلمد حطلها نانحدها ماطحصها ناعلهمها
عطلحها ماعنصم سلهنانط عم لهض انعاضا انصنع انعم صن
انطحها صاع . صنع عانصم انطحها صاع حطلها لها ضد
ضنع حم . عصصم انطحها عود حطلها عباطلهاط صتمد ملل
انطعاع عطلحها ماحصنهم لم سلهض انصنع عود عمنالها عضم
لم حطلحاسطهمم حمطلاهم عباط لمم عالها حمناعلم انجانصم
لحصع ماحصصم حم حم سلمد حطلها نانحدها ماطحصها ناعلهمها
عطلحها ماعنصم سلهنانط عم لهض انعاضا انصنع انعم صن

حمدهم عمله لهم . عمكم حمد بحؤمنهم حمهم عبوكم لهم هعم
لهم . ته حمهمحم هعمل ولهم . عمد سلم ؤهم ؤحيلحمد
عليك هعم عبوكم هعم لهم . ححمؤم عبصحمحم عبوكم لحؤ . لهم
هعم لهمحم عمكم لهم ؤهم ؤحيلحمد ولهم حمهم عبوكم
ؤحيلحم حمهم عليلؤم ححمحم هعم ؤحم حمحم حمهم
ؤلملهم عبوكم حمهم ؤحيلحم هعمل ؤحيلحمد . ؤهم
ؤحمكمحم حمهم لهم 60 ٥٥٥ ؤهم: هعمل هم عليلهم
ؤحلحم حمهم لحؤ ٥٥٥ 60 ؤهم: هعمل هم عليلهم
ؤحمكمحم حمهم لحؤ ٥٥٥ 60

ومنكرة . كما حلل حتمد عمرو . عكما زمن عمرو ازطوبتا
حدثنا حطوحد . عن عمرو ازحمحصم ازحن ازحطوا حدم . موزم
ابو ازحلل أبلهم ازحمحكم زمال حلحمد [143B] ازحطهم لحلم موزم
10 ازمحمحكم طوحم لحلم لم ولم طوحكم لم . ٥٥٥ 61 من محمل
حيمم موزم ازحلحمد من حلحلم ولم من ازم حتمد هم حن
حلحكم موزم ازحلحمد من حلحلم ولم من ازم حتمد هم حن
حتمد عمرو عمطولم . حلل معمحم من ازم حنزم ازحلحمدحطم
لمحمل طنم موح . ازأبلهم ازحلم ولحمد ازلمحمل عمرو عمحزم
15 ازحتز عمرو طنم ازحلحزم معم لم حطوبحس ولح حتمم طوح
ومحمدحمد . ولحمدحمد . لحمحمدحمد عم محمل حلل معمحم مطم
حلحكحم حم حن هن حتمد ازحمزا طعح هن حتمد ازحمحلح
نل . طنحد حم عم هن حتمد ازحمزا طعح هن حتمد ازحمحلح
طعح ولحطم طعح حطم . ولحطحل ازم حمحلم ولحمد . عم
20 ومحمل طعمحم ازحلحمدحطم حلحلحمدحطم حلحمد .

לכתר מזר אלהיו . ויהי פלגיו בתר בנלחמו ותבו לגאמתו מן
בנים אחיו ויבנדמו אין פזו מזו ויהי אלה אר בתלותו
לבנדמו בנו אחיו ויבנדמו אין מן מזו ויהי אלה אר בתלותו
אלהיו אלהנתו מאזנתו בי בתיו ותבו אתלו אלהיו אלהמו
ותבו אתלו אלהי

35 כלחכמך ממע וזך לא נוצב ובמוא ובתוממקע כבלבלע
כמלמסמ ומוע. אבלע אלבע אלמ כמעוזלע וב מע
לעבלמסמ ובמוא אבלע אלבע אלמ כמעוזלע וב מע
ובע ובתוממקע מסע וזך לא נוצב ובמוא ובתוממקע כבלבלע
30 כלל כמכוזלמקע מכממוזמקע מעוך לכאלמע ובמכמ לכאיכוזע
מסע וב אבלמע אעסמ נוצב אמוזוזע ובכלמממ וזקכמקע · מכזע
וב אמכוזע לממכמקמ לא ובמוקוזע ובכמממ אקלמ לכ אעמכמ
אוזלמ סע כוזבמ לממכזל מכך ובסע ומכמ אבלמ
25 מממזע וב אבלמע לזממכמ וקבוזע ובסוב מכ ומכמ 67
ובמע לכמ מוזע · לכ אכוזוב מוזע לממ זוממזע ולמכזל
וזממכמ · אלל ובאלע זמזע לם ובמכמוז אבוס סוב לבאזע
וב מוזע · סע וב בוזע כ מללקע 1440 ממלכמ ובבאזע
ובמוממקע מסע זוב לא ובוב ובמוממקע כוזבמ לממכזל
כלחכמך ממע וזך לא נוצב ובמוא ובתוממקע כבלבלע

ומכתבכם עם ביקר לכן תקום. לכן לאו בכתוב לשקרם וי
ואלהינו לשם ונחלל שוכן לכיפיהם קוותיכם 144F ובכרמיה ישקה.
נאלמ לשלי שנה שלה ושתה אוהבתיהם ועד שם
ואוה. ותאולה ואכלה שה בחוזותיהם ועד שם ואוהלה ה
שנותם ישמה שפטם לכיפיהם שוכן לאו ועד שם ואוהלה
ותאכלם שוכן לשה שפטיהם 35

ונחלה לכם שפטם ועד שם לכיפיהם קוותיכם 144E ובכרמיה ישקה.
לנפש לשלי שנה שלה ושתה אוהבתיהם ועד שם
ואוה. ותאולה ואכלה שה בחוזותיהם ועד שם ואוהלה ה
שנותם ישמה שפטם לכיפיהם שוכן לאו ועד שם ואוהלה
ותאכלם שוכן לשה שפטיהם 30

ונחלה לכם שפטם ועד שם לכיפיהם קוותיכם 144D ובכרמיה ישקה.
לנפש לשלי שנה שלה ושתה אוהבתיהם ועד שם
ואוה. ותאולה ואכלה שה בחוזותיהם ועד שם ואוהלה ה
שנותם ישמה שפטם לכיפיהם שוכן לאו ועד שם ואוהלה
ותאכלם שוכן לשה שפטיהם 25

ונחלה לכם שפטם ועד שם לכיפיהם קוותיכם 144C ובכרמיה ישקה.
לנפש לשלי שנה שלה ושתה אוהבתיהם ועד שם
ואוה. ותאולה ואכלה שה בחוזותיהם ועד שם ואוהלה ה
שנותם ישמה שפטם לכיפיהם שוכן לאו ועד שם ואוהלה
ותאכלם שוכן לשה שפטיהם 20

ונחלה לכם שפטם ועד שם לכיפיהם קוותיכם 144B ובכרמיה ישקה.
לנפש לשלי שנה שלה ושתה אוהבתיהם ועד שם
ואוה. ותאולה ואכלה שה בחוזותיהם ועד שם ואוהלה ה
שנותם ישמה שפטם לכיפיהם שוכן לאו ועד שם ואוהלה
ותאכלם שוכן לשה שפטיהם 15

ונחלה לכם שפטם ועד שם לכיפיהם קוותיכם 144A ובכרמיה ישקה.
לנפש לשלי שנה שלה ושתה אוהבתיהם ועד שם
ואוה. ותאולה ואכלה שה בחוזותיהם ועד שם ואוהלה ה
שנותם ישמה שפטם לכיפיהם שוכן לאו ועד שם ואוהלה
ותאכלם שוכן לשה שפטיהם 10

ונחלה לכם שפטם ועד שם לכיפיהם קוותיכם 144D ובכרמיה ישקה.
לנפש לשלי שנה שלה ושתה אוהבתיהם ועד שם
ואוה. ותאולה ואכלה שה בחוזותיהם ועד שם ואוהלה ה
שנותם ישמה שפטם לכיפיהם שוכן לאו ועד שם ואוהלה
ותאכלם שוכן לשה שפטיהם 5

ונחלה לכם שפטם ועד שם לכיפיהם קוותיכם 144C ובכרמיה ישקה.
לנפש לשלי שנה שלה ושתה אוהבתיהם ועד שם
ואוה. ותאולה ואכלה שה בחוזותיהם ועד שם ואוהלה ה
שנותם ישמה שפטם לכיפיהם שוכן לאו ועד שם ואוהלה

ملكه كاندكه . ملك ضد اعطيلاه ح هنه ايكر يجه
اعفه . ايكر يجه يسيم ح هنه ايكر ملكه ملك اعطيلاه
لايكر ملكنه لكر هنه لاه ايك من هنه ايعطيه ملاه لا
ضد . ايك عفه هكاك ام ملك هكيكه ايعدم لايكه هنه
ايكاكه ايعتم ايعدم ضد . ايك ملك ح عنه ايكر ملك
ملك ايكر ايعتم ملك ايعدم ملك ح عنه ايكر ملك
ايكر ملك ايعتم

ניכם חריך לנסכל אלמא אלא איש כיפא ק פוכ שללא
5 לכסף כופא ראכמם 74 כים ני אשסנכא ראנוגוכלם
לא אשא כאמא אם לכ ראנסנכ ראנלם כם . אשל ני כ
חלכ אלא כאנלמא כשוף אם לכ ראנסנכ ראנלם כם . אשל

דבאמסחבא דבלבא . לאל בראש אוא חבלוגא . אמגבא בא
ובאבא אבלא לאל אבא 145F אבגב בראש בראש אבלחבא
לבא אבלחגא אבלחבא אחפיוא אבגבא בא אבלחבא
לבא אבלחגא בלבב דבאבלבא אבגבגא אבלחגא חגבא אבא
חבא אמגא. אבלא אחב חאב לאוב בבגבא דבאבלחגא
אבלחבאב אבבא . לא לאבא בחוא לא לאבא דבבב בגבא
בבא לא אבלחבא אבלא דבאבגב בבגבא בבגבא בבגבא
בבא בא אבלא אחפיוב בחוחבא אבגבא בגבגב 146A אבחוא
אבלאב אבבא בחוחבא אבלא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא
בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא
בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא
בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא
בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא
בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא
בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא בבגבא

ואתה תבחר מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע והעמד מהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדול יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשא אתך ואם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקומו יבוא גם אתה את אשר דבר ויעש משה את כל אשר אמר ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם ויקל ממשה וישאו אתך וישפטו את העם ויהי אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקומו יבוא ויקל משה לחתנו וישאל לו לשלום ויבא האהלה משה ויספר לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה ויהי יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב ויאמר משה לחתנו כי יבוא אלי העם לדרש אלהים בא להם דבר הוא ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד מממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך לבדך אנכי אעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים והזהרתה אתהם את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עלהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדול יביאו אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשא אתך

ولمؤمنين يقتدي وعظهم ويحسن ان يعلم لهم كرامة
ويسر ان يسمع ثنائهم ويحب ان يعظم عند الناس
ويكره ان يذم عندهم ويخاف ان يحتقر عندهم
ويحذر ان يسقط من اعينهم ويتجنب ان يكون
مبغضا عند الله وعند الناس ويتحرى ان يكون
محبوبا عند الله وعند الناس ويجتهد ان يكون
مرضيا عند الله وعند الناس ويتوقى ان يكون
مسخوطا عند الله وعند الناس ويتحفظ ان يكون
مكروها عند الله وعند الناس ويتجنب ان يكون
مقتا عند الله وعند الناس ويتباعد ان يكون
ممقوتا عند الله وعند الناس ويتحامى ان يكون
مذموما عند الله وعند الناس ويتوقى ان يكون
مرذولا عند الله وعند الناس ويتحذر ان يكون
مهجورا عند الله وعند الناس ويتجنب ان يكون
مخذولا عند الله وعند الناس ويتحرى ان يكون
مرغ

ובם ובת עקוץ מיט אבאיע וקללע בלמט לגלו בטלשיע וואבע
בוצע לשיע בשמיט עקוץ בוצע לשיע בשמיט עקוץ בוצע לשיע בשמיט עקוץ

ולאלהים לאמר ויהי מטר כשמרכיו עליו כשמרנותו על כולהם
אמן · כשמרכי לא כי לכיו לכי ראם · ומשמרכי וי כיגלוו
כולהם מם כיוון ויכלי ויהי מטר ראם ראשון ולאלהים ויהי
על עיר אחת ועל העיר אחת לא תמטר חלקה אחת תמטר
ותקמל

من حرم ابطل متم . حيل له متط ابحتنه بهحا حلله
لحجناهكم حكنته ابلد له بمد من حرم ابطل متم حظهم
له حرحظ ابم . حمهظجم له ابم هنه ابحتم ابه بحتم فضحم
لمن لمابطم لحجناهكم من ضلمه فلحتم بم لحا لهنه 5
جانمتمه . بم له حظحتم ابمابتم لملحم من ابطهه حجنا
ابتمتط حكنته بمه بمظهتمهه متم ابطهم لحجناهكم
حتم طهنا متم . لمه لمله حم ابضله فلحتمظهم من
ولمتملمه ابمله همه ابنهم بمظهتم . بم متط له حمالل 10
لحجناهكم حكنته ابلد له بمد من حرم ابطل متم حظهم
ابلحتم بمظهتم حمحلم له حلمه حجنا بمظهتم لحجناهكم
لحتم ابد ابتمه ملم ابطهم ابتجا ابمالم . بم متط
لحجناهكم حكنته ابلد له بمد من حرم ابطل متم حظهم 15
ابلحتم بمظهتم حمحلم له حلمه حجنا بمظهتم لحجناهكم
لحتم ابد ابتمه ملم ابطهم ابتجا ابمالم . بم متط
لحجناهكم حكنته ابلد له بمد من حرم ابطل متم حظهم
ابلحتم بمظهتم حمحلم له حلمه حجنا بمظهتم لحجناهكم 20
لحتم ابد ابتمه ملم ابطهم ابتجا ابمالم . بم متط
لحجناهكم حكنته ابلد له بمد من حرم ابطل متم حظهم
ابلحتم بمظهتم حمحلم له حلمه حجنا بمظهتم لحجناهكم
لحتم ابد ابتمه ملم ابطهم ابتجا ابمالم . بم متط
لحجناهكم حكنته ابلد له بمد من حرم ابطل متم حظهم 25
ابلحتم بمظهتم حمحلم له حلمه حجنا بمظهتم لحجناهكم
لحتم ابد ابتمه ملم ابطهم ابتجا ابمالم . بم متط
لحجناهكم حكنته ابلد له بمد من حرم ابطل متم حظهم
ابلحتم بمظهتم حمحلم له حلمه حجنا بمظهتم لحجناهكم
لحتم ابد ابتمه ملم ابطهم ابتجا ابمالم . بم متط 30
لحجناهكم حكنته ابلد له بمد من حرم ابطل متم حظهم
ابلحتم بمظهتم حمحلم له حلمه حجنا بمظهتم لحجناهكم
لحتم ابد ابتمه ملم ابطهم ابتجا ابمالم . بم متط
لحجناهكم حكنته ابلد له بمد من حرم ابطل متم حظهم 35
ابلحتم بمظهتم حمحلم له حلمه حجنا بمظهتم لحجناهكم
لحتم ابد ابتمه ملم ابطهم ابتجا ابمالم . بم متط
لحجناهكم حكنته ابلد له بمد من حرم ابطل متم حظهم
ابلحتم بمظهتم حمحلم له حلمه حجنا بمظهتم لحجناهكم
لحتم ابد ابتمه ملم ابطهم ابتجا ابمالم . بم متط 40
لحجناهكم حكنته ابلد له بمد من حرم ابطل متم حظهم
ابلحتم بمظهتم حمحلم له حلمه حجنا بمظهتم لحجناهكم
لحتم ابد ابتمه ملم ابطهم ابتجا ابمالم . بم متط
لحجناهكم حكنته ابلد له بمد من حرم ابطل متم حظهم 45
ابلحتم بمظهتم حمحلم له حلمه حجنا بمظهتم لحجناهكم
لحتم ابد ابتمه ملم ابطهم ابتجا ابمالم . بم متط
لحجناهكم حكنته ابلد له بمد من حرم ابطل متم حظهم
ابلحتم بمظهتم حمحلم له حلمه حجنا بمظهتم لحجناهكم
لحتم ابد ابتمه ملم ابطهم ابتجا ابمالم . بم متط 50

ולא מטעה. ולכל איש אשר אינו יכול לעשות מלאכתו בשבתו
ולחפור בור לחברו ונופל לתוכו ונשבר רגלו. ואם יחפור
איש בור ולא יכסנו ונפל שור או חמור בתוכו. בעל הבור
ישלם כסף לבעליו והמת יהיה לו. ואם שור איש לרעהו
והמית ומכר את השור וחצו את כספו וגם את המת יחצון.
ואם ידוע היה כי נגחן הוא שור מתמול שלשום ולא השמיר
בעליו והמית איש או אשה השור יסקל ובעליו גם יומת.
ואם כופר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו.
בן או בת יגח השור כמשפט הזה יעשה לו. עבד או שפחה
יגח השור שלשים שקלים כסף יתן לאדוניו והשור יסקל.
וכי יפתח איש בור או כרה איש בור ולא כסהו ונפל שם
שור או חמור בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת
יהיה לו. וכי יגף שור איש את שור רעהו והמית ומכרו
את השור וחצו את כספו גם את המת יחצון. ואם ידוע
היה כי נגחן הוא שור מתמול שלשום ולא השמיר בעליו
פרה תחת השה וישב את השה לבעליו והפרה יהיה לו.
וכי יגנוב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר
תחת השור וארבע צאן תחת השה. אם במחתרת ימצא
הגנב והוכה ומת אין לו דמים. אם זרחה השמש עליו
דמים לו. שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו. אם
המצא תמצא בידו השור מחיה משור ועד חמור ועד שה
שנים הוא ישלם. כי יבער איש שדה או כרם ושלח את
בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם.
אש כי תצא ומצאה קוצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה
שלם ישלם המבעיר את הבערה. וכי יגנוב איש מעם
רעהו וכלה או נשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם.
אם בעליו אין עמו אם שכיר הוא בא בשכרו. וכי יפתה
איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו
לאשה. אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר
הבתולות. מכשפה לא תחיה. כל שכב עם בהמה מות יומת.
הזבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו. וגר לא תונה ולא
תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים. כל אלמנה ויתום
לא תענון. אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי
שמע אשמע צעקתו. וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו
נשיכם אלמנות ובניכם יתומים. אם כסף תלוה את עמי
את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך.
אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו. כי
היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי
יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני. אלהים לא תקלל ונשיא
בעמך לא תאר. זבחך ומלאתך לא תאחר בכור בניך תתן
לי. כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו
ביום השמיני תתנו לי. ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה
טרפה לא תאכלו לכלב תשליכון אתו. לא תשא שמע שוא
אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס. לא תהיה אחרי
רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת.
ודל לא תהדר בריבו. כי תפגע שור איבך או חמרו תעה
השב תשיב לו. כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו
וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו. לא תטה משפט אביונך
בריבו. מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא
אצדיק רשע. ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף
דברי צדיקים. וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר
כי גרים הייתם בארץ מצרים. ושש שנים תזרע את
ארצך ואספת את תבואתה. ושבת בשביעית תשבות למען
ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר. ובכל אשר אמרתי
אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע
על פיך. שלש רגלים תחג לי בשנה. את חג המצות תשמר
שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב
כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם. וחג הקצר
בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה
באספך את מעשיך מן השדה. שלש פעמים בשנה יראה כל
זכורך את פני האדון יהוה. לא תזבח על חמץ דם זבחי
ולא ילין חלב חגי עד בקר. ראשית בכורי אדמתך תביא
בית יהוה אלהיך. לא תבשל גדי בחלב אמו. הנה אנכי
שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר
הכנתי. השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא
לפשעכם כי שמי בקרבו. כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית
כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרתי את צריך. כי
אלך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי
והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו. לא תשתחוה לאלהיהם
ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר
תשבר מצבותיהם. ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את
לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך. לא תהיה משכלה
ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא. את אימתי אשלח
לפניך והמותי את כל העם אשר תבוא בהם אל כל אויביך
ונתתי את כל אויביך אליך עורף. ושלחתי את הצרעה
לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך.
לא אגרשנו מלפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה
ורבה עליך חית השדה. מעט מעט אגרשנו מלפניך עד
אשר תפרה ונחלת את הארץ. ושתי את ים סוף עד ים
פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ
וגרשתמו מפניך. לא תכרת להם ולאלהיהם ברית. לא
ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם
כי יהיה לך למוקש. ומזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו
את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום
אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך. ואם מזבח
אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת
עליה ותחללה. ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא
תגלה ערותך עליו. ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם.
כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי
חנם. אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה
אשתו עמו. אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או
בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו. ואם
אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא
אצא חפשי. והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או
אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם.
וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים.
אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם נכרי לא
ימשל למכרה בבגדו בה. ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות
יעשה לה. אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא
יגרע. ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף.
מכה איש ומת מות יומת. ואשר לא צדה והאלהים אנה
לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה. וכי יזד איש על
רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות. ומכה אביו
ואמו מות יומת. וגנב איש וממכרו ונמצא בידו מות
יומת. ומקלל אביו ואמו מות יומת. ואנשים כי יריבון
איש ונגף את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל
למשכב. אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה
רק שבתו יתן ורפא ירפא. וכי יכה איש את עבדו או
את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם. אך אם יום או
יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא. וכי ינצו אנשים
ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש
כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים. ואם אסון
יהיה ונתת נפש תחת נפש. עין תחת עין שן תחת שן יד
תחת יד רגל תחת רגל. כויה תחת כויה פצע תחת פצע
חבורה תחת חבורה. וכי יכה איש את עין עבדו או את
עין אמתו ושחתה לחפשה ישלחנו. ואם שן עבדו או שן
אמתו יפיל לחפשי ישלחנו. וכי יגח שור את איש או את
אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל
השור נקי. ואם שור נגח הוא מתמול שלשום והועד
בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל
וגם בעליו יומת. אם כופר יושת עליו ונתן פדיון נפשו
ככל אשר יושת עליו. או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה
יעשה לו. אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים
יתן לאדניו והשור יסקל. וכי יפתח איש בור או כרה
איש בור ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור. בעל הבור
ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו. ואם שור איש
לרעהו והמית ומכר את השור וחצו את כספו וגם את המת
יחצון. או ידוע היה כי נגחן הוא שור מתמול שלשום
ולא השמיר בעליו והמית איש או אשה השור יסקל ובעליו
גם יומת. אם כופר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל
אשר יושת עליו. בן או בת יגח השור כמשפט הזה יעשה
לו. עבד או שפחה יגח השור שלשים שקלים כסף יתן
לאדוניו והשור יסקל. וכי יגנוב איש שור או שה וטבחו
או מכרו חמשה בקר תחת השור וארבע צאן תחת השה.
אם במחתרת ימצא הגנב והוכה ומת אין לו דמים. אם
זרחה השמש עליו דמים לו. שלם ישלם אם אין לו ונמכר
בגנבתו. אם המצא תמצא בידו השור חי שור או חמור או
שה שנים הוא ישלם. כי יבער איש שדה או כרם ושלח את
בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם.
אש כי תצא ומצאה קוצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה
שלם ישלם המבעיר את הבערה. וכי יגנוב איש מעם
רעהו וכלה או נשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם.
אם בעליו אין עמו אם שכיר הוא בא בשכרו. וכי יפתה
איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו
לאשה. אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר
הבתולות. מכשפה לא תחיה. כל שכב עם בהמה מות יומת.
הזבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו. וגר לא תונה ולא
תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים. כל אלמנה ויתום
לא תענון. אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי
שמע אשמע צעקתו. וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו
נשיכם אלמנות ובניכם יתומים. אם כסף תלוה את עמי
את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך.
אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו. כי
היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי
יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני. אלהים לא תקלל ונשיא
בעמך לא תאר. זבחך ומלאתך לא תאחר בכור בניך תתן
לי. כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו
ביום השמיני תתנו לי. ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה
טרפה לא תאכלו לכלב תשליכון אתו. לא תשא שמע שוא
אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס. לא תהיה אחרי
רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת.
ודל לא תהדר בריבו. כי תפגע שור איבך או חמרו תעה
השב תשיב לו. כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו
וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו. לא תטה משפט אביונך
בריבו. מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא
אצדיק רשע. ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף
דברי צדיקים. וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר
כי גרים הייתם בארץ מצרים. ושש שנים תזרע את
ארצך ואספת את תבואתה. ושבת בשביעית תשבות למען
ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר. ובכל אשר אמרתי
אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע
על פיך. שלש רגלים תחג לי בשנה. את חג המצות תשמר
שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב
כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם. וחג הקצר
בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה
באספך את מעשיך מן השדה. שלש פעמים בשנה יראה כל
זכורך את פני האדון יהוה. לא תזבח על חמץ דם זבחי
ולא ילין חלב חגי עד בקר. ראשית בכורי אדמתך תביא
בית יהוה אלהיך. לא תבשל גדי בחלב אמו. הנה אנכי
שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר
הכנתי. השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא
לפשעכם כי שמי בקרבו. כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית
כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרתי את צריך. כי
אלך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי
והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו. לא תשתחוה לאלהיהם
ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר
תשבר מצבותיהם. ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את
לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך. לא תהיה משכלה
ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא. את אימתי אשלח
לפניך והמותי את כל העם אשר תבוא בהם אל כל אויביך
ונתתי את כל אויביך אליך עורף. ושלחתי את הצרעה
לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך.
לא אגרשנו מלפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה
ורבה עליך חית השדה. מעט מעט אגרשנו מלפניך עד
אשר תפרה ונחלת את הארץ. ושתי את ים סוף עד ים
פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ
וגרשתמו מפניך. לא תכרת להם ולאלהיהם ברית. לא
ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם
כי יהיה לך למוקש. ומזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו
את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום
אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך. ואם מזבח
אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת
עליה ותחללה. ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא
תגלה ערותך עליו. ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם.
כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי
חנם. אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה
אשתו עמו. אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או
בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו. ואם
אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא
אצא חפשי. והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או
אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם.
וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים.
אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם נכרי לא
ימשל למכרה בבגדו בה. ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות
יעשה לה. אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא
יגרע. ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף.
מכה איש ומת מות יומת. ואשר לא צדה והאלהים אנה
לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה. וכי יזד איש על
רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות. ומכה אביו
ואמו מות יומת. וגנב איש וממכרו ונמצא בידו מות
יומת. ומקלל אביו ואמו מות יומת. ואנשים כי יריבון
איש ונגף את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל
למשכב. אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה
רק שבתו יתן ורפא ירפא. וכי יכה איש את עבדו או
את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם. אך אם יום או
יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא. וכי ינצו אנשים
ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש
כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים. ואם אסון
יהיה ונתת נפש תחת נפש. עין תחת עין שן תחת שן יד
תחת יד רגל תחת רגל. כויה תחת כויה פצע תחת פצע
חבורה תחת חבורה. וכי יכה איש את עין עבדו או את
עין אמתו ושחתה לחפשה ישלחנו. ואם שן עבדו או שן
אמתו יפיל לחפשי ישלחנו. וכי יגח שור את איש או את
אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל
השור נקי. ואם שור נגח הוא מתמול שלשום והועד
בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל
וגם בעליו יומת. אם כופר יושת עליו ונתן פדיון נפשו
ככל אשר יושת עליו. בן או בת יגח השור כמשפט הזה
יעשה לו. עבד או שפחה יגח השור שלשים שקלים כסף יתן
לאדוניו והשור יסקל. וכי יפתח איש בור או כרה
איש בור ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור. בעל הבור
ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו. ואם שור איש
לרעהו והמית ומכר את השור וחצו את כספו וגם את המת
יחצון. או ידוע היה כי נגחן הוא שור מתמול שלשום
ולא השמיר בעליו והמית איש או אשה השור יסקל ובעליו
גם יומת. אם כופר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל
אשר יושת עליו. בן או בת יגח השור כמשפט הזה יעשה
לו. עבד או שפחה יגח השור שלשים שקלים כסף יתן
לאדוניו והשור יסקל. וכי יגנוב איש שור או שה וטבחו
או מכרו חמשה בקר תחת השור וארבע צאן תחת השה.
אם במחתרת ימצא הגנב והוכה ומת אין לו דמים. אם
זרחה השמש עליו דמים לו. שלם ישלם אם אין לו ונמכר
בגנבתו. אם המצא תמצא בידו השור חי שור או חמור או
שה שנים הוא ישלם. כי יבער איש שדה או כרם ושלח את
בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם.
אש כי תצא ומצאה קוצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה
שלם ישלם המבעיר את הבערה. וכי יגנוב איש מעם
רעהו וכלה או נשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם.
אם בעליו אין עמו אם שכיר הוא בא בשכרו. וכי יפתה
איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו
לאשה. אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר
הבתולות. מכשפה לא תחיה. כל שכב עם בהמה מות יומת.
הזבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו. וגר לא תונה ולא
תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים. כל אלמנה ויתום
לא תענון. אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי
שמע אשמע צעקתו. וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו
נשיכם אלמנות ובניכם יתומים. אם כסף תלוה את עמי
את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך.
אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו. כי
היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי
יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני. אלהים לא תקלל ונשיא
בעמך לא תאר. זבחך ומלאתך לא תאחר בכור בניך תתן
לי. כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו
ביום השמיני תתנו לי. ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה
טרפה לא תאכלו לכלב תשליכון אתו. לא תשא שמע שוא
אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס. לא תהיה אחרי
רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת.
ודל לא תהדר בריבו. כי תפגע שור איבך או חמרו תעה
השב תשיב לו. כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו
וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו. לא תטה משפט אביונך
בריבו. מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא
אצדיק רשע. ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף
דברי צדיקים. וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר
כי גרים הייתם בארץ מצרים. ושש שנים תזרע את
ארצך ואספת את תבואתה. ושבת בשביעית תשבות למען
ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר. ובכל אשר אמרתי
אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע
על פיך. שלש רגלים תחג לי בשנה. את חג המצות תשמר
שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב
כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם. וחג הקצר
בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה
באספך את מעשיך מן השדה. שלש פעמים בשנה יראה כל
זכורך את פני האדון יהוה. לא תזבח על חמץ דם זבחי
ולא ילין חלב חגי עד בקר. ראשית בכורי אדמתך תביא
בית יהוה אלהיך. לא תבשל גדי בחלב אמו. הנה אנכי
שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר
הכנתי. השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא
לפשעכם כי שמי בקרבו. כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית
כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרתי את צריך. כי
אלך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי
והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו. לא תשתחוה לאלהיהם
ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר
תשבר מצבותיהם. ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את
לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך. לא תהיה משכלה
ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא. את אימתי אשלח
לפניך והמותי את כל העם אשר תבוא בהם אל כל אויביך
ונתתי את כל אויביך אליך עורף. ושלחתי את הצרעה
לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך.
לא אגרשנו מלפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה
ורבה עליך חית השדה. מעט מעט אגרשנו מלפניך עד
אשר תפרה ונחלת את הארץ. ושתי את ים סוף עד ים
פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ
וגרשתמו מפניך. לא תכרת להם ולאלהיהם ברית. לא
ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם
כי יהיה לך למוקש. ומזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו
את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום
אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך. ואם מזבח
אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת
עליה ותחללה. ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא
תגלה ערותך עליו. ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם.
כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי
חנם. אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה
אשתו עמו. אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או
בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו. ואם
אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא
אצא חפשי. והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או
אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם.
וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים.
אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם נכרי לא
ימשל למכרה בבגדו בה. ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות
יעשה לה. אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא
יגרע. ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף.
מכה איש ומת מות יומת. ואשר לא צדה והאלהים אנה
לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה. וכי יזד איש על
רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות. ומכה אביו
ואמו מות יומת. וגנב איש וממכרו ונמצא בידו מות
יומת. ומקלל אביו ואמו מות יומת. ואנשים כי יריבון
איש ונגף את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל
למשכב. אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה
רק שבתו יתן ורפא ירפא. וכי יכה איש את עבדו או
את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם. אך אם יום או
יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא. וכי ינצו אנשים
ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש
כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים. ואם אסון
יהיה ונתת נפש תחת נפש. עין תחת עין שן תחת שן יד
תחת יד רגל תחת רגל. כויה תחת כויה פצע תחת פצע
חבורה תחת חבורה. וכי יכה איש את עין עבדו או את
עין אמתו ושחתה לחפשה ישלחנו. ואם שן עבדו או שן
אמתו יפיל לחפשי ישלחנו. וכי יגח שור את איש או את
אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל
השור נקי. ואם שור נגח הוא מתמול שלשום והועד
בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל
וגם בעליו יומת. אם כופר יושת עליו ונתן פדיון נפשו
ככל אשר יושת עליו. בן או בת יגח השור כמשפט הזה
יעשה לו. עבד או שפחה יגח השור שלשים שקלים כסף יתן
לאדוניו והשור יסקל. וכי יפתח איש בור או כרה
איש בור ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור. בעל הבור
ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו. ואם שור איש
לרעהו והמית ומכר את השור וחצו את כספו וגם את המת
יחצון. או ידוע היה כי נגחן הוא שור מתמול שלשום
ולא השמיר בעליו והמית איש או אשה השור יסקל ובעליו
גם יומת. אם כופר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל
אשר יושת עליו. בן או בת יגח השור כמשפט הזה יעשה
לו. עבד או שפחה יגח השור שלשים שקלים כסף יתן
לאדוניו והשור יסקל. וכי יגנוב איש שור או שה וטבחו
או מכרו חמשה בקר תחת השור וארבע צאן תחת השה.
אם במחתרת ימצא הגנב והוכה ומת אין לו דמים. אם
זרחה השמש עליו דמים לו. שלם ישלם אם אין לו ונמכר
בגנבתו. אם המצא תמצא בידו השור חי שור או חמור או
שה שנים הוא ישלם. כי יבער איש שדה או כרם ושלח את
בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם.
אש כי תצא ומצאה קוצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה
שלם ישלם המבעיר את הבערה. וכי יגנוב איש מעם
רעהו וכלה או נשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם.
אם בעליו אין עמו אם שכיר הוא בא בשכרו. וכי יפתה
איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו
לאשה. אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר
הבתולות. מכשפה לא תחיה. כל שכב עם בהמה מות יומת.
הזבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו. וגר לא תונה ולא
תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים. כל אלמנה ויתום
לא תענון. אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי
שמע אשמע צעקתו. וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו
נשיכם אלמנות ובניכם יתומים. אם כסף תלוה את עמי
את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך.
אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו. כי
היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי
יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני. אלהים לא תקלל ונשיא
בעמך לא תאר. זבחך ומלאתך לא תאחר בכור בניך תתן
לי. כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו
ביום השמיני תתנו לי. ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה
טרפה לא תאכלו לכלב תשליכון אתו. לא תשא שמע שוא
אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס. לא תהיה אחרי
רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת.
ודל לא תהדר בריבו. כי תפגע שור איבך או חמרו תעה
השב תשיב לו. כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו
וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו. לא תטה משפט אביונך
בריבו. מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא
אצדיק רשע. ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף
דברי צדיקים. וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר
כי גרים הייתם בארץ מצרים. ושש שנים תזרע את
ארצך ואספת את תבואתה. ושבת בשביעית תשבות למען
ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר. ובכל אשר אמרתי
אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע
על פיך. שלש רגלים תחג לי בשנה. את חג המצות תשמר
שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב
כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם. וחג הקצר
בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה
באספך את מעשיך מן השדה. שלש פעמים בשנה יראה כל
זכורך את פני האדון יהוה. לא תזבח על חמץ דם זבחי
ולא ילין חלב חגי עד בקר. ראשית בכורי אדמתך תביא
בית יהוה אלהיך. לא תבשל גדי בחלב אמו. הנה אנכי
שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר
הכנתי. השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא
לפשעכם כי שמי בקרבו. כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית
כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרתי את צריך. כי
אלך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי
והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו. לא תשתחוה לאלהיהם
ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר
תשבר מצבותיהם. ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את
לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך. לא תהיה משכלה
ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא. את אימתי אשלח
לפניך והמותי את כל העם אשר תבוא בהם אל כל אויביך
ונתתי את כל אויביך אליך עורף. ושלחתי את הצרעה
לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך.
לא אגרשנו מלפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה
ורבה עליך חית השדה. מעט מעט אגרשנו מלפניך עד
אשר תפרה ונחלת את הארץ. ושתי את ים סוף עד ים
פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ
וגרשתמו מפניך. לא תכרת להם ולאלהיהם ברית. לא
ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם
כי יהיה לך למוקש. ומזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו
את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום
אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך. ואם מזבח
אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת
עליה ותחללה. ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא
תגלה ערותך עליו. ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם.
כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי
חנם. אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה
אשתו עמו. אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או
בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו. ואם
אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא
אצא חפשי. והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או
אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם.
וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים.
אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם נכרי לא
ימשל למכרה בבגדו בה. ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות
יעשה לה. אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא
יגרע. ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף.
מכה איש ומת מות יומת. ואשר לא צדה והאלהים אנה
לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה. וכי יזד איש על
רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות. ומכה אביו
ואמו מות יומת. וגנב איש וממכרו ונמצא בידו מות
יומת. ומקלל אביו ואמו מות יומת. ואנשים כי יריבון
איש ונגף את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל
למשכב. אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה
רק שבתו יתן ורפא ירפא. וכי יכה איש את עבדו או
את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם. אך אם יום או
יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא. וכי ינצו אנשים
ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש
כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים. ואם אסון
יהיה ונתת נפש תחת נפש. עין תחת עין שן תחת שן יד
תחת יד רגל תחת רגל. כויה תחת כויה פצע תחת פצע
חבורה תחת חבורה. וכי יכה איש את עין עבדו או את
עין אמתו ושחתה לחפשה ישלחנו. ואם שן עבדו או שן
אמתו יפיל לחפשי ישלחנו. וכי יגח שור את איש או את
אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל
השור נקי. ואם שור נגח הוא מתמול שלשום והועד
בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל
וגם בעליו יומת. אם כופר יושת עליו ונתן פדיון נפשו
ככל אשר יושת

ברוך אלהי חיים. אשרי איש ירא את יי׳ במצותיו חפץ מאד. גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך. הון ועשר בביתו וצדקתו עומדת לעד. זרח באפלה אור לישרים חנון ורחום וצדיק. טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט. כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק. משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטוח ביי׳. סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו. פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד קרנו תרום בכבוד. רשע יראה וכעס שניו יחרוק ונמס תאות רשעים תאבד. שם צדיק לברכה ושם רשעים ירקב. תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו. תומך יי׳ כל נופלים וזוקף כל הכפופים. תפלת ישרים רצונו ופעלם יעשה. תשועת צדיקים מיי׳ מעוזם בעת צרה. תמך גורלי. תשועת צדיקים מיי׳ ועזרם ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו

ראיתי בתוכחתם נתחלף תמיד פיהם . אלף ילוך בשבילי ויגיד
לבני שמי בלוכה מן בתוך . אלף ילוך בשבילי ויגיד לבני שמי
בלוכה מן בתוך . אלף ילוך בשבילי ויגיד לבני שמי בלוכה מן
בתוך . אלף ילוך בשבילי ויגיד לבני שמי בלוכה מן בתוך .
אלף ילוך בשבילי ויגיד לבני שמי בלוכה מן בתוך . אלף
ילוך בשבילי ויגיד לבני שמי בלוכה מן בתוך . אלף ילוך
בשבילי ויגיד לבני שמי בלוכה מן בתוך . אלף ילוך בשבילי
ויגיד לבני שמי בלוכה מן בתוך . אלף ילוך בשבילי ויגיד
לבני שמי בלוכה מן בתוך . אלף ילוך בשבילי ויגיד לבני
שמי בלוכה מן בתוך . אלף ילוך בשבילי ויגיד לבני שמי
בלוכה מן בתוך . אלף ילוך בשבילי ויגיד לבני שמי בלוכה
מן בתוך . אלף ילוך בשבילי ויגיד לבני שמי בלוכה מן
בתוך . אלף ילוך בשבילי ויגיד לבני שמי בלוכה מן בתוך
. אלף ילוך בשבילי ויגיד לבני שמי בלוכה מן בתוך .
אלף ילוך בשבילי ויגיד לבני שמי בלוכה מן בתוך . אלף
ילוך בשבילי ויגיד לבני שמי בלוכה מן בתוך . אלף ילוך
בשבילי ויגיד לבני שמי בלוכה מן בתוך . אלף ילוך בשבילי
ויגיד לבני שמי בלוכה מן בתוך . אלף ילוך בשבילי ויגיד
לבני שמי בלוכה מן בתוך . אלף ילוך בשבילי ויגיד לבני
שמי בלוכה מן בתוך . אלף ילוך בשבילי ויגיד לבני שמי
בלוכה מן בתוך . אלף ילוך בשבילי ויגיד לבני שמי בלוכה
מן בתוך . אלף ילוך בשבילי ויגיד לבני שמי בלוכה מן
בתוך . אלף ילוך בשבילי ויגיד לבני שמי בלוכה מן בתוך
. אלף ילוך בשבילי ויגיד לבני שמי בלוכה מן בתוך .

Δ 93—94.

ולמטהיכם תכתבם. לכן מהכן לנו נחלה מה ישלחו עלינו
ידעתיכם לשלחה בלתי ערב מה למכסה לקחתיה ירום ולבשתיה
ולמלכיהיכם תמיה ירום 150A לכן מהכן ערב פחד ערב. ועלה
ישלחה ידעתיכם בה. ואתנו מה לנו פלשתי ישרים מה ידעתיה
ילמה תלכיו. ובתי עמיו עלתה ידע קשתיכם ועמי למלחמתה
ידע לנו ידעתיכם ידעתיכם למחלם. לכן לנו ידהן ירע לנו
ידהם ירום לכם ישרים ערמתם. עלינו יכ ירום ידע לכם
ידעתיכם לשלחה בה. ואתנו מה ישרים ידעתיכם לשלחה
ידעתיכם ערמתם. לכן מהכן לנו נחלה מה ישלחו עלינו
ילמה ידעתיכם מה. עלינו עמיו עלתה ידע קשתיכם ועמי
למלחמתה ידעתיכ

ומה . אלא שי לאו שטחלה ותשלום ונתנה וחלה . ותנינן
בלחמה שחלה . אחת ושנים ושלשה . אחד ושנים ושלשה מי שנתן
ונתנו ואחר כך באו אחרים ונתנו לו משלהן מה שנתן
ראשון ראשון . לא אחד ונתנה וחלה ונשם אלה . ומחלה לו
ששים מנה ונתנלה ל $\frac{2}{3}$ ושחלה שלשה ונשם נתנה לו שנים
שחלה לפניו ושחשיב אחד לו שנים אחד לו שנים ואחד
15 ונתנו לו שנים ואחד לו שנים ואחד לו שנים ואחד לו שנים
ואחד

ושמלם כשמחתם לאו בכורי אלקיו הוא בכורי אלקיו הוא ויקרא אותם
ויאכלו אותם לפני יי׳ אלקיך במקום אשר יבחר יי׳ אלקיך לשכן
שמו שם תביא כל אשר אנכי מצוך היום עולתיך הבשר והדם
על מזבח יי׳ אלקיך ודם זבחיך יישפך על מזבח יי׳ אלקיך והבשר
תאכל ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך כי ייטב
לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יי׳
אלקיך כי יכרית יי׳ אלקיך את הגוים אשר אתה בא שמה
מפניך לרשתם ונרשתם אותם וישבת בארצם השמר לך פן
תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלקיהם
לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלקיהם ואעשה כן לא
תעשה כן ליי׳ אלקיך כי כל תועבת יי׳ אשר שנא עשו לאלקיהם
כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלקיהם את כל
הדבר אשר אנכי אצוך אותו תשמר לעשות לא תסף עליו ולא
תגרע ממנו כי ישא בקרבך נביא או חולם חלום ונתן אליך
אות או מופת ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה
אחרי אלקים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם לא תשמע אל
דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יי׳
אלקיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יי׳ אלקיכם בכל
לבבכם ובכל נפשכם אחרי יי׳ אלקיכם תלכו ואתו תיראו
ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון
ונביא החלום ההוא או חולם החלום ההוא יומת כי דבר סרה
על יי׳ אלקיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית
עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יי׳ אלקיך ללכת בה ובערת
הרע מקרבך כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת
חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלקים
אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך מאלקי העמים הקרובים
אליכם אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ
לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל
ולא תכסה עליו כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו
ויד כל העם באחרונה ורגמתו באבנים ומת כי בקש להדיחך
מעל יי׳ אלקיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים ושמע
וישראל כל יראון ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך
כי תשמע באחת ערי יי׳ אלקיך אשר הוא נתן לך לשבת שם
לאמר יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם
לאמר נלכה ונעבדה אלקים אחרים אשר לא ידעתם ודרשת
וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה
הזאת בקרבך הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם
אותה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב ואת כל שללה
תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה
כליל ליי׳ אלקיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד ולא יידבק
בידך מאומה מן החרם למען ישוב יי׳ מחרון אפו ונתן לך
רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך כי תשמע בקול
יי׳ אלקיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות
הישר בעיני יי׳ אלקיך בנים אתם ליי׳ אלקיכם לא תתגדדו
ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת כי עם קדוש אתה ליי׳
אלקיך ובך בחר יי׳ להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר
על פני האדמה לא תאכל כל תועבה לא תאכלו שור כשב ועז
כשה זכר ותישא כבש ואיל וצבי ויחמור וראם ואקו ודישון
ותאו וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתים מעלת גרה
בבהמה אתה תאכלו אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומן
המפרסי הפרסה הגמל והארנבת והשפן כי גרה יעלה ופרסה
לא הפריסו טמא הוא לכם והחזיר כי מפריס פרסה הוא ולא
גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו
את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת
תאכלו וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא
לכם כל צפור טהורה תאכלו ואת זה לא תאכלו מהם הנשר
והפרס והעזניה והראה והאיה ואת כל עורב למינו ואת בת
היענה והתחמס והשחף ואת הנץ למינהו ואת הכוס והינשוף
והתנשמת והקאת והרחם והשלך והחסידה והאנפה למינה
והדוכיפת והעטלף וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו
כל צפור טהורה תאכלו כל נבלה לא תאכלו לגר אשר בשעריך
תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליי׳ אלקיך
לא תבשל גדי בחלב אמו עשר תעשר את כל תבואת זרעך
היצא השדה שנה שנה והאכלת לפני יי׳ אלקיך במקום אשר
יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות
בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יי׳ אלקיך כל הימים
וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום
אשר יבחר יי׳ אלקיך כי יברכך יי׳ אלקיך נתת בכסף והצרת
הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יי׳ אלקיך בו ונתת
הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ביין ובשכר ובכל
אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יי׳ אלקיך ושמחת אתה
וביתך ואת הלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק
ונחלה עמך מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך
בשנה ההוא והנחת בשעריך ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה
עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען
יברכך יי׳ אלקיך בכל מעשה ידך אשר תעשה מקץ שבע שנים
תעשה שמטה וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר
ישה ברעהו לא יגוש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליי׳
את הנכרי תגוש אשר יהיה לך ואשר יהיה אחיך תשמט ידך
אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יי׳ בארץ אשר יי׳
אלקיך נתן לך נחלה לרשתה רק אם שמע תשמע בקול יי׳
אלקיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך
היום כי יי׳ אלקיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים
ואתה לא תעבוט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו כי יהיה
בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יי׳ אלקיך
נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון
כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו דבר אשר יחסר
לו כי יקנה עברך או אמתך ועבדך ועבדתך ויצא לחפשי מעמך
ושלחתו מעמך לא תשלחנו ריקם הענק תעניק לו מצאנך
ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יי׳ אלקיך תתן לו וזכרת כי עבד
היית בארץ מצרים ויפדך יי׳ אלקיך על כן אנכי מצוך את
הדבר הזה היום והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך
ואת ביתך כי טוב לו עמך ולקחת את המרצע ונתת באזנו
ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן לא יקשה
בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך
שש שנים ובירכך יי׳ אלקיך בכל אשר תעשה כל הבכור אשר
יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש ליי׳ אלקיך לא תעבד בבכר
שורך ולא תגז בכור צאנך לפני יי׳ אלקיך תאכלנו שנה שנה
אתה וביתך במקום אשר יבחר יי׳ כי יהיה בו מום פסח או
עור כל מום רע לא תזבחנו ליי׳ אלקיך בשעריך תאכלנו
הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל אכלו כי חג הפסח ליי׳
אלקיך עשה כי בחדש האביב הוציאך יי׳ אלקיך ממצרים
לילה ושמרת את חג המצות כי בחדש האביב יצאת ממצרים
ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים לא יבוקר מן הבשר
אשר תזבח בערב ביום הראשון לשבעת ימים לא תלין מן
הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לשבעת ימים לא תלין
מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לשבעת ימים לא
תלין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לשבעת ימים
לא תלין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לשבעת
ימים לא תלין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון
לשבעת ימים לא תלין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום
הראשון לשבעת ימים לא תלין מן הבשר אשר תזבח בערב
ביום הראשון לשבעת ימים לא תלין מן הבשר אשר תזבח
בערב ביום הראשון לשבעת ימים לא תלין מן הבשר אשר
תזבח בערב ביום הראשון לשבעת ימים לא תלין מן הבשר
אשר תזבח בערב ביום הראשון לשבעת ימים לא תלין מן
הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לשבעת ימים לא
תלין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לשבעת
ימים לא תלין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון
לשבעת ימים לא תלין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום
הראשון לשבעת ימים לא תלין מן הבשר אשר תזבח
בערב ביום הראשון לשבעת ימים לא תלין מן הבשר
אשר תזבח בערב ביום הראשון לשבעת ימים לא
תלין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון
לשבעת ימים לא תלין מן הבשר אשר תזבח
בערב ביום הראשון לשבעת ימים לא
תלין מן הבשר אשר תזבח בערב
ביום הראשון לשבעת ימים
לא תלין מן הבשר
אשר תזבח
בערב
ביום
הראשון
לשבעת
ימים
לא
תלין
מן
הבשר
אשר

96 מים אין בהם כדי שתיית פלגוס לבעלי חכפר . אעפי
אין מכאן עלות לחיים ואעפי שאין מכאן עלות לחיים
אין בהם כדי שתיית פלגוס לבעלי חכפר . אעפי שאין
מכאן עלות לחיים ואעפי שאין מכאן עלות לחיים אין
בהם כדי שתיית פלגוס לבעלי חכפר . אעפי שאין מכאן
עלות לחיים ואעפי שאין מכאן עלות לחיים אין בהם
כדי שתיית פלגוס לבעלי חכפר . אעפי שאין מכאן עלות
לחיים ואעפי שאין מכאן עלות לחיים אין בהם כדי

حمام طلبت ثمنه. 151B اعطاه رجل انبذ رجل.
انبذ طلبت ثمنه. رجل باع لبنا رجل ماء. ثمن انبذ رجل لبن شرب ثم انبذ
حمضت. رجل فتاة خطبها اسيلها رجل انبذ انتدى.
عند لبن رجل حمام. لبن شرب انبذ رجل ثمن. رجل ماء رجل
حمام

152B

ولللهم مرلم ارجلتهم رمهم نقرهم ارهنه انتم ارحمل
وكتهم ارحمل رحمم . ولم موم رهنهم مرارلهم مرارلهم نم
ارحلم موم . مرهم نمم ارلهم ارمرم مرانهم . هم
ارحلم موم . مرهم ارحلهم حهم ارم رحمم مرهم
حموانهم رحلم . مرهم ارحلهم حهم ارم رحمم مرهم
ارمرلحتم ارحلهم رلهمس مهم . موم موحل لمرلم
حل مرهم حم مرم رحمم ارم رحمم مرهم . ارحم
ارحلم موم . مرهم ارحلهم حهم ارم رحمم مره

כשהיא מיובשת. לכן מותר לאוכלה בשר עם גבינה, אבל לא חלב עם בשר, ואפילו לא בכלי שאכלו בו בשר, עד שיאכל אחריו דבר שאין בו משום בשר, כגון פת וכיוצא בה, או שישתה כוס יין או מים, ויקנח פיו היטב, ואחר כך יאכל גבינה. ואם אכל גבינה תחילה, מותר לאכול בשר אחריה בלא שום הפסק. ואם אכל גבינה קשה, כגון שהיתה חמש שנים או יותר, מותר לאכול בשר אחריה בלא שום הפסק. ואם אכל גבינה רכה, כגון שהיתה פחות מחמש שנים, צריך להמתין אחריה שש שעות קודם שיאכל בשר. ואם אכל גבינה רכה ולא המתין שש שעות, אלא שאכל אחריה בשר מיד, אם אכל אחריה פת או דבר אחר שאין בו משום בשר, מותר לאכול אחריו גבינה מיד. ואם אכל אחריה בשר מיד, אסור לאכול אחריו גבינה עד שיעברו שש שעות

ובכתיבתם של חכמינו ז"ל. ואחר כך אבאר את
ביאור הכתוב הזה בדרך קבלה ודרוש על פי דרכי הסוד
כיון שהדבר הזה נמסר לחכמים הראויים לו ואסור לגלותו
לרבים כדי שלא יבואו לידי זלזול ולא יהיו מחפשים
אחר הסוד ולא ימצאוהו ויכשלו בו ויהיה עליהם לפוקה
ועונש גדול כמו שאירע לאחרים שנכשלו בו ויצאו מן
העולם בלא חכמה ובלא מוסר ולא הגיעו לחיי העולם
הבא כי אם לגיהנם ולכן אמרו חז"ל שלשה נכנסו
בפרדס ואלו הם בן עזאי ובן זומא ואחר וארבי עקיבא
נכנס בשלום ויצא בשלום בן עזאי הציץ ומת בן זומא
נפגם ואחר קיצץ בנטיעות ורבי עקיבא נכנס בשלום
ויצא בשלום ואמרו חז"ל שלשה עלו לפרדס ואלו הם
בן עזאי ובן זומא ורבי עקיבא בן עזאי הציץ ומת עליו
הכתוב אומר יקר בעיני ה' המותה לחסידיו בן זומא
נפגם עליו הכתוב אומר הדבש מצאת אכול דייך פן
תשבענו והקיאתו ורבי עקיבא נכנס בשלום ויצא בשלום
עליו הכתוב אומר ארך ימים בימינה בשמאלה לו עושר
וכבוד ואמרו חז"ל שלשה עלו לפרדס ואלו הם משה
ואהרן ורבי עקיבא משה ראה ונבהל ואהרן ראה ונבהל
ורבי עקיבא נכנס בשלום ויצא בשלום ואמרו חז"ל
משה ראה ונבהל שנאמר ויגורו מגשת אליו אהרן ראה
ונבהל שנאמר ויחרדו מדבר אליו ורבי עקיבא נכנס
בשלום ויצא בשלום שנאמר ויאמר אלי זה השלחן אשר
לפני ה' ואמרו חז"ל שלשה עלו לפרדס ואלו הם בן

A 105—107.

ואלא אנ אשׁ יאשׁ ואשׁשׁוּאשׁ שׁשׁא אלא לא שׁשׁל שׁשׁא אשׁשׁ ואשׁ 35
אשׁשׁוּאשׁ שׁשׁא אשׁשׁ ואשׁשׁוּאשׁ שׁשׁא אלא לא שׁשׁל שׁשׁא אשׁשׁ
ואשׁשׁוּאשׁ שׁשׁא אשׁשׁ ואשׁשׁוּאשׁ שׁשׁא אלא לא שׁשׁל שׁשׁא אשׁשׁ

ולאחר ששב ויתיצב אליהם ויאמר אליהם כאשר
דברתי אליכם לא אוכל לשאת אתכם לבדי טרח
ומשא ומריבתכם. הבו לכם אנשים חכמים ונבונים
וידועים לשבטיכם ואשים אותם עליכם. ותענו
אתי ותאמרו הדבר אשר תדבר לעשות. ואקח את
ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידועים ואתן אותם
בראשיכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים
ושרי עשרות ושטרים לשבטיכם. ואצו את שפטיכם
לאמר שמוע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש
ובין אחיו ובין גרו. לא תכירו פנים במשפט כקטן
כגדול לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא
והדבר אשר יקשה מכם תקריבון אלי ושמעתיו.
ואצוה את כל הדברים אשר תעשון. ונסע מחורב
וילך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר
ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו
אתנו ונבא עד קדש ברנע. ואמר אליכם באתם עד
ההר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו. ראה נתן
יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש ואל תירא
ואל תחת. ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה
אנשים לפנינו וחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו
את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא
אליהן. וישב בדבר בעיני ואקח מכם שנים עשר
אנשים איש אחד איש אחד לשבט. ויפנו ויעלו
ההרה ויבאו עד נחל אשכול ויתרו אתה. ויקחו
בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישיבו אתנו דבר
ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו.
ולא אביתם לעלות ותמרו את פי יהוה. ותרגנו
באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו
מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו.
אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם
גדול ורם ממנו ערים גדלות ובצורות בשמים
וגם בני ענקים ראינו שם. ואמר אליכם לא ערצון
ולא תיראון מהם. יהוה אלהיכם ההלך לפניכם
הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים
לעיניכם. ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה
אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך אשר
הלכתם עד בואכם עד המקום הזה. ובדבר הזה
אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם. ההלך לפניכם
בדרך לתור לכם מקום לשום אהליכם באש לילה
לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם. וישמע
יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר. אם
יראה אחד האנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ
הטובה אשר נשבעתי לתת לאבתיכם. כי אם כלב
בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר דרך
בה ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה. וגם יהוה
התאנף בי למענכם לאמר גם אתה לא תבא שמה.
יהושע בן נון העמד הוא יבא שמה אתו חזק אתו
כי הוא ינחיל את ישראל. וטפכם אשר אמרתם
לבז יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע
המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה. ואתם
פנו לכם ונסעו המדברה דרך ים סוף. ותענו
ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו
ככל אשר צונו יהוה אלהינו ותחגרו איש את כלי
מלחמתו ותהינו להעלות ההרה. ויאמר יהוה אלי
אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם
ולא תנגפו לפני אויביכם. ואדבר אליכם ולא
שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה.
ויצא האמרי היושב בהר ההוא לקראתכם וירדפו
אתכם כאשר תעשינה הדברים ויכתו אתכם בשעיר
עד חרמה. ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה
בקולכם ולא האזין אליכם. וישבתם בקדש ימים
רבים כימי הישבתם.

ונסב ונסע המדברה ים סוף כאשר דבר יהוה אלי
ונסב את הר שעיר ימים רבים. ויאמר יהוה אלי
לאמר רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפונה.
ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני
עשו היושבים בשעיר ויראו מכם ונשמרתם מאד.
אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך
כף רגל כי ירושה נתתי את הר שעיר לעשו. את
האכל תשברו מאתם ואכלתם וגם את המים מאתם
תכרו וכספם ושברתם ואכלתם. כי יהוה אלהיך
ברכך בכל מעשה ידיך ידע לכתך את המדבר הגדול
הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך אתך לא חסרת
דבר. ונעבר את אחינו בני עשו היושבים בשעיר
מדרך הערבה מאילת ומעציון גבר ונפן ונעבר
דרך מדבר מואב. ויאמר יהוה אלי אל תצר את
מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו
ירושה כי לבני לוט נתתי את ער ירושה. האימים
לפנים ישבו בה עם גדול ורב וענקים כבני ענק
ויחשבו רפאים יחשבו כבני ענק ואמואים ישבו
בה לפנים עם גדול ורב וענקים כבני ענק ויחשבו
רפאים יחשבו כבני ענק ואמואים ישבו בה לפנים
עם גדול ורב וענקים כבני ענק ויחשבו רפאים
יחשבו כבני ענק ואמואים ישבו בה לפנים עם גדול
וענקים כבני ענק ויחשבו רפאים יחשבו כבני ענק
ואמואים ישבו בה לפנים עם גדול וענקים כבני
ענק ויחשבו רפאים יחשבו כבני ענק ואמואים
ישבו בה לפנים עם גדול וענקים כבני ענק ויחשבו
רפאים יחשבו כבני ענק ואמואים ישבו בה לפנים
עם גדול וענקים כבני ענק ויחשבו רפאים יחשבו
כבני ענק ואמואים ישבו בה לפנים עם גדול וענקים
כבני

ארבע ונשוב שלשה עשרים ושבעה מאות ושלשים ושנים ואחד עשר אלף ושבע מאות ושלשים ושנים ואחד עשר אלף ושבע מאות ושלשים ושנים ואחד עשר אלף ושבע

ולמנוי 154F מלמנוי ולמנוי ולמנוי ול

ڪاڪ ڪاڻ لڳا ڪڇڻ ۽ ڪيڏو ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ
ڪيڏو ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ
ڪيڏ ۽ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ
ڪا ڪڇڻ ڪيڏو ڪيڏو ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ
ڪڻڻ ڪڇڻ ڪڇڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ
ooo ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ
ڪاڻ ڪاڻ ڪيڏو ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ 116
ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ ڪاڻ

ﻟﻢ ﺳﺤﺮﻩ ﺍ
ﻣﺪﺑﺮ ﻟﺮﺑﻪ
ﻛﻠﻤﺎ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻦ
ﺍﻟﻤﺘﻮﻛﻠﻴﻦ
ﻟﻤﺒﺎﺭﻙ ﻣﻦ 5
ﻟﻪ ﻣﻮﺳﻰ
ﻣﻦ ﻗﻮﻡ 116
ﻣﻮﺕ ﻛﻨﻌﺎﻥ
ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻮ
ﻣﻦ ﻗﻮﻡ ﻟﻪ 10
ﻟﻤﺒﺎﺭﻙ ﻣﺒﺎﺭﻙ
ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻦ ﺍ
ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﺍ
ﻋﻠﻪ ﻣﻦ ﻣﻮ
ﻟﻤﺒﺎﺭﻙ . ٥٥ 15

BR	764827
65	Titus. 6 p. q Bostra
T6C8	Titi Bostreni contra
1924	Manichaeos libri quatuor
	syriace ...
	J. E. Dean.
Aug3 '34	Sparenberg Dec18'3
De 13'50	Prof. Vööbus Dec18'50

764827

ORIENTAL INSTITUTE

BR
65
.T6C8
1924

Titus. bp. of Bostra.
Titi Bostreni contra
Manichaeos libri
quatuor Syriace.

764827

[illegible]
James E. Dean
3/4

[illegible]
J. E. Dean
3/4

Aug3'34
Dec18'34
Sprenghing

De 13'50
De 18'50
Prof. Vööbus due 1-3-51

